תחת ממשלת אדונינו המלך המהולל החסן וחפ"ר **פרידריך** הראשון
מלך **פרוסיא** ודוכס הברירה מבראנדנבורג וכו"ה :
בשנת **מרבי** פרץ **יאתה** ומנחל בדוך ישתה וכנהר שלום לעד
ויגטה לפ"ק אכ"ר . בגית הגאלה הבר ברוך בן בימנו :

This Sefer has been made available by:

COPY CORNER
5314 13th Avenue
Brooklyn, NY 11219
TEL. (718) 972-0777
FAX. (718) 972-0178

A deluxe bound copy of this sefer is available at:

Biegeleisen Hebrew Book Store

4409 16th Avenue

Brooklyn, N.Y. 11204

(718) 436-1165

הספר הזה צולמה על ידי אחים גאלדענבערג

וניתן להשיג ממנו טופס מכורך, במחיר סביר, אצל:

בימ"ס ביגלאייזן

4409 16th Avenue

(718) 436-1165

הסכמות הגאונים

הסכמת הגאון המפורסם הכהן הגדול רב סעח ומנרול כמהור"ר נפתלי כ"ץ נ"ו אב"ד ור"מ דק"ק פחנן ובק"ק
פראנקפורט דסיין לספר פרח לבנון

[illegible] לימוד : לתורה ולתעודה : מתוס נליסודה : מתעצת יונק על חריסת"ן נפול"י סמוסנ נחול ידו הדה :
לשומו חדב חדה : מתורה לנביאים ולכתובים : מחריו כסבירים עלי דבק ועלי עסד רציסים : כלולים מחדרשים
ותלמוד ומוסקים מסולבים : ושלת מן מילת מהבים : ושין לין ויפרת כרס : לי מפרן לי מורת : המיר מחורת מסם כנבור
לרון מורת : דחמו הוח נס : נהוויות דמניי ורבנ : ונכוליה תלמודת כחלת נבנ : יהי ויהן לו מזהב שנה : הוח הבב הכולל
כחים מדירים נולל : ומוניח יקר מוולל : שנחוי מי ימלל : יסמיע כל תהילתו : לשרי וולדתי והורתו : ימיה נחמונתו :
המופלח ומופלג כחהור"ר יהודה נכחהר"ר יוסף מנית פרן מער חינר ומסף טירת כסף : עחודיו עשה כסף : נוח יער לנטן :
מחריו יהיה חנון : מרח מער נלנטן : נרס הסנון : כלילתו ויעזון : ויתחזק לבבו : כחונר חנר מחוכס חת התורה הוסת נחר
הוחל : ל"ל נפו"ן ומתרי לחו שוחל : דנרים נרורים נקיים : מכל סיג כנן שנה שחול : הוח היוסב נשנת תחכמוני וזהב
ו זרכחמוני : חנני שלומי חמוני : נין חכמי ויניניתה הציר רציתי נס רציתי נדבות : שונם חמחות ויפוחות : ונקרח שם הספר
פכ"ח לנטן ומחו חירה על מהללו : כנוד חונר כולו : כר"ם נכולו : טהוד הוח : ומחרי מער קריתי חלק מהספר וגוודתי החלק
יח"ד על הכלל : ותהיתי חקנקניה : ומנחתיו דנה חלת נחכוח ומופלח נכן הלני מסנים להניח סכרו הנכנד לניח הדפוס לזכות
נו חת הרנים : וחלמה החרן דעה ה' כחוס ליס מכסים : לתור ולדרוש נחכמה דנרים חתוקים כחביסים : ונזירתי על כל
החדפיסים : ועל כל חיש ישרחל שלח ידפיסו הספר הזה כחנניתו כולנ : לי מקניתו נסוס דפוס נסולס נלי רשון הרב המחבר נר"ן
כדי שלח יקניים יורש ומחר יחכל : נוקם ינחמו חו ע"י חיזה תחנולה : והטוכר על דנרינו לח יזרוב נחים נחדי : נרחקיים
דנרינו ומחוזק נידו : יהיה כוית הודו : ויתנרך נכסו ונחשרה : שלה דנרי המחבר נכתוב התודה ולוחדיה הל היום נח נשנת
ר"ם שחנרנין נו שחזה ל"נ ל"ת י"סור חן המלוה יחין ושחלל לפ"ק : מה שיר ומס ניסרחל"ק כרחמ"ן יח"ם
כ"ד חוד חנל חחם נכתלי הכהן

הסכמת הגאון הגדול כמהור"ר נבריאל יצ"ו אב"ד ור"מ דק"ק נ"ש והמדינת

מידי חנף חלינו חתי נגרח : רנח ויקירח : נינל טורה : והחרן חכנודו חחירת : ה"ה החלוף הרב המפלח : חוהר"ר יהודה
נכחהר"ר יוסף פרן ויעקב מחשנקו חן הכח נ"ל הכולל : להניח לניח הדפוס ספרו ותלמודו שנירד הנקרח פר"ח לנטן
ומחרי שרחיתי דנריו יפרים וכוחים חתה ל"חתי להסכים עם מחותי הנחון המפורסם הרב חוהר"ר נפתלי כ"ץ נ"ו דקחסיד
ס"ל ויבן ויקף נוחתי התורה עכוס מדס לח ידפים הספר הלי לח כולו ולח מקניתו תוך עשרה שנים נלי רשון הרב המחבר הל"ל
וה"ל ויבן ויקף נוחתי התורה עכוס מדס לח ידפים הספר הלי לח כולו ולח מקניתו תוך עשרה שנים נלי רשון הרב המחבר הל"ל
ומ

הסכמות הגאונים הגדולים הרבנים המופלגים אשר כב"ר מו"ש בק"ק פראג

גם אנכי הדל יהודה ושמי לקרא להסכים עם כל הנ"ל כי כל מן דין תסחבו נפשי ידיעולת נפלגתיים . כי הנון ורקוי הוא לעזורו ולקוחתו מהג כרווים . ולהוניים פעולתיו לתורה . כיחנית ה'נרה . ונתנתי שיחי' נרשיון הסדרה יר"ה נמקום הדפוס כ"ד הקטן יעקב נהחלף מוהר"ר יוסף"ר ו היוסב נרחסונה נג"ד מו"ס כה כרחב יפ"ח .

ראה אני את דברי הגאוני הנ"ל וקי"ל דקטן פיסים קותו מניף לתורה . ניודעי וחכירי קדמונת . כי כל דברו מיוסדי נחכמה ונתבונה : והלקחתו לתסורה . ומי כמוהו מורה . נקי נכל חדרי התורה . ננגלה ונסתרה . ונכן מחרתי גם אני להסכים עם כל הכתוב ומפורש לעיל נאוכן שיחי' נרשיון הסדרה יר"ה כ"ד הקטן יעקב נמוהר"ר שלמה זלמן ונוק"ל דמ"ק סנ"ל קוד מוגל מחם טוכן ומכרחב יע"ח

הסכמת המאור הגדול הגאון הישיש החכיד מוהר"ר דוד אב"ד ור"מ דק"ק טריבטש נר"ו

שלימים וכן רגיל . מוחרים ומנידים . נשתקו על הרת הגדול המוכלג ומופל"ג שנמקום ניגה תשה דדים . לכה נרוה דודים . ונגר הכליגו הגאוני נדולי ישראל נתריבו"ל על המחבר ספר פר"ח לנב"ן ספר יפיד עליו נדולתו כי נכתב ספר נכתב . שמחו והתגילו כי מדגר נגידים . ונם הכה מוכיח עליו ומוזהו חסידים . כי הוא זה כחיים יהודה שמו והשם עמו . שהלכה כמותו . כולו מחקקי וכולו מחמדים . וידום דנוכח נתר ריעת ניריעך . ונלירוף קטינתא לחליתי כחרידים . מותם יחי הקטן דוד נמהור"ר ישראל מיסרלם עלה מוין ולע"ם כה ק"ק טרינטש

הסכמת הרב המופלא ומופלג מוהר"ר ברוך אב"ד ור"מ דק"ק האגי פלאץ

ואת ליהודה . לתורה ולתפילה . ספר חכמים יעידון וינידון . ומסבירים נפנת החנים לכספי"ם . לסף נגיר . חכסיגי על תורה חזור . סיהוה אלהיגו נקחבי . ה"ה הרב המופלג מוהר"ר יהודה נמהר"ר יוסף מפיית פרן דרטן מק"ק מסכנים שנווינגהה . מוגר חיבר מחוכם מסבה חוסב . מתבה רוקם . פר"ח לענו"ן . דרישים על התורה . ננגלה ונסתרה . ומחרי שתלו עיניהן . הנחונים הרנגים המפורסמים . והסכימו דעתם להניחו לגיות הדפוס . ונראו נגורת נק"ם דרנגן שלח יסיגו נגולו . והגני כפיהם לדנריהם הנלחצי נפתח . להות נחקק נפנקי נזל ותכוכית . לכנוד ולתפארת . למען תהי' לעדת ישרש למסמרת כ"ד המחבר נכנול מכסנים על תורה . היום יום ד' מ"ח למניית תק"נ לפ"ק . הק' נרון נמהדי"ט נק"ח מ"ו הרב הגדול מחסיד מוהר"ר שלמה זלה"ה חונה נק"ק האניפלאץ .

הסכמת הרב הגאון הגדול מוהר"ר מנחם מענדל אב"ד ור"מ דק"ק צילין והגליל יצ"ו .

נאשר נס כה מנר . נגנרין הוא נגר . גחר ומנר . הוא היה הרב המחבר . ספר שרית לנגון חור מתר . נקוד נשמו הגאה לג הלקח נתורה ונסכמה כמו"הרר יהודה נמהרר יוסף וכנר ראיתי חיזה וכיון נכתב ספר ניתנו לכתב וכנר יסידתן ויעידון פלח וקלו עיניהם כמה נחונים רנגים שהסכימו להדפיס ולחקוק דנריו להיות לו ולדורותיו סגולת תם שיהי כגי לילך נתקניהם ליהודה ושוב לקרא תחיתי לפופל טנת יפר ולהיות סניף לנדולים ספר קדמוני ומוחר חלח הגני בלשון קודשה . לנרף קטינת עם פיסח . וקלקינת לנדרי לחפוסף . כ"ד הטרוד הכותב יום ה' ח"י של חג הסנוחות נת"ת רטן לפ"ק .

נקם הקטן מלקח מכנדל חונה כה ק"ק גילין :

הסכמת הרב הגאון הגדול מורה"ר יהודא ליב אב"ד ור"מ דק"ק גלוגא רבתא יע"א .

לב חכם יסכיל פיהו ולשונו מרב מחיה החכם השלם והמושלם . הרב הוותיק . תיק מס נרקיק . כתרם והמכנר . הסופ והמשלב מוהר"ר יהודה מנית פרן הג"ל ספר כל נעלי הסיר ינוא נסיגת והמנחין מסידין ומכהידין ומנל נציחים מתנגחי נגנות קמך לרחום ומכחתו נאון תרוגן . ונתני ריעך נוכח נריר ומחריהם מה נעימת מגן . ותאתי ליהודה ושוב לקרא מנחקים מגין מים הודו מית רענן . נאוכן הנ"ל נרשיון הסדרה יר"ה נמקום הדפוס . והלכה כר' מפיר נגויותיו הנ"ל . כמנהגיהו ומחנגותו קמך סו כחוהו להדפיס תוך זמן ס"ל ספר נורו חוי' דרנגן . ולהסופיחים והחפייחים לדנר חנוה תכו לכתב כנוד ונחילה ונכל מנוכר מיס יהללם נפה הפתן . ה"ה הטרוד יום ב' לחי תמוז ושתי מתת תק"נ לפ"ק .

ויעקב

הקדמת המחבר פרח לבנון · אחריתו והיה מנון ·

לשם יתד קדשא בריך הוא ושכינתי' ע"י ההיא טשוד ונעלם בריך ה' א' בריך הוי בריך להוי לעולם ולעלמי עלמי' א"ם :

הקדמה

ה יונר ו נוחן ה לכנות ותחדרי מדרים • לעזרת ה׳ ננורים • היה היועץ שדברי אלו נחתת ולרק נחמרים •
ולא לכנודי ולכנוד ניח תנה להרניח המחים והסדרים • וחס ליה לורשת דחנת לעלות
נחעלות מוסף ניתף חעל כנפי נסדרים • נהגלות היום נוסף • ושרבי סהיה כחום עחדי נתוך טוחי נחסתדרים • לכל
אחי נחעל לנני הסטירים • החסנחים חת חלמס ופיהם לנלי חוק סיכרים • ונחה שחין נהם ולח יכלו להשינו חתפללים • והכסף
יחנה חת חק׳ל ומוכף עליהם כחיל הקדרים • חק סהם חילדחברכה מחים נוחנים ולחם סתדרים • לח כן חנכי עחדי כי חחרתי
חבלה על הסבר נרוו לחשחרת לחות ולזכרון לנני היקרים • פתה הנלה חת חוכם נדנרים • ולורטם חחדיהם • והיו חוכרים •
כי לח ילוח שנט הרשע על נוחל היסרים • שחוכו כי ננידים חרנך וחפתח שלתי חסדרים • חחוה דישי לכם תילדותיכם נלנוליכם
ויצוניכם כחרן לח חדרים • לחמחנכם נחו כי ונחחרים • חם שקבלתי חכי סדרים ומכי סופרים • לחנתי וזקני ההדורים • ונחכחם
דנציבר חציטרים • ותכי חתך חלחומותיכם • נכו נח לגנרים • שכן רחוי לחים חזוהם להורות ליטורים • נחסנר כתוב וחפורש
נצוחת הנחין ויבינו שפטל סנ״ל הורוין זנו׳קל לשכנו תדרשו ונחת חחה של דנרוו הנקיים ונרורים • דשו נח שקודש תורתן
היציר שסניע לה הרים של ידי הכשדים • וכל חיל שם ומדינה הנרים • ושרפו נחלתיהו מהפכת זרים • של שלח שחעבו לקול
חורים • וינחנו ננולה עדרים עדרי • זה ילח רשעונה הקטן הרחשון חקנילי ישרל סרים וסנגים וחורים • והשליכם חל חרן חחרת
חקים נהרים יחודים • היח חלכות שכרך ע״י שפירי חלך שכרך כתב בשל ס׳ יוחסין דף ק״ח ו״ל שפירי חלך שכרך הנלה רוב
היהודים לשכרך ושל זה חחר הנניח ענלות ירושלים חשר נשכרך ורוב המיוסבי הלכו לעיר טוליטולה ששם שם הטיר היתה כירושלי
ויהיהודי׳ שכנו חת שחה טוליטולה של שם שלטולם והשחר הנלה ננוכדנצר לנכל ושדי ופרס לשר חשנר חחלך בין הנתרים • נחרחם
עלת נחהרים • כי בחק חל הנינורים • שכר לנה כחריות וכנורים • לכן הכחיקם חטל נגולם • לכלותם ולהדוח חותם נחדים • חקום
ביבורה ובית הסתרים • • חחם כתיסנו נחלכות קשט״ל היסנה ונכו סרים לשבת ונתי החנרים • וחחם הלכו ושוטטו נחדיוט
לחיירות חשר נחלכות שכרך ושיר שם שיר חכורדים וחפתרים • וחחלק השני הוצחו נבלה ע״י נכוכדנצר שחיק טחוק בין ילדי
נכרים • והחלק השלישי דלת הנשם הניחם נחקומם ננכי תחרורים • וחכל טוב ניבורים • וכלנרים הלנה הטידו הספרים • כשכר
סניתי וקריתי בין החנרים • סנים שלשה נחרדים • ונחדנרי היחים שלהם הנקרחים קדושי׳קסח ממלכים ושרים • ויוננרו חותם
נסיכוחי׳ חחרים חחרי׳ • כשכר חעשיות הדני׳רים • ונני חשפחתי יכנו שם נחלכו׳ קשט״לית היסינה ויקחוו נה והחרן רחנת
ידים לפניהם ויהיו שם סוקרים • ויכנרו זהב לכבדים • ויקנחו חותם חשר חשר לנו לעשו כל הכבוד
הינרוים • וכנוחם נחוכינו נחו חלונשים כדלים ונרים • ושלו שם חייבים • שלח היה להם חקום לקשור קשרים • ועתה הנה הנם
עשירים • ולח כדע חה ילד יום כי הם עם לח חטוהרים • וכל היום יחרו״ם ענקר״ים • להטשות הנכרים • ועד חתי ינעשה
ביטרים • הנה כתכחמה להם ויוון החודים • לשחר יעודעו חשרשינו חו יהיו דשם חחירים • ושדת נתנה נשניהרים • בכל חדינה
וחדינה עיר ועיר ובכפרים • וחו ילחו חנוסרים • כל חשר לח שם לנקודת הכסף בחוריס • וחשר לח שת לנו חל ה׳ ושחו והב לשלם •
חוקם היו חביריס • ונני פרן רוסס ינחו סך הכ וכשטו חשנך ליס שקיטל״ם נחלק חכבריקח ויבכנו להלחה לחנדל חד״ר היח חלכות
חלך חרשי״קום ויקנו חילו עיר הנקרח דחד״ם ויחמדו השערים • ויבכינו לנטח ונחזרים לח שנך ורים • שלח חניח חנוחם • נשם
חבוחרים • וחינה נוטחים לשם חשפחה חחרת שם יכילו חותם כנרים • כי שם חשפחתם חנני הנשיריס • ובכל יום ויום שלחי׳
ובן בנים וכרים • ולח נשחה חחרן חותם לשנת חחים וחשיריי • ויקנו עוד חחת החלך עיר השמונה נשרשה לה הנקרחת
ש״לי׳ ויקח להם חחמה זו ברחים יקריס • ושר היום נחקומות השלישים • וכתוכם בנים נדולים נחוניס חופלנים • נשנחי כנים
חשיבי חנשרי׳ • והזור והחנינ׳ניתר שחת חשחרי׳ • ושיטר רב סוכיחו חסכרך כל חחד ודד וכל כחלכלכ׳נחנוה זנשם חותה החריס •
וספר יה ׳ייחס ה׳ ניחו חרושלים חנילה עפה כתובה כנים וחקור הניחו • לידע סורש חחיהם הנוקדים • ושברה נטלנים
נכל יום ויום חעל ספר זה דורשים ומוקדים • ומוננים עליו הקולחום כדי שיהיו השימות חחנדרים • שנשחת קדחותו החוחיות
פורחים ומשריס • זה דרכם כל הימים • נחוך ספר יחוסיהם חנדרים • ונשירנת לד החנת שלית שהניח לי היסים והחסיד
הנכבד כה״ר יצחק ישרחל נבו של חנדרים חנינו נר נוסף חחרן חוסקוי׳ח ל׳ היה נחי׳ח השנדים ונתנורר מ׳כנה ושני חין חשכחתי
נחותם הכבדים • ורחה נידם ספר הנוכר חשדי חין רחתה כל חלה ושתי חשרים • דלח ליחרו חסוסים הם זה הניסוס על
חק החדרים • ומרובי חני זקני נוסל נשחלות הנחון הנדול חובר״ד שלחה חניח נרן ולה״ה ספר חיבר כחם וכחה חינורים •

הקרמה

הקדמה

ותלה . ויהי למחר הקדימו ימי הלילה . נחתן נפיר הקרשים ניר"ו . כשהיה נחת נקרן אוית ובירה . שלאני נתברת לאבני
מחלקתה . נימי הקור והגיעה . מקבץ על ההריס ונבעת הלבונה . מעיר לעיר ומדינה למדינה . ומס קנלתי קיוה אחד ומאינה .
מכמה פרים היומרים נמלטת רקשונה . שהיו שוקלים לי פעמים דינ"ה . והשם לא פזר הסדו ומחיתו מעיתדי להשיב למריב לחיי
נחכמה תקנונה . ותיום סניפי של תג הפסח נתתי בעיר נמס"ים לחנך נית החלך התיכונה . והסתחויתי לפניו ולכני הפרים
היושבי' עמו בשכונה . ושדרתי לפניהם הדפרים בנקשה תתחינה . ותקנוך הרינה . לז תחר לי החלך סכר לירנה . שרך ושם מסכחיך
לנפות לך כתב חידות ופלוס נפת ונטופה . ונעהלה ורינה קריתי שמי ושם תנותי ויתרלו שני שרים למילי נתוחרם תהיכן תניים לך
כאיזו זה יקר הפרך בשם כרך שהוא מחסכתיתינו המיוחסת בחלכות קסטי"ליז היטנה . ורבדה מחזתני שתן תקפיב תיוה
תאחנה . ובני כשתנו כלורת לניכה . וישן לחר תן הפרים דלדידי הוא תדבונה . אל תירת ואל תיחת כי היום הזה תלה להפשי כי פת
לחנוה . ויהי כשחד פתר כן היה . וילחתי מעיחה נחסתחויה ותרוע תימת . זכמו השחד עלה נקדת נקרלתי לחלרותם ולטידותם
ושם דיברו עמי פה אל פה ולא נתמונה . ויעתחון בי ויחמרו לי לחחר דברת נכונה . כי תנלה כן הוא ניריעו והנה תנחנו הנמינה .
ויתנו לי ד"ת כבולות נחנתה מהתנה . ונחלכתי דקומי והלכתי לעיר ליגור"נה . ושם לויניניתה העדינה . ושם ישבתי עידני' ואלע
עירין ומנה . ונלקה יהו"דה מעוני ורות תבי"דה . שהכניד לי נתחרומה . ונשחרו טלי תוכות החניקין חותי בכל עת נתומרם תמי
תא . וחין ידי משנת להניח טרף לבני ניתי ולטרוך סולחנה . וילחתי מחיתתי סותך נעשון על כל מונח כי ה' לחרת קלוה נדיכה .
ונידי תיה קונטריסים מכתובות תר שניי ה"ה שהכם הגלם סרת החוסכת הדרשן הגדול ניסרל כמה"ר יצחק קלי"דו דרשן בק"ק
ת"ת משכניים תסר נוויניתה קריה נתחנה וחיבר תיבור נדול וקרתו נחל קיען ושמו רמת ט כי יצחק הוא כיבוש נעורה חיבוק .
ומדש"י נס"ל קיען קרקע קשה ושוד תיבד ס"ת קרתם נהר"ת קיע"ן נהרת נהרת וכשטי' עוריעו נפיתו כשושנה . כשן שלשים שנה .
שפי"ל נשחל נהו"ל כי ליסיבה עליונה . פריה נשחתו נרורה תפת כנפי השכינה . והניח אחליו ברכה מרושנה . אך לא רחיתים עד
הנה . כי כל אחד אחר פט"דתו תכם חלקו וחלק חניהו ורו"ט ירישמה . והיפה לו לחנם . ושפט מחבר שנתו לידי מחרתי בלעי
להדפיסם להשניע נהנאות נפשו התניונה . כי לא רחה תוכתו ולא וכה לענים ותלה קולדות ינמ"ק תולדותיהם של נדיקי קודש
זחב"ט ולא יכרת שם אחת מנחלתו נוד קנה . יפוזו מפייהקו חונה לחריו נחוק קדושה . הלא מלבר היא יתן שהשחט זי הרבה דנודי
היתים ולפעמים השמטתי ההקדמה כיון שהיא כתונה נהקים לאחר תה הדרך ישכון בין ננחלתיקן ובין נפרח לנגון ובין מ"ם
נחקום פ' דשחקי ושלשה טיניניה רנות לבתי מחמת נודל ההוללה כי רבה היא ותין נהרת לנפה . ואנבי החר והנגינה על
כרידתו נתתי לחריו לשלוח חקים כנודו נק"ת ת"ת המ"ל על מנודתי ופ"ל למלוו זחידי חדם נחדשו ומידי שבת נשנתו דרם דרשתי
נרת עם קדרת חלך ל קנק . וכשבר סנוני עם סנגוני הכדו והחוזו והקיפוני כתנורו של מעבחי הרחקתי כדוד וניתתי זו מכל
ביתות סנתורה משונה . ומספתי נדחשותי סיוה כרם סוכה . ואנרתיו זקרתיו נשם **פרח לבנון** כמחרתם
ז"ל על פסוק סיתי מלמן כלה תין לבנון תלת נלות והנני כהיום נגלות מטולטל נדרכי כסוח וגנין
זה הי' כתבני נכלבת זכותה . כי טותות הנה . ושמי רמות נתוכו כי יהו"דה נמ"ק הוח כ"ת והם ה' תוקיות ולבנון הם ד' מ"ר
היטב נמ"ק כ"ת . ותוקיות דדין כתוקיות נדין ה' כנגד ה' . וכרך שלשה תוקיות זהסברו י"ם נמ"ק . וכרח נב הוא נ' תוקיות
והסברו נמ"ק י"ט עם הכולל . ומתכלל תל ה' תפשת ידי כוונה . ולהוניח תחסדתי לתורה . עזרני תל נת . ותנני לתהנה ולהן ולהכבד
נחינך כקטורת סמים ולנונה . ונפיחי ורט יפקד מי תנה :

ואחלה כני תלוף הקנין והכדיב החקבל מנדרי זה ננקשה ותפחינה שיכתידו דחמרו עלי לביטעי למחנה . ולתת לי ניה ותקנה .
תחת לחים נרוב חינה . כני נורך נתן הסבר וכני כח החקנט . והחלם יחמר נגוד מני זכול זלת יכול יוסף להתקבץ
ולל יחמר לך זכוב ומחר תתן כד תסר מיה . ומנוה סנת ליד תל יחמינה . תלת הסב יסת נפיתה והשם יחים כחרה ומחנה .
ומחיתתו יוסיף עליו נמפה נדולה ולת קטנה . ומיסב למכשה עם קונה . כי סן חיה היא להחזיקים נה ומיהך ימים נימינה . ומכת
לבלות לנון נחולים נריגה . ומן לנון תלחים תרונה . תנת ה' הטיבה כת : תנת ה' הלילה כת . ומיטיתו תרנה .

ל מנחם **ה** יונר **ן** יתפחר •

ה מגיל והפודה חותי מכל נרה ומיחה . ונפי תהללו כל הימים תסר תני חי תל האדמה . כי כן חונת כל תסר נופח נתפיו נשמת .
להחות לכל הסחיחה . וכן חנוסר נדברי הרשב"ם ע"ה נוחר כ' נמ"ל לסבר ניניות מנדים דתיהו חונה תל דד נם למסתעי נהני
שכחת לכתלחן וקנ"ה הדי נהני שכחת וכו' נגונת דת חונה מיהו תל נר נם למסתעיה תדיר קחיה קנ"ה ולפרכומי ניסת נהה
דחיהו פניד ליה נגין דתיון חילין סלקין וכל כחלין דלטיל מתכנסי ומחלין לוותדין כולהו ולסתלק יקריה טילת והתה ע"כ
תרי סיניך רוחת . ויחיה שלימה . סנהחר סחמר הרשב"ם כנוהנת דת משמט שסיכוך נם יחיד הוח נ"ל חיוב לכרכמי לעלמת .
ולעשית וכרון מתוקו נם נכל שנה ושנה ולבנקת לתי תלחין תל הטונה מימים ימימה . נכן תסר נדרתי מסלמה . היכול לוכל דנר

תקומה

הקדמה

מלומח • להגיד מסרי המקום נכסי וחמה • שעשה לי נסים נ"ד יחים לחדש מנחם נשנת תס"ח לפ"ק סחון לך "שנות נכבר שלים"נ
ממח • חקים שרפת ושיניליה חשד על הגדול חותמה • שסר נשקנה הערמה • ינלתי מהשגלה המליצה לה סחורות יוסר מנ'חלפים
ליטרות מבקלה • מדהדות דהדות מנידו תלמה • ינלתי לחון לדחון רגלי ושחטתי מן השגלה • ונפלתי לחרמה • מחמת מחנם
שגלה • ומרקוחי הקופנים מתנשחים על נני ולח היה לי תקומה • שחדתי נפשי שכנה דומה • שריד נשיחי ותהימה • ומקירות
לבי קריתי לשוכן רומה • כי נשרי לך נמת • ושקל רוח ה"סם לכשחה • ושבנוך עלי חה • ונהנים על רגלי המוכן נשיחי רקיעי
שעשה מלחקלה • ורגלי לח החרימה • ויקרח שחה רמ"מה • יחק ה' רוממה • ורגלי עמדה נחיסיד שלימה ותמימה • והמחים
שחרו כשר רגלי נדמה • והו"ל לח כן ידמה • ויקש שעשה לדמחה • תולה חרן על נליחה • ושי שעשה לי נס זה • הוח יעשה שלום
לי וירחיני ניסים ונפלחות מחורתו כי הוח ניתן ליסף כח ולחין חוניף ירבה טעמה • על מחת כחה וכמה ולח מחן מינה לעיני
ולעפעפי תנוחה עד חמלח מקום לה' ושת החרן כי נבחה • למנוח נוך ה' קוחה • ורחם שת לח רוחמה • וחלטם מיד נן הממה •
נזכות תורת ה' תמימה • כי' מחניחה • ושלם העדה ור הקמה • והשד השכינה נתוך מקומה • והיה חור כלבנה כאור החמה •

הלח כ"ד הנעיר חעיד שכל חחרן
המקיה נחולת על נחרן

יהורה נכחה"ר יוכף פרץ נר"ו

הרימותי ירי נתקשך ונתפילה • היח העולה • נעשר לשונית של תפילה • לחל נורח עליה • ישלם פזרו מקודש נריות והגלה •
להקנין והשחדלן רחם שם סנולה • ה"ה כחה"ר שמואל טויסיק פרימים הקהילה • הלח דח היח קרחת • היח כרחב
המהוללה • ם"ה סניח עלי נעין החלה • ורחיתי מחני לי כילה • כל זמן החורף תייתי נכנוד יקדולה • כותב ולומד ולמט"י
מתנהלה • וכנודי כשר חורחים לי נילה • ובכל יום היה מחכים סוגה מחדי ונם דלה דלה • ושמולחנו הטהור וכיתי יום ולילה •
נק לחל חוקילה • ונעד חייו מתפללין • ונכל חוריני יעשה כלה • ויהליהו על נפי חרונתי כהלכות מעלה מעלה • ונמורך ימים
ניחים • ושיער וכנוד נשמלה ;

גם דרכות יעטה חורה • ונגד חסרטיו יכרה • לחותנתו ה"ה מהיני הרב המחוקק והחוקלק הדרשן הנדול כחה"ר נרוך סנ"ל
נר"ו חמוסטרלין חב"ד ור"ח דק"ק קהלין יע"ח שגם הוח היה חיה נשחרי ונסיחני נפשי והחזיק נידי יד כהה • ניחב"ר
ותני"ה • ותקרח לחל כי נתה נתה • יהי חלוהיו חיתו עמו כלוחר חליו כל לו ולהם המחופים על סולחני וינחהו נחמנלי סנילי
מסלולי נרך לחקן שחו וישמריהו ויחייהו ושושר נחרן • כך חת נח נרך הסס עם נמולק נן כרן מכי"ר :

ואחתנן על ה' נגילותה ונדביטה עד עתיק יומיו חטח דמשכח לח זכותה דמילתה לח חיני מודח להמלות נזכרון טוב נחנורי
הלו חת בקהל המליץ נדיב נדיבים עושה נדקות עם כל נשר ורוח ובחידתו • הטוב להם-טוהל • חטיל חלחי לכיסם של ע"י
ה"ה הקשר והטשכר הן נניר דנמיר וסניר כמה"ר מרוק מוכנהייט נר"ו • ומשחו הנדירה החמטירה נעוטפה ומשכלת חסת חיל מטרת
נעלה מכוונות סדוחר נה ה"ה מרת שיבל חנים נחוכל תנורך נת המנוח הקנין החכורסס נמה"ר חלעזר כיחנג ז"ל חוין סנעין
יפה לחחו חקן חיחיו נחמליה כל ומן היותי עם רסתוקף נעל קיומו ונעל החכמה והכסף ומחוכלי קולחנו ביתי והחזיק נידי נחתנה
כרחוי להתכנד להנלית סכר זה לחורה נשכר זה החקים יתנך ימיך ויעלים נכסיו וירחה נניו ובני נניו כוכנים נתירה ומקיימי
מנית ני"שראל נהן ויבשר נניתו ונדקתו תומדת לעד נם ו' ומחריו כל הקיימי' השלימי' חורים ובנינים הדרים נעיר החלונה ווינח
ית"ש על ח' ומחר ולפי פשלתו ומדרינתו יגרך ה' חוחו נכסחו ונחמוחו • חיים וניתו • ושל רחסב מחד המיוחד דחסון סנקדוסף •
חנן הרחשק ה"ה הנחון החכורסס ח"ק ונרחיקה למידיתה הסחדלן הנדול עומד נכרך מחזיק נדק הסר עיני כל ישרחל נוכיח ע"ל יו
דחכלה לני קיסר ור"ה חב"ד דק"ק כרחב וכל חדיני הונר ונסיח נגליל עליו, כפ"ת תיב"ג סם נולו"ת עליות ונולות תחתיות ול"ת נתקנל
לחב"ד ור"ח דק"ק קרחסטח הגיר"ד • כולם כח' דנו כמו רני עלי מתנן רנרנן ו' נחה וניחוחין כה יסשה ה' להב וכה יוסיף חורך ימים
ים ניתש ית"ל יכשוק כל ימי עולם • עד עת תק הנצלם • נגמין הדגיר והחולם • חכי"ר נס"ו :

אני חנדך לי נחה לנדך להרב הנדול מיפלח וחוכלן נתורה ונשנע מידות ס"ו מכחים לנריקים דוגף חחר המנות חוהב התורה
ולומדיה ה"ה חב"ד ור"ח דק"ק רב"ש כחה"ר יוסף כן לחותו נדיק נעלין הנדול נסיס נת"י ומכורסס מקנני חרן ויס
דיוקים כחה"ר דוד מפנחייס נר"ו • חב"ד ביסרחלי נעיר ומה ק"ק היח כרחב החהולה שהנעים עלי נעין החהלה
והחניה כל הימים חסר נתנרת"א עם וכתח לי חת ידו כיד החלך נרחה רחויה לפי ת הדפס ת סכרי הלו נסכר זה יע"ו הכס סיתו חת
הנרכה ורעלוהו ב' עלה על נבי חרומה ההנלת נסיעת שמות ונקנלתו ויהי כחותו נהן ויפיסר נניתו וינדיל תורתו נם ו' :

והארץ

נחל איתן

והאילן היתה זהו ונוהו מיתת נמדרש מלו מעשיהם של רשעים ויחמר מלקים יהי אור מלו מעשיהם של צדיקים מגל מיני יודע נחיזה מכם מכן מם נחטאה מלו מו נשו כיון דכתיב וירא מלקים את האור כי טוב הוי נמעשיהם של צדיקים מכן ס"כ מקבים בתולם דמי לה מידע בכל מלה דנחלה מכן ובו ל"ל לה מכן ולכום ריחטא נרחה לומר עם מתחרם ז"ל על כסוק מודע ה' חספט טשה כסהק"ה פיש"דין חסכט נרשעי' שמו מתגדל וכשטושה ניסים וכפלאות לצדיקים שמו מתקדש והו דקחתר נפה הק"ה נחעשיהם של צדיק' היינו מה שהוח עשוי נשניהם ורחה שעל ידם מתגדל בעולם ונפה ג"כ נחעשיהם של רשעים היינו החפכטים שעושה נהם חשר על ידם ג"כ מתעלה שמו והשתח נשי דמיגו יודע נחיזה מהם מכן יותר שיתקדש שמו כיון דכתיב וירח מלקים חת החור כי טוב הוי חומר שיותר מכן שיתעלה עמו על ידי מעשיהם של צדיקים היינו ניסים וכפלאות שעושה נהם מל"ע הדין שעושה נרשעי' דלח חי' קנ"ה מחכלתן של רשעים:

ויאמר ה' לקין לחה חמיה לך ולחה נפלו פניך הלח חם תטיב שחת ונקם לח תטיב לפתח חטחת רחץ ונו' ל"ל לומר נהנין תחילה הח נרשעי נמהנדרין חמר ר' נסם רשב"י חפי דכתיב ויחמת חלין ויחתר לו ויעתר לו מבשי ליה מלחד שעשה לו הקנ"ה כחין מחתרת נרקיע כדי לקנלו נעשית והטחיני מכני פלה"ד ע"כ ויש ליתן לב הפי מחתרת חפי שיעדתיה מי לקנלו נ' שעונה מבלי ידיעת מדה"ד לח חצטריך דכח חמרינן נערבי כפחים מ"ד וידי קדם מקחת כנפיהם וידו כתיב הלח זה ידו של הקנ"ה כפוטה תחת החיות לקנל נניס מכני מה"ד ורש"י ז"ל כי מכני שמה"ד מקטרנת ומומרת לח תקנל והוח מקנלם נסתר ויש ליתב פחקר חצטריכו תרוויהו דמ"ם דוד הקנ"ה כפוטה לקנל שנים היינו עד ועד נכלל ומיירי נעשועת נעוד ומכשה דחתר מחתרה הוי עד ולח עד נכלל משום חיוי קשועת יחיד ס"ג ל"ל דלח דמי תשועה עם חרשה לתשועה נלתי חרטה דמכשה לח היה עם חרשה כדקחתך הכם פי פנית ולח פי מנית ולח חמינן חיכח נמי כוותן ס"כ הכי קחמר ליה הסי"ת לקין למה נפלו פניך כי נדחי חפי חקנל תשתתך חפשע נקנלה זו ישחלוק דעם תשיב היינו שתחיה קשתתך עם חרטה ושוינת כחשת ותשיב לפתיך שחת חפי חקנל נחותו יד שתחת כנפי החיות פיעה חקים למעלה חן החחתרה ועם לחו היינו שלי תשיב נלתי חרטה חו לפתח שנעת חקום החחקירה יהנון חטתתך ר"ל תשוחך חלטון ותטחת חת החקים כלום ותקנלה דרך עם שהוח למטה • חו נחחר עם הח דנרשע' נמניחות מ"ט תלייה כתניה דהח דחי חהדר נתשובה חשיליה ליה ולטיילה נהך לחחוסקייעתא חלחת כדדר"ם נן לקים דחחר רשב"ל מ"ד הם ללנים הוח ילין ולטנווים יתן חן נח ליטחת פותחין לו נח ליטהר מסייעין חותו ס"כ זהו דשפיר קחחר הלח עם תטיב ותשוב ותחזור נתשובה שחת ר"ל יעלו חוכך למעלה נפתח העליון של חות ה"ח היינו דרך סיוע ועם לחו שחתה רוצה להחזיק נטוחחתך לפתח חטחת רובץ ר"ל נפתח תפתחון של הח דהכח ליטחת פותחין לו. והכה לטיל קחחר חפני חה נגרח העולם נהח חפני שדוחה לחכשדר' שכל הרוצ' לנחת יובח וים"ל כי כ"כ כל הרוצה לנחתחמנו ל תרבות רעה יובח ס"כ וים ליתן לב דחי חהחי טעחת חחי לח נרחו נחיה דדוחה יותר לחכשדרה דחין נה פירנה וי"ל דניחת ליה לנרחותו נה"ח חת"ג דחיה נה פירנה ותלייה כרעיה כדי שיהיה פתח ליכנס הנשל תשובה דחלו נחיה חי הוח הדר ניה לח הוה מסייעי ליה חלחת ליכנס נפתח גדול דהכח לטהר מסייעין חותו דייקח • ותיחח לי דהכח ח"ר יון דחלייה כרעי דהח דחי הדר נתם"ה חשיליה ליה הח לח חצטריך דהח חמרי' נשנת מ"ט כרעיה דקיק חלייה הדר ניה ליטול ולישל נהך מסייע ליה לר"ל דחמר ר"ל נח לטהר מסייעין חותו • ונרחה לחלח ניון רשע חיקדו לנדיק מיקרו דמי שהיה רשע כל ימיו וחור נתשובה לנסוף זו היח תשובה חשובה ושייל נפתחה של הח שהוח עם של הקנ"ה • והתם דשייל תחת נניה דקיק שהוח קדום כנוי של הקנ"ה חיירי נצדיק חיקרו ועשה טול ומחר כך חמר נו נתשובה חיכה כל כך נחשנת ולכן חשיליה ליה דרך עם נחופן דחצטריכו תרוויהו:

אית"א נחדרש והנל הניח נם הוח חנכורית לחנו ומחלנין ר"ח וריב"ח ר"ח חומר הקריבו נני נח שלמים ור' חומר טעות הקריבו ס"כ והוח חמוה דיש לרחות נחקי קחכלני ול"ל ס"ח מה עשמעתי מכי חכם דשבנת קין היתה לפי שהנל לחיו שלמים הקריב דנר שלנו נקרב ונרשי' נגח' דקולין ומל דחולי נתר רובץ חחר ר"ח דייק מריבח דמשלה דחמר קרח וכתב חותה לנתחיה ולח נתחיה נתחים וניתוח שמח ניקב קרום של מוח חלח לחו דקולין נתר רובץ ומשתח קין סנר דדוקח נשלה מזלין נתר רובץ חנל שחר קרנות נתר מטוטח מולין ובדקין לה טרד חיתח התם דקולין נתר רובץ ודייק לה מרובץ דחמר דחכח קטליה ומחתי וניחום דלמח טרפה הרג חלח לחו משום דקולין נתר רובץ נחיכן דכיון דהנל הניח שלמים דנהין קולין נתר מטוטח ס"ח דחכסיקח הלכתח הכי דחי חיקח דנתר רובץ חלחתי ה"ל לחתויי עולה חלח לחו חיישינן למטוטח ונזה נפטור קין דלמח טרפה הרג וההורג חת הטרפה כשור ולכך ויקם קין על הנל לחיו וניהרגיה חמר' חפי' חפי קחמר קיל דחי

מחיך ניתקים ומיתת כמ"ד ר' יודן אמר דם מחיך מין כיוצא בהן
מלת דמי מחיך דמו ודם ורבותיו ואו היה טרפה לפ היה מוליד
כסנדת המ"ד בנמרת • והשתא ר"מ מיתת למפטר ולקין
ואחר דב"ג שלמים הקרינו דצריכין בדיקה דלמח טרפה כלי
ותולינן בתר מסוטת דמי לה תימת הכי ה"ל לאקריבי עולות
נחלת דקין פטור דלמח טרפה הרג אמנם ר"י ס"ל דלעולם
פוסל הוא ומיירי על הדרינת מחיו מסו דב"ג עולות הקרינו ונהח
מולינן בתר רובח דדוקח נתחיה ולח נתחיה נתחים ות"ל קשה
מאחי קטליה הח דוד בני מדם בריחים הם ולכן כ"ל דמייתי הכי
פלוגתח נהאי קרא דוקח • והנה הס"ם שקיל וטרי התם
ח"ל מנח הח מלחח דאחור דנכון ליל בתר רובח דכתיב
לאחרי רגיש להטות רובח דלימיה קטן כבן ט' שנים ומנהדרין
לח קחמנית לן כי מנטית רובח דלימח קטן כבן קטן וקטן ומ"ל
וכו' ס"ם פשטיה דסוגיין וק"ק לאמרו ט' שנים דלמחוינן מפי
ד' ו"ל דמה"ג חלח משום סיפח דהיכח דהוי קטנה מפי"ט ות'
מסור דכל קטנה כמחנה על מחנה דמי • עוד קשה נאחי
דקאמר שנים ומנהדרין דלח דמי דשאני שנים מסנהדרין
דסנהדרין אינו דומין הזכות או החיוב מן הרוב יונח משמ"כ
נאמרו' דלח ידעינן מהו שנייהו הוי ס"ל היאך משוה קולם וגרס'
להלין נמה שמירם רש"י ז"ל לקמן דלח מפלוגינן בין מיתח קטן
לליתח קטן ס"ל מי מפילו הכי חלוק לח קחני כ"ם האי דאחי לח
מסתבר דהיכח לאפלגי או מדקאמר אחרי ולח אמר על פי דיים
משמע דלח חלי נהח דידעינן דחרובח נפיק חלח לח שנח •
וכתבנו שם התוס' ד"ה מחיח חפרה מדומה וכו' ויש ללמוד מחוך
כך הלכה למעשה וכו' ותימח דאחאי מסורות הח קיל"ן
דבר תורה מפי' נלח חוקק חד בתרי נסיל ולמה כתבו מיד הלכה
למעשה דאסורות עוד מיתח שם בנמ' ואיחוש שמח נאוקם סיף
נקב וכו' מקשים הטולם דלמה לח הקשה זאת הקושי' דרמשונה
אח פני המלחמה קודם הכל ואין לומר דהכנת דבריו נאחרו
טרפה הוה הינו דנאוקם סיף טרפה הוה דמ"ל כשהוקם בנמ'
דבדקיה ליה אאחי האידך לומר דקח מכוון ליחח ודלמח נאוקם
הסיף עוד מקשים נאחי דקאמר לקמן רב חסי אחר מיתת
חשמיטה עלמה דאחר רחמנח שמוט ואכול וכו' ואאחי כולהו
מאוחרי דלעיל לח ילפי לה מהכח • ונראה לאחר דנהח פליגי
אי אילת שהיה נין סיען לסיען או לח לאחוחי דלעיל סנרי
דלטולם ליכח ומשום הכי לח מלי בתר רובח נשאיטה דשייט
ליה לקנה ובדיק ליה לוסט והדר שחיט ליה לכן ליכח למילף
מהיה רובח מלח דוקח מהכהו דאיירי מיניהו ורב חסי סנר דאיכ'
שקיה ולח אלי בדיק ואינה ילפינן מאוחרי בתר רובח ׃

אלא דח"ל ויגרם את האדם הרחה לו נית המקדש חרב
כאח"ו ויגרם נאחן שיני ס"ב והו' תאוה ול"ל שם הה
שכתב הכהנת כיצח אדם דאחד מהאחיאים שנאניט נוד לח לנה

ויקח ה' אלקים וגו'. וכ"ל לומר ע"כ הא דנרמז בסהדרין כ"ד
מיתות בעינן מיהא רב יעקב מרב בא על הקטנה מתורמסה
תהו לנחש מחטיט ליה רבי מחיר מו מסקילה מחטיט לה מ"ל
מסתברא מסקילה מחטיט לה דהא כתיב ומתו גם שניהם עד
שיהיו שניהם שוים בתיק רב אחר שמואל מחי טעמא בתיק רב
יכול יש"ם נאמר דנזיון שמיה בת טוגסין וכטורה
ובטורין אותו נגה דומתו גם שניהם כתיב
דתיקח נסכר הוכר אד אחר בת ג' שנים היתה וה"מ בת ג' שנים
היתה נאמר דבין לאר ובין לאר כבי סוגיית התלמוד כיון שהיה
פטורה נפטר נ"כ דוד והוא דקאמר דבטלאתי לי לא היו עסוקין
ג"ד מיתות ג"ד ר"ל בפ' ד' מיתות ניהא דהוו מרננין שביר
נאמרם הבא על מ"מ מיתתו נמה תכן הסתם מסוקי' בהתם
מרקא דייקא דמסם נראה דומתו גם שניהם עד שיהיו שניהם
שיש מ"כ וזה דמלינים עליו שלא כדין ונחמת תמיהה
גדולה הוא: אבנם עדיין לא הוכח לי אמרו ולא עוד אלא
וכו' נאין תחת וכו' הבא על מ"מ מיתתו נמה דלמא מה שמולין
הוא דרך לאוד לידם הדין היכן מצ' ולא בניאשו על אותו שון ול"ל
עם מה דקאמ' עוד שם שם פרק ד' מיתות ול"ל דתקניה בת כהן
כי תחל לזנות בנערה והיא מתורסה אבתוך מדבר אתה אומר
בנערה והיא מרוסה או היכן אלא מלמד שהיו מסר
ינקף את אמת דשיהו מות יומת המוקף והנוקפת הכל היו בכלל
הנוקף והנוקפת והומית הכתוב בת ישראל בסקילה ובת כהן
בשרפה מה כשהוציא הכתוב את בת ישראל בסקילה מרוסה ולא
בעולה אף כשהוציא הכתוב בת כהן לשרפה מרוסה ולא בעולה
ורמי' ז"ל כי' מות יומת הנוקף והנוקפת כל מיתה שבתורה אלא
הרי בכלל הנוקף והנוקפת בעולות ומרוסות ע"כ זהו דקאמר
עוד שלא בעולה שהם עוסקים בד' מיתות בד' וכו' כלומר דאילו
לא היה עוסקים באותו הפרק היינו אומר דהא דשולין הבא
על מ"מ הוא לידע הדין היכן נוטה ולא להכעיסיני אבל הסתם
דהם לומדין אותו הפרק דמניה מוכח דמו' יומת הנוקף והנוקפת
בחנק ה"כ מה בשולין הינו אלא לבייסיני ואני אומר להם דהבא
על מ"מ מיתתו בחנק אבל המלינין בני חבירו נרגים דייק נאמרו
חנילו דייקא חשוב דלבני עבירה כולם שוין ואין להלביש על
אחיה אדם שם יגרו תכפו כיון שהוא ג' דוגן תחת מטהו:

ובגת בגת ג' ניאוד טוגת הכסוקים בשמואל כשהוכיח נתן לדוד

על מה בעשה הדבר בית את דבר ה' לעשות הרע
בעיניו את אוריה החיתי בחרב ואת אשתו לקחת לך
לאשה ואותו הרגת בחרב בני עמון כה אמר ה' הנני מקים עליך
רעה מתוך ביתך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעך ושכב
עם נשיך לעיני השמש הזה כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל
ונגד השמש ויאמר דוד אל נתן חטאתי לה' ויאמר נתן אל דוד גם
ה' העביר חטאתך לא תמות אבל בהאנץ הזה את אויבי ה'
נקראו לגמרי גלי שם קנאי כהת דאמרינן בהוא מוטב שיפשל
אדם

והתום' נפ' לא יתכוין חילקו בין הא להא דאמרינן בכמה דיכתי
קיל"ן כר"מ דדתין דינא דנרמי והוא דהא דאמרי' דינא דנרמי
מיירי בשינו שטושה הוא בעצמו הזק למחוקנירו ושוד מילא ר"י
דאמינא נרמי דמיירי בשינו שנא ההיזק נפשית מטשה ט"כ והנה
כבי זה נאמר דוד הטריס שלא להרגו לאוריה נידים כי אם
שלחו אל פני המלחמה כדי להיות פטור כדין נרמה נמוקין ומה
גם שאתת אוריה לא היתה נפשית מטשה ר"ל כשנילחו מיד שלא
לאחר שאתו כמה נבורי חיל מת הוא נ"כ שכן כתיב ויכו מן העם
מעבדי דוד ויאת גם אוריה החיתי ודוד לא ידע דמה דכטרינן
לנרמה נמוקין הוא דוקא נדיני אדם אבל מ"מ מיירי הוא נדיני
שמים וזהו דמתרעם עליו הכביא את אוריה החתי הכית בחרב
כלומר אילו הכית אותו אתה בעצמך הנם דמן הדין היית מיירי
מ"מ לא היה רע בעיני ה' כל כך אבן הסתם שהברמת נאמרת
נרמת לו ההזק על ידי אחר ואותו הרגת בחרב בני עמון אלא
מתרעם עליך"ת דוכי לא ידעת דמ"מ מיירי אתה נדיני שמי'
אתה עשית בסתר ר"ל נתחכמת להחיותו נאופן שאתה פטור
מדיני אדם ולא ינלה תרפתך כל דב וירא מצ' יותר משלקין
ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל וכנגד השמש כי
שמש ומגן ה' לבחות וכאילו אתה לאלקים ואדם ויאמר דוד אל
נתן חטאתי לה' כלומר בעבור אתה אנלה את אוני דמ"מ
נתחייבתי לה' אני אודה בפשעי ל"ה ואל אלקינו כי ירבה לסלוח
ויאמר נתן אל דוד גם ה' העביר אתה ר"ל כיון שאתה אודה
דהנם שנכטרת אדין של אטה חייב אתה נדין של אחלה נם ה'
העביר חטאתך:

ובזה נבין אמר' ז"ל ניאקיט ול"ל אמר דוד לבני הק' נה נם"ש
קנאני בתשובה כדי שתוכיח את הרשעים ואתמר להם
ומה דוד אלך ישראל שעשה לבני דבר אחור כיון שעשה תשובה
קבלתי אותו אתם עמ"כ שהייתי מקבל אתכם וכן הוא אומר לך
לנדך אתחטאתי ע"כ ופירשו המפרשים ומה דוד אלך ישראל שעשה
לפני דבר אחור כלומר לפני העולם אינו אחו' שהרי נט כתיב'
בתנ"ך אוריה קודם נאתו למלחמה אלא לפני הק"נה היה אחור
נבחינת שהיה אלך ישראל והלך ניחוי שיהיה נקי החשיקות
שהוא הרשעונים אחנם עם מה שאחרנו אתי שכיר דאמרין
דנרמת נמוקין היה אחלה כשור נדיני אדם והיה אחיב נדיני
שמים וזהו דקאמר ואתמר להם ומה דוד אלך ישראל שעשה
לפני דייקא אשם דלא כתחריב כי אם להכלה וזהו דקאמ' אחים
שכיחיכן הוא אומר לך לנדך דייקא אחטאתי. או נאמר
כי אתה עשית בסתר ונו' עם מה שכתבנו התום'
דהנט שנתן אוריה לב"ש היה אם לא אשוד נאיש המלחמה ואקשו
דאתן נפ' מי שאחזו מה היא נאותן הימים ר"אומר הרי היא
כא"א לכל דבריה וא"כ לר"י היאך אל"א נאוריה ונראה לר"ת שהי'
הנרם לגמרי גלי שם קנאי כהת דאמרי"ן בהוא מוטב שיפשל
אדם

פרח לבנון

פרה בראשית לבנון

ועב מה שכתב הרמב"ן ז"ל ענין שכיר דב' עולמות יש עולם
המלכים עולם התיכון עולם התחתון והנה המדה מונגל הוא
תרומתית ונשמיות שם כוסה עניהו לנד הנשמה מנד מעשיו
וחנוכיותיו לא שולה על עולם התיכון וחינו מוסבת מן המלכות כי
אם מיד הית"ש ב"ה שם לנפש כוסה מחמת סריחינו לא יש שליט'
לעולם התיכון עליו ונפשין עידנין סיפרים עליו מנד המערכת
והוא דקאמר כי תראה מחך מעשׂ'אנפותיך ירח וגו' דהיינו עולם
התיכון מחרתי מה מקום כי תפקדינו אין פקודתו בידך כי אם ביד
המערכת מכן יש דרך יש לבני חים להיות מוסבת מחך לנד
והוא נהגי'מנד נדקתו לערך המלכי'ולא מלאך מחש ותחסרהו
אלא מלקים את תמשילהו נמשמה יד דהיינו שחיך מעשׂה
אנפותיך הכוכבי'שהוא עולם הנלגלי'כל שתה תחת רגליו ושול'
למעלה מחנו עד כי נגה מאד עליו ואין זוקף שנעשו מלחמה
ת"ל הוא נגי'מחך כי לך יתקה על אותו נדיק נמרן מאד יעש'
טוב ' ובדרך זה יוכנו נ"ב עם מה שמחרנו לעיל והכי קאמר
כי תרי' שמך מעשׂה אנפותיך ירח וגו'דהיינו דמה רמיתי
כל הדריתה מחרתי מה מנום כי תזכרינו כיון דאפילו יקום קדמו
ניריתה מחנם יכול מנד עניותנו כי ירגה להדמות לעליון אך
יען הכל בדרך כי לעולם ותחסרהו מעט מחלק'מיי מומרים לו
את קדמת נמעשׂה נרחשית ותחסלהו נמעשׂה ידך כל היניחות
כולו כנויאו כולם מחריו להיות לשחת. לוון נמחשים שיו כל שתה
תחת רגליו:

וישם ה' לקין לות אותת נמדרש מלמד שהזריח לו להחת
נחנו וכנר דמו נו רנים ותרכו קשתם שלומי מחוני
המכרשים ' ומחתי מפי מהוני ידידי הרב המופלא והמופלג
האחודד והנקי כתהור"ר מנחם נהרב מנחם מענדיל סג"ל מק"ק
פרהסטרן וע"ח עם הם דאיתא נגמר'דערכין מחר ר'שמו על נר
נחמני מחר ר'יוחנן על שנעה דנרים נעניה נחים על לשון הרע
ועל שפיכות דמים וכו' על שפיכות דמים דכתיב לא יכרת מדית
יוחנ זב ומצורע וגו'וקין הרג את מחיו ויהיו טון ס"ד ודין מן
הדין ללקות נצרעת מנל היה נמ"י והקב"ה נרשו שנחמ' הן נרעת
אותי היום מעל פני החדמה וגו' והייתי נע ונד והיה כל מוצחי
יהרגני וקשה דמה היה מפחד נהיותו מנורש מפ"י וגודד מחשו'
לאקום ע"י זה והרגוהו דמשמע דאם היה נמ"י לא היה לו לפחוד
אנל עתה שהנזרה היא שיהיה נע ונד נמ"ל נשניל זה מפחד
שמא יהרגוהו ' ותירץ הרב הנ"ל נהא דאמרינן הנמר נצרעת מי
שיש נו אחד מחרתע מרעות נעבי' וכו' ותירץ נמ"ה לן והא להו
וכרש"י הא לן לתלמידי' שנשנל הא להו נמ"י שחרי חומת אחודם'
אנל נשנל אין טעושים שלוח ' ונמ"י אין טעושים שלוח כולי
עלמא ידעי דהוי מעורת ונזה מקנל טעושו אנל נמ"ל שאין
טעושים שלוח אין מרשים ירגים נדבר וזה כיוצא אין נאומרו הן
נרעת אות' מ"ל כני המדמה דנשלמת אם הייתי כמ"י נמ"י הייתי

טרשן שלוח ונזה לא הייתי אחפ' שמא יהרגוני דכולי עלמא ידעי
שקנלתי שוחני אנל נשמעיו שהזיה כת וכך נחרן נחקים שאין נו
קדושה ואין טעושים שילוח אין מי שיודע שקנלתי שוחני והיה
כל מוצאי יהרגוני ומל דאמרת אטכוך לזה אחר המדרש ויאמר ה'
לקין אות אלמד שהזריח לו להת'נחנו ואין שהוא גלוי ומכורס'
לעיני כל רואיו יכירו וידעו שהוא טמא מוחלט ומנלקה נצרעת
נעון שפיכות דמים וזה לא היתה נהיותו הנרעת נחנו גלוי
לכל הטמים ואלהיו כגר קינל שוגגו והנדיקו את הנדיק:

פרשת נח

נחל איתן

ויזכור אלקים את נח את כל החיה נמדרש פתיח נדקתך כהרני אל
תסניעך חסים רבה רבי יהושע אל אומר רבי' הלט
שלח קנלו את התורה שניתנה מהרני אל מדקדק ישהם עד
תהום רבה ט"ב ופליאה דעת מחני דלכתורה נרמה דמשוה שלח
קנלו התורה נידוני נמקום האל מדרגת מטעם זה היה ליה להס"י
לחנם נמיתה אחור' שנם אל חטאתם ות"ל לאחר כם מה שכתנו
המכרשים שהור המנול נידוני נמים נעון ס"ח שהיה נ"ם
וקי"ל הנח אל ס"ח מיתתו נחנ' והקשו דהם נתחייבו ג"ב סקיל
על עון משכב זכור ולמה נידוני נמקום הח קי"ל קיס ליה נדרנח
מניה דסקילה אחורה מקום אין לרנען נין לר"ם ותירצו דאכם'
נתיתין אחד ליסנח ר'אותן נם"ם דסתם מיתה אחורה נענין אח
אחו אלא אמקום ס"ב זהו דשניר קאחר רשעים הללו שלח קנלו
התורה ויש להס דין ב"ל דקדק אחה'דייק' עד תהום רבה דסתם
מיתה האחור' ניהם ון היה דהייתו נמקום דאילו היו מקנלי'התור'
היו נידונים נסקילה כיסרחל נדרנח מניה:

גרסי' נב"ק דכתניא אחר דיל"ל לעולם אל יונח אדם דנר
מנונה מכיו שהרי עקם הכתוב ס' אותיות ולא אמרינן
דנר מנונה הכיו אל'מן הנהמה הטהורה ומן הנהמה אשר איננה
טהורים ' רב ככא אחר משמיה דאל'כי היה נך היה אחר לא יכל'
עהור אקרית לילה ' רב אחא נר יעקב אחר ט"ו שנ'כי אחר
אקרה הוא נלחי טהור ס"ב ונקשה על רש"י נפ"ק דיומא אל את
דרי'נל ו"ל דאמ"ג דנדאורייתא כתיב טמא נדוכתי'אחריתי טמ'
שני מיחיה נאחד דוכתי'ללמדך לאחר אחר לשון נקיא ס"ב דאחר
קאחר דשינה הכתוב נאקום ס"ם נקרא דמייתי רב ככא שינה
נ"ב ואקרא דרמ"י אין להקשו דר"ל דדברי קנלה הם ול"ל לקרא
כפי'קדק אחילה דאכתין דרב ככא פיסק אחרי'ל לקרא דאקרה

לילה

לילה הוה אמינא דמשום הכי עקם וכתב והחיים אשר לא יהיה טהור לפי שמוציאין דמשום שאינו טהור והוא בעל מחשבות דעות משום הכי מקרא לילה ר"ל בת לידי קרי בלילה ע"ד מחארס ז"ל והתקדשתם והייתם קדושים וכו' לכך עקם קרא דמן הבהמה ומי כתב מן הבהמה וכו' ולפי כתב מקרא לילה הוה אמינא דאינה לאוכלי נקי הוה אלא נאמר הבהמה הטהורה מצד שאין טמא לפי ר"ל ולכן ר"ל הבי"ת ומן הבהמה אשר לפי טהורה דייקא וכיון שאין בדעתך שהיא טהורה לזה עקם קרא כלפי יהיה לך והשתא הם דפירש"י שני מרחיה נחד דוכתא ר"ל כיון דנקרוויהו מיקרי לאכרך כש להו חד קרא דאי מנייהו מפקת ואחרי כתבי רחיתי להרב חזקוני שהקשה לשמואל דלפי סדרת ריב"ל ה"ל להוכיח מקרא של מבלה דקאמר ומן הבהמה אשר לפי טהורה היא ימצאת עקם ת' מותיות והרב מהר"ם נחדושי אגדות שלו נדחק לתרץ פירוש עליו ולדבריהו אתי שפיר דאמר לך ריב"ל דקרא דלעיל אתא לומר דאפי' ומן הבהמה אשר לפי טהורה כלומר שלא החזקה לך לטהורה :

ערסיאן נפ' מי שמת ת"ר מניין הכלי נידי טומאה תון מגיעים פחים שמת' ניעים פחים נדרך עקם שומר נפשו ירחק מהם וכתבו שם התום' ד"ה הכלי נידי טומאה פי' מרש"י ונגעי וכו' וי"ט וחנלי כפי מסקנת הש"ם נפי' שלו נערות דקאמר התם שלא תיפוך מריה ונגעי נידי טומאה פחים ניעים פחים נידי מדם וקשה דאמר אחריכן נפ' השוחל מריה חני תדי לא נפיל ודם"י ל"ל פי' לכתיב ומורקדם תלי אכדיך והא חזיק דנפיל שלא כדרמי בר אחא דאמר רמי בר חמא חזיק שלשת נחדא שלא ת"ל כדמה לו כנהמה שנא' מדם ניקר בל ילין נאשל כנהמות נדמו נאכן דקריא נידי מדם הוא וי"ל דודאי חזק מדם יוכל לשמור עצמו מן החות כיון שנאמר שיו נרקה שלא שהה שהיא הולך נחקו' נדודי היה הכל הוא נערת החלך • ובהא ניחא הא דאמרי' נפ"ב דאכות לפיכך אחותיהם של כהנים אסורות להם אחיה כדי שיתפללו על נפשם שלא ירחקו וכו' עד ת"ל ההוא סב ? מכדקי דרשא שמים לי שהיה להם לנקב רחמים על דודם ולא ניקבו כי הא דהכא נדרש דאכלי מריה נרחוק שלא כרמא חיניה דריב"ל ולא לישתכי שליה נהדיה שלשת יומי ותיב' דשם אחרי מיל שיתין אמות ואכלו דאי לא שיתא יומי ותיב' דשם שיכין נפשו לילך נחקום האמות אחרי לא אשתכי שליה נהדיה הא דכי אי נוונת נידי שהיה הוא שלא ודאי דאחרון ונפ"ה הניחל ואשכול אינתא דב ספרת הוה שקיל זחיל נהאיה שיידתא לוותנהו אריה כל סורחא הוו שדולה אחרת דאחד מינייהו ההיא אורתא דרשי נבי דב סברת שניה ניהלי לאחרי לא שתא אריה קריה דב סברת ל אחר וכה ניה דאחדיה ובריך למה ליה לקריב כשיטת כי אקריה אחרינא דאריה אקרי אחרת דכלי שלמה לא אשתכי

ואחני לרווחא דמלתא :

ובזה יוצן טוענת דוד נאחרו אל שמואל רופא היה נעדיך לאחני • כענין ונא האחרי ואת הדוב וכשה אה אכשדר ויצאתי אחריו והכיתיו והצלתי שפיו והתמיהה היא ל"ל לדוד להקדים כאלו הסכורים ואה לי אם היה רופא נענין אז לא ות"ש שאחרנו אחני שפיר רופא היה עבדך אל אחיו נענין כלומר דנ"ן היה לך אתחון אה להתרפס עלי כיון שהלכתי לרשות נאחוקי עדודי היה דהוי אחם כאלו הפקדתי הענין אחריות אחריוותא על אה ואל אה דלתי אחריו להכותו אחכם ידים להוי לך דרופא היה אבדך לאחיו נענין ר"ל אם לא זותי אאחקל' הענין ונא האחרי והדוד נאוכן דאכיון שנאו אלא אדאתי א"כ כדין דלתי אחריהם להרגם ואין טול נכפי הנקיים :

או יאחר דאלת נענין אתא לרשות אבד אורחים אלא הי לרופא לא נאחו נשדות אחריש דידוע הוא דאתם רופא נולן הוא ובזה יוצן כונת הפסוקים אאחר עלות הניאו לרשות נאחקד עמו ונישראל אחלתו וירפא אתום לבבו ונאחבונות כפיו יאחם והנה הש"ם אתם פריך היאך דוד היה דיין ופופט הא קיל"ן רופא פסול לדון וכאחנו אום' נסנהדרין דאאחדי טעאי רופא פסול אחד דאתם רופא נולן הוא כדאקאי נגמ' וכוד דאאחב רופאי פסולים הם ולא אנו להוציא הדין לאחתו זהו דקאמר אאחר עלות הניאו לרשות תו"מ ת"ח הא קיל"ן רופא פסול לדון לוה בא כאחדין ורופא כתב לבבו ונו' כלומר שאני דוד אאחר רופאים דלא שייכי נהו הי טעאי דאי כסליכן ליה אשום נולן זה לא נאחנ' זו יכין ורפא נתם לבבו היינו נקיות כפים ואי אשום שפכו נם בהא ליכא דאאחבונות כפיו יכאם היאו בניאה והשכל :

פרח לבנון

כי אי אם זאת לי אשר נסנאתי אאעוך אי אה כוד על הארץ כן נסנאתי אקלוף עליך ואנשוך כך דים לעורר אאך אדאתי אילאת והאיך אניאו שנושה זו דומה לזו אאכה כרחה דאיתא נפ' שנאתי העדות אאחר ר' אליאור לאו שנושה הן שנושה נשלאת לאו שנושה דכאיב ולא יהיה עוד האים לאנול וכאיב כי אי נא זאת לי אשר נסנאתי אלא הן שנושה אכ"ל שנרת הוא אלאו שנושה הן נאי שנושה אאחר דנא ההוא דאאחר לאו לאו אדי ויאני ההיא דאאחד הן הן אדי ואני דכאיב ולא יכרת כל נשר עוד אאי אאנול ולא יהיה עוד האים לאנול ואחלאו אדי ואני ס"כ והגיד לי הרב אהוראה אוהר"ר אחזה אאניו נר"ו דאאנא נאשת דהא דקאאי הש"כלאו אדי ואני שנושה הוא דוקא שאאחרה נאיך

נחל איתן

לפעמים קיל רחמים עיקר ובניחותר מיל לפעמים הנן קיר הנר
הוי עיקר :

ובזה יבואו על נכון דברי התוספות שבירושלמי ד"ה קל
רחמים בנירוי וכו' כ"ה בעצת אחד היו שנורו שליך לחגל
ויזו ירחמין להוציא קול וקבעי סימן וה וכן מעשה בירושלמי יכו'
ע"כ נראה דמדקאמר וכן מעשה בירושלמי מאחר שירים הקונטרי'
ולא הרגישו מיך פלוני אחלמי' דיוקן ס"ת דלא פליגי בשרש הענין
כי הקונטרס ולא חתה שנדחק לפרש מהר"ם מלונדין · ועיד כתבו
שם התוס' ד"ה תור הנר בנירור חיל מכחן נראי להדליק נר בחילה
וכו' ונם נכאן נראה דהתוספות לעיל תייהו אחלי כפי פרש"י
דהתם כי תור הנר בנירור חיל קאי נם בחילה דמכחן נראי
להדליק בחילה ודלא כאחר שפיר' דמכחן קאי שירושלמי
תור הנר שבות הנן לפירוש זה חלה מכחן לא קאי שפיר דנרא'
דקאי אחלמוד דיוקן :

ויהי אחרים נן תעשים יתעצ שניש וירח ה' אלאחרים ויאחר
אלו אחי אל שני התהלך לפני והיה תמים ורש"י ז"ל אחי
אל שדי שים די אחלקיתי לכל נריה התהלך לפני ותהיה לך לאלוה
ולטטרין ע"כ ומכלי הטרית קיטיות כלל נקדים מה שכתב בעל
שרי שמים בשער התקיעה על פיטור מאמה המונח בסנהדרין
דף ל"ט ע"ל ההוא מיניסתא למאחר מפלנך ולטילת דהורחית
ולתתת דהורחין ע"ל ע"כ היכי שניש הורחין להורחית למצוורי
מיש נרשותיה וכו' וליני מוחר לי שנת לספק זו שמפלנת ולתתת
דהורחין משלש טירוסריפום שעשל את רבי עקיבא ואחר שם
הק"ה מסכנאות המילה לחה אינו נורת מיתי כן שיהא כל חרש
נולד מהול · והנה המחנוסי' הזה לא רצה להודית שסק"ה מסן
נאות נרית קודש ושוה לע"ם ס"ה למו' בשר ערלתו וכל נניו אחריו
לכך אמר שר"כ מפלנת ולתתת דהורחין דמי לא תיאת הכי היא
לו לאדם לעשת מכטן אחו מהול והנה השיב לו' החכם והיכי
שניש הורחין וכו' כלומר והיא הנותנת דלו היה כדבריך דמפלנת
ולתתת יש לו רשית אחר היאך שניש הבולט לתתת שיעשה
החילה נרשותו אלא ודאי נריכין אנו לומר דאחו עושים
החילה לתתת אין לניף שליש אחר אלא אל אחד נראו ויחידי ולכן
מילה נמ"ק שולה מ'לומר דאחר החילה תוכח דאין אלוה אנלעדי
ה' ואין נייר כאחו ס"כ :

ועל פי זה נת יבת נריכה כונת הפסוק דקאחר ויאחר אלו
אני אל שדי שים די אחלקיתו על כל נריה דיוקן ולא
על אחי נריה וזהו נגד שנרת האחנוסי דקאחר דאין לאל שליטה
אלא על אחי הניף ומ"ת ואתה יודע אינה שהש"י שולט על כל
הנריה דלאחת הוא כשנרת האין דקאחר עד אחי נופו של אדם
ולא עד בכלל לכן נא נאתרן ואחר התהלך לפני והיה תמים
ופירש"י על ידי החילה כי אחנה אוכח דנש אפלנת ולתתת דיריה
שות והוא רב ושלים על כל שנוף אין נאחנה אין אחילה דאל"ש

היכי שניש הורחין שיעשו החילה. נר אותו אלא ודאי אכח קושית
ו"ל ש אחי אל שדי שים די אחלקיתי על כל נריה :

וזהו נגון אד' תיאה דאיתא אילקוט כראשה ו' ו"ל ואחתי לך
ולורעך אחריך דבי יודן אחר אחר הק"ה לאברהם אם
אקיימים נניך את החילה אהיה לכם לאלוה ולפטרין ואם לאו לא
אהיה לפטרין אחם אקבלים נניך את החילה הם אקבלים אלקיתי
ואם לאו אין אקבלים אלקיתי ש"כ והוא אחות דלכאורה אלא
אניש אלא אחת דאת ענין עצית החילה לשהיה הש"י לנו
לאב ולפטרין ואחם אח שאחרנו אתי שפיר והכי קאחר אם
אקבלים נניך את החילה וימולו שניש זוה אקבלים נם כן
אלקיתי ואהיה להם לפטרין דנל"ז סנרת האין אפשנת
ותילה ליאר שאיון אחיש אקיימים אחלק התחתון סימן
זה אאר ניהו החילה אחלק העליון ס"ת דלא שניש הורחין
לאחנוסי וכו' אפ"ל דאחת דאכח החילה אורה שהעליון כוכה
התחתון :

ועש זה אמתי אחי אכח כונת הפסוקים אכתב לדוד שאחרי
אל כי אחביתי נך ואיתת ברו"ל שהיתה אכתו אחה וס"ל
אחרתי לה' ה' אחרי אתה דים לרחות אח שנין זה לזה ולדרכיה
ירחה וודאה דהנה דהנ"ם היה כותן שנאת והורחה לאחל שוכן על
שנולד אהול ואת"ת דלאחת חוה נפיך אורב"ד אכחין שנולד אהול אחן
ייאר דאיהו נופיה ש"ל שנר כשנרת האין דאפלנת ולפי לא
דהורחית ואפלנת ולתתת דהורחין ורחיה לדבר שנולד אהול
דנל"ז לא הוה שניש הורחין שתעשה החילה דרשאין דלעולם
תרי רבויות כיהו לזה אח אחתרן אחרת לה"ל אתה כלומר דהיה
היא הנותנת לומר דאין אלוה אנלעדי ה' השולט בכל הנוף
כי זוה אקון אחילה בחלק התחתון לרחות כי אלכותו בכל
משלה ולעולם אחרת לה ה' אתה :

היושב נאחנין אחר פירש רש"י הוא שין נדי אקרא
אלא אדברי הימים דיהושפט ס"כ כ"ל עם אה
דאיתא בשבת אשמואל הספר דודי לי בכרמי שין נדו אי שהכל
אלו יכפר לי על שין נדי והשתא קשה ליה לרש"י דבשלמא
שין אשכם ושדה הבחלקי נקדאו כן על שם שיוד כדכרש
לעיל אבל אנדון אחר שין לו שים רמז לזה אידך היא שין נדי
כלומר זה לו שם אחר ונקרא כן על שם שיוד :

ואמר אנדם אל לוט אל נא אחי אריבה ביני וביניך וכי' אה
שים לדקדק אות אומרו בינו וביניך וכבי דרך הבולם

היו לו לכלות תלה את מהיו כדרך כל המרן המחבר עם רעיהו
מהנם נראה דאי נפוק חוקת הבהיס ר' יוחי הוי ליה מילן הנוטה
לרשות הרבים הוי ההוא נברא דה"ל כמי מילן הנוטה לר"ה מתו
בני ר"ה הוו קם מטבחי עלויה מתח לקמיה דרבי יוחי מ"ל זיל
הקידנת ותן למחר בלילה סדר קבייה לההוא דידיה למחר מתח
לקמיה מ"ל זיל קין מ"ל הם מר כמי מיית ליה מ"ל זיל חזי מי קין
דידי קין דידך מי לית קין דידי לית תקון מת וכו' והוו דרגה
להרחות מנרהם למחיו לוט נאמרו תמילה ניכי ותמ"כ ניכך
כלומר מני מהי הרחמן להסקיט המחלוקת ע"ד מי קין דידי
תקין מת דקטוט עלוך קמיה רחמנא ותמ"כ קטוט מחריס :

ויאמר למנרהם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך נארץ לא להם

ועבדום ועינו אותם ד' מלוח סנה ונם את הגוי אשר
יעבדו דן אנכי וגו' ואיתיא נמדרש דן אנכי נעשר מכות ע"כ
והוא תמוה ול"ל עמ"ש נפ' שמות על פסוק ויאמר ה' אל
משה טרם תרחה אשר תעשה לפרעה וגו' יע"ש זהו ידוע תדע
כי גר יהיה זרעך נארץ לא להם ועבדום ועינו אותם ודקשיח
לך הא אין אני יכול לספרש בידי המומות אמנם דהם נטלים מן
המנות מ"מ כאר לא יחסב כיון דלתקן כל זה וגם את הגוי אשר
יעבדו דן אנכי נעשר מכות היינו עד עשרה נדמים ככי הדין

ומה שאני מוכרח לכנרם הוא נעניך חטא חטאת

ואיתא נמדרש אם מקיימים נניך את המילה אהיה להם
לאלוה ולפטרון ואם לאו לא אהיה להם לאלוה
ולפטרון . אם מקיימים נניך את המילה הם מכנסין לארץ ע"כ ויש לרחות הני תרי ליתני
נמאי פליני ול"ל דאחר שאר חדא מח"ת והוא דאיתא נב' דכתובות
תלו רבנן לתולם יהוד תדב נארץ ישראל מפילו נעיר שרובא
גוים ולא יהוד נח"ל ומפילו נעיר שרובא ישראל שכל
הדר נארץ ישראל דומה כמי שים לו אלוה וכל הדר נח"ל דומה
וכו' עד כאן זהו דקאחר אם מקיימין נניך את המילה הם
מקנלין מלכותי ואהיה להם לאלקים וקשה הא הניחא נזמן
שישראל שרויין על אדמתן אבל כשהם נאוץ לארץ מה
אועשה להם המילה ליעוד זה הא כל הדר נחוצה לארץ דומה
ממי שאין לו אלוה לזה"ז לשון השני כאחרון וקאחר אם
מקיימין נניך את המילה יכנסו לארץ וזה תקשים לשון
שנראהנם כן ואל מקומו יצא נשלום דאכיון שעל אדמת קדם
שוו נחתי מקנליס מלכותו ואהיה כאי שים לו אלוה :

ויכל את נשר פרלתם נעצם היום הזה נאשר ינא
אלקים . אכן מנאתי להרב הנדול נעל משכטי שאול
שעשל לו נאחד מאלתתין אחד נורנא מרננן מה היתה העצה
שלקחו שנר שכול ואשרת למנרהם נשניין המילה דאיתים

דקרא מוכיר אותם למנרהם ונשם נאחרו והם נעלי נדרים מנרהם .
ותירץ הרב ז"ל כי נכונה דנרו לו לומר יכה עשית שקיימת
כל המצות ואחרת לקיים מצוה זו והטעם נכון הוא
דנשלמת שאר מצות א"א יכול למחרן מדעתך מנלי ניווי
התורה ואם נאולי יצא דנר המלך מלכו על עולם לנזות
עליהם מכל מקום נכלל מצוה ועושה הוא דהם יכול אתה
לחזור ולקיימם מפילו מלף כעשרים פה שאם כן מצות המילה
דאם אתה מקיימה מדעתך אין אתה יכול לעשות עמורה
סוס שכר דאינו מצווה ועושה אתה ואי אם נאולי אהר זמן
יהיה מצווה אין אתה יכול לחזור ולעשותה דכיון
שעדם מל עצמו כעם אחד סוג אינו יכול ליחול ולכן
אם לעתיגו תעמיד המתן לנווי הנוף ואז תקנל הכיר
כשלי כשלים דנדול המצווה וכו' אם כן זהו דשפיר קאמר
קרא ויחול את נשר פרלתם וגו' כאשר דנר אתו אלקים
רצה לומר שאר מצות עשאן נלי ניווי הנוף שאמרו
רז"ל על כסוך עקב אשר שמע אנרהם נקולי אחנם מצוה
זו לא עשאה עד שניזר אתו אלקים עליה ונימוקו עמו
דנלמלת עשאה קודם לכן לא היה נכלל מצוה ועושה ומקנל
עליה שכר כאחרון :

ואיתא נמדרש ליהודים היתה אורה ושמחה ושמן זו מילה

כאר"מ אם אנכי על אחרינך דים לרחות היאך
משמעי נאתי דקאחר לעיל מניה ואדרבי יצא מלכני המלך
נלנוש מלכות וגו' ול"ל דאיתיא נזוהרה קדישא כרשת וירא על
פסוק ויאחר יוסף אל אחיו נשו נא אלי וינשו וכו' אאחי קאי
להו והא קרינן אינון אנשי אלה נשמתא דאחר להו אני
יוסף אחיכם שוואו דאזו ליה נאלכו עילאה אחר . ליה יוסף
אלכו דא נניך דא רוחנא ליה נשו נא אלי לאאזו ליה ע"כ מ"כ
אהו דשכיר קאחר ואדרבי יצא מלכני המלך נלנוש מלכות
ועכשיו שעל השוקל נאיזה זכות נא אליהם כל הכבוד הזה
נהרף עין הא כולם היו ליהרג טף ונשים ניום אחד לזה
נא נאתרן ליהודים היתה אורה ושמחה זו מילה וכיון דקיימוה
כראוי אף נאאבזרות לכן נא אליהם כל החיל הזה ואלכו דא נניך
דא רוחנא ליה :

ואת אותיא החס ויקר אלו תפילין וכן הוא אומר ואמו כל
עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך ואניא
דני אליעזר הנדול אומר אלו תפילין שנראים ניום לדקדק
אחי קשיא להו נאאי דקאחר לכניו דאיתא כאאתרן
ואחי קשיא ואחי פירושא ונראה לי דלא הונח לו סיכיה
דקרא דקאחר לעיל והעיד שאין נהלה ושמחה והוא דאיתא
נאנרות רני וישמיה הוה יתיב קמיה דרב חוייה דהוה
נדם טונא אחר ליה עילו נרשעה כתיב

ס"ל הכא כמי שיש לו נרצעה כתיב לוה עם מתרגן ויקר תלו תפילין והוא חסר תירוך החכם ס"ל תפילין קם מנחתם דנוף שרי לשחוט וליכא לחיוש לקלות רחם:

פרשת וירא

נחל איתן

וירא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק ותאמר לאברהם גרש את האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק ובאברהם מיתת אחר ר"ש מן ניחוש האחור כמן מלת ירושה שנאמרה שנולד יצחק היו הכל שחוקים ס"ל יחשוב שוטים שבשלם מני נכוך יאמי נוטל מי שנים ג"כ ותרין מ"ם נס"ד נפ' בחדנר סיני נפי' החשחר הניחו סבר ויחסין שלכם והשתא נהיות שכתבנו שם כי בן הגר תן השפחה אל תחרמית לאמו רחוי לירושה לכן סיפרה שרה ופה טענותיה כי נרמיתה את בן הגר המצרית דייקו ירמה שרה בן מרמית והיה טוען הירוש לכך אמרה גרש את האמה הזאת ואת בנה ובוד מטענת מודעת כי לא יירש בן האמה הזאת היינו בן הגר מן השפחה כי אינו רחוי לירושה אל יכולין אמו לאחר דכיוצה שרה להמי דאמר דמיתא בת מ"ם סי' ר"ג ז"ל אפיל ישראל שיש לו בן מן השפחה אל תרחמית בן הנולד לו מ"מ כהוא נכור לנחלה ולכן כשאמרה שרה דברי ישמעאל שהיה טוען כי הוא נכור לנחלה להיו' כי כילד טרש יצחקלוה מחרה דכל זה הוא הגל ורעות רוח ויתן ויתיבן הוא בן הגר מן השפחה ומן התרחמית והשני הוא הנכור לנחלה ומאחר הסכים על זה הש' בחמרו כי ביצחק יקרא לך זרע: ויהי בעת ההיא ויאחר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלקי עמך בכל אשר אתה עושה ועתה השבעה לי באלקים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה ויאמר אברהם אנכי אשבע ויוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי ואני לא שמעתי בלתי היום ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית ויצג אברהם את שבע כבשות הצאן לבדם ויאמר אבימלך אל אברהם מה שבע הכבשות האלה אשר הצגת לבדם ואת אשר תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת ויקרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישובו אל ארץ פלשתים ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם ה' אל עולם ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך ויאמר אברהם ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה וילך וילכו אל המקום אשר אמר לו האלהים ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה אשר יאמר היום בהר ה' יראה ויקרא מלאך ה' אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאם ה' כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע ויהי אחר הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור אחיך את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם ואת כסד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם וראומתו ושמה ילדה גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה:

פרח לבנון

והוא יושב פתח האהל כחום היום ירא לדקדק מאי נפקיתא מיתת בן בעלה לא כחום היום אלא בלילה אבל מיתת בחדרים סלר זו דעי נריחה בשם רבי לי' יפה כתיב לעתוד מחר לו הקב"ה שם ויתה לו ויתן לנביא וכשיעשה בנפשי' לנתי מה יהיה עליו ולנתי מדרשית ויקרין ק"ם ופס יושנים לכנילי מני על בנן שנמחר מלקים ניעל תו' ועוד מיתת בניהם בפרק חלק מחר לו קיסר לרבן נחליאל מחריבו כל בי עשרה שביניהן שריף כמה שביניהן מיכן קרי לעשרה מחיה בפס זקני ס"ל מחר טפחת הכתיב למיכל שעשה בניהן ס"ל שחשב מלאכי עלמא כיון שמ' ס"ל ומה השחם שהוא מחר חלף חלמי מפחסן דקד"ה כן קנ"ה לא כלפקן ופיין מה שכתבתי בס"ד בם נרמזית של פ' כי סוד יום נקיירך יני' נמניכו למרים שבכל מקום שנכנסים ישראל לבתי כנסיות ולבתי מדרשות שביניהם ס"ל קלסיות המין בוננת ותולה כמה שביניהן מיכן כיון ס"ק קחד לאברהם שם ותתם

ויהי לנגיד שמש ושבים נצחי כוסיות ודתי מלרשות ותני על
נגן לזה מחר הכתוב דכשלרתה הקב"ה למצרים היה כמוס היום
דוקא דמחשבלמיד ק"ו והשתח דהשכינה בכל מקום מ"כ קוסיא
ליכה ושמח ומגן ה' בנטות לחברי חדם בוטח בו :

ראיתא בילקוט על כסוק וכרוכיכם משלי מכר לנגדי חומר
נגיכם שם תקריבו הנקרין שמרתי לכם ויכור שת
חשר עשה לך שמלק משלי מפך תהיו נקרחים בני מנדהם על זו
ומנכי מפר ומכר . ושם לזו לנגדי חימר נגיכם תשתנדו שתם
מחרת למצרי לשנוד בחומר ובלבנים ע"כ והוא תמוה לים לדקדק
מהו הוכרון הזה של שמלק דקלחר דים לנו לקיים : תו היתך
בקיום וכרון זה נקרחים שני דוקא דני מנדהם שו שה שנין חירה
לישראל עם וכדון הנ"ל והיכי חד נחר סכיך . שחשב ג"ל לומר
ע"פ פשוטו עם שה ששחתי לומרי על הת דתנן בשר שהשתני
שותפי של שמלק והוח עם שה שמרו ז"ל בליו שמוחם נשרלה
שרי שה היה עושה לוחם עם ישראל והיה . חותך חילתם
וחורקס כלפי חעלה וחומר טול לי שנחרת והנה נגחרת דשנת
מיתת שתי חתילוד נחלתת בשנתת יהי נגר חשיד דחיתן וגו'
שו להוי טבחת שו שוחלת נחנת דחי שמוהב להאות שוהל שוחם
נלחוחנות הטבח ושוכך לחיות לשנודת הנידת ושי שחוחם נשרלה
נעשה טבח דמח"כ שוסיד דמת נריך להיות ולכן כשר שנשנחים
שותפי של שמלק דוקא דכשם שרשע זה היה שוחם נשרלה
גם הוח נלה דשתו שחנרו הוח דקי לשו הכי הוה ליה להיות שוהל
וחדהוה טבח ס"ת דחחם נשרלה כשמלק מחם ע"כ תו נקרחים שה
שחרו"ל טעל כסיק ושחר לך נדשייך שיי שני דמים הללו לם כשת
ודם מילה לומר שנוכותם יעשו ישרחל ממנרים זהו דקלחר שם
תקריחו הוכרון שמחרקי לכם זכך לת חשר עשה לך תמל שחתם
נמילה וזרק מילתם כלפי מעלה שו חנלו דשתיתם שתתם שוהבי
לינה רשי לדבר שתתם שוסרים שי שחתם שה שנשי נני שנדה
לי יקק שתתם נשטרי נרית קדם וכשה ערלתו נשבר ושבר . ושם
לשו שלח תשטו שת שמו שו יודיעים שתם שכולכם שכשיחים
לדשתו ונוה תשתנדו כיצד שרית למנדיר דהח לשיעתה חשם
שלח שנור חניה ו והיח היתה נרחת למכקיע שתכם שיד חלך
ושרים שחת שנד כי דחלך :

ובגמרא דשתרת פ"ה שיתת ו"ל שחר דשת נד"ח שישתעולי
לשוחי ושת כשי נלח דשטנש לשכיעת שתחזי

כי נוציתי לכוחת שיוחדתי נריסם ושחינן ליה נשלוחתם ושקיק
עליהם שהיה שתר שהיה שם ה' נשחת וניח ע"כ שתר כשחכר
שם כי רבו כשר רבו כשה וכשה שחרשי' שתר הניהו ידם יד רשם
על השחתר כוה נשסתר שבלה ח"ת שתנה שלקי נ"ב שני שולי
דכשר נשתי השטיין והנה נשחילה שחר שסשלוחי נשוחי ישת
שהם יודעי שן שכן שכשת ההיח נקרחת ים ע"ד כל הגאלים
הילבים של ים ושו ושחרו לו דהשי גלח שנקרשו השיטים

והקליפות הדומים לים סוטר נגד השדם רגה לטנוש ולשלוש
הסניגה שהוח השדם שחינו שהול שדיוחה לסכינה כדחיתן נע"ד
כ"ח נשניין קטיעת נר שלוש ח"ל ההוח שטרוגת זוי לשלכת
דשלח נלח שכשת שקל סכינת וקטע לשרלתיה ח"ר נשון נכל כל
דיוקא דשרלתיה וקטעה נסניגה ולו' זכיון שחינו נישול תקף ושיד
נשים השינוים ושוכניה שוחו לשלתו על חיש שטר דכו שעבר
על דנרי היתי והכר נריתו וכשו שרחינו נשר"ש נה כדחיתן נפ"ג
דשדיים דרש רני יהודה ול זבילה נשעה שנתנדל שר"ש הן
השילה נלו שלך ושיפה ובלטוהו ולח שיירו השנו שלח דנליו שיד
ותקף לפורה לור יכרות שלך שרלת נכה ותיבש תו' וזהו דקלשר
ושחלן לזה נלוולתת כלוחר כשחנו רוחיש רוב הקליכו' השוחוים
הנלחי שוול שיד שלו שהכדיש ליקה נוד דהיינו שלוקה כשו
שניכרו השפרסים של כסוק תבשה לך שרנות נירים דין שרניטין
לשקשה שנהון דיהודאי דלח ליתו לשלחי חדוותת דשלכת בשבת'
דשתנור נניהון ע"כ ח"כ השדניטין שהם השלקית הן הם השרנו'
נורים שהנו שולים נהם השינוקות שיד כדי שלח יהו שסירי' נייד
הסטרם שחרת וכלו' שבשתה ליכורה וזהו ושחינן ליה נשלוותת
דנזה שולפים והולנים להם וכשו כלחינו נשסה והשתת קליר'
דנשלו השלקות שקיק שהיה יולה לשחינו שלים שדלקינו שה
שוקקים נשטרינו הרבה דנרים השרשים . הת' הוח שנוכותה
יגשו שחנרים לשחור לשעלה לשכניל וידוע הוח שלח יגשו
שסה שלח נכח זה השם כשו שחרו על כסוק שהיה שטר שהיה
ח"ל הק"נה לשסה לך שחוד להם לישרל שני הייתי עשכם נשטנו'
זה וכו' הרשו הנ"הוח יה לרשות שעבור השילה התקיימי ב'עולשו'
עה"ו השנדת נהם תשה"ג הגורת ניו"ד כי ניה ה' נור עולשים
וכניהם יחד עושדי' על ושים שנוה זו כשחירם ז"ל נדולה שילה
שחלשלת היח לש נתקיימו שמים ושרץ שנש' שם לש נדיתי יושם
ולילה יני הרשו הנ' הוח ה' נשות כלוחר על ידי השניים רשוה זו
שנים שם היה נדיך הוח כי ידוע היח שהילה הוח רשו לקושו
של יוד נחכון דנשחכין הקליכות נחלוותת ותקף ושיד שלך
התינוק זה נודם שנהרף עין חשתלקין שחנו הם נוגים וכיוח

וכשו שהניד הכתוב נשסה וירק ממנו :

ואקחה כת לשם וכעדו לנכם שחר תשנודו כי על כן תנרתם
על תנדיכם ויחוחרו כן תעשה כשם דנרת הקנה
הרב השלם כשהור"ר חיים חון נר"ו שלח היה לו - לוחר שלח כך
נעשה . ושיכין נכוכה ולי נרחה לחחר דהח לשרו על כסוק ויקף
שחלה ולחם לח הניח לכי שכירשה ברה נדה שחור לה תורף
כנשים תוחו היום ונטחלת הטיסה ע"כ והנה חחר להם ושקחה
כת לשם וסעדו לנכם חשוש דכתת שעדת דלנח הוח והשלכים
ידעו שתותו היום היה לנח לנרה תורח כנשים כשו שחחר שוב
חשוש ונו' זהנה נן לנרה חשתך ושחילה לח היתה ישולה לעש"ב
שים נבוהרה אלה תשרו לו כן תעשה שתה דוקא שלוש הטיסה.

נחל איתן

להפוך לצדה ולבכותה

דרוש שדרשתי על כתובת מרגן ורבנן הודי הגאון מוהר"ר עובדיה יחזקיה באשאן עו"ק בל נסנת הס"ד נוטריה וכיכיוהה יע"ה נק"ק פרליים נרוג עם הדרת מלך.

כל מכס לג חף רחסו כל מנין קסר מספר • ס"ת סנהיל נסק בחרה • לגם שמים קדושת חסך השמש סק חוסת כסיתו • כל כוכב לכת לסף חיתו • קלים והנה והי שטו • נגת השמים • ומלאכים נמר בופים תלגיה ומטה • מרבע יסודות נשפטו יללף חמושנו מריה שלגי • ושמר חיות נשמו ק"ל נעצמם • כל טוף מלכלף לוי ומיתו ויער • דגים מסד ניס נשמו קולם • וחני נתוכס נשמתי קולי קול שלין נה ידיעה חיים כמו חד מדלי • חציתי • כלו נדממות עיני תמרחדו חני תחרי דומי דמות חרון חלקים נקרב העם לגום שחורים יסניניו חכמי רבניה ישיגה הכללית הכנו כניהם נקרקע שבנו לחרף חוטות נער וחקן :

מלך סופט נחמת דלים מסוללים • נמחר דמים ניחן ונחחר דמים נכני • השמיע קול ברומו של טולם קול שדי נלכתו ויבלה שמ"ו ורד לקחת לזיפתיחו והב השכל מחטיבי כניני טחוני הלחות • ותיפתות נבוחות למחלה למשכיל על דבר יחנף סוג תוחר מחד • נעברתו להנו נחרב מסנית שחון ימיש וקרני רחמים • ינוחון יחופון נרים • מניף חרב דמיונו נגדנו מיים נסלע קט • קן בתבדה מתים תורה נלימודיו כל הרוצה ליטול נאמי מלחתי נשמי מרוניתיו • נלי נלגלי תסובותיו נשל נשמיחה • מלגיש נגית הנליטה • כל לג מנגינות כל עוף נרגל מפסיק נחזרש קל התשובה מי מרפא הוא הגד ניד נידה לירכו לנח לנגח נגת על מהלי מכדנו • ויסע מטל נעלר סגף נחל שנעה מדורות חדור לכי לנחו יפסוף הוא מלקים חכניו נרחו ותרב חכחתו נשער לת יפתח פיו ית לפוד יקרת עתה שכנם נטירים לפרעו חור כי יהל • הלל נן שחר רוחיב

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה :

במצינא פ' הפרשה מ"ר תנחום נר חנילתי לטולם ל' ישמע קדם מן שמהנג שהרי משה עלה למרום ' ולא שכל נחם חלחי הטרת ירדו לוטה וחכלו נחם חכלו ס"ד חלח קיחת נרחין כחו שחכלו ושתו ונחתם קיחת נרחין כמו שחכלו ונמדה חליהו רבה קחני לח כחותו שחומר נרחין כחוכלין ושותין חלח חוכלין ושותין חחם שפני כנודו של חנרהם ופליגח חדהכח ס"ס והנה החפרשים מחוז שבה דהת דנרי סדר ליהו רבה נרוה מילנו לח כחותו שחומר נרחין כחוכלין חלח חוכלין מחם ומ"ל קשה חחרי הוצרכו התוס' ליחר ופליגח חדהכי ונרחה דחיתה נמדרש כן תשבה כשכר דנרת חנו חין לפניהו חכילה ושתיה חתה שלפניך חכילה ושתיה כן תעשה לענמך כשכר דנרת ס"כ נחוכן דהוה חמינח דפליג חתניתי לנך כחנו דפליג חדקח חדהכח והוח עס מה שחמרו ז"ל הכח חת חומר והוח עומד עליהם ולהלן חת חומר נוגעים עליו חלח עד שלח יגעו ידיהם כלפיס עליו וחין גיגעו ידיהם והוח עומד עליהם ס"כ והתם כשחמרו כן תשבה וכו' חחדין לח יגעו ידיהם משח"כ הכח דקחמר ויחכלו :

ויקח חמקה וחלב וכן הנקר חשר פשה ויתן לפניהם והוח עומד עליהם חחת הטץ ויחכלו והרחשונים הקשו לשחל מי חנרהם חנינו ס"ה קיים חפילו טרומי תנשילין ומיך ס"כ נתן לפניהם נשר וחלב וגרחה עס מה שהוח חדין ני"ד מ"ס כ"ה חס עשו שוס הכר כנין שכל' חוכל חפה שם חו חפילו חוכלים על חפה מ' וכותנים ניניהם כת להכי חותר זהו ויקח חמקה וחלב ונו' והשתח הוקם' הכתו' בעצמו דחין עגר מנרהם לחו דולכני טיור לח חיון חכשול לפי נת נחתרן ויתן לכניה' נשעם חתנח דהוה כמו כשיק לרחוק דנתן לפניהם הכסך ננוים כת חו דומה : נשאל כשחלתי נשסיבה חחת חחד טורנח מרננן על חחחר חחד ו"ל לקחת חתנות נחדם נשניל דם נידה שניתני נחדם ס"כ והוח פלחי ושכשתי חחרון לרחוק חקורו ולח חנטחתו נחדהכי' חכשר הוח נכליחה וחס חיתה כיכל לכשכו עכ הח דכתב ניבל כחלת ננימין נשכר זו דכוכת הקי"ה ננורחת השלם היה להיות לו דירה נתחקויים כמו נבליוני וס"ו חטח הרחשון חדם נתקלקלה המדמה חחרונה חחדמה וחינו יכול לדור נהוכה ונשניל זה נתן תורה ליכרחל וס"ו נתינת התור' יגח החדמה מכלל חרור לכלל חדוך ויהיה דיקנו נתחתונים והחלחני היו מוליכים לקבל חת הטורה וכשיהדו לחרץ חגל חנרהם כיון דרוני לשחט חת ילנרך נרל החזון וס"ו נרכתם תחלת חחרונה לנרכה ויכול הקבה לדוב נתחתונים ולח יהיה נערך ליתן תורה ליטרחל והם יכשוה ומנהגם נדות נטוחה הנן דנרי הטיתוק חחר להם ומקחה כת' לשם דיוקח כי על כן תנרחה דיוקח פיין נדנרו הנקיים ותעלח נתת וחטיבם וה לח הניח כת כדי

שלח יגרלו וכו' ונוה לנרה לנשות תינות ומכילו טיעות לח הניח וה"ל לחחרו וכת לח הניח תיתו היום פירש"י שרה נידה ונטחתת העיסה לפי שה המחחר חוכן מכילו לקחת מתנית נלים דהיינו תיתורה נשנילדם נידה וכו' דשם לח כירש"י שרה מיומ מתו היו' נידה היה מניח טוע' והיו קוסיין שנודתם עליה' והיו מוכרחי' לנרך מח"כ נת"ח ותתורה ניתנה להם ולח לנני יסרחל כדכתיב הנה חנ"ל ולח היינו יודעים נין דין דם לדם ודו"ק :

ומסתמזוים שנים לחטה חזל יפסת כמרת הדרת זיו הדרו לו
ולו למורו בבקש התרן ומירו שומות מבילות לתלכו ולחתות בחים
לסחת חיון להשתוקף להסתופף בצלו על הכסף לכל הכוסף
בלחודים נכנסים נדיים זיונתים תיימים סוד שתו מסודי דדי
דודי התנונה שדים נכונו בחקים ניחה והחכחה חיש תמנת כי

גדול מרדכי בבית המלך :

מלך ניחכיו תחונה עיניך פני הדור והדר לנוסו מקומתו
ומעלה ומגמות חל הנחי פנוה לנסיף נגה על תילה
חיל וחומה הס"נר פתוח לכל יבח הכיתו וגם מקרי הנידו ויסדו
לח מסך ידו מתלמודו ניזכתו יסודו נימוקו יחמו נסת נטיחים חלו
תלמידים טורנים בחיל על חפיקי חים דסנים ורענים כל היום
מחדשי חורפיה בעלחם שנ"ל יבכיה לדרוש עם' פנים מפוגים
התורה והחנוה שלש מסחכך מתכחך לכחה נוחים מעליכים
קם הורות זה לח יקרב חליהם ונוחרים עסים ריחוחים עיניהם
כיונים מטחיקים בעיניהם מביקיב רעוניס דנין מניהם חסר
רחסו חגים לעניים וחלכם נרחפם הר שקים הר בחסח"ן עומד
לכניהם להעחדם על קו היסר החית והשלוש • לח נמר דיחו •
לח נם ליחה לח חם לריך כחו • עד כי היום נדול כחם על בניתי
מתנחנים כחמר עמו חף כי מחרי חוחו טוחדים לנם כל חבקש
ת"ל יחסר כל נם שם מעכיות החמדה שם שלמות כל חדה מחיר
חור שכלה כסניריס • ואלה שמות הנדולים הנבורים נחן
עזרתו חקדש לישעיה חליהם כולם יהיו תחת על מלכו יפרום
חליהם סיפת שלמה לרפחת לה: כל חלי הנכם אשר כל חים
כוסף חומד ויוסק לבוא תוך תוך נ"נ נחן רשות לעין יחנו שם
ועל יטנו נדודי סקר יוסבו קומן לדיוך פחמי כילפולו זו
חלקו מכל חמלו שלם הוא חחס"ח על נחים ויעש חעין להם
להיות חתם חמה לילות ויחים הנה נכה ניח ואול לו זה תכלית

מניחותו יפיחו ויניחו כי מרדכי היהודי משנה למלך :

מלך יוסף על כפח דחחים כבח הכבוד ככנד כולם דורש
טוב לעמו כלליות החכמה ומלוכות התרופה נידו
לזוליע לנני המדם חור שכלו הנוטף טיף נתר טיף חטלו על
חורית וכיו למחיחת חי בחי יסור הנה ללקוט יניחי טנחו' תחת
שלחנו שלחן התורית דורש על כל קון וקון תהלים של לכוף
נחלף ניכה נמול לליס לוחם חלחמות ה' נאוב עם להלחם יחידו
של טילם • ויפחה נשחקו נענוד חחר ללמד לעם קרובו כל
החמית טעמו נחמד חלקי נחיים נחדן נן חלהים והיה עם פלם
נסערה הסחים זקף חניחותיו כלחי חעלה רחה והנה טולם
טילים ויורדים חטבח ועלה חמד הר חלקים לשנחו ולהדמם
רוחת נרוחת הכך כניו של רחטי עם קדם ויתרכם ניום ההוח ען
נחר נזכה לדום דרם לפניה: וחת חוקת התורה כרחי החוחת
קלוע ומחורחת ויחי כחסר כלה לדבר הן הכניחה חורה לו חחת
שחתה ולו חתון נחוק ומרדכי יצא מלפני המלך :

ותמת שרה בקריית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם
לספוד לשרה ולבכותה המברשים החריכו למשיכה
לתי טעם לשנח על חה ועל מה נחילת ולבכותה נחת כ"ישרת
ונסיכתי חטנה חלקי זה בין חחילה הנחרת דשנת כל"נ ון"ל זכות
חיניה רבי חלעזר חרב לחיותו בן הש"ב ח"ל זחוקך חשחינה דור
חחריך למחר וה הדרך חלכו בה ורח"ו ל' כי ולחניך חשחינה
חחרך חחרי חיתך כשחמת חשמים כי חרדי וה הדרך כהלך
זה זה לכו נה חונסת שבין בן הש"ב ע"כ הקס הרי"ף ז"ל דחמחי
לח קחמר ליה כדקחמר דב נוסיה לעיל חחספדו על חדם ניכר
חס הוח בן הש"ב ח"ס לחו ומחת קופיח ון ודחק לחדן זהרד שנחי
נספר חמוה לעיחיה נטה הדרך דס"י וכיכם דשכלת ד"ח הוח
ניחיים חיותו על חדם היחך ניכר חס הוח בן הש"ב עד שחמרו
נחתרת שחלו חת שלמה בן דוד לימוהו בן הש"ב ולח ירדתי לסיף
דעתו דלדידיה נחי קשה דלחמי לח קחמר ליה כדקחמר שלמה
על שחלה זו ונגף וקניו כצוד וקחמר ליה כסיון חהר דחכסד דלח
חיירי חלח לחחר חיתה ועיד דסס ננחדת בין לכניו בין לחחריו
לח חיירי חלח לחחר חיתה: והנה כס"ייחי נחנרים שנת הקס"ה
חמרו לי' כי' נכון סס ס"ם חהר"ח נכר חולדות כל חת דחחדי'
התם לחחר רב יהושע לחחר רב חחספדו על חדם ניכר חס הוח בן
הש"ב חס לח וכרי זהת ח"ל דב לר' לחי' בהספדתי דהת"ק לחחיל
לח קחיית הח דלחחיחו ליה ולחי' הח לח לחחיחו ליה ולחי' ורח"ו
ז"ל כי חכסכדו על חדם ניכר חס בן הש"ב ח"ס חדם ניכר הוח
הכל נוכין עליו והכל חספרין חשבחו וכתבו חחברים דהוכרת
לברם כן דלח ניחח לחיכת כי חכספדו על חדם ניכר חלחם חסר
דנדל ההכסר עליו הדבה הוח לחות כי דעתם דנהנלכן יחזו
הדווים עליו דחש"ב דחנחו לח לחו חזליהו חו נרחה חסר זכות
חחו חדל חי שהוח בן הש"ב ח"ס לבנס נחיתתו כי לח נחוחו
יקרת לו חבדין ומות חלח חדרבח חיספת טובה כי סס נחלו חלין
החלקים והחות תהיה לו יתר שחת ויחד חז ומס זה בירבו
נ"כ הח דקחמר ליה הח"נה ליהושע בסהיה בוכה על חסה יותר
חדחקי וכי לכדך חת חסה ולח עוד חלח שחוטטת לכי נוחהות בן
הש"ב . ועל זה חקשה הס"ם והח חחד ליה דב לדב זהודח חחיים
כהספדתי וכו' ולחה היה רוצה לחחיים בהספדו ולחחות עוגב בו
זחירך הוח דחחחמי ליה וחחיים וכו' דחי חדם נכר הנח חחחמו
ליה ולח חחיים וזה חות לבדקו והיכח דחחמו לו זחחיים הוח בלחי
ככון בחוכן דסוניית התלמוד היה חספד לברים. להכך לכן הכרית
רב"י ז"ל לומר דחין הבירים הוח חחיתי יפן וניחן חניהו כחה
הכיכדו רז"ל על חיוב הבכי וההספד והחנין הוח דחק חחנד
פנחס טוב חות חחיים ח"ח חחד החתחנלין עליהם ית החטבה
ע"ד בכו למחדים ולח לחחדה והשחח כיון דחד חחר חהספדו עי
חדם ניכר חס הוח בן הש"ב ורחה לר' חיחיה נבי חחיה חיוהו
בן הנה"נ שנר"ך דחין זה חלח חחחת חנחתפק בדבריו חחחד

לעיל

ולכן נעשם מליהם הכר :

והנה נהגיה דסנהדרין שהנחנו לעיל כתיו התוספות ד"ה הספדה יקרת דחיי וכו' חיימת דחמרינן נכרק יוצל וחל נית הדמים חל שחול חלח נספד כהלכה ומי חשים דיקרת דחיי הוח הח ימחלו ושרחל חל פדוים חלח הסכיריהו • ול"ל דירחין היו להספידו להרחות שחנטברין חלין דכני דוד ושחל דחכילו הוי יקרת דחיי שחני מלך דקיכח בויין טבי לנפיה מי לח נספד כהלכה ע"כ וקשה דחמחי לח הקנו היכוסט נעשם חליהם הכר חל חלח הספידוהו כרחוי ומי הספדת יקרת דחיי הוח מחלי חלי מחלו חל כנודם • ומפני שנעשו הקי"ה חל חלח עסק נהספדו חל שחול ליכח לחקשויי דהחם כל ישרחל היו עוסקים נהספד ולח מחלו • חו קשה חל מה שתירגו שיחמים להספדו מכני דוד הח דוד עלמו הספדו חל חדם כשר כיון דנניו חתיים כשהם קטנים פחוי לקוברו נחייו דד' חשונים ומתיים ומ' מהם מי שמין לו נניס ור"י פוחם עוכם חחר נחסך חטונם דנריחת והוח דיחיו חקנרין והיח ע"כ מה שכתנו המפרשי' טעם חתת נניו למי חלח נכה חל כשר חיך הוח חדה כנגד חדה והכוכה עם מה שהניח נילקוטיו חדם ערך חליהו דנסנהל מ"נ קרנוות שהקדיש נלעם פתני לליות חצ' ילדים שיעשו הן חותם ויכניסם כחי שירצה ויטלה חימתי שירצה • עוד חיתח שנהספד שעושים לנדיקים נוחמין להשלות לשחות עשוקות נחנח דמי שלינו נוכה חל חדם כשר נוחם שיעשרו חותם הנשוות נית ליליו וננזי חתים קטנים למי שנותן חותם ליליו לחי שרונה וטוטלן כשרונה לפיכך ישקנרו ימיו נחנח דרנ ור"י פרושי מפרשי עושים הנחכין מן הנריחת • ומה שחמר הש"ם רחוי לקוברו נחייו ל"ל לומר עם חהיח דר"ה שהנחנו לעיל דנ' כתו' הש ליום הדין ורש"י פירש כשיחיו החתים חל צדיקים נחזרים לשחרים ככתנין לחי הש"ה חל רשעים נחזרים לשחרים נענהם וכו' ס"ל החתעטל נהספדו חל צדיק הוי כחודיע לכל הנסטר זה לחו נר הספד' הוח דרשע נחזר הוח ולחו רחוי לנח נתחייה כי חם ישחר נקבר ולכן חידה כנגד חידה רחוי לקוברו נחייו חל צדיק זה כשיחי הנדיק ישחר הוח כשנר חוכם ולח יעלה לתחיה והנה דשי"ל כתב ויקברו חותו ביהושט כתיב ויש לרחות חחי חתי לחחזיקין וכ"ל עם הש דחמרינן נסנהדרין ר"י חומר חי' ישה לחת חנפרשין ממנו לחחר חיתה חת חלח נספד ולח נקבר וכו' והשתח קשיח לרש"י חחרי קנרוהו חיך חדרנת חי' ישה לחת חלח נקבר ויתיר ביהושט כתי'

כלוחר דנדיק נחזר הוה ולח שייך ביה הכי חלינן ז

או יחמר עם החזור למשלה למשכיל דלח ניחח שהטעם שקנרוהו חיד הוח דלח לעכב שיבידתה דקש"ה בכל זמן שחינו נקבר חינו יכול להתנגל דקח ביהושט כתיב ואינים כשוקים לח נפי נלגלח ושדיים לרחות כפי דרשת ר"י דחינו קו

או תפסר לומר דר"ת דקאמר לעת מצא זו תפה צריך להתפלל
על הס"י ירחיקנו מפה רעה משום דהיינו לעיטתיה מיל
דקאמר בפ"ק דע"ז ר"ת ור"י היו מולי דמרחק מטו להנהו תירי
סגילי חד פרי וכו' עד ת"ל מצא לך הס"ל תוריה תסחור עליך
מדבר ויפה תסחור עליך תורה ע"כ ומפתה תפתיים דר"ת הוא
דקאמר ניחל מפתחם דע"ז תשום דהיה מתירים מאיסור ערוה
דס"ל דשל זמת יפתל וכו' לעת מצא זו תפה ור"י פליג עליה
משום דהיינו ס"ל כר"ן דקאמר ניחל מפתחם דזונות וכפירה
ליגרון והכי קאמר עד שתפה מתפלל לעת מצא זו תפה תפלתך קדש
לעת מצא זו תורה כי אז מע"ב מיזדמן לך תפה שלא
כהונן מדבר זימה תסחור עליך תורה · ויש לדקדק מיבעי
דקאמר לשטף מים רבים וגו' אין למר ואין למר היינו אחי ואחיה
דלר"ת דקאמר זו תפה אחי שביר שם מחמרים ז"ל על פסוק
פוטר מים רבתים מזון נחי תגרת דהויא בניתא דחיל לנדקא
דחיל כיון דדוח דוח זכו דקאמר דמלבד שים לו לאדם להתפלל ג'
ה' ישמרהו מתפה רעה צריך להתפלל ג"כ שירחיקהו מצא
מחלוקות היינו שטף מים רבים וקאמר רק שהוא משוט ומח"כ
לשטף לרמוז דכיון דרווח רווח · וזכי סנדרי ר"ן אחי על נכון
ג"כ עם הס דאית' נפ"ק דתענית דצא רמי כתיב ישברוך כמטר
לקחי וכתיב תול כטל לחדתי שם ת"ח הנך הוא כטל ואם לאו
פוריהו כמטר לקחי והו דהתפלל לעת מצא זו תורה יתפלל
ג"כ שתורה זו תהיה נחשלת שיו לטל ולא למטר שהם מים מרתי'
רק לשטף מים רבים אלו לא יגיעו :

פרח לבנון

השדה נתתי לך והחטרה אשר זו לך אתתיך לשיחי בני עמי
נתתיה לך וגו' שקדה אין ולמה שבעון חזר מדיבורו
שמתחילה הרמה עצמו לנחמם נדיב לב נחמדו השדה נתתי לך
בלשון מתנה ואח"כ חזר מדוני שחשבי מרן ז' מחות שקל כסף בני
ועיין מה היה דחשבים שיחיו לחורה דחשים לבן נוכל לחבן
הוה רק ל' דהחוכר צריך מקודם שיחכור-לאחר לגלות עונו של
המצרן נחמרו אקנה לך כי לך חשבת הגאול' כדי שחפ"כ לא יעשון
המצרן שלו אריך מיתו קרקע שיהיה מצרן קבל בחתנה ליהיה חשוב
דיהא דפ"ח כמו שכתבו המפרשים בשיעין נתינת התורה ליסראל
נחתנה הסיבה לתי שביר דחצרה דבה לקנות את השדה משבעין
שנה חתפחד שמא לאחר ינות אחר לפיכך אמרה משום ס"ח לכן
אחר עכשיו השדה נתתי לך בחתנה גמורה לעיני בני עמי ותיכף מרן
שיחלה לשטף שום אדם בעיו בפיהם שקבל בני ותיכף מרן ז'

חיות שקל ככף מה כי) כלומר בין שניהו אין לכי נותן לך בהקנאב
כי אם במכירה אחד ויעמוד אברהם לעבדים וישקול וגו' :

בלע המות לנצח ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים וחרפת
עמו יסיר מעל כל הארץ כי ה' דיבר ואמר ביום ההוא
הנה אלקינו זה קוינו לו ויושיענו זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה
בישועתו ומה שרמוי לעורר הוא לאמרו ומחה ה' אלקים דמעה
מעל כל פנים דלפחורה הכי מעל כל פנים קשיחר כיון דמקיר
הדמע הוא מן העין ויותר נריכין אנו למודעי הכי חרפת עמו
יסיר מכל הוא ותו מאי כי ה' דיבר · ותו יש לדקדק מה ענין
זה למאי דכתיב בתריה ואמר ביום ההוא וגו' · לאיתא בב' דבצע
אין מיתה בלא חטא וכתב הרב הגדול ר' אליהו די וילנא ז"ל דכל אדם
שנותיו דשמים נחנאו על דרך והיה כל מונאי יהרגני ולא אם
תיקון מיבעי להאדם על חטאיו ויעניר שלמים על כעיו כי הוא
נמחקים · והו דקאמר בלע המות לנצח נמלא דמיכין שאין שוד
מיתה ממילא אין חטא הגורם את המות ולכן ומחה ה' דמעה
מעל כל פני' דיוקא דכשאין חטא בפני האדם אחי דמעה שלוים
אלו שיגדפיה · ושים' בפ' אין מתאחדין ר"ר יוחנן בשם שבא נחם
על חוה הטיל בה זוהמא אי הכי ישראל שעמדו על ה"ם
בסיני זוהמתן נוים בלא עמדו על ה"ם לא כשאו זוהמתן נחוכן
דעל ידי קבלת התורה-שבטלו מידיו מלאך המות ז'כתבו המפרשי'
דכשעשו את העגל חזרה הזוהמא עליהם והתחילו לשטוח שעם
מיתה וזה היה להם נוסף שנגרמו הפסד נוסף בידים זכו לעתיד
בלע המות וזה וחרפת עמו יסיר היינו אותה חרפה שהי' להם
כל ומן שבלט בהם המות דאיתה דאכסידו אכסיריהו וזה שאמר
כי ה' דיבר יוכן דאיתא במדרש כשאמרו ישראל על הר סיני אנכי
ולא יהי' לך כרחה נאמנן והו דרכותא אשמעיין דבלא אותה
לנצח ולא יהיה שוד בהם מיתה הנם כי כי ה' דיבר והוא הוא
המדבר מלהם פנים בפנים נאמרה ולא בחידות :

או נאמר בשמיכו' דהיינו בלע המות לנצח וגו' שם מחדתי'
בגמ' סנהדרין שמלקיסר את רבן נחליאל מי שברח הרים
היינו חסיד הרוח דכתי' כי הנה הוא הרים ובורא רוח מצאה בני
אדם דכתי' ויברח ויבוא הכי נמי מי שברח זה לא ברח אלא זה שכ'
הנוטע אזן מלמישמע שם יוצר עין הלא יביט ת"ל ובשבת מיתה
אין מפסיקים שנאמר דכיון שנאחה כאחת נשבע הוא נוצח
ושלה-דכתיב ד'רשוש ואין קוד לארץ ובשבת אין מ'יתך מתרני'
דאיתה לא שכיחא והו דאמרי' דמ"ח ואח"כ ביום ההוא דייקא הכא
שלקיאו זה דייקא שפום דלמקיד יוסר לב האחז מנשרכם ולא
שנוריך רמיה להדיא ולהאחד דה' הוא המלקים נשמים ואל
כארץ מתחת אין קוד :

ועם זה מובן מה דקאמר דוד הס"ה קנא דוחני שוב לאדמתי
ביום ההוא מאנו שנותיו ירצה כימות האדם ויצא
דותו ויפתח לאדמתו שכח מיתתו מוכח דשלא חא שם ברחתו ולכך
מתי

פרח תולדות לבנון

נחל איתן

ויצן יצחק ויאמר לעשו הן נגיר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי
לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולכה אירכה מה אעשה
בני עם"ש למעלה למשכיל על כסות ויצן לך הפלקים והו דאמר
אמר עשו דהנס דנגיר שמו עלי מ"מ ברכה זו ים לה בכסף
משום דיתרמי שנת נצורת וינח לאחוז בחמור חלוי כל היום מן
כרגנני מו הוציאני לחרות ומה יוכרח לשחרבו מצלתי יכול
לכרגנני לכך סיים לי' דלעולם לא ינח לידי מירה זו והטעם הוא
כי דגן ותירוש סמכתיו ולכה אירכה מה אעשה בני :

פרח לבנון

(והרוצה הנמיה נקרבה אירא נמדרש נשעה שהיתה עומדת
על נתי כנסיות ונתי מדרשות היה יעקב הכרחים
לנחת ונשעה שהיתה עומדת על נתי ע"ז היה עשו מכרחים
לנחת אחרה דנקה ח"כ למה זה אנכי ואלך לדרוש את ה' ע"כ
ובוא תמוה ושמעתי מפי החנון הרב השלם מה שניי ז"ל שפירש
עפ"מ שכתב נעל מקור חיים עם הת דקאחר כגמ' נכסחים
שמעון השיכעוני היה דורש וכו' עד שנת ר"ע ודרש וכו' וזהו
הטעם דאה"ם עבדי ע"ז וכנרי דמכיון שאחריה השיכעוני לא
רצה לכרש כסוף זק הטעם הוא יען ועיקן נכיק מיני חורנת
דאחי משתחם את ה' שלקיך תירח ר"ל עם ה' לקיך תירח דהיינו
ע"ז נשותפות דשרי מ"ו ולזה לא רצה לפרשו לנלתי את המכשלה
הזאת אחת יד החדש אחנם על דנר אחת ועטנה נדק ע"ז אחי'
נשותפות אסיר וקרח דאת ה' לקיך תירח אחת לרנות ת"ח
כדרים ר"ש והו נרחה החחלוקת לש"ם אחד אין יעקב
ועשו והוא דכשהיתה רנקה פוערת על כתפי ע"ז עשו היה
אחרכם לנאת דאיהו לשיטתיה אזיל דסנר וקנל דקרח דאת ה'
לקיך תירח אחת להתיר ע"ז נשותפות אך אחיו יעקב אין עם
היה ירח אחים נפתר נאחרי אחו ולכני הפתרים האנויאים
נהלכה היה אנענן לנאת דסנר דאת ה' לקיך תירח לרנו' ת"ח
ולכך כריאתה רנקה אחאחפות דדומין אירח נאיהו אהנגת
הכסות את ה'שלקיך תירח לזה אכף ואיך הלכה על פתחי נדיים
לדרום את ה' היכי אחאחם ר"ל קרח את ה'לקיך תירח דקש"ת
ופש"ם נם נ"נ נרחאים על אחאר ח"ל אנש ניטום לרני וכו' :
ומדרש אירח ירח את אלקים נני והלך ואש סוגים אל
תתערב ואש סוגים אל אתערב עם העובדים ג'
אלקות אל תתערב ודרך פשוטה ג"ל לומר עם חה סכאת נאל
אקוד אחים על הפסוק לכו נניס סרעו לי ירחת ה' אלמדכם
והקשה דאל"כ אחו נניס ואירן עכ הת דאחריכן נכפוק לנאת

מין' ישחטו לי נני נפי יכחשו לי דמשמע שהיו ירחים אחט ש"י
אחיכתא כמו ע"י דאריתו ואפילו לא רצו אחרו אחרים ואחרים
נאחרם יצקיט ס' כי אשא אחל הנאין ח' את ר' יהושע נן חניה
עם השולם שייך להק"ה היה לו להפלות עניאו כשאים שלם
נשנה כדי שיהיה נאיחו שליפס השיב לו כחכם שני אפשר
לרחוק ע"כ ק"ו מהשהם שהות ס' אחשרתיו וכו' ת"ש ולדרכיו
יכולין אחו לקרן לשואל נאוכן אחר ואה דוד אלך נ"ו היו ירחים
אוקו הנס שלא רצויו אחולם נן נאו שלק"ו נהק"נה זהו לכו נאו'
אחטו לי כלומר הנס שאין אחס נכני אחטו לי כי זה ירחת ה'
אלאדכם דנל"ו אף אפשר ללאוד אחכם ירחת ה' שהורים יהן
יאחר האומר דאי אפשר לירחות אחאו כי אם נרייאתו אשל"כ
השאת דאכח אורחו של דוד שלא נכניו אין לכם ק"ו לשכינה
והו ירח את ה' נני והלך לשאר נאי אחת אחרחה את ה' ואת
כיון דאינו אחרחה נשולם אין אחו יכולין לירחות אחאו לזה נת
אחתרן ואחאר והלך ירחה שאו נח ק"ו אחלך נ"ו שאל"ם אחנדיו
אחיכם נכניו ח"ם ירחים אחטו אחכ"ם להשי"ת דאם לא חשבו
ואלאדו ק"ו זה יצרוס שאם העובדים נ' אלקות נשחוף לא אלפו
ואם אלקים אחרים לא אופירו :

או נאחר ירח אחת ה' נני והלך עם"ש למעלה למשכיל אהו
סיעורו ירח את ה' ר"ל דרוש קרח דאת ה' כר"ש להשוות
כנוד ת"ח דסיאינו והלך אחן אלהי דנגן לאת ה' כיון דאיהורת
דאת נפיק ואש סוגים אחאפיים השיטה ודורשין הכפוף לנגאי
לאחיר להם ע"ז נשותפות אל אתערב עבודיה נ' אלקות נשחוף לא אלפו
דהא ואת אחד על פנוד הק"ח הוא דאחת :

ועיקר קרח על פנוד הק"ח הוא דאחת :

ומה נעאו נזה דנרי הנניח כשאחת נאחאם ואוסה להוכיח
נאיסור לרשעי אחרן אוי הוטח עם פנד שון זרש
אחיאים נניס אשאיחים עזנו את ה' נאלו את קדוש ישרל אחור
אחור וק"ק דאכיון דקאחר אחנו את ה' נל"ל לנאחו את קדוש ישרל
ואפוכי אשרתא לאה לי ונל"ל שאים אחרעים על אשנו את ה'
היינו ת"ח ולא דרשו קרח דאת ה' אלקיך תירח לרנות ת"ח וש
נרם דנאחו את קדוש ישרל הדרשו את ה' אלקיך תירח להתיר
ע"ז נשותפות :

ויעתר יצחק לה' לנוכח אשתו ונו' ואם לדקדק אהי"ל ויאפר
יצחק של ה' אהו לה' והקשו אחפרשי' וכי לא היה ואפ
לישאל אשא"נה יהן לו ורש והא כנר הנטיאו לאחרים כי ניצחק
יקרח לך זרע אלא אחרו ז"ל לאה היו אחנותיו אקודיש נשכיל
שהקנ"ה אחתוה אפילוחם של נליקים חבו כוחת הכתוב דנא
לאדן קושית החפרשים אחה שהיה יצחק אחפלל על הנניס לא
נשניל אלא היה יודע אלא ורש דהא הנטיאו הקנ"ה
לאברהם הנט נת השאימה ונוא' ואחאר לו כה יהיה זרעיך אלא
בטעם שהתפלל הוא לה' ירפא נשכיל ה' שאי' אחתוה תכיאתן של
אליקים ותשכיל וה אחאר לכתוב לה' ולא אל ה' :

ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים
ויברכהו ה' ויש לדקדק מאי הוי דקאמר ויברכהו ה'
פסיקא כיון שמצא מאה שערים ודאי שהניח לו ברכה מרובה שלא
אחרו רז"ל בגמר' תענית אין הברכה שורה לא בדבר החמוי ולא
בדבר המדוד אלא בדבר שאין העין שולטת בו ברכה מרובה
הוא בשביל המאה שערים שהפרים למאתיים שמאתיות שעליהן

פרשת ויצא

נחל איתן

והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבותיך אל האדמה
הוסיף כי לא אעזבך ועו"ק דאחיון דקאמר והנה אנכי
עמך אחלה חיותך בדרכיו ובלכתך אל יגר בעבור דאם אי
אפשר שלא יגר בעבור שהולך בדרכיו ה"ז ההולך
עם חלך ב' ואינו מתפחד מכלום ק"ו ובן בנו של ק"ו ההולך
עם חלך כל כל אחרון ס"ב ושמרתיך בכל אשר תלך ל"ל אחרון מאי
דיתיר מזוהר פ' ויאמר ת"ל ת"ח כד דוד אסתויב מלכים מה כתי'
ביה ויתהולל בתוכם אלו ת"ח ויתהולל הל"ל ויתפתל כל"ח כי הכתוב
מת זה אלו להסתפל בלי שלא על ההוא אלה דאמר דוד נקדמתך
כי קנאתי בהוללים ס"ל הק"ב אי אפשר דעדיין אתה תצטרך להתי
כיון דאתאל לבני מכים אתקבו מה כתיב ויתהולל בתוכם
הולכים זי קמי ליה בקדמותא וכדין אתא סכינתא שריא בוחרניה
זאי תימא סכינתא לא שריא אלא בישראל דכתי' ס"ב והו דקאמר אנכי עמך ולא קיימא דאחיון דהוה בח"ל
משום אנכי נך דק"ל סכינתא לא שריא אלא בא"י דהא ושמרתיך
בכל אשר תלך ולמנא אמינא ולא אפשר עאך כי אם לאשרך בדרך
זו תלך ולמו למנא דרך הלוך וטיול דוה ודאי לא היה אלא
טין דאח"ל קיימת :

ושד יצחק כדד לאמר אם יהיה אלקים עמדי ושמרני בדרך
הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש
ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלקים ואבן' אשר
שמתי מצבה יהיה בית אלקים וכל אשר תתן לי עשר אעשר
לך ל"ל לאכול ו' לחמה של תורה ושבתי בשלום שלם מן החטא
ע"כ ומצלי הגדת קושיות כ"ל אם אה שהניח אלקים המכרסים מהם
דגרסי' נפ' המוכרין דכל מה שהניח אלקים בעה"ז אינו הוא כדין
עובי פירתא דגידי ס"ת אי אפשר לאחצה וזה נודם דדיגנן נם"ס
דחיניס אכו על הפונג כתוב ס"ב והו שאמר אמונתו ודעת
אשתן לי לאכול לחם וגו' כלומר דכל"ז הוה לי דין ס"ח אלא הייתי

מריך על השונג כמזיד ומ"ב לאחה היה לי להתפלל שתחזירני שלם
מן החטא שהוא השונג אכן השתא שאני שהי מטפיורת' דהיינו
ונתן לי לחם לאכול המחזיקני להיות דיני כדין ס"ם ולכן ג' שאלתי
מעתה אל תאכל מאכל ומוד אחרת ושבתי בשלום שלם מן
החטא ועמ"ם נם"ד נפ' עקב על פסוק והיה עקב תשמעון :

והנה כתב הרב בעל כתובת פרים דלמה ניתנה ס"י שהיא ת'
פרשה על ת' לישראל דוקא ותוכן הדברים הם כך כי לה' הארץ
ומלואה ובלא נחלה מחשבתו ית' להפרים מעולמו תרומות ומעשרות
והוי ס"י תרומת מעשר מן העולם לכך לא זכו לס"י כי אם מעט אחר
שקבלו התורה שנם וכו לנ' כתרים נאחדים נפשה ונשמת והם
בתרי כהונה ומלכות ונקראים מחלכת כהנים ולפי שאחרו ז"ל
אין נותנין תרומה לכהן ע"ה וכו' על כן לא ניתן להם ארץ כנען
עד שילמדו התורה והיה להם דין ת"ח זהו שאמר ונתן לי לחם
לאכול זו לחמה של תורה וזה יתרום שושנתי שנאמר שלום על בית אבי
דמכיון שס"י היא כדין תרומה ומעשר לא אוכה זה כי אם אחר
למו' התורה אשר עמה אני נכנס נאחר כהן נדול ות"ח תרוייהו,
לטיבותא דנל"ז חיבו דין שתנתן תרומתו של עולם לע"ה • אבן
כתב הרב הנ"ל דאחיקרא דדינא פירכא דאחאי הונרך הס"ת
שהוא עמהו כהן ליתן התרומה מעשר שהיא ס"י להנים אחרים
בני יעקב וכ"ל דאתיא כדעת הס"ם דאתרמו נם אתם ולפיך
לדעות הכהנים שנריך להפרים התרומה מפלאם ולימה להכני'
אחרים אלא דבל זה קשה הא אצטריך נם אתם לדרשה אחרינא
כדילפינן בגמ' מה אתם בני נרית וכ"ל דם"ל כמ"ד הנכרי שתרם'
אין תרומתו תרומה ואין מיכיחין עליו חומש וחמלה אין הגוי
בתורת תרומה דנפשיה ולא אצטריך למלף דליתיה בתורת שליחו'
דתרומה כמו בני עבד שאינו בתורת ניסון זקדושין כלל העולה
שס"י מניח לישראל ומעשר דילפינן מנם אתם לרבות הכהנים
אבן אי אלפינן מנם אתם שלוחכם בני נרית ס"ל קשה מאיזה נד
ים לישראל אלא במרן ול"ל מעשרת אחרת לפי שנקראו' ענדים
להם"ת שהוא כהן ונותם ב"ב שמחלקין תרומה לעבדי כהן ומ"ב
ס"י ס"ו תרומת מעשר שייך למ שאנו עבדי כהן שהוא ש עליון
ומכרסי התורה כתבו שכל זמן שכל' מלקיס תורה נאכנע מישראל
הם בתיאר עבדים לאחוס והא נרסה כאת יעקב ונתלי לחם
לאכול זו לחמה של תורה ושלא ידא חניית אלי כי ושבתי בשלום אל
בית אבי כל"ל אך על זה קשה דהניחת לח"ד תרומו נם אתם
לרבות כהן מפרים תרומה לכהן אחר הוא דאתת אלא לח"ד
לרבות אף שליחכם בני נרית אבי אינה למיהר בתורה בעין מעשר'
לשלום ש בית אבי לירושת ס"י אבל כהן מכרם תרומה לכהן אחד
לזה נם כאשיב אחריו והיה ה' לי לאלקים והכרח ל"ל דהם
דהניח אלו ס"י הוא אחשב דיש לי דין עבד התורה אלו שם אלקי'
וקל"ן דאחלין לעבדו של כהן אתרומתו • והנה כתבו יודעי חן

פרח לבנון

פרשת וישלח

נחל איתן

בבראשית ילקוט ת"ל נסעה מחר הק"ה למשה ומשה הקרב
מלך את מהרן מחרן הרם לו למשה ש"ל הק"ה ניו הרם
התירה היתה לי אתה תיה לך שאלמלא היה מנדעי קולמי מכל
לא זר שבעת תרונתו ושהה פיה עבר שנים ולא ילדה אשר לה

אוי נרשותו דהלא אי' רחנה מחרן חדה לחרלה ולרחנה וק"ל
דכל זמן שהיה נרשותו אינו יכול לקבל המ"ל ולזכות בה מחרי'
לוה בה כמחרן דלוה נח הס"י וכפל כל מ"י תחתיו נר' תמותיו
כדי שיהי' נרשותו דר' תמות של חדס קומת ומקנה לחחרים :
ואחר עוד ותלד בן ותחור הפעם חודה את ה' ומקדח שמו
יהודה ומשה לשה דוקא ניהודה שהות דניהי' מחרה
הפעם אודה את ה' מה שמין כן מקודם ומשני אומרים בשם
הגאון מוה"ר גבריאל שם"ד דק"ק ב"ר ו' דאיתא בגמר' דנרכות
פ"ק דכוונת קמי דרבי יוחנן אחר של המדיר המיין והחזק ש"ל
ר' יוחנן סייתינהו לשניהם דמרך ש"ל נמצים לחדים דמסיר
לסבר נשניהו של מקום משום דכשהפסיק יחתרו הנדיות
סייתינהו לשניהם של מקום ו"ו מין לו יותר מדאי ועדיתא
דהאי מלתא אי אחרינן שהשכינה למטה ש"ל הוי נפניו וקי"ל
לאחרים מקנת שנחו נפניו וכולו של נפניו ומש השכינה למטה
ש"ל לאחרים מקנת שנחו נפניו דוקא ולא חייתין לשחת יאחרו
סייתינהו לשניהם דחרך לאל אם הוא מחרין נשניהו כמנת
שחינו נפניו ומן יאחרו סייתינהו לשניהם דחרך לאחרים כולו
של נפניו ומי זה ומי וההוא סיכול לסבר כל שנחי המקום מי
יחלל נבורות ה' ישחיע כל תהלתו אחר דוד נחית' נחדרים כשחשת
חדם הרשעון נשחלק השכינה לרקיע חטח קין נחטלה לשחי' וכן
כל הדורות שהיו מכעיסי' ואחים עד שנשחלק לחטלה לחט"ל נשוק
כל הו' רקיעי' ומש"ה נח חנרח והוידה לחטה נח ונחק והוידה
לרקיע אחד עד שנח לחטה לחרץ והשכין שכינתו נחחתונ' ש"ל
כמנת שיהודה הוא השניעי ולכן כשילדה ליהו' לו אחרים הפעם
אודה את ה' דוקא עכשיו שהשכינה היא נחחתונים יכול אני
להודות מה שחין כן מחחלה שכיון שהי' לחטלה יכולין היו לומר
כל שנחותיו של מקום אנל אין אנו יודע לסבר כל שנחותיו של
מקום ויחחרו סייתינהו לשניהם של מקו' שהיית דמיות לפני ר'
זירח אנל עכשיו שרירתו הוא נחחתונים יכול אני להודות דהוי
נפניו וכשהו חומרי' מקו' שנחו ולית לחטה שמא יחמרו סייתינהו
נמו נחותר לסבר נשניהו דחרך ש"ל ודניהו ושפתים ישק

פרשת וישלח

(נחל איתן)

בבראשית ילקוט ת"ל נסעה מחר הק"ה למשה ומשה הקרב
מלך את מהרן מחרך הרם לו למשה ש"ל הק"ה ניו הרם
התירה היתה לי אתה תיה לך שאלמלא היה מנדעי קולמי מכל
לא זר שבעת תרונתו ושהה פיה עבר שנים ולא ילדה אשר לה
נקבי לי משה וכו' ש"ל ויכול מיתי ליטו' חון מרשותיך ת"ל שהיתי
מנקם עלותנותך כך אמר הק"ה למשה יכול אויתי לעשות מחיך
כ"ג ח"ן חדש תך מלת שאויתי מנקם שתהא נחול עליו ש"כ · ומש
לנת לטחור על כל הפקפוקי' אמר נו תכלה היריעה מהכיל ולכן
נסחוך על המעיין אמר נש יש עין הנדולה ירחה · מית' נהרת
קרשת על מקום ההנדלה נריך שתהיה נשני דוק ז כמה דנת
אמר וינדל שקי' נין מים למ' שהיה כיו' נ' ומ"ת ש"כ היתך הנדיל
הס' שנט לוי כמו שאמר ומנדיל הלוים לי ואלת היא עליה
לשנטים ויורה דלטולסלוי בשני הוא דכי מנין מנין מרשות
מטעם דכשיתקבץ נת אלת למה נרשותה לת נתכוין עליו קסנר
שהיה רחל ודעתו היה על יוסף ומחילה לעניין המין לנורך
התחיל מעיתין ש"כ וכתב הלקט יוסף שהלטות נריך שיהיה
משנט עליהי תו מיתת נמדרש ויהי ניסורן חלך זה משה כד"ת
ותדוניה חלך נו ומי נחרים תנחומת התורה נתנה למשה ונתנ
נהג זה עין יפה ונתנה ליסרחל ולכך זכה למלוכה וכמו שהעל הדב
הנדול נעל נרכת שמואל דפ' תבא · והו דקאמר נשנה שאמר
הק"ה למשה ותתה הקרב חליך הרם למשה דייקא יכול ונינן
מזה חוכח דמיהו לת הוה חלך דנשלמת ש"ל היינו חומר
דמתחיל המינן מרחוק נחנת דשנט לוי הוא השליחי ויכ ל חני
להיות חלך דהחלכות הוא נשליחי חכן הסיחת דאמר ותת' הקרב
חליך ש"ל דמ"מ מתחילין למנות מדי מיהא ההנדלה דשני
שנתה לוי וש"כ נטלת מחני החלוכה דהוי נשליחי כיון דהסיחת
מקומי מוסכר נשני וזהו דהשיב לו הנורת התורה היתה שלי
ונתתיה לך ר"ל מלי ירש נמינין דנר זה דהלא אתה חלך אחד אחר
ועלך יניח מרך והוא דאתני לך דייקא התורה וכשנור חלך נקרא
מטעם האחור :

ועם האחור כי'הר"ר שלמה נמסחן מדרש תחוה דאי' נשחוע
רבה ו"ל ויאחר הגני הגני לכהונה הגני למלכו"ש הקש"
האכס דתיכסת מועט תכסת והיתך טלה נזכות משה לתכוע
אנל נתרון רחמין כהונה וחלכות כהדדי ותירץ דנרחה דאתת
נמח"נ אי מניון רחמין נהדי השנטים או לת אי מניון להו הנלי
להיכוה דלוי הוי השליחי והחלכות לת נשליחי ואי לת מניון ליה
אנני להיכוה דלוי הוי הנני ולעולם ההנדלה הוי נשני וחכל מי
מנין טלה לנדולה ושפתים ישק כי יפה דנר :

ובזה נניון מאחר הקשה להולמו נשמה שאחר הקש"ה למשה אל
נח תקנור את ירדן הזה אחר משה יהי רחמין של יחוש
ש"כ ואין לו שחר והנם דים למ מי מנפי דנרני אחנפי אטרי ח"מ
לח נסיע ידינו אחיך מלנחתו דכנך כתנט עליו פעם אחר
דהטעם דמרש"ה לת נכנס ל"י הוא משום שהיה חלך ומוחנת
רצויה ליהלך עם ולעבר פנים כדקאחר חיהו ניהיה אחנרה נת
וכדיתנו החפרסי וק"ל נפ' כ"ג דאין חוסיפין חלך לעבר הפנים
משום אפפמיע וש"כ וזהו דקאחר ליה כי לת תעבור את הירדן

הזה

הוא והטעם הוא דמלך אתה ואין מוסיפין מלך וכו' כיון דכתוב
כך היה ואפילו אמר אמה כיון דאינו נכנס אם אינו אמה אינו
ס"ת דאינו הוא מן המנויין ולוי הוא השליחי אמו' דהמלוכה הוא
בשליחי ומזה מוכח דר' יונן לית ליה דהלת"ה לית הוי נחנה עם
שאר אחים וק"כ יהי רצון ואל יחות:

בסדרש ויצא רצון ל' הצור והיכן היה ר' ורננן ס"ת כל מ'
וס' היה מסתם את מניו יומו ואותו היום של רצון
היה רננן אומרי אמ' רצון הוא מונה אותי עם אחי ואיני מגילו
אני הייתי סבור שנדחתי מכח אותו מעשה והוא מונה אותי עם
שאר אחי אמר אף ואחד עשר כוכבים משתחוים לי ואימו מגילו
ס"ב ואמה אים לדקדק בדברי רננן הוא אם דאמר הוא מונה
אותי עם שאר ואיני מגילו אני הייתי סבור שנדחתי מכח אותו
מעשה וכו' ולכאורה הוי הלתה בלא טעמא והנה כתב הלקט
יוסף דמה שרצו השבטי להריג את יוסף היה משום שאמר שרצה
למלך על אביהם והוי כמולך על מלכות בית דוד משום דיהודה היה
מלך וכתב עוד שיך בחתר דיהודה היה מלך הלא הוא משבט
דניתי והמלוכה לעולם הוא בשליחי ואיתיר דרצון אינו נאמן
השבטים על שחטה בכלגם אחיו דכי אניון משמתון הוי יהודה
השליחי ולו חשבם המלוכה ונמצא יוסף מולך במלכות ורצוי
לטיעמים זהו כונת רצון דהוא אומה אותי עם שאר אחי אתרי
לטיעמיה אחד ואחד קשה אחד דס"מ דליכא טון בכלי כיון
דנאמרי עמהם ושבד דשנות' דנכסיה בדיק דיהודה הוא
הרביעי ואינו חלק ולא אמרי מולך במלכות ואילו אתחיה
ודאי דאחסו' נפשי עליו להגילו ' ועוד מרמז שחיב כל דר דאית
ליה שם נדול מאחיו דנדול שמוסף הגם דהוא נדול לרצון ט"ו
שהיה על כנודו והיו אחרים שנאו על אחיו או להגילו:

פרח לבנון

בסדרש ת"ל ויאחר ה' אל אברם לך לך מארצך ומולדתך
ומבית אביך הה"ד שמעי בת וראי והטי אזנך
ושכחי עמך ובית אביך אחרות אחר קשיא ליה לאברם מסדרם
דאחת כאחרן אחמה קודם שבאות אל ניאורו בת יצא נרימה מאשת
אלחות אחרי אשה הקשה ויחדין ידונקו ת"ל בשעה שאחר
הק"נ לאמה ואחה הקדש את אהרן אחיך הרע לאמה ואחר
לולא עורתן שעשועי לא אבדתי נעניי וכבר דשי נו רבים '
וכתב נחל שבאי שמים דיהודה היה אל דכל ואין שיעור אל מוטעים
בניסול אורה אז בדין הוא שיש שתעבדו אחת אחשלת שעו ואו' וכאן אחר
אחר הכתוב והיה בשאר אחיך ובקשת שלו ואו' וכאן אחר הרע

אלעיך על פסוק וילכו שלשת ימים ולא מצאו אים אחד ויצא
עמלק שהוא אזרע עשו וכ"ל הטעם דכשאין ישראל עוסקים
בתורה הם אויבים לכבד את עשו את הגדול דדרשינן ואת אחך
לרבות אחיך הגדול אבל כשישראל עוסקים בתורה אז הם אוהבין
ממנו דדרשינן את ה' אלקיך תירא לרבות ת"ח ואפי' אחד אחיך
לכבד את בנו החכם וכן את בת בסו' פ"ק דחגיגה ואיתי לי' מיתקי
דכל י"ד שנה שהיה נביא ס"ו ללמוד תורה לא נתנה נבואה אל
ואם אשוב את"ת עדיף וכתב הרב הגדול רבינו יצחאל בתשובת
הדשן סי' ט' שאלה על תלמיד ו' שהיה רוצה לילך על אקו' אחר
ללמוד תורה אפי אחכם ואחיו ואמו היו מוחים בידו כל תוקף
אחשה טעמי יע"ש והשיב הרב דאפשר דאין נריך הנין לאחיו
לאחיו נזה דאפי' אשורת דרננן כל דהו אחנטל כבודם כ"ש ת"ח ה
שיודע על דבר אחת שילוח בלימודו ונגלל הדבר הזה נריך
לרחק עצמו כנון ת"ה כשאחיו ע"ה וכמו שעשו אחרי"ם מרוטנו ורב
שהרחיק נדוד מבית נ' נרו להיותו ע"ה וכמו שפחד הנ"י ונדולה
מזו כתב הנחל ט"ו בה"ל כבוד אב ואם סי' ר"מ על מוהר"ם הנ"ל
דחיוס בטלה לנדולה לא אקבל כני אחיו ולא רצה שאחיו
אלו ונרחה לי שזהו אחיכות הכסוקי' ואמות תרח בחרן כליחר
שהיה רשע ורשעים בחייהם קרויין אחים ולכן ויאמר ה'
אל אברם לך לך ונו' אבריך שתרחיק עוד אחמו כמו שעשה הרב
הנ"ל לפי שאחה נדול הדור ואנין חייב לכבדך מ"ב כאן בא"ד
הרב למשה עד אחוד ואחרה לו עד אות יאמן ויאמין רצה בניו
שכלו הוך אחלק הס"ת לאחיו הכהונה ונודאי יאחרו לינני
הדור דאינו עוסק בתורה ולכן אינו הס"ת לשרת את אחיו
הנדול לברוש ו' דותת אחיך ולזה אסיר אקחר ניהליה: לולא
תורתך שעשועי שאני עוסק בה אחיד לא אבדתי בעניי דלא היא
לי פה להשיב ולא אנף להרים רגש והנה אי' בנאחרה דרננה ר"א
אשכח בסוקא ודרש על אלמיד הלומד אורנו וקראו את הדא הוא
דכתיב שמעי בת וראי והטי אוזך דקאחר ליה הס"ת לך לך
אחרינך לך אחי פוטר אכיבוד אב ואם ולא לאחר וכדאית' נמ' לך
לך על זה קשה דאיך נאמר דהס"ת אינם אותו אכיבוד אב ואם
לזה נא נאמרינן אומר הה"ד שמעי בת וראי ר"ל אל אתשה על זה
דהרי דין ת"ח יש לך וכיון שאתה הולך ללמוד תורה פטור אתה
אכיבוד אב ואם וכדכתב הרב הנ"ל ובהתר שכתי פחד ואיתי אזניך:
ובזה היינו וכולין לכרם אחר הזקן בנאתו אדית אזנו ואדר
ויצקב נדר לאחר אם יהיה אלקים עמדי ושמרני בדרך
הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכול ובנד ללבוש ואני בשלום
ונתן לי לחם לאכול ו' לאחיה על תורה דאיכא לאחיך אחי קושיא
ואחי פירוקא ולדרשינו אתי שכיר והוא דקשיא לי' נאחי דקאחר
ושאחרינ נדרך הזה דאכיון ס"נא אחי אחיו והכקיש בנאמו אכיבוד
אב ואם היינו אחיו קושטא כשכר לזה בא כאחדין דקאחר ונתן לי
לחם זו אורה דל"ל בהברך הוא שהי"ת יצליח דרכי דמה שברכתני

חבוד לבי ואחי לתלכנודי היח דהח נכסי תסקה בתור' וללמוד
מני נריך וכנר מסס יקה היולכת' דת"ת עדיף ויבל יום טוב נח"ל
ללמוד מוקיה שקים ותורותיו :

פרשת וישב

נחל איתן

וישב יעקב אית נמדרש נסתח שהנדיקים יושבין בשלוה
ומבקשין ליסב בשלוה בעה"ז השטן בח ומקטרג ואחר
לח דיין מה שחוקן להם לעה"ב ולח שהם מבקשים ליסב בשלוה
בעה"ז תדע לך שהוח כן מניזו יעקב ע"ה שבקש ליסב
בעה"ז מדוחק לו שטנו של יוסף ע"כ ויש לדקדק מאחר תדע לך
שהוח כן ומייתי רחיה מהניזו יעקב דלקמורה נרח' ביהודה וישוד
לקרח וישוד מהו הכפל יושבים בשלוה ומבקשי ליסב בשלוה אחנם
נרחה דכתב מהרר"י קולון בשורש קי"ח על פי חותית ח' מן החיבים
ם:כפשר עם שאר מחיו לכטור חלקו מיוחסת מניו בעבור סך
מה נאחר היה סבור שלח היו הנכסים מרובים ועל זה אחך ופטר
את חלקו לאחיו בסבול דבר מועט ושוב נודע שהיו הנכסין
מרובי' ושה"י מניח לחלקו הרבה נרחה דאין בחותה פשרה ממש
שהרי הלכה רווחת בישרל דכל קניין וכל מחילה בטעות מחרים
כדמיכת בפ' חוקת הנחים נבי דל עקן שקל כדקח בחרתא וכו'
ובתוך תשיבתו הניח רחיה ת"ש דבעה שיחת לבחון ח' שבשאל ממנו
על ביתים ח שחחל לשחיטון ממון חניו כאשר לח נודע מה שהיה
בית שחיטון משלו ול"ל התשובה ויתוס זה כך דינו כיון שלח הכיר
בשעת מחילה מה שהיה בית שחיטון ממחון חניו אין לך מחילה
בטעות גדולה מזו ויכול לחזור ולבטל המחילה על"ל הרי לך
בדבית דכיון שחחל ע"ה בהעלמות דיכול לחזור ולבטל המחילה
והכא נמי לח שנח שהרי ידוע הוח שכשלם ממנו סך נכסי מניו
על"ל ית"ש והנה ה"ה בנר"ן דרקוי לחלק ולומר דיעקב ועשו
חלקו התולחו יעקב בטל הבה"ב ועשו הוח חבכור עה"ז והשתח
מה שאכר יעשו חלק בכורתו ליעקב על דבר מועט נוכד עבשים
היה מקח טעות דסבר שלח היה הנכסים הרובים ירחה דנרים
בגיכנים כי מעולם אלך מדעתי או דחי לאחת חוכל לנפשו כי ניד
בכיו ושוב נודע שלו שהיו נכסי מרובי' ים תקוה לאחריתו דנלנל
הוח שחוור בעולם נאחת דבר בשוט הוח דהוי קנין בטעות וחוור
בו ואין ליעקב עוד חלק בזה העולם ות היח הקדמה מחודשת
והשתח הכי קאחי בשבשה שהנדיקים יושבים בשלוה ושלוה זו לח
בחיה שלהם שחבקשים ליסב בשלוה בעה"ז על אחת
דוכתים רבו ואניח שלהם ב' שלמות השטן בח ומקטרג לח דיין

טבי פורתא ונשנעל הני דיהיב ליה חלבד שכר הפעול ס"ם הוא ואי בעית אימא בההיא הנאה דשבק לכולי עלמא ואוקי מיניה ונעשה ס"ם ומסוגיא זו הניחו וחולקו שאר דורשי טוב דחכיון דרבנו כשומרין נמצוות לתירוץ השני אית לן דין ס"ם דלא מצינן למימר בני ישראל בההיא הנאה דשבקיה לכל תומות ומזל להו לשחירת המוקים והתורות נעשו ס"ם דהא אית בפסוק הוסיף מהר פארן מלמד שחזר הק"בה על כל אומה ואומה וכו' ממנם לתירוץ רחשין דקאחר ס"ם הם מטום דאי אפשר לנמצם לבוא הני סנרא אית לן נ"כ דין ס"ם והוא דהנם דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא ע"כ כל הנאה זו שים לבו בהם"ז הכל הוא כמו טבי פורתא והו הטעם דאין נאה לנדיקי ואנשי מעשה שידכו אחרי מותרות עה"ז ותענוגיו אלא מסתכלים בהבאה . מההוא טבי פורתא דאל"כ אילים מאה אלף ניתן להם שכר מצוה ליכא ואוכלים עה"ב נאיים אייתם כוונתיים נמצלה מקרו ולכן נראה דנא השטן מקטרג בשעת הסכנה נאחרו לא דיין לנדיקים מה שאוקון להם לעה"ב אלא שמבקשים וכו' ירצה דנשלמא שם היו יושבים נאוצרו שלוה הנאוצה להם כדין הטבי פורתא דהשתא היה אאוקון להם נשעה אן אלקים שרשם אקוצ אלי מים לאחם מה שים לקטרג עליהם הוא על היותם מבקשים דהיינו יותר מן הרחוי שהם יושבים נה כי אז אינו מן הרחוי רמ"כ דל מהכא שכר הנפש : ובזה כותרה שאלת הר"ר חיים שכתבו על הא דאיתא בחדרש כך אמר ר' אחזו ליה אלת עבר נהרי דשכרשמונה מ"ל אילין דאחון אילין דאחזוהו ואני אחריתי לריש ינ אתי לאוהו ולהבל כותי כיליתי וכו' והקשה הרב שם הביא מעשה דרבי אלעזר בן כדת דמ"ל ויהיבנא לך לעלמא דאתי אלסר נהרי דשכיח פרשמון וכו' ואחר כולי האי ואו לא וכו' ופשה ליה ר' אחזוהו אחר כל אילין דאחזוהו נאחריה על רבוי השכר ורחב"ם נראה לו מיגו נאחרו ואו לא אחנם דבי אחזוהו היה עשיר ורחב"ם היה עני ואהו שאחה ר' אחזוהו דנשלאח רחב"ם נשכר רוב עניותו נאחו לו כל האיל ההוא ואח"ו לא דמ"ה היה מבטל אילו שכר נגד מה שנאטיר נעה"ב אלא אי אילו עשיר נעה"ז אני אחרתי לרי"ק דיוקא יגעתי דהיינו הס"י שואלו ולא יותר ולזה אחאיה אני על כל זה עב"ד ולפי דרכו קושיא נופך משלי על פי זה שאחרנו והוא דנשלאח רחב"ם שאנים אלו דאילו אוקו שכר פורתא דאי אפשר לאחנם לא הניח אלו כי רוב עניותו מוליח ולא היה לו להיות אחור לשודתו אלא שכר הרוחני נם אוקו שכי פורתא ונשביל שרא שפיחתי לו שוה כנרוכים ואו לא על הא טבי פורתא ור' אחזוהו אקבל נשלאח אלא שכר הקנוב דקשה דאקבל אקנה שלוחו נחייו ולכן אחר כל אילין דאחזוהו כל דיוקא ולא אאחר אילין דאחזוהו ואח"ם נם ד' נשדשת אחרי מות :

והנה לפי דרכינו יש לאחול דהא אין נרים פרק השוכר את הפועלים אקום שנהגו לאון יוון לאפק נאחיק יפכק הכל כאהנא המדינה אשה נדי'ן אחיה אאחר לנו ושכור לנו פועלים אלך ופסק להם אוחות וכשנא אאל אחיו א"ל אפילו אחה עושה להם נשיעוד' שלחה נשעתן לא יצאת י"ח עאהם שהם ניני אנרהם יצחק ויעקב עד שלא יתחילו נאלאכה לא ואחור להם ע"א אאיך אלא לכם עלי אלא פת וקטנית נלבד דשב"ג אוחר לא היה נריך אלא הכל כאהנא המדינה ונאמרת אשה לכתו' אסורי אחסרת והני אחני אסק להם אוחות דיבה להם ואשה אאי כר"י נן אחיה שאחר לנו לא ושכור לנו פועלים וכו' ורש"י ז"ל פי' דיבה להם יותר על האהנא דכיון דלא היה נריך להתנוצי ואחני אוחי יתירי אאחר ע"כ וגבד"ן הני אנר ליעקב לפועלים ע"א שישאחו אנוחיו ופסק עאהם לתת להם אוחות כדקאאר והיה אם שאוע תשאעו ל אנוחי וגו' ונתתי עשב נשדך וגו' ואסקת דגנך נאוכן דאכיח דהתנה עאהם אלא נורך דיבה להם יות' על האהנא וא"כ קשה אה האחי אף הזה דיש נדיק ורש"י שכר הקנוב לא יכתן להם ויש ליישב עם תירוץ הנאחר דנדיק ורש"י נדיק נן רשע והכא אחירי נצדיק נן נדיק דיוקא נאי דקאאר ליה אפי' עושה עאו כשיעוד' שלחה האלך לא יצאת וכו' שהם ני אנרהם יצחק ויעקב דוקא היינו נדיק נן נדיק :

ובזה נגין דברי התוס' נברכות עלאה שאחרו ז"ל לא כל אדם זוכה לשתי שלחנות הכי נרסי' ולא נרסינן אין אדם זוכה דהא אאה נדיקים זוכים לשתי שלחנות כגון רבי וכדאחרי פרק נתרא דהוריות ע"כ ופיקר טעאם הוא אם אה שכתבנו דאין לומר אין אדם וגו' דבין נדיק בין רשע נאשמע דהא אי אשרת ופשה יכול לאכול שני שלחנות כיון דכשאנר להון התנה עאהם נכירום ואחי לא ריבה להם יותר על האהנא לו נאחר עם הקדמת המפרשי' דאדינא לא היה לנו ליהנות אשה"ז כלים כי כנר אלקו השלחות נבטן אחם ואה שאנו אוכלים הוא עפ"י הדין אין אחת דקי"ל אאכילין לעבד אארוזאת רבו והנם דאחריאין התם דכוח דוקא נבני העדון והשת' קיים לן כא"ד אין השכיב' עאנו א"א אכא לאוד התורה ועשית החטת אנו אוריד השכיאה אלאשלה לאטה ושפיר אקרי לכניו נאוכן דדברי התוס' נרור אילו דלא אצינן לאחר אין לדם להא אף אי שוכה ע"י עשיית אישו אשה להוריד השכינה ואני שפיר לאכל לף נהאי עלאה ל"ל לא כל דיש חי שאין לו לא יש להורי' ואשה לא אחני אוכל כיון דהוי שלא נשביו ואכיל לעלא' דאתי אחנה אחרת :

שיחא נאדרש ואשה אשת אדוניו הא"ד כי פועל אדם יעלם לו ואכורת אים יאניאוהו ע"כ ויש לדקדק אחי קושיא ואחי פרוקא ונראה לואר עם א"ם נא"ד נשאוקן על אדרש יוכף אשלו נאנו לו וכו' יש"ם והשת' קשיא להו אאיכן אאנא ואשה"ם נא"ד ונכנס אדם אין אדם זוקף אנאנו אל"ף אכרין עליו לוה נא כאתרן

פרח לבנון

ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רועים בשכם לך ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני ויאמר אליו ס"ם נס"ד נפ"נ על כפיו ויבכו עליו ויאמרו הנה החלומ' הזה בא לו ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלומותיו ויאמר ראובן אל יכנו נפש ואל תשפכו דם השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אותו מידם להשיבו אל אביו ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתונת הפסים אשר עליו ויקחוהו וישליכו אותו הבורה והבור רק אין בו מים ויקחו את יוסף ויטבלו את כתנתו בדם השעיר ויעלו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא ויכר אותה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טורף יוסף ויקרע יעקב שמלותיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ירד אל בני אבל שאולה ויבך אותו אביו ויקברוהו בקבר אבותיו ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה ויראה שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ויקרא את שמו אונן ותסף עוד ותלד בן ויקרא את שמו שלה והיה כזיבה בלדתה אותו ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה' וימת אותו ה' ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אותה והקם זרע לאחיך ויודע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו ויהי הרע בעיני ה' אשר עשה וימת גם אותו ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה ותרא שלה כי גדל ולא נתנה לו לאשה ותקם תמר ותלך ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה ולא נתנה לו לאשה ויעבר הימים ותרב בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה לגזז את צאנו ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגזז את צאנו ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה ולא נתנה לו לאשה ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה ויהי כשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף ותשלח אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח ויהי יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את צאן אחיו בנערים ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם ויאהב ישראל את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לו ויעש לו כתנת פסים וירא בניו כי אותו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלם ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אותו ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי ויאמרו אחיו המלוך תמלוך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אותו על חלומותיו ועל דבריו ויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר ויאמרו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רועים בשכם לך ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני ויאמר אליו ס"ם נס"ד נפ"נ על כפיו ויבכו עליו ויאמרו הנה החלום הזה בא לו ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלומותיו ויאמר ראובן אל יכנו נפש ואל תשפכו דם השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אותו מידם להשיבו אל אביו ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתונת הפסים אשר עליו ויקחוהו וישליכו אותו הבורה והבור רק אין בו מים ויקחו את יוסף ויטבלו את כתנתו בדם השעיר ויעלו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא ויכר אותה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טורף יוסף ויקרע יעקב שמלותיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ירד אל בני אבל שאולה ויבך אותו אביו ויקברוהו בקבר אבותיו ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה ויראה שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ויקרא את שמו אונן ותסף עוד ותלד בן ויקרא את שמו שלה והיה כזיבה בלדתה אותו ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה' וימת אותו ה' ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אותה והקם זרע לאחיך ויודע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו ויהי הרע בעיני ה' אשר עשה וימת גם אותו ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה ותרא שלה כי גדל ולא נתנה לו לאשה ותקם תמר ותלך ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה ולא נתנה לו לאשה ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה ויהי כשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף ותשלח אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח ויהי יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את צאן אחיו בנערים ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם ויאהב ישראל את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לו ויעש לו כתנת פסים וירא בניו כי אותו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלם ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אותו על חלומותיו ועל דבריו ויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר ויאמרו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רועים בשכם לך ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני ויאמר אליו ס"ם נס"ד נפ"נ על כפיו ויבכו עליו ויאמרו הנה החלום הזה בא לו ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלומותיו ויאמר ראובן אל יכנו נפש ואל תשפכו דם השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אותו מידם להשיבו אל אביו ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתונת הפסים אשר עליו ויקחוהו וישליכו אותו הבורה והבור רק אין בו מים ויקחו את יוסף ויטבלו את כתנתו בדם השעיר ויעלו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא ויכר אותה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טורף יוסף ויקרע יעקב שמלותיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ירד אל בני אבל שאולה ויבך אותו אביו ויקברוהו בקבר אבותיו ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה ויראה שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ויקרא את שמו אונן ותסף עוד ותלד בן ויקרא את שמו שלה והיה כזיבה בלדתה אותו ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה' וימת אותו ה' ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אותה והקם זרע לאחיך ויודע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו ויהי הרע בעיני ה' אשר עשה וימת גם אותו ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה ותרא שלה כי גדל ולא נתנה לו לאשה ותקם תמר ותלך ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה ולא נתנה לו לאשה ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה ויהי כשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף ותשלח אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח ויהי יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את צאן אחיו בנערים ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם ויאהב ישראל את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לו ויעש לו כתנת פסים וירא בניו כי אותו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלם ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אותו על חלומותיו ועל דבריו ויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר ויאמרו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם

מהריה והיית לומר דלמ יתקיימו נו ד"ת לו"ק דוה קיימו דמ"מ
טעמי לא בר ורימו לא נייר כי ין וקיימים הוה לו הרי נר מכיס
הוה ליה ולזה ויסרחל מהנ את יוסף מכל בניו על היותו פוטל
שלא בדרך טבע דיוסי וחכמה תרי מילי דסתרי מהדדי ניהו

ומתו היתה נ"כ סיבת הקונה שנתקנלו נו מתיו:

ובמדרש סדר ו שמעון לים קטרון לומר זכות עצמותיו
של יוסף נקרא היה ליעקב הה"ד היס רחב יונם
זכות ויתוב נגדו בידה ויגם יגיע' ושמעתי מהחיבי ידידי ה"ר
הרב המופלא כמוה"ר משה נכמו"הרר יעקב מק"ק סלוניק יע"ו
נשנת מהים גם יחד בניית הרחם והקנין כהר"ר שמואל טוויסק
יע"ו פרימוס ד"ק כרחב יע"ן עם הת דמיתת נמ' דע"ו רבי
חנינא ורבי יונתן היו קת קולי נמרחת מטו להכי תרי שנילי חד
כני מפיתת דע"ו ואחר כני הפתחת דזכות חד מהר ניול מפתחת
דע"ו ונכניה ליעקב ואחד מהר ניול מפתח' דזכות דנכנה ליעקב
כי הטו הת חזו דלתכנינו מקחייהו מ"ל חנת לך הת ק"ל מניחה
תשמור עליך חדנר ויחה תשמור עליך תורה ומיתת נזיהר ויגע
הנייתה לעשות מלאכתו לעשו' בתורה דזו היא מלאכת כל מדם
וקשה כיון שכוונתו היה לעשות נתור' ב"ב למה לת תתכנט מקיי'
עשת זכויים כמה דתתכנטו לכבי ר"ח ור"י ועוד למה הזיקה לת
הגיילתו דהת נכיחוה תתמר מזיחה השמור עליך הדנר זיחה
תשמור עליך תורה ולמה נרח דנרח דת"ו ליכת כח בתורה להגילו
מן החטח ותירץ עם הת דכתיב נעל הכרדם ו"ל דיוסף נעשה
מרכנה לשכינה ע"י שמר נקיומה את היסוד היינו חותם ברית
קידם ונהו מידתו יסוד הנקרח על שי והמלכות נקרחת יש ותהו
בי' המידות דהוקשה לו למה נרח להת התורה ניתן בהגילו
דכתיב מניחה תשמור עליך וכו' שלח לעולם שעשק התורה היה
מגילתו ות"ל למה נרח לבי שהיה היה צריך לשמור את היסוד
מעונתו כדי שנוה יוכה להיות מרכנה לשכינה לבן אחר המאמר
נזכות ויגם ויגע החיזה ולא תכת הגלת התורה ושמר את היסו'
דקדושה לפיכך היס רחה ויגם כיון שרחה שנשמותיו של יוסף
לבי היו מרכנה לשכינה · ומה שלא תתכנט מקחייה הנה משה
ונה לבי שמרו ר"ל שהיה היתה רוחה נמשטרלוגין שלה
שיו-קהיה עתיד ליוקק לה וניגע ולא ידעה מה ניגע שהיה
עתיד יוסף לתקן נתו וכיון שנדשתה היה כך לכן לא מתכנט
מן וזה ושוברת היתה הנייתה לעשות מלאכתו רע ושמואל
אומר אחר לעשות נהכי ככנס ואחד אחר מלאכתו מחש

אלא מלמד שעלו למיטה שניהם ברומים נזכות שנה נח דמות
דיוקני של מניו וכו' מיד ותשב בתיתן קשתו וכו' ונגמרת דיוקנ
מ"ריין דנ' מחייניס את כלהעולם הלל רבי מליעזר נן חרסום
ויוסף הצדיק דאומרים לו כלום היית יותר יפה מיוסף וכו'
ויש להקשות דמת הרשע יכול לטעון ולומר דמילו היה נח לו

מדות מניו לו טוס מדם אחר היה נוס נמטטיו ולא היה עונר
עניהם ות"כ מיך יכול יוסף לחייבנו ויש לתרץ נהת דאיתת נמר'
דיומת דבי רבי שילת אמר כל מי שנת לידו דנר עניהם פטס
ושתים ולא עשתה טוב אין מיטו מוטת דכתיב רגלי חסידיו ישמור
ואנחנו שיוסף נתנסה ועמד בניסיון כמה וכמה כתחים כדכתיב
ויהי נדנרה ש יוסף יום ויום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות
עימה ות"כ כיון שלא מטת ועמד בניסיון כמה וכמה כתחים
שהחסת ונוים היתה חסיתה ומכתה אותו ועמד נגדקו ת"כ
מוכרח כ"א להגילו ולקיים דנרו שלא לעשות התורה כלאחר
דכתיב הגלי חסידיו ישמור ומטעם זה נח הק"נה נתנאו נדמות
אנוש כדאיתת נמדרש כדי שיתנניים ולא יחטא אבל הרשע כיון
שנא דנר עניהם נידו תכף עשה'ולא כנס את יצרו פטס ושתים
דאם היה התנרה נו פטס ושתים ומנאתו ודאי שהק"נה היה
מגילו דרגלי חסידיו ישמור כתיב ונאמת ואמונה נחנא יוסף
מחייב את היסים · ומן לורמי רשומות שמטתי רמז נכון נפ'
זה דלאחת הוצרך הכתוב לומר ויגם ויגע כיון שהיה נורח ודאי
שיגע מחקום טרוה שלא נח הכתו' לרמות נמילת ויגע וליתן טעם
למה נרח ויגע ר"ת וירח יוסף נורח מניו ואח ויגם ויבה מרומז
עוד שם נסוטה פ' אלו נאמרין יוסף שקדם שם שמים נשתר
ניתן לו אות אחת משם הויה דכתיב עידות ניהוסף שמו יהודה
שקדם שם שמים נפרשיה ניתן לו כל השם וכו' רש"י שקדם שם
שמים נכרשיה ניה סיף שקבלנו נים תחילה וגו' יוסף דנשלחת
יוסף שקדם שם שמים נשתר וניתן לו אות אחת משמו של הקנ"ה
מה שלא היה לו מקודם ניתה · אבל יהודה אעת שיגע לאחיו
העולם נקרא כך · ויש לומר דאבל יוסף כיון שהיה דנר עניהם
ושפער לא הוה יכול לאוקמיה נפשו דשריו' לנו על שדם מחמתן
לפיכך לא זכה לאות השם עד שעמד ונסה נניסיון אבל אבל יהודה
היה נדנר הרשות שאין יצה"ר מתנר' נדנר שאינו מטוה וידוע
לפני מי שאמר והיה העולם שעתיד לקדשו על יום סוף
ולפיכך נקרא נשם רבו משעת לידתו ומה שאין כן אבל יוסף
שהיה הדנר נספק אם לא יחטא נדנרים ורשע לא קאמר קף
שידיעתו מכרעת ויודע דכך יהיה יען שהקדש הוא נאחרי ורעת
ולא ניתוסף לו עד שקידש שמו יתנרך ועמד נגדקו מתהלך
נתומו נדיק ·

עוד שם נסוטה ומתפסהו נגנדו תנא מלמד שעלו למטה
שניהם ברומים נאותה שעה נח דיוקנו של מניו וכו'
ושוא תמוה דאין הכתוב מפכח מעשה דמדקאמר ויתפסהו נגנדו
משמע שהיה לו נגד והוספתא אומר מלמד שעלו למטה
ברומי מ"ל נאחי תפסו ונוכל לפרש נהאיתא עובדא נאנשו מעשה
נאדם אחד שהיה זהיר נמצות ניצית שיש שים זוגה נכרכי שים
סנוטלת ד' אחות זהובים נשברה וכו' ואף הוא נח ליסב ברום
כשהיה שלו ארנע ניליותיו וטפחו לו על כניו וכו' ונניוחי מצות

ניתנו להם ניצית על כנפי בגדיהם וגו' נתנו להם שנאך נקרא כסים לו ניצית וכיון שנתנים לבגד עבירה כ' ובנו הכתוב נרוך לאחר שיוסף הפסיד מת בגדיו היינו הלבד של ניצית כדי שלא ויטמאו לו ניצותיו נפניו והוא כונת הנשמה ות"ל כתב זו בגנדו כלומר ברמותם שיוסף נתחרט בגדר מיד ותתכם זו בעצבה לומר חילך בגד ניצית שים לחסם שמח טפחו על כנין ונתחרט זהו ות"ל כתב זו בגנדו תנח מלמד שעלו שרתים ערומים למטה ובמותה שבה בת דיוקנו של מחיו וכו' ומטעם זה ניתנו לכתוב כאחור לעיל :

פרשת מקץ

נחל איתן

איתא במדרש יוסף משלו נתנו לו כיון שלא נסק את התורה ועל כיון יסק כל זמן ניפו שלא נגע בעבירה וילכים מיתו ובגדי שם ניתר שלא הרכין בעבירה ויסר רגיד הזהב על מותרו ידיו שלא משים בעבירה ויסר כריכה את טבעתי מעל ידו ויתן אותה על יד יוסף . הגליו שלא פסעו וירכיב אותו במרכבת המשנה אשר לו ע"כ והוא תמוה מה רצה בזה שיהרו משלו נתנו לו . ועו כשם שהניח תפלים כל אחר ואחר לתה לא מיום ע"כ שכר הטעין שלא הניח בעיר ואחריו שיכנס שם הדר" דהוה ליה לאחויי נרשים כראשון שנאמרים דבינה ולכך תרי פרשיי דחיקה ניהו ושמעתי מפי הרב כמהור"ר מנחם מאיר דאיתא נרש"ל על פסוק ויהי אחר הדברים האלה הראוי דנרים היו שם אחר הדבר אשר אחר שלא נתנשא ובקשה ובאי אחיי ת"ל הן אני מוליך את יעקב ע"כ נמוכן דאיתא מכשיר מכשיר והו מיד יעקב משל אחיהו ע"כ נמוכן דאיתא מכשיר מכשיר והו דקאחר ויים משלו דיוקא ר"ל כפי אמותו נתנו לו ונתנשא ועכשיו שנאחר נניעין נחיוק ולא נירדי רבות דין הוא שבה שלא נסק וכו' יק יוסל ומוכה שנחיו והא דלא מש"ה שכר הטעין נם כן הטעם הוא משום דשכר וה לחילו עלוי נירדי שלא כמו שכר אחר מיבדים כי שכר הטעין הוא לרחות פני שכינה כדאי' בפרק כסוי יוצים ניעיו מרחות נרש"ם ל"ל לך ניוכיו תחוינה ניעיך ע"כ דפח"ן :

ויקרא בראשה שם יוסף נפנת פיעמת ויתן לו את משלת את פיטיבראש כהן חין ליש את"ל נפנת פיעמת דמטחרן ליה חיגליין ויש לרחות ע"כ אחתי החתין כראשה כל קך לתת ליוסף את פיטיבראש שהניח שנים למיבדנה זו דמטחרן ליה חיגליין ח"ג בראש הוא מתיירק דחכיון דיש חנוכה נמניחות

שם היה רמוי לאחוי אז לנתו שלא יחיר חלכו לי הדבר ונתנו לו בתה ניתן ס אחה אין השבת דמטמרן ליה מחגליין דאף ירחה שזה לו דוקא חלק חלוה מחבל ויתן לו דיוקא השבת . אחנש מלמתי בשכר ל"ו הקדמה נפלאה דאשר יוסף היתה מיילוניה ואחינה רחייה לבנים וחכמה ואחבר"נאו לה נגם על שהיו עתידי בניהם לומר עליהם סוף זה חלו ואחריו והו דשחל לו ויפקד כשרחה בניו אי אלה דיודע היה דלא היה לו להיות בניו אחנש אחנה והשיב יוסף בני הם אשר נתן לי אלקים בזה דיוקא בזכות זה שלו ואחריו ע"כ ומ"ה היה בזה ירבן בסוף הנ"ל אך נקדי' בני' דקדושין מילוני' אין קדושין עופסין ואי קודש קדושין ידע בדבר וקדשה אחר ירבן הוא סבר וקניל והו דיוקא השבת נתן לו אשה זאת דבל"ח אבי טיטון דאילוניות אין קדושיה תופסין אבן עכשיו דאחטרן ליה אחגליין אידך ויתן לו אשם דאחרי הוא סבר וקבל ודקדק יפה . ועיד דקי"ל דבורנא אחרנא כיון דדק דק לא אבי אידך לא יפה ניישינן בדבר וכדאי בפרק ההוא אשה דהוה חתים עליה ר' ירמיה בר אבא אחר אבא לחתה ליה לאו אשה אחרה לה אידך אבא אחת הוא . אחר אבי ע"כ דבן בתו אחרנן לאו אורחי' לאחרי כיון דדק דק ובזה אחי יבל נכון כונת הכתוב ויתן יוסף את אחיו ויביאם ונו' יחבר אחם קטות ונו' ויבר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו ויש לידע אחתי חור ולקחר ויבר יוסף ואף אחתי סיבה טעמו נאחרי ויבר יוסף את אחיו ולשון אחר ויתן יוסף את אחיו ויביאם אך נרחה דהיקשה לו ליחך קרא אחר ויביאם אי אחרינן נורנן אחרנן לאו אחריה לאחרי ויבר יוסף את אחיו ואחר כך ויביאם אי אחרינן נורנן אחרנן לאו אחריה דהיינו ויבר יוסף את אחיו דייק אחתי ואחנש בזוכרו אחן קדמון ואחוף זה כיון דדקדק להקטות אלו פעם אחר אחרת עצם אחעמיו ונשר אחנשו ולא זכר אחצה רחמין כי אם קרבם לאלקות ויבנו עמו אחר יוכיחו זה זו נביאים פניהם על אדקדק בהם וחנחם נקיים ואחי' הייתה הדבר כדי שיעלנו הדברים ויוסף הוא הסליט על אחרם אחרת שפיעו כל אחנש שלא להכיר . נדבריו דרכי אחיש ואעלניהם ק"ו דם שניחבר אליהם כי לא יאונה לנדיק כל אות ואחרת בפסוקים אלו אך ירק הרחק תהם הרחק אשכן רע ואל אחחבר לרשע . ויוסף ניירא אחרנן הוה ואחטרן ליה נליין ע"כ הוא דקדק ולא אבי לאחר לא חייבתי בדבר אשר על כן ויתן לו את משלת ונו' :

איתא נב' דחשנית מ"ר אחת בר אחינא חד' בר זרזל אחד לומר לך אה זרזל זה אחד אחדד את אחנרו קף ל' ע"ח אחדדים זה את זה ורש"י ז"ל פי' זרזל בנרזל יחד ואחים יחד פני רעהו אה זרזל זה אי אחדד את אחנרו כנון אכן ע"נ אחנרתה ע"כ דים ליתן לך אחתי הוגרך להניח סיפיח דקרח אם הם"ם לא אחיני ליה . ואו אה אחת לאחשוענינן דאכן אחדד ע"נ אחנרתה אך נרשה דהוקשה לו בהבנת הכשוק ריאה עם סיפא דהל"ל

דה"ל נגרול כתו ומים יחד כני רעיהו מו ליחת ומים כמי רעיהו
יחד · תו קשיא ליה דכסם מחמר רק ב' תלמידין מחדדים זמ"נ
ליחת ג"כ הה גרול זה מ' מחדד מת זה מתי תגירו ותירון
נתחרי כגון סכין ע"נ חגרתה דכתונה היה דיותר מעלה ים לנ'
ע"ח מלגדיל דהת גרול בגרול מינו משמע מלת חגרתה דהיינו
המומחה למטה והגדול המיחד עליו לת הוסחו הגב דזה
נעשי ולכן תפיסת יחד היה לנסוף דקתי מגרול בני מכי הב' ת"ח
מים יחד פני רעיהו דיחד קתי מתרוויהו המים ומרעיהו
דסמיך רש"י ז"ל נרור מלנו · ומה שמחר ומים יחד פני רעיהו
דלמורה כפי דרשה זו מלת פני מיותר מלת הכונה נרמת בהת
דתירוץ נפ"ק דסירוגין מחר רב הסי דמחדדת מחגרתי דחזיתי
לר"ח מחמוריה ומלמלת מחיתי' מקתי הוה מחדדת מחי דכתיב
והיו עיניך רואות את מורך וזהו דכל מ' ומ' מחדד מינו משום

פני רעיהו שרומים זה את זה כי חכמת אדם תאיר פניו :

ע"ש ר' חנינת בר פפת דחר כתיב לקרתת ליחת התיו מים

וכתיב הוי כל צמא לכו למים מה ת"ח הנון הוי לכו למים
צמא התיו מים ומה לתו הוי כל צ"א לכו למים משמע דמפילו
מחיי הנין ילך לרבו וילמדהו וקשה הת מחרינן לקמן כתי יכולו
מתייתיך חונה וכו' ומוקי יהיו לך לנדך בתלמיד מחינו הנון
דגרסה דמכי מתלמיד זה ילך מצל הרב מינו וכול ללמדו · ולולי
כרש"י דיינו יכולין לומר דדוחק דר"ח בר חמח מיירי בת"ת
בינמו דכתיב ר' תומר יכולו מתייתיך וכתוב ר' תומר יהיו לך
ומשני בזמן שהת הנין שהנית להורמה · יכולו מתייתיך חול'
וקרת דיהיו לך מיותי מלת הנית להורמה וקרינן ביה כי רבים
חלליס הפילה והנה לכל הפירושים קשה דהיה ליה לתרן דקרת
דיהיו לך לנדך מיירי בשמה שמכירין כנם וכדתי' נסוף בר כוזי

על פסוק תת לתשות לה' הכרו תורתיך :

אמנם ניין הה דתיתת תת"כ בנדבו' דרש בר קפרת וולת קנין
קנה מיכה בתתר דלית נדר הוי נדר תחר מניי ס"ת
בתתר דלית נדר לת יתהוי נדר פסיטה לת בנרכה מלת בזמן
שבניהם שיים ת"כ ויש להבין דלת תתי קמ"ל בר קפרת מבנה
שרוכה היה בתנות ונתקים שתין מבנים הסתדל להיות תיש ·
תו מתי תקשה על מניי פסיטה מדברי בר קפרת לת מחמת הת
דתניי דתנת בתתר דלית נדר תתן הוי נדר הת בתתר דלית
נדר הר שות נקוכה תי נבי הוי תי לת ותתק מניי למחמתי'
דלת נימת הכי שת בתתר דלית נדר לת תהוי נדר ת"כ תתי תקשה
פסיטה · תו תיכי קתתר הכת דבסוין לתי בתתר דלית נדר
לת תהוי נדר והת קמ"ל דתל תורה הלכה נפני רבו מחמת דוקת
נפני רבו הת בסוין מותר ותין תתיר מניי תפילו בסוין תי הכי
מדיפת מנה למחוטין דהת דתתר ל יורה הלכה נפני רבו דתכי בסוין
תל יורה · ונרתה למר תל הרתשונה דרבותת קמ"ל בר קפרת
והת דתניתן לומר דתתני בתנות בתנין הנהנת הנמור תו תתו

נדולה מיירי דיוקת נמי דקתני הסתדל להיות תים ר"ל תת"ס
שתינן רתוי ומטולם לת היית מתנהג בזה הסתדל מחדם להיות
תים פיון דתיכו תנין הורתה דלת פתיק מניה תורנה תם תטיפה
נתיוה דנר · והכת מיירי בהורתה דקתתר הוי נדר ר"ל מחוד
בנמורתך והוי תים תם תתה רתוי תגל שתסתדל מחדם כיון דהוי
דנר הורתה ונקטינן דסנגת תלמוד טולה זדון ומה שתקשה תל
מניי פסיטה תיכו ר"ל פסים' דהכי משמע מדר קפרת שלת הקוסי'
היה ממתי דקי"ל ש יורה הלכה נפני רבו ושתי קיסיו' שו תירוש
רש"י ז"ל כמן ד"ה פסיטה הת דתניי · ל"ל פסיטה שלם יורה מדם
הלכה נפני רבו לתניי למחמתה כללת ס"ל כלום' תם ים להקשות
פסיטה היינו דוקת לתניי תגל תל נר קפרת כד מניניה נה
סניר משכחת דלת תקשה פסיטה זה החכנה כי כל מ' מדנר תל
ענין מ' כדתיתנת וקוסי' פסיטה שגל מניי הוי ממתי דקי"ל
תל יורה הלכה נפני רבו ונזה תין להקשות ממי מקשה
פסיטה והקיסי' שהקשיטו תל מניי נרתה דתירוצה רש"י ז"ל נלשונו
הוהב דה' כשמיהן סוין תם נחת נחקים ס"ת וחינך נדול מחנו
תל תטול עטרה לדרום נחקומו פי' הת דתחרינן נפלמת תל יורה
הלכה נפני רבו הת בסוין מותר דדינו כשמיהם תן הניר
קנושים שם ולת קדם סוס מ' תת מנירו והכת דתסר מניי היינו
תם נחת נחקום ס"ת פיון שהות קדם לך ותתה נת ננטולו תפילו

בסוין תסיר :

והנה תחר תלה הדנרים מנחתי בקוסף' שכתבו שם בסוטה
תל הת דתחרי' התם כל ס"ת שלת הנית להורתה ומורה
עליו הכתוב תומר כי רבים חללים הפילה וכו' ועד כמה עד
תרבתין סנין והת רבת מורה בסוין והקשו התו' תל רש"י ז"ל דפי'
שם בסוין תם סוה לנדול הסיר נחכמה מותר להורות ומהכת
משמע דבסוין תסור ותירנו בשם ר"י דתיכת לתפלוני בין תם
שניהם קנושים בסיר תו תם מ' קדם לתניירו דתיכת דה"ת קדם
ס"ס שהות סוה לו תסיר להורות שם תגל תם קדם לת ימנע
שום מ' תהם תלהורות ס"ס הת תהם נדול בשני דנרים נחכמה
ובשניה ומו יחכמו הת' תחמתו · תך יש לדקדק בדברי בר קפרת
תה סתך יש בזמה שתמ' זלת קנוך קנה תנה שם תה שתחר בתתר
דלית נדר וכו' ותו דלתיל דרש בר קפרת נמילי · דעלמת והקשה
ה"ל תך נמי ו"ל כי לפי שתכשר דתפי' סיפי' המדם רתוי להורתה
ולת יהי' שם שום תדם תורה יכת ליתכת בתמרב תני תטולם לת
שתפתי נזה ותטולם לת נחפנתי בעיני בני תדם והיתך תפשר
שתהי' תירה לכן תחר קודם שתל תקמה שהות דמיון הסחורה
שתפ"ס שעתה תינה נמשנת בעיני בני תדם יכת ומן שתקיפר
ותחשב נס שתה תפ"ס שתטולם לת היית תורה ולת תסיד בעיני
בני תדם דתין לך תדם שתין לו שפת והשתת תפשר דקיימת לך
שתשת כיון שתין שם שום סיוכל להורות זולתך הוי בנר בנוברין
תקנבר כתרי להנין ולהודית שתתוך כך תרבה ניסיונה היה תת

אשת חיל מי זמנה ורחוק מכניסי' מכרה ' יוצן עם הת רנן

נפ"נ דקדושין המקדש את האשה ואחר כשנור הייתי שהיה כהנת והרי הוא לויה והרי היא כהנת מעשרה והרי היא ישראל אין זו מקודשת מכני שהיא לא הטעתו פ"כ זהו מתי דקאמר שנאת האשה רחוקה מכניני קניאה והא דאמ סגר המקדש שהיא מעשרה ומחלת רחוקה חוקה אלא מתלית הענינות ח"ת מקודשת והשתא הכרס הטעם מפום דנטח נה לב נעלה שהיה כנור שהיא מעשרה וכיון שלא כי לאו כל כמיניה דהוו ליה דנרי' שנלב וכדכרם"י ז"ל בעלה דמתני' ונפם הרב מוהר"ר חתל מוורול' שמעתי עם מה שהוא הדין נפ"ק דקדושין האשה נקדשת נג' דרכים וכו' נכפף נ"ם מוחרים נדיגר ונשוה דיגר וא"ה נכרוטה ובשוה פרוטה וכן כפק הטור נת"ה סי' ל"ח זהו דקאמר ורחוק מכניניס מכרה כלומר לקנות האשה זו מיהו צריך כל כך דנקדשת אפי' נשוה פרוטה ורחוק מכניניס מכרה דנהכרת לאיש נויל :

בטח נה לב נעלה ושלג לא יחסר ל"ל עם מה שהוא הדין נת"ה סימן ל' סעיף ו' אחר לה התקדשי לי נדיגר זה נטלתו ודקתו נים נכניו לו לאור לו לכל דבר האנד מינה מקודשת וכו' זהו דנטח נה לב נעלה שהשלג היינו התכשיט שניתן לה נשניל קידושיה לא יחסר כלומר ולא תעשה כאותן הנשים שמחסרין חמין האנשי' וכשנותן שיהא מיזה מדם קדושין זורקין אותו לאור לו לנגר האנד אלא האשה מקבלת אותם לשם קידושין וחוזרין נאנשים נאנטויה כי אפלה נו אריה' שיה לנטלל ר"ל

עזר כנגדה יחד מחיים ודעים :

בטח נה לב נעלה ושלג לא יחסר נאלתהו טוב ולא רע כל ימי

חייה דרשה אחר ופסקי' ותעם נאכין כפיה נ"ל עם מה שהוא הדין נת"ה סי' כ"ח ס' מעשה גידיה לנעלה הכל כמנהג המדינה אקום שדרכן למרוץ חוצות לרק' רוקמת לטוות נאר וכשתי' טווה ואם היה דרך נסי הציר לעשות כל המלאכות השלו היינו כופה אלא לטוות הניחר נלנד וכו' ע"כ והשתא קאמר כי זה האיש הנשוי עם האשה חיל לנו זה בטוח אחיד כי נשניל אתעשר והוא רב יקנן ושלג לא יחסר ואפרש נאול כי בטעם הוא שאשה הוזקת נאלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה כלומר משלם דאקה עלמה לעשות שלא כדת שאר נשים שאף אם היתה נאדאם שדרכן לעשות מלאכה מ' היא היקה עושת כולם אף שהוא שלא כדין ואנו כל ימי חייה בין נהיותה נציר שדרכן לעשות כולן בין היתה נאקום שאין דרך ננות הציר אלא לטוות או לרקום ואף שעושת הדין הוא שהנעל אינו יכול לכופה אלא לטוות האאר היא

פרח לבנון

עניה דרשה צמר ופשתים מדלוקה שטוב ותפש נחכץ לפיה וזהו
דשנוחי חשתנת נה נעלה שהיתה כמניות סומר ממרחק תניח
לחמה ר"ל היתה חרוחת כלי קמר דהיינו נמה שלח חיונוש
או כ"ל לומר נטח נה לנ נעלה ושלל לח יחסר שם מה שהוח
הדין נפי' הכ"ל לסניף נ' היה לו ממון הרבה מפי היו לה
כמה שכחות מיכה יושבת לנטלה שהנטלה מניחה לידי זרמה מנל
מין כופין מיתה לעשות מלחכה כל היום כולו שלח לפי רוב החמון
מחבטת המלחכה ס"כ והו דקמר נטח נה לנ נעלה וחיס רנים
לח יוכלו לכבות חת המהנה שנינו לניהנה והטעם הוח רוחה
נרחיה מחר רחיה דהנם דשלל לח יחסר ליח לו ממון הרבה
שעורת הדין היתה שלח תעד לנטלה מלל לח יכוף חוכה לעשות
כל היום מ"מ נמלחתה טוב ולח רע כל ימי חייה וכל היום כולו

היח עושה :

היתה כמניות סומר ממרחק תניח לחמה ותקס נשוד לילה
וגו' כ"ל נונת הכסוקים שם הם דכתב הטור ח"ח סימן
הנ"ו ח"ל דתקס ועשתה מלחכה יותר ממה שהשה חיונת לשק
רב הוח שהו לנעל מפי ני חרון שנח ס"י הדמק ודוקק שדוחקת
להרנו' נחלחכה כנון שעושה נלילה נעשה שנני חדם ישנין חנל
פס יעשה ב' חו נ' מלחכות ניחד החותר לעצמה יור"ח פשק דלח
הוי החותר לנעל חלח נחותר שלח ס"י הדמק חנל נכל מה
שדמקה כיון שעושה נלילה חו שעשה ב' חו נ' מלחכות ניחד חכל
לעצמה ס"כ : והנה הטעם הוחת היתה כמניות סומר מה
שנים זחת נוטלת חחקוס לחקוס שחורות הרבה לח ר"ל וה
ברחי וה כך חשם נו דוקקת עצמה ועושחת מלחכה יותר ממה
שהיח חייבת היינו נ' חו נ' מלחכות נחוכן דלכני שנדת רב המי
המותר לעצמה הוי והיח לח כן עשתה כי ממרחק תניח לחמה
דייקת לנעלה ר"ל יפפי' מה שהיה רחויה ליח, נותנת לו ותפני
שם תמנח לומר דהלכתח כר"ח דנלל הם שדמקה בין שעושה
נלילה בין שעושה ב' חו נ' מלחכות הכל לעצמה חף היח כן שעשה
ונותנת לו חף מה שעושה נלילה ותקס נשוד נלילה והטעם הפי
דקמר ממרחק תניח לחמה מתרוויחו קלי כלומר שהיתה

כמניות סומר שיחקס נשוד נלילה :

ומשה סוה ותקחהו מפרי כפיה נטעה כרם מרמה שם מה
שהנח הדין נח"י סי' פ"ה שה כפלו לה נרוסה חו
נחנו לה נמתנה נמשלטלין ידר שהיו עושה פרידת יחכר וילקח
נו דנר שעושה פירות יכו הם כיוצ שם מ"מ לומר לקנות נית היח מחדש
ומ"מ נית שהנחין לה שהיו מדקת מילי דנטפני מילי ס"כ
וכו דשפי קלח ומשה סוה ר"ל הוח מחר לקנות נית היח מחדש
סוה לה שהנחין שהיו זתקחהו מכני שנים כיוצ כוח שם
מילי היח מחרה נשפי שהיו עלקחים מילני וחם היח רוצה
נכרם שכרי כפיה דיקת נטעה כרם גלקחה שנכל לה נירושם

או כ"ל לומר ותקס נשוד לילה ותתן טרף לניתה ומוק לנערותי
ומשה סוה ותקחהו מכני כפיה נטעה כרם מנרה נשוד
מתניה ותמתן זרועותיה עם הה שהוח הדין נח"י סי' כ"ה שכלים
לו שתי קפסות חו נלסיס הרחויים לקנות מהם שתי קפסות מיכה
מטחנת ולח טוסה ולח מכנסת ולח נתנת תבן לפני נהמתו ס"כ
והנה טעמו קלחר הכתוב דקשה הוחת ותקס נשוד לילה ותתן
טרף לניתה ומוק לנערותיה ס"כ נוחני שהיו לה שפחות ומשני
דקמר ומשה סוה ותקחהו וגו' ולחי דיש לה שכלים הרחויים
לקנות נ' שפחות וס"כ כפי הדין היתי חומר דמיכה הטחנת ולח
מכנסת לוה טעמת הכתוב דהלילי להודיע לנני הדם כי ס"ח חנר
שעות מתניה ותמתן זרועותיה לשפות ולטחון לכנום ולעשות

כל המנטרך :

שעמה כי טוב סחרה לח יכנה נלילה נירה כ"ל שם מה שהוח
הדין נפי' הכ"ל טעמהות שהיה עושה והוח חומרת
שהיה נמכעת מלעשות חושרין שהיה ניניהם חו שכנים ושמ
דשפיר קלחר שהיה כי טיב סחרה וחכיון דהכי טוענת היח
מכלל דנעלה טוען נ"כ שהיו עושה וס"כ היתי חומר דכפי
הדין חוסנין עשה נינהם לרחות החות חת שהוח לוה קלחר
דהין חת נרייכין לוה דהין לך דהיה נדולה שעשה נינהו ודוקק
עניה כמו נר דלוק שיכנה נלילה נרה ושהו הטד הכיתי
שעושה שפי' נלילה דמל"כ לח היתה חלקת נרה שם לח דבר

דלח שדי חנים שהי נכדי :

ידיה שילמה נכיסור וככיה תמכו כלך נרמה עם הוח דלוקת
נכתובות דף ס"נ ושוה נשוק לומר רב יהודה חומר
שחוחל נחרמה זרועותיה לנני המדם רב חסדח חחר שי נמי
נשוה זיורד כנגד פניה ירם"ו ר"ל כי שוה נכפה חוט חרדך
כנגד פניה של חטה ס"כ והנה הטעם הוחת ידיה שלחה בכיסור
ולח תיחת שכיה חחוקין נשים הטוות נוד ומכוונת שתפול הבלך

כנגד לוחו חקום חדרנת וכפיה קחתו בלך :

כפה פירסה לעני חדיה שלחה לחניון כ"ל שם מהשהות הדין
דו"ח ר"ל סי' כ"ה שכי כלנים שחיונין לתת נדקה
ס' חשם ליתן נדקה שנלו לחנרו והו דקמר כפה פירסה לעני
כלום היח פרשה כפה לעני ושום שנעשה עניה כדי שיתן לה הוח
ולח תיחת דכשר שהיח היתה חקנלת נכפה ס"כ היח
וכמו שהוח הדין כי חדרנת שם היתה חקנלת נכפה ס' היתה

נוחנת נשקי ידיה שלחה לחניון :

לא תירא לניתה השלג כי כל ניתה לנוש שנים חיתה נר"ל
חל תקרי שנים חלח שנים נקון יקון כתוב חסקה
וס"ל חרנדיה כשעשה לה שם וחרנחן לנושה ינרחה שם מה שהוח
הדין דסיף קחח נשתי נדקה לוקחין חן הנשים דנר חשנו חנל
לח דנר חריב דרנינה חקנים לחחות חקני נשי ירחוקחיה נכלי
וסידי קשל חניהן ס"ל רנה חוסלחה ושתנית נ' חני נדקה

מקבלין מהם דבר מועט וכו' לאחר הבי לגבי מחוסר דבר מועט
ניהו ע"כ והו דקתמ' לת תירוץ לגיטין מסלע כלומר החסה הוחת
לגיטה מתיירתה מסלעו של ניהנם והטעם הוח כי על גיטה לכוח
שנים נתן תתן וכו' ר"ל מפני שהיח שוטה ניותר ומפורש תקנה
חמון לנדקה היינו שנותנת נדיוח לך על זה קשה דמ"ל מי יקבל
מחנה והלח דין הוח דאין מקבלין מהם מלח דבר מועט לזה נח
כאתרן מרבדים עשתה לה ונו' וכיון שעשירה היח ניותר דבר
גדול לנגה דבר מועט מקרי :

מרבדים עשתה לה שם ואתרנתן לנוסה וס"ל נודע בשעריס
נעלם בשנתו עם אקני קרן ונו' ל"ל עם מה שהוח
אדין בח"ה סי' ע"ג כסותה בבד חייב לתת לה בגדים הרחויים
ניחות הגשמים וניחות החמה בפחות שלושה כל אשה נעלת
בית שלחותה חדינה וכו' עד בד"ח בעני שבישראל אבל בעשיר
כל דבריס הללו מותן לה לפי עשרו והנה כיון שאשה זו עשתה לה
היח נפלחה בגדים משם ואתרנתן ולח החזיקה שתעשם נפלה
כפי הדין הייתי לומד שהוח מחמת היותו בני ניזו אין
לישנות כי אם לומק הנגדי' הרחויים לה מיחות הנשחי' ומיחות
החמה לזה נח כאתרן דוה חינו כי נודע בשעריס נפלה והוח
לים עשיך והיה ניזו שכן לעשות כהנה וכהנה אלח שאה שהיח
עשתה הכל היה לפנים משורת הדין :

שרון עשתה ותאכור וחגיר נתנה לכנעני ום"ל ליתן והדר
לנוסה ונו' ל"ל עם מה שכתב הרח"ש כלל ל"ח ול"ל אשה
שאחר לה נעלה שתים אם בנגדיה ובתכשיטיה מה שתרלה עם
מלרה או נתנה הנעל מוניח מיד הלקוחות והטעם הוח דאם
יתנם לאחד צריך לקנות לו אחרים ס"ל והנה יכשיו שאשה זו
החנוך שנתנה לה נעלה מכרתו ונתנתו לכנעני הייתי חוכר
דהנעל מוניח מיד הלקוחות לזה נח כאתרן שוו והדר לנוסה
כלומר דהכל טעותת מפי מרינן דאכרה נסל מפי' דצריך הנעל
ליקח לה אחרים מנל האשה הוחת תימה צריכה לכך כי יהוו והדר
לנוסה ר"ל לים לה הרשה לנוסים של תוחר והדר נחיכן דאף עם
ים שוכר אותן נחתנה שתה נגדים מ"מ נאחרים שתה הרגה
ולח ינטרך נעלה לכוחב מחון אחר אחריה :

עוז והדר לנוסה ותשחק ליום אחרון ורש"י ז"ל כי ותשחק כל
ימיה על יום מתתה שתהת נכנגדת כ"ל עם מה שהוח הדין
ח"ה סי' מ"ט אתה האשה נחיי הנעל חייב לקונרה וכו' עד ואם
היה עשיר הכל לכי כנודו ואם היה כינוני יותר מכנודו קונרין
אותו לכי כנודה שעילה עמו ואתה יורדת ע"כ זהו דקאמר שוו
והדר לנוסה כלומר האשה הוחת תשוחק ניותר עד שעם ואתרנתן
לנוסה ושוו והדר וזה נורם כי ותשחק ליום אחרון שתהת נכנגדת
ניום מיתתה נקבורתה ינתבריחה דאף שנעלה עני הוח כיון
שקיים נכנגדת קיבל דשעלה עמו ואתה יורדת ולכן ותשחק
ליום אחרון :

פיה כתתה נחכמה ותורת חסד על לשונה טופיה הליכות ניקה
ולחם עצלות לח תאכל קחו ניה ויאשרוה נעלה ויהללה
כ"ל עם מה שהוח הדין נח"ה סי' ע"ו וח"ת ויומין לח"ת חלח
נרשות נשותיהן ד' חו נ' שנים • ונינמות מיתת ר"ע דיניח דנן
כלנח שנות הוה מיתיה נדחיה דהוה לנית ואחלי ח"ל מי
מקדמנח לך חזלת לני רב ח"ל מין וכו' עד שחם חנוה מכוקת
מניתה מהדרת מנכסיה וכו' כי מתת מייתי לניתיה תריסר
חלפי תלמי די וכו' ח"ל מי לדידי נייח ייתיב תריסת שנין מחרין
חמר נרשו קטבידנח וכו' כד מתת וכו' נפלת על אפה קח מנשקה
ליה לכרתיה הוו קח מחרפו ליה התלמידים ח"ל שנקוה שלי
ושלכם שלה היח שחם חנוה נפק לאפיה וכו' ויהב לה פלנח
דחמוניה ע"כ והו דקשיר קאמר פיה פתחה נחכמ' כלומר החשה
הוחת קודם שקבלה הקדוש' טרם כל דבריה כיה פתחה נחכמה
לאחר מי מקדמנח לך חזלת לני רב ותורת חסד על לשונה ירלה
דנשלמח הי"ב שנים רחשונים היו נתורת חוב נניה אחנם הי"ב
אחרים שהלך ללמוד תורת חסד הוו יתן ונישן הלך ללמוד
ותורת חסד על לשונה ר"ל נשניל שנשתם לוחה מחלמת עם האוח
שנח מי לדידי נייח וכו' :

צופיה הליכות ניתה מניד לך הכתוב עכשיו מה שאירע לה
כי שתם חנוה מהדרת מנכסיה והלכה לה חון חני תו
נפחי נפש צופיה ורוחה הליכות ניתה עין רוחה ונאר נוכה על
היוחה תחת עבד כי ימלוך כשלה עוד לחם עצלות חוכלת נניית
מניה לך ורק הסכלות עצמה דטורח • קחו ניה ויאשרוה כלומר
כשנח נעלה מח"כ מניית הסכר היח יכולתה לקרחתו קח מנשק'
ליה לכרתיה קחי ניה שלח הקרי ניה שלח נוכיה שו"ת שהניח
עמו וחכנה חוקם כחלו היו שלה חשים תשוחת ר"ם שלי ושלכם
שלה היח ורש"י ז"ל כי' תורה שלמדתי חני ילמדתם אתם על
ידה הוח ויאשרוה היינו קח מחרכי ליה ומשיח' חוקה על
הייסר דלח תעשה כוחת שחין דרך חרן כן חת נעלה ויה ללא
הסיג להם אחריו וכן אחד שנקוה דשלי ושלכם שלה היח ווהו
דסמוך ליה דנות נח עשו"ל ואח שלית על כולנה כי נשניל
נתנלגלו הדנרים וירשת נם ירשת חמון רב כדשיים הם שם שעת
חנוה יהיה ליה כלנח דחמוניה •

או נאחר טופיה הליכות ניתה ולחם עצלות לח תאכל שם
מה שמשתני דחלת ניתה רמז לקדר כשו"ל על כסו קדנם
נתתו לשו"ל ת קדנם שלח קנדם ולכן החם חיל טופיה נעין שכל
כי שם תקנר חה נורם כי לחם עצלות לח תאכל נעה"י רק חין שם
שחינה טירחת לקדם עצמה נאותר לה כדי שתהי' יום חיתה
כעין לידתה חכן עדיין חילת הליכות לח חתוקמח דה"ל טופיה
הילוך ניתה היינו הליכתה על קדרה ול"ל לאחר עם מה שאחר
דיני נדרים ולח שוד חלח שים לכני ד' דרכים ח' על נהנה ות'
על ג' ולח אכנה ס"ל זהו דהחשה הוחת טופיה נעין הסנקתה

הליכות

הליכות קדרה היינו לאחר הבישול ואחר הדחת הקדרה אחר שכבר נפחת הבלוע ולכן ולחם מצלית לה תאכל ... אבל פחות דחלב ניתר הוא רמז לדיחה בשר"ג והוא על פי מה דאיתא בזוהר כתיב חמר רבב"ח תאכל בכל ובשר בכל ועל תאכל מעורין והרוגלין לא לאכלך רוזף עלך פחות מאכלך ומשתיין ומסיפ על דיחף ע"כ ואז דהחסה הוא לשון טוב ומשנחת תמיד בזמן שכלה הליכות ניתר הוינו מה שניתה נדיבה ולשולם הוא מחבבת לתקון דירתה ובשעיו מכרם לך בחיה חוכן הוא טוב להוסיף על דירתה וקחמר דולחם בעצלות לא תאכל כלומר חיכה לאחר האכל הדבה מיני' ממינים טובים המביאין העצלות שלא אדרבא פוחתת מאכלה כמאחר רבב"ח ולחם בעצלות לא תאכל ... אז נאחר עם מה שאמרו עוד עם כי אתה טובע אחר אחלא אחלין במדרגת דאכיל אליהו טבי בעלתא דאכיל בקולי בקולי אחא שביב ורס"ו ז"ל פי' כלומר בשר שמן יתיר טבי בעיליתא בשחר בעלים בשבת לתבעו הקפתו דאכיל ואין בידו לברוע בקולי ידקות על השבות העיר מקום שאכר בני אדם יושבין הוא יושב ואין עונעין ממנו כלום ע"כ והו שאחר נופים הליכות בזה כלומר מבין דיסי חיניה ניכר שחומדת בזיתה לשבתה ולא תיאחן זה דהטיבה הוא שראה לברוח שלא יתבעו ממנה דמי הקפתה כי לחם בעצלות לא תאכל ואימה אחלוה לבשר שמן ושאר מיתרות עד שתטרך ליקח בהלות' אדרבא אחסרון אחכנסת היא בהכרח והטיבם דליכות הליכות ניתה הוא כי כל כבודה בת מלך כולחה :

קכו ניחה ויאחסיוה בעלה ויהללה יוחן דאיתא בשבת דרב הונא בריה דרב יהושע אחלוך ותני אחיתאי דרבי אחין בשרת חזי דהוה רגיל בשרת טובת אחר בשרי בשרי בשרי נפקי אחכא נפקא מניהו רב אחיא בר אבין ורב חייא בר אחין רב אסי דהוה רגיל בשרת טובת אחר בשרי בשרי בשרי נפקי אחכא נפקא מניהו רב אחיא וכתבו שם התוס' ה"ג דהוו רגילי בשרי פירות הנכנל והאחה לכך אחר' תרי בשרי בשרי נפקי ולקחן חזיא דהוות רגילא האחה לכך אחקחר דנפיק אד בשרת רב בזכותא ע"כ והו אקחמר קאו ניחה על אחא זו ונעשו כולה נאחוי כולם ת"ד אחן אלכי רבנן ובפשיו בשרות כאולם שיאכו ניחה דיוקא ת"ח לפיכך ויאחרוה דעל לשון ע"ל דיעלו אחלה אלכים על אשיאה זהיות גם היא בשר בשת דאחרי שרבי תרי בשרי בשרי בשרי ובשר ובשרי ובשרי ובשרי

פרשת ויגש

נחל איתן

ויגש אליו יהודה וידבר בעבור שלא יעשה יוסף לבנימין כמו שעשה לו ולאחיו מתוך רוח יקבל מהם מיתת בנו ע"כ והוא תמוה ראיתי בס' נפ"ר ומתקנן על פסוק מיכאל הרופאים ואני מדים להקדים הא דתניא בפ"ק דחולין מ"ל דמולין בר רובא רב שפת נהריה דבר מידי נחר תחיים חפצה תרופה דמחר רחמנא הצרופה כשהוא שלמה תהיו וליחום לחמא טרפה היא לא למ"ד זכה דמולין בתר רובא ע"כ ואני מדים הנדים לרחוץ לחניו שלא נטחו בחנרים שהם המשוט כי אם הלך אחר הרוב דהיינו ישראל ומנא ליה למול בתר רובא לה קאחר שהוא יולד לשלשת הנשרים ע"ש עכלה"ק עיי"ש ואחר חמנו דחכה מוכ ח דחולין בתר רובא :

ויאמר יוסף על אחי אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות את פניו כי נבהלו מפניו הלא ידעו שהוא אחיהם ומחרון אפו יראו ממנו ולא יוכלו לענות אותו אפילו אחת מכל מה שדבר אליהם ואמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אותי מצרימה ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אותי הנה כי לשמור חיים שלחני אלהים לפניכם ואחר כך נתגלגל הדבר שאמר להם

פרשת ויחי

נחל איתן

ומ"ת לר"י תקבו ליה חנרי ולא מנרית ואיתר ר"י דנרי עמוני ומואבי היה לו לקנר ולכתוב עמון ומואב הלכך מדכתיב עמוני ומואבי ליה לן למדרש דלמטיבי אתא אבל מנרי מס היה כותב מנרים היה מקריך והא דכתיב מדומי ולא כתב מדוס אגב דכתב מנרי כתב נמי מדומי ט"ס נמלינו למדין דאיבת ר"י דוד כסף לבא בקהל ואינו נכלל בסס מואבי מיתורת דא"ר כדאמת התו' נאמרן דמי לא דרשינן יו"ד כדלעיל מ"ל דוד מסול הוא לבא בקהל דלא מיפנין תו למחר מואבי ולא מואנית דעדיין מואבי הוא - ומ"ת לעולם דלא חטא בנ"ם מסוס דלא דרשינן יוד ומה תאמר מ"ל מואבי הוא זה תימ דיכולין אנו לומר דס"ל כר"ם דלא נחר לה מיתורת דיו"ד שלא מסו' דדרשינן טעמא דקרא מ"ם דהכרת לרונא הוא והוא דאמרי' נרים פ"ק דמנחו' ר"ם קום כל המנחות שמקטו שלא לשמן כשרות ופלו לנטלים לסס חובה שאין המנחות דומות לזנחי' שהקיזין מחנת לסס מרחשת מעשיה מוכיחין עליה לסס מחבת ורש"ל כי' מעשיה מוכיחין שהוא מכתב דמרחשת עקומה ומעשיה רואיין כי' דנין מחבת לפה ומעשיה קטין מנל נזנחים אינו כן שחיטה מ' לכולן זריקה מ' לכולן וכו' והס"ם שקיל וטרי ומסיק מ"ל רבה לחנרי מעשיו מוכיחין דקאמ' דר"ם דרים טעמא דקרא מחבתה דלא מנכרת פסל ריחמנת מחבתה דמנכרת לא פסל ריחמנת ופרש"י מחבתה דלא מנכרת סס מכתב אם לא מעיד ליה מחבתה וכסול מנל מחבתה דמנכרה לכל שהוא מכוד לא הוי מחבתה עכ"ל והכא מנינו נבי דוד נמחבתה דתורה התנגלות לדוד על הרעתו דכוותו היתה טובה להורות תשובה ליחיד כדמיתת נפ"ק דע"ז מחנם מנינן דמ"ד דדרשינן טעמא דקרא מוכח דהאי מחבתה מנכרת לכל שהוא מכתב ואינה אחת מהאי מחבתה מנכרת לכל שהוא מכתב אלא כמחבת הרב כמוהר"ר מנרים נרוצה נסכרי נרכת מנרהם ברסת ואינה ח"ל לחכן מה מנחת דו יהון הוא התנדבות נ' דבריה יחד הרינת חוריה כסמו חותו של חול כני המלחמ ולקחת נ"ם מחתו מח"כ מיד כי זה יש בו יהון חלול ה' נדול כל הסס יחשדו לחדונינו דוה דלא כדין נתנו אל חול כני המלחמה כדי שיהרנוהו ויקח את מחתו סמס דוד היה הורג חותו בידו או נתת חותו של חול כני המלחמה ולא היה לוקח מחתו מח"כ לא היו מיסדין שהרנ דוד שלא כרחו שנודמי היו חומרים שפייב את רחמו למלך וכו' אבל לענייננו נחוכן דיקרא חוכח דהרנ את חוריה לא להורות תשובה ליחיד שלא כדי ליקח את מחתו והו מה שאמר מחבי נאל"ח אי לא דרשינן טעמא דקרא היינו יכולין לומר דלא חטא בנ"ם נמעשה דמת"נ דהאי מחבתה מנכרה לכל שהוא מכוד אבל מ"ה הוא מחבתה ד"ה ידחה את הלאנ אבל אי אחרת דדרשינן טעמא דקרא וכנר הוכיחו דלעיל מוקמינן דמחבתה דמחבתה לכל שהוא מכוד כמו בד"ן הוא"ל כי אתי אחר הרינת חוריה נסס את נ"ם ר"ת הוא' ויסס נחולי ישיחך לנך לומי דלישלח לא חטא נהרינת אוריה ודרשינן ג"כ טעמא דקרא ולימא למחר רונחלוה מסוס דקא"ל דמוריה מורד נמלכות היה כנר כסק הרמ"נם נכ"נ מה' חלכיה דרסחי החלך להרנ" תמכך כפי זה יש לקטרג על דוד ולומד דנורר הוא והוא דכתיב סס הלית נס ר"ל דהנס שהם"י נתן רשות לחלכי נית דוד להכות מי שמורד נכנדם להפקיר ממונם וליטול מזה ולתת לזה לא נתן רשות ט"ס ומינו נני דוד לסנרת שחטי כי נהיותו נורר חל נית שפוש הפקיר את ממון מפיכוסת ואתנה לגיבת מסוס שאמר לו נימת שמרד עליו כנזכר נחלכים לכן לחר שחטי אי לימת דמורד נחלכות הוה נהי דנכפנו התיר לך דחמנת ממונו מי התיר לך וא"כ על כרחין ג"ל דכל זה לא עשית שלא נסניל רוע לנך שהיה לך עם זרש שאול דחלו הרנת מפיכוסת ולא נטלת ממונו הנס כי היה רעה חולה את מפיכוס מ"ח זרעו היה שקט ושחח נמחוס דלא היה שלא נרה פרטית אבל ליטול את ממונו זו היא נרה כללית לו ולתרבו אחריו יד טולס וא"כ נורר אתה" ושם תעלה על דעתך להסיע לחורכך דנר דלא נקרית נורר חטעם אחר לא מסוס שהי' מורד נחלכות שלא מפני שכן התור' נתנה רשות שיו כאמור נספ' שמוש נפרסת מלך נסותיכס ואתם יקחו ונו' נחנת דרשאי המלך ליטול שדה וליתנו למי שלנו חכן - מ"כ תושנה אתה ר"ל עובד ע"ז והוא נהקדי' הנאמרת דסנהדרין ויהי דוד נח עד הרחק ניקם דוד לעבוד ע"ז מ"ל חוסי המרכי מלך שכמותך יעבוד ע"ז וכי' מהרס"ח ז"ל ר"ל דקם דוד לעבוד ע"ז דהיינו שנקם לנרוח ולילך חכני ננו מ"ש לח"ל דהוה ליה לעובד ע"ז כמו שאמר דוד נוכיה כשהי' נורח מפני שאול כי נרשוני היום מהסתפח נגחלת ה' כדאית' נסוף כתובות ומ"ל חוסי המרכי מלך שכמותך יכו' דנשלח' כשכנר היית נורח מפני שאול לח"ל לח היית עדיין מלך ומפני מקום נפס שלא יהרנך שאול ינאת אבל עכשיו מלך שכמותך וכו' וזהו דקאמר שחיי לח"ל אבל עכשיו שאתה מלך מ"כ לח יפה עשית ואדרבה קרוי אתה תושנה ואם רצונך להסיע דמיון על זה עלך אשמה יפן ונייצן כוונך היתה רעוה דמושב לנתת ולא ליכול ניד נניך וסניירת לך דאולינן נתר המחבתה מ"כ הדרינן קמייתא מוקי אתה והוא דנרסינן נגחרת דמנת אחר דמנ"כ כל האומר דוד חטת אינו שלא טושה שנת' ויהי דוד נכל דרכיו משכיל וה' עמו אלא מה מני מקיים וכו' שנקש לעשות ולא עשה נאופן דאי אולינן נתר המחבתה נוקי הוא לאחור ודזה חוור אלילה זיל הכח קא חדחי לה זיל הנח קא חדחי לה :

ועתה אל תנקהו כי אים אתה ויודעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו נדם שאול אל עם התי דמיתן

נסנהדרין אמר הני מילי אמר ר' מינית דאחר קנת מלמעי מסנט נדק ילין נה ואתה מרגחין ורנח אחר מהכח אחרו אחון אחרי אחר סמחק את דינו ורש"י ז"ל פי' נדק ילין נה רגילין היו מתחילה להלין את הדין כדי לנדקו ועתה כשאינן טושי כן הרי

הם

הם כמרגלים ע"כ והוא ית"ל מיד קל תנקם ונייחיהו לחוכא
נרגנא כחברייה ות"ת הא קיל"ן כל דיין שהיו מלין את דיינו
נקרא רולם לו"ת כי חיים חכם אתה כלומר דטעמיה מקי ונעימין
הלכה דין של כרחין נ"ל לתת דיות לדיין לעיין נדבר דאם יכסו'
הדין מיד למה יעשה לכל אתה חיים חכם אתה ואתה יודע את
אשר תעשה לו אף בלי עיון ולכן ואתה דייקת קל תקראו :

הקבצו ושמעו בני יעקב ויקיץ נמדרש ס"ר יוזן קרית לכל
להיות עם נמו ע"כ והוא תשוה ונ"ל עם מה שכתב
הרב בעל מעשי שמים דטעם גלות מפרים שהיו כר"ו שני' כתנו
יודעני מן לפי שמכירת יוסף כגמו השבטים עם מהיה כי עשר
שבטים היו במכירה וכל מ' פנם נשם זה העולה כמ' הרי ת"ד
פעמים כ"ף עולה רד"ו ווחו שת"ל מחה להק"נ ואיה כי יאמרו
לי מה שמו מה אומר אליהם אחר שהם יודעין שגריכין להיות
נגלות כמספר שמך שבגמו או משתר שמות הויה או אדני או
דומה להם עולים יותר והשיב לו הש"ית כה תאמר לבני ישראל
אקיה שלחני והנה הרב בעל ג"ה הקשה והלא במכירת יוסף לא
היו רק ט' שבטים דהרי ראובן לא היה שהרי שנע' וישב ראובן
אל הבור ואמרו ז"ל והיכן היה שפיק נפשו ובתעניתו ותירץ
שגירבו שהרי שכינה ואיתה עמהם ונב היה בגיבול פרים
כפרה ובשרה הרוני פלכות היה ר"ש לכפרת השכינה יסתיר
שתרך ר"ש שיעלה בשתך בתחר ר"ל בתענית מ' בכ"ל בתעניתו
והנה יתקב מעשיו הנה לעלות לחם שם קן מגדים שהיתה
אחר רד"ו כנים שהנם לא הוגם לו היות עליה זה של שהכירו את
יוסף דמ"ל לא היה להשפיל ליחד שם רק ט"ו שנה דט' שבטים
היה במכירתו לזה נם ר' יודן לוחד דנהכרית הוא דוכיון דלא
היה מונח כך השבים שיקרית לחל להיות עם בניו ר"ל שיעשה שם
הש"ית שהשם לוחד דנם הוא היה במכירה :

בגמרא דירושלמי כד דהך ר' חנוהו חזו ליה חלת עשר
נהרי דשברים הונח דכיון שחר שילין דשתן מ"ל שילין
דשנוהו ושני שחרתי לריש ינשתי לתשוב ולהנהל כחי כליתי שכן
מספטי של ה' ופטולתי של שלקי ע"פ וכנגד ים לנו שנפי רשרפי
ושכני זוטרי ונגח של תוכן תמיהה זו כל שילין דשנוהו דשתי קח
שתשלכיון ונדול השיבה לתת לשים כדרכיו כפרי שבללו שחכם
נרשה שם הת אשרפי נפ' שאהב שחר רשב"ם ת"ק יוחנן שהעור
לשברו שתנה שכי נותן לך יכול לשוב בו שחר רב קפח ושמה ר'
יוחנן נשתנה שנשתת ע"כ וכיון נב"י שי' רש"ו שי' ר"ד וכשב
שהרש"ם נשי' ך"ד שעיף ה' ול"ל הנותן שתנה שרונה לשברו יכול
לשוב בו שטום דלא שחכה דשתו שנל שתנה שרונה לרעים שיש
יכול לשוב בו ע"ם ת"כ כיון דר' שנוהו רשה כל שהיל אוה שלת
עשר נהרי דשברשונת שה שחד תמה ופשר כיון דשה שתנה
שרונה ליחיד ישוב בו הנותן דלא שחכה דשתיה ולכן שחר כל
שילין דייקת לשנוהו ושני שחרתי לרי"ק ינשתי דשיעו ם"

טולמות לנד כדיעת השכרשים דהוא דבר חושבו דקדק לכל נדיק
שחכם נרשה דנת שלי כל השכר הזה הנם דהוא ליחיד שכוש
דכשולתי של שלקי דוקא דלנני דודים הכל הוא כשתנה שובשת
ושחכה דשתים :

ובזה נתח של הניסור הת דשתן נפ"ב דשנות הוא היה שומר
לת עליך השלשה לנחור ולא שתה בן שורין לינטל שחכה
שם לחדת תורה הרבה שיתנין לך שכר הרבה ונשתן הוא נשלי
שלחשתך שים לך שכר פעילתך ודע שחתן שלרן של לדייקים
לעתיד לבת ע"כ וחלנד חה שכתבנו נדוחק' לוחבת לשבש שם
לחדת תורה הרבה וכו' עם מה שכתבנו והכי קשמר שם לחדת
תורה הרבה נותנים לך דייקת נשתנה ולא קשמר חשלשים לך
שכר הרבה והשתת קשים ליה דשכיון דהוא שתנה שרונה ליחיד
ים לתלות שחת יחוור נו שבשם דלא שחכה דשתיה . לזה נת
לשתרן דשכר השעולה הוא נשתן נשל שלחשתו לתת שלין כדרכיו
נשה"נ ושתן ליחיד שחת יפוזר נו שבים דשכר זה שניש את כל
השדם שידה נשר תידה שחשם וידע שיתן שכרן שחשרתי לך
דהיינו השתנה הוא לעתיד לבת דייקת דהשם הנם דהיה שרונה
ליחיד דכשם דלשה"נ שין סיף כך שין קן ושכלת לשתן
שכר ס' כל מ' ות' כפרי שבללו :

איתא נגחרת כוכה שנשן שחפי' שיתין של ת"ח נרייכה לחוד
שנ' ושלייהו לת נגול . שחפ רב הסי שחסיר לשחם ל שן
נאם יותר שבנת הם ם וכחה שיתין נשחי וכו' ע"כ ריתקי להרב
נשכה"נ בשבועות נפ"ח ת"ר דהקם' דהשתנר נספרו
הקנר כתב דדוד ה"לך היה נזהר שלא ליתן שיתין נשחי משתע
דש"ט נשחי היה אשן ולא שיתין והלפ לעיל שחפירין שסיר לו לחדם
ליתן נים יותר וכו' וכחה שנת הסים שתין נשחין יש"ם והודחי
דנרסת היינ נ"ל ית"ת נפ"ם וכוכה נשת הסים וכו' ולשן הוקשה
לו שנל לנרש ניכו שהיה וכחה שיתין נשחי לת קשיה ולת חידי
דהכי פירושת וכחה שסיר לו ליתן ושחתני שיתין נשחי של נ"ט
שרי . דקשי' לנרשתו נרשה דלת קשיה כלל דהכי קשתר וכחה
שנת הסים שיתין נשחי ולת שיתין נשלל שלת שכבר שהוה שחוך
לשיתין ר"ל ם וכדשחרין נחכות שרדעים יכנו חשבר שהוה
שחוך לשרנעים ולהכי שתך ליה שחרת זו למחי דקשיה ליה
לעיל שפי' שיתין של ת"ח נרייכה לחוד ושיתי ליחיד משיתין
נשחיה שתחפו דשסור ליתן לשנין דשרים ככשתן שלת נעש
שקירה כדכתיבנת ושזה לת פליגי הזהר והנת' דיתן ושיתן נל"ה :

ויאנור דוד של יוחנן של הנם שסר שתו קריטו נדבריהם

וחנרו שקים ושפרו לכני שנדר וגו' עד הלת תדעו כי
סר ונדול נכל היום זה ניסר של יום להקשות דשכח שה היה
להם לידע שסר ונדול נכל ניסרשל כמו שחמת הלת תדעו ומ'
ונרשה' דכתב הטור ני"ד סי' ס"ת ל ועל תשל וחכם שעולין
דנר הלכה כב"ח ושומרה קורעין עליו שפי' לשהר קבורה ניש

שמעה וכו' עד דכתב עוד הרמ"ם ז"ל על מכס חיי' לקרוע מפני בטיר מחרת כשבעת מכל מס מינו מרס שמיטלין דבר הלכה גל"מ מלת ת"ח בעלמא קין קורעין מלת היומדים שם בעת יניקת נשמה ע"כ והו דקאמר ויאמר דוד אל אמנ ואת כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם ובזה תדעו כי שר ונדול נפל היום ר"ל מכס מפורס שהי מדם שמוליין מאנו דבר הלכה נל"מ הי' מומרה (אמר החניה ודייקת נאי דקאמר תדעו נלעזון ע"ז דאל"ל

הלח ירעתם שלח כיון שהיה ת"ח שמוליין לו דבר הלכה בכל מקום כל מי שיעמוד פטירתו מפני נאדלה מחרת יקרעו ובזה תדעו לעולם בכל יום ויום לו יאמר הלח תדעו ישן שהיה לוחם מלחמותיהם וכובש ושבעו שחת נקיטו אחר תפתיו מן תדעו בכל יום ויום כי לח כיכר הקור שלח מהשדרו כי פנה הורו פנה זיו פנה הדרו:) אחר עוד ידיך לח חסירת ורגליך לח נמוטיתים הנשו כנפול לפני בני עולה נפלת ויסיפו כל העם לבכות עליו נר"ה דרשה לרחות תם שאחרו ז"ל כלרנין דכתיב על מעשי בני דורך רגו עם" עליו ונפלת לפניהם בנפול לפני בני עולה כאשל הרשעה ולכן כיון שעמדו מעשי שהי' דוד הסרחון נעשה לו ויסיפו כל העם לבכות עלכי נאיתת מענר נגלה חרפתם נקבל רע.

פרח לבנון

אתא דמדרש בן פורת יוסף בן פורת עליתין אחר הקבה

עלי לשל שכר שנין ע"ב והוה כלה ומבלי הערת קושיו' כדאמה לומר עם הח דמדרש נהערת על פסוק שיעם שיניו מרחות נדרש אחר רי"ל על בל הרוחה דגר עריה ואיכו בן שיניו מחב זוכה ורוח פני שכיכה אה עשה עושם עיניו וכתיב בתריה חלך ניופיו תחוכה שיכיך ע"כ והו דקא דייק ותקשר עלי דייק ותקשר לשלש שכר שין כיון שנחולו אינו אלא רוחה פני שכיכה ע"כ בשבחותיו תלוי שכרו ועלי לשל שכר שין שלש בן אחדר פרוה ' וכוונת הפסוק בן פורת יוסף ונו' כדאמה לומר עם הח דאיתי' בפ"ק דנדרים אחר ר' אחתון הנדיק אינו לא אלעזר אחם עשה מיר עשה מ' שנה אחם מ' בן הדרוש ורחית ו' יפה שיניים וטוב רוחי וקלויותיו תלמידים אחרתי לו נני אה אתה לאם זוך שבחך זה נאה מ"ל דיוקה הייתי לאחנ בשיני והלכתי לאלמת אים אן החשיין ונם כלשי בנוחה שלי ופתו יעמי עלי ונקש לעוריני אן הישלם אחרתי לו רשע לאה אתה אתנחה בשולם שאמי עלך הישוחה שאנ לאך חיד עמר ז"ל ונשחתי לותו על רחשו ס"ל פני יראו כאותך נוראים ניאשל

עליך הכתוב לאומר אים כי יפליא לנדור נדר לה' ויש להנין אה בנה בחמרו עליך הכתוב וכו' כיון דכתב נראיה יראנו כאותך וכו' ונראה דהכוונה היא עם אה שאל"ל על פסוק אחרי אים ירא את אחרי אים ולא אחרי אשה אלא אחרי האחנר בניאו כשהיא אים זהו שנראות ר"ם שנתנדר על יראו בהיותו נער חיד מ"ל עליך הכתוב לומר אים דייקת כלומר אים שנדרת על יראך בהיותך אים והו דכשנאי קא משנח לה קרא ליוסף בן פורי יוסף בן פורת עלי עין דייקת יראנה שאחי שהיה עלי עין עשה היה אם שכל בנוחה שלו והיה לו לילך אחר היצר מ"מ עם היה פורה אחידותו ורחתו ולא היה ירוך להקיף שעריו אירחת היצר כאהוה בר דרומה שעשה שעלאו נויר:

אן אלנלת יגושי עלה אית' במדרש ז"ל כך אמר ושקד אינו אקרנך ואינו אחיקך אלא אחי תולה אותך נרפיון עד שיבא אחה שכתוב בו ואחה עלה על אחלקיה ע"כ ויש לדקדק בואחה אם כבר יצקב שאחר אינו אחיקך ואינו אחרחך ' תו דאחיון דאלא הדבר באחה היה ליה לאומר עד שיבא אחה אחי שכתוב בואחה אלא ש אחלקים דאה עניין עלייה אחה לאחרוש עם אחה ואל אחה אחה רחיצן ' ול"ל לומר דאה אקשו אחפרשים על אם ואל אם נעשה אחדיבה על אחירת יוסף דלרת יפה עשו על שהוציא עליהם דיבה רישה אלא כדין דאוכלין אחר אן אחי ודינה קודם ל"ת היה כיעקב דכתיב תלייה דאחנה לאן ודאי אכה שבשבו ל"ל דקודם ל"ת היה להם דין ד"ב דנאסר להם בהאה בעובדה אחרכבת ולבולם דנחי יוסף היו בצדק וכשבשו על אלא כדין אכרוהו ' עוד אית בניאות ל"ל אותר בפלנש אניו אחש"כ יעקב דאחסיר ליה אחי' כנף שנלה אחיו ' עוד אית בדר"ל דאחתיון לן יעקו אלכי על אחשח אחנות והנה אר"ה בת אכסול בחרים שלקח דודתו ותא"ח נח"ד דפ' ווחת הברכה על כסו' ויהי נישרון אלך ת"כ והו דכתיב קאחר אינו אחרחך ואינו אחרחך ר"ל אסופק אני לרשות קודם ת"ת דינינו היה ליעקב אל' דנ"כ אי דינינו ליעקב ואחי אחשח דיעקב אחפי' בנף שנלה אחיו אוזר ולכן אינו אחרחך ואי דינינו כנ"כ לא אשרת על כל דבר פשט ולכך אין בידי לרחקך בחופן דאחכיון דהורחה זו אין ולאו ורפיא בידי לאחוד לא נש אית אלוי נרפיון עד שיבא אחה אים אחלקים הטולה אל בחשים אעל לקבל התורה כדאחתיר אחה כלה ונ"פ אקשן לו להתורים ס"ח דלו נאה אחלוכה כדאית הרב בשל ברכת שמואל ואכה שוכח אלא אחת יאחר אם לקח דודתו דדין ד"ב היה להם נאופן דנכתוב אחה לאכרם וחם נאחי לא אקשן לו ס"ח דהשבש הוא אשה דלא אקי אחרם אישחם וקשיא דאחכא אשבש דדינו היה ליעקב לאשיר בדודתו ומ"ל הוא הא דאקן והא דינינו ואין לך כה להשיב ולא אקשן להריש רשם ·

ואחר דאיתא בגחרת בחמן בדרם את ואחן דלא דרים את אים נא"ר כנד אם אקיך לרבות אשם אקיך ואת אקך לדנים

לרבות מחיך הגדול ב"כ נקוכן דמי דרשינן מת חייב מדם נכבוד
מת מכיו ומחיך הגדול כתניו ומחי דומה נדומה מסת"כ מי לת
דרשינן להו . והכה נסכה נה נרמה דהיה עומד הק"נה ממרי
לת להמי נים ז ומחרי לה למידך מי דרשינן מת שנרת נמת מניך
ומין נידי לקידך ומי לת דרשינן ליה כל המומר רחמן חטח מינו
חלת טוב ולכך מיני מרחקך מך ורק מיני תולה מומך נרשיון לת
מקורב ולת מרחק עד שיבא מסה דכתיב ניה ומסה עלה ונו'
מס תכתן דת להורידה ליסרחל ס"ת דלת חיישינן מת דמן הדין
רחויה היתה שתכתן על ידי מהרן שהוא הכהור ומסה להוי כויף
ליה ומס לת תהיה מסורה נידו ס"ת דחבכת מסתדרת ודרשינן
כל מתין שנתורה וממילת נכלה ולת תיסיף קום תקומתך מרנה
מפיה ומה תעשה כי יקום חל :

איתא נגרכות פ"נ מר נרים דרשינן שנד הלולת לנרים
חזינהו לרנגן דהוו קח נדחי טוב חייתי כסת דמוקרת
מתנר קמייהו מתיבו מ"ל רגגן לרב המנונת לסרי לן מר מ"ל
ווי לן דמייתינן מ"ל מגן מה ניעשה נתרך מ"ל מי תורה ומי מנות
דמנני עלן ס"כ וק"ק נמחי דקחירו מגן מה ניעשה נתרך דודאי
עניה זיהוה נתריה וכן היה לו לומר מגן מה נעשה מתעם נמחר
דהינין הוח ס"ם דחייתת נב' דסנהדרין הנהו צריוני דהוו
נסנינותיה דר' נירח דהו מקרב להו כי היכי דניהדרו נתשובה
כי נח נפשיה חמ' ושב החידנת הוה קטינת מריש-סקי דהוה נעי
עלן רחמי השתת מגן נעי עלן רחמי הדהדו נלנייהו ושבדו
תשובה נתופן דמייתת נדיק דחנה היח לנחמרי'על כי נחנד מהם
מגן ונגה ומין מי שינן מליהם ס"ל כיון דרב המנונת קחמר ווי
לן דמייתין וכיכא המיתה נ"כ נשנעמו כלומר כלו כחים מת כמנו
נשנור חלונים לטשום טעם חיתה קשה כשהול השתת שכיד
קחמרו ליה מגן מה נעשה נתרך ר"ל מחר פטירתך מה נאמר
ומה נדנר מ"ל מי תורה ומי מנות דמנני עלן מסת"כ השתת
שזכותי היה מגין על הדור ומין לכם חליפתי עד כמייתת הוה
מריך שקי וכו' לומר זה ינחמנו :

חרח השמש ונח השמש מר"י מין צדיק נכטר מן העולם עד
שנדרח צריך כמותו שנח' וזרח וכו' עד שלא נח שמש
של מלי זרחה שמש של שרומל ס"כ ויש לדקדק סיפיה דקרח
דקחמר חל מקומו שולף זורח הוח שם היחך משמע דהיה
דרשה זו והנרחה לומר הוח שנה דמייתת נפ' הנוסח ושבת
כטיבותו של ר' שולמן יהי ערוך נמקומו מטה תהח מוכעת מ"ט

כל ני שמשיה הוה מתי לניתי' ההוח ני שמש מתמי שכיחת קח
קריה מכנח חמרה מחתיה שתיקה דרבי יתיב כיון דשמע תו לת
מתח נחוכן דת"ח פוקד נמקומו ומטולם לת נקרח מת וזהו מה
שנמר טרח השמש וכו' דהיינו כשמת נדיק ח' נדור הש"י מקדי
רפואה ומזמן מחר תחתיו ואל תמחר דשקיפה זו היח נהחלט
דהיינו והתנוננת על מקומו ומיינו דחש חל מקומו שוקף ונורח
וכוכך כעס כפעס מקומו כר' כל ני שמשיה :

ויאמר ישרחל חל יוסף הרחה פניך לת פללתי והנה הרחה
חותי חלקים נם חת זרעיך והניד לי חכם מחד
דמייתת נגמרת השנת סימן למצירה הדרוקן ומתי תקנתיה
לנתי יכים של עקרים ומי שעותה כום זה נעשם עקר
ויעקרים מד היה ליוסף חטח נזנות כמו שמחרו דז"ל מיה דעה
מלנתהו ומי למצירה הדריקן זהו שמחר הרחה פניך לת פללתי
דהיינו פנים נהונות וכי תמחר דלת נכשל נעניה חנל הטעם
שחין לו הדדוקן לפי שעתה כום של עקרין לין מחר והנה הרחה
חותי חלקים נם זרעיך נמנח חלת חתית כום עיקרין ומחילת
לת חטחת לכוחך חו כוחך עתה *

ויאמר חליהם יוסף חל תיראו כי התחת חלקים חני
וכירש רש"י ז"ל נתמים ונקשה דחם חיתת
כפיר"ש לת מחוקחת ר"ש דקחת שחמר להם יוסף חל תראו כי
התחת חלקים חני נתמיה ומחמתיחומרים נחם הנחון המפורסם
כמו"ה הר מרדכי יחזקיה נחטן ונו"ק חל דחיתת נמחדש על פסוק
ויתנכלו חותו להמיתו מלמד שסיפרו נו חת הכלניה וקילוסים
ונו"ם הכלנ פטור ניהי מדסזקיה נידי שמים . זהו שחמר להם
יוסף חל תיראו חנכי הח לכם מחילה וסליחה וכפרה חנל התחת
חלקים חני נתמיה דחתם חיינים נידי שמים ומין הדנר מוטל
עלי לחמול כי התחת שלקי חני נתמים פכ"ד ז"ל .

ושם חנותי מהרהם ויצחק וידנו לרוב נקרב הארץ ויש לדקדק
דמילת נקרב הארץ היח מיותרת דנודחי לת נשמים הם
שלת נוכל לוח' נדרך נחות נהם דחמרו ז"ל למה דניב סניב פרים
ורנים יען שמין השעין הר ע סולט עליהם ועיד חירו רז"ל ויהנו
לרוב לשון דנים שיפרו וירבו כדנים וקשה דהח הטעם שדנים
כרים ורנים יען היותם נמקום שמין השעין סולט נהם לזה מחר
נקרב הארץ לחשמיענין חידושה חף שהם נקרב הארץ נחקום
דשכיח עין הרב מפילו הכי יפרו וירבו כדנים שהמים לים
מכסים :

סליק ספר בראשית בעזר מניר אחרית מראשית

פרשת שמות

נחל איתן

ויאמר ה' אל משה רקח רמיתי את עוני וגו' מיתת נחדרים
מהו כי ידעתי את מכלונין יודע אני כמה עתידים
להכעיסני נמדבר כמה דתימא כמה ימרו נמדבר ילעינוהו
ניסיון ומע"כ אינו נחנט מלנקלם ע"כ ומנלי הפרת קושיות
נ"ל דאתי על נכון עם מ"ם נס"ד נפ' כי תצא על כסוק ויאחר
ה' ל משה לך רד כי שחת עמך יש"ם זהו דקאחר אתה מפייר ני
שאנשם קודם הזמן ויען ונישן ס"ל דאחרי לילי לאוד ואזם הטעם
הלילות מלמלי זמן המוגבל מכן ידוע להיו לך דמזה נפיק תורנא
דקאמרלה לאחרים לקבל את התורה עתידים הם להכעיסני
נמעט העגל נאחרים מפיקר' אחרי סנר ולנסוף אחרי סנר ואתפ"כ
הנם עודעתי את מכ אותיו לעשות רצונך אני נוקלם :

פרח לבנון

וישב משה אל אחיו ויאחר ה' למה הרעות לעם הזה למה
זה שלחתני ואמז נאתי ל פרעה לדבר נשמך הרע לעם
הזה והכל לא הצלת את עמך ויאחר ה' אל משה עתה תראה אשר
אעשה לפרעה כי ניד חזקה ישלחם וניד חזקה יגרשם מארצו •
נ"ל עם הת דנרמ' נג' דקדושין המוכר עבדו לנוי היכי דמנטלו
מן החנות מיד לכדותו עד עשרה נדמים וכן הפלה ר"י נשל
הטורי נ"ר ד סי' רס"ו וכתנ' בנפ"ק דה"ב נמ"ן דהש"ס מכר קונתו
למנרים ונטלנו מעשרית החנות לדתר' נמדרש לא תטלו ישראל
אלא מתוך הדוחק ומתוך השעבוד דכתיב לשחוך ולנאול לותנו
עד עשרה נדמים דהיינו העשר מכות דמתוך כך יוצאנו לחרות
ופ"ז פירש מיהו נוסיפה הת דאחרי נמדרש ניאוך טחדו לי ישראל
כמה כנים כמה נפרדסי נתני נמנורש וכו' יש"ם כי הניד נדק
ועמ"ם נס"ד נפ' לך לך על כסוק ויאמר ה' ל מנחם ידוע תדע
נני והנה מיתת נר"ל דטעם נטות מלרי היה פנוך מסת מנרים
על שעשה הנבריח נת"ח שנ' וירק את חניכיו ולמ דרש את ה'
מלקך תירוש כר"י לרעות ת"ח ומיתת נג' כנך את חניך לרעות
אמת חניך ואת חיך לרעות לחרות הנדול והו דתנינא נת פרש"ה
על הקנ"ה נמח"נ למה הרעות לעם הזה מם הוא נעבור חטא

אנחנם שלח דרם ולא הצל את עמך ואעפ"ה מנבריח דת"ח ת"כ למה זה
שלחתני היה לך לחלוק כבוד לחיוך הנדול ולתדוש נמיתת מחך
ומם אין אתה דורש את ולמה שלחתני לא תצלת כמו את ה' שלוך
תירוץ ואנחנם לא חטנו ולא חיללו ח"כ למה הרעות לעם הזה
ועכשיו נא שלו כמציב הם"ת דלמולם לא דהשיבן את ות"ת מחתי
נשתעבדו ישראל דת השעבוד וש לא נרם להם חטא אחוטם אלא
אני נרמתי להם והכל נא מידי כי ה' הסניהם ות"ת שת"כ הוא
מיוד אמי לכדוקם אפי' עד עשרה נדמים לכן אחרי אתה תראה
אשר אעשה לפרעה היינו כי ניד חזקה ישלחם הרי ת אחנה נגד
אחשם אנשות וניד חזקה ינרשם מאדצו הלא המה שתי ידות
עשר אנשות אחת ל' לאחשם דהוי אחשם השעבוד נדמים :
ויאמר אחך לאחיש שר ושופט עליט הלהרנני אתה תואר
כאשר הרנת את האנרי וגוי ושאטתי אפי החלוף
התורני הינני החריק והנקי כאוש"ר יונה אחז הנמן האנ"ד
דת"ק כרמנ יש"ם שהיה אניד נשם הרב וקנו ז"ל דאיתא נספר
הכרדם דע כנויים אלקם הקנ"ה לע' שריש כל אחד ואחד לאומה
שלו אנל שם הוי"ה ב"ה הוא לשנאו וכשנדו ישראל אנל נאלתו שאין
להם שום שר אלא ה' אלהיהו ושם זה שריך לשנאו וכשנדו לאחר לא
אתן ותרנות דרכי אים לשקוך אחת אלם נריך להשנים לאותו
שר שניהו שלו נכא שם הוי"ה וש"י כן יקדמוהו אוקטי אות
ונפתא פתאום ישנר ואינגו והו כוונת הרשב"ם אשם הנליטל
נאחרו להרנני אתה אומר לאשר הרנת את האנרי הלא לאנרי
יכולת יש היותו תחת ממשלת שר וש"י השנש' שלך עקרת אותו
מן השול אנל לי שאני ישראל אין נידך כח להרנני יש ואינו אין
לישראל שר ולא אלך כי אם ה' אלהיכו ואין אתה רשאי להשניע
שאו הנדול של הקנ"ה שאין לאעלה אמנו ת"ל אה אתה אומר
להרנני אתה אומר כאשר הרנת וגו' עלי :
ולא נראה לומר אם הת דאיתא נגמ' דע"ז שלי היית דר אינש
נן תרדיון שנוון לברכה על שהי אומה את השם נאותיותיו
ובניך נג' והיכי אניד אכי והת הנן אנא שמול אומר אף ההינה
את השם נאותיותיו אין לו אלא לעשה כ להתלמד עבד דתכי לא
תלמד לעשות אנל אתה לומד להנין זלהורו וכו' ורש"י כי ניחזק
להרנני אתה אומר אכאן אנו לומדים שהרנו נשם החפודם וזהו
כוונת נא שלו אחרמר ריב נאחרו להרנני אתה אומר והונה את
השם נאותיותיו וש אשר דהת קי"ל לא תלמד לעשות אנל אתה
לומד להנין ולהורו' ות"ש שאתה עושה להתלמד הלא כבר אתמול
הרנת את האנרי ות"כ נבר נדוק ואנוסה לך ואין אתה רשאי
לאומרו אנוד ואהו להרנני אתה אומר ו"ל עוד בשם לאכזרי
ולאומרו להרנני כאשר הרנת את האנרי דו לך זה דבר אתמתחל
אתה מלומד תדוק ואנוסה כדבר נידך ולא תלמד לעשות כניד :
ויאמר אי שיך לאיש שר ושופט עלינו וכו' הניד לי אשתי
הלוק התורני כאוש"ר שלאם זלאן אלנית משפט אשר

פרשת וארא

נחל איתן

איתא בזוהר על פסוק מן המנר קראתי ה' ענני ממרחב יה
נכל לשון סיפרול קורחים להק"בה הוא סוגה תיתם
קרחוהו נחל סדי טנה מותם נחל מי מלסני כזבה
ורנה קרחוהו נחלים ותכל סופתם כל המלקים וטנה מותם
נחלים ויסמע מלקים את נחלתם קרחוהו ב"ה ונעמק כל ה'
ענה מותם ב"ה ויסמע ה' את קולינו קרחוהו ניה מן המנר
קראתי יה ענני ממרחב יה ע"ב ומנלי הטרת קושיות ים לסיין
הני מרנש נני למתי מחנטו ונרחה דמתב הרב ביכל הקיקרים
דנד"ינרי יפול הפרש נין חוסכם מחסו יחסלה למוגמל מחדם
לנוש נסרו ימה הת' היות הנוזל נלתי משתנה חשם"ב המדם
חה נורם כי החסד הנמשך מחמי הוא נלתי קדוש ומין ננחלת
זולת ה' שלח ימשה הב' סהבודת טולמים נקרת מספרת נלתי
נריך ל' סור שם נחולי ילטה ל' עזר וולתי כחסר יקרם למוספת
פנשם טולם לת יהיה נטוח המקבל סיחסיר החסד ההוא שם לת
בהינת הולם הב' היה מסוכן על יכול למטול נדר שלח יחל שם
נחלת לסכב נידו הנף כי נדול הוא מאד נטולם השפל ומין מי
סיחת נחסד מידו ובחסד החדוכם הן יחסף ומי יסיבינו ובת זה
מין ניד מחדם הסכל כי נגוה שם ל נגוה סומר זה נוגה הה סיחר
זה נדד חה מכרן וסד"ינ נקיום הנוסף כוחל ל' הנכי נמרם

סנלת זה לת יוכל הנסבל להסיג חכנו נכל לעת יפן כחנכי נירך
סל דנה והכסי ומחנה שחלוק זה טופל נין חטלה למטה חינו ין
הלמוי סיקוויה רכד ועזר משלטנו וכנגד ד' מידות הללו נאו ד'
קשיות המחוריס נעניך התקיפ"ן ומחר קרחוהו נחל סדי טנה
קותם נכם וה דיקת המוחה סיכול לכטול נב' הכנים נסיס וזה
נחלת נחנרהם נגיל הפלה דהנם שהיה פ"ד מנד המטרכת כפו
שחה המול דוחקני ח"ח מחר לו הם"ית חני סל סדי כרה ודנה
לקי הוא מסדה החטרכית וכול נסתי פנים מנרם חינו מוליד
מנהחה מולד וכול המקבל חסד חמני לסיות נטוח מוכן
טולה שלוח לנו ולקבל נכל האמני נשיב נפשיהם לם לדבר והכיו
אמר טוב קרחוהו נשקיב טנה מותם נשפים להרחות כי חין
מטכב נידו ד' רחה והנם כי רנה פחטה חפד השנע מהסלכת
ליחוד כל הנין הילוד להחית סוסיטן סל יהרחל נחסן שלח ינמו
מן הנוה ההוא לכולם ח"ח ותעל טוכתם ש המלקים ושחה נשטר
מנמנות מנכבי המלקים כל המטנדים ונחלם נידו חזקה שחים נעל
כרחם סל מנרים יחטו וינינו פולם כפחד כי נוחלם חוק:
אמר טוב קרחוהו ב"ה המוחה חלינו תוחך המלילסי סחיה
מחטנה חלת תיחד נכל הזמנים כסנו כף חוח טיחד נכל
הזמנים היה הוח ויהיה כי כן הינו נמנרים ב"ה ונעמק סל ה'
ויסמע ה' את קולינו ושוניה מסחטה כב"ו לפסרסים כנד מחות
סמה סניו סם תיחמה נ"כ חחמרו לסנד ניע"סנחים דנר טל דנר
לחת ושנוה טרק ולחרי כן יינלו נרכוש נדול: ושמה בחנרים ניחת
טל כסוק זה ידוע תדע כי נה יהיה זרעך נחרן לת להם ידוע
סחני חפוקן תדע סיכול טנסנ"ן ידוע סחחה חסטנרן תדע כחני
ניחלם ידוע סחני מחסכן תדעו סחנה. סנחנ"ן. להקסוח דהת
נרסי' נפ' המקבל המלוה חת מנהלת. ימסכנו חלת נב"ד ולינ
יכום לניחתו ליטול מסכנתו סנת והחים מסנ מחתה נוסה נו יולי'
חלין חת הטנוע החוטת ומין הקחר נכולם תדע סחני ומ"ו לחת
דנחה כחיריון החכם סחני הק"ה דבולה טלחת חליה הוח וכל
רסויח כחד שוו לנניה ומה סחחרו טל פסוק ויהי נסלח כרסה
חת הטם חין שלח חלת לחין לניה חתי סביב דהוה טלדרך הפים
חסר חתה מוסף זו יולית חלקת הטנוע החוחה: אמר טוב
קרחוהו ניה טנה חתם ניה להרחות כי חחנו נהרין ש"ב ו"ח ולת הוערך
כחדם חן החדמה חה חורה סם זה פחחדם. ז"ל טל כסוק כי
ניה ה' טור טולמים טולם הוה נטרף נהחוטה ב' ניו"ח ולת הוערך
לשום טור ולכן קרחוהו נד' מחות הללו טל הי וח"ת נו הד' תחריס
החטורים זו לנדל יחנטו חין החנוטי ויקחין נחתירת ונחחר
חכמיו כי דחם יחלם טל הטנע ויחתל' חפניו כמי חרחם ש חיחין:
וידעו מנרים כי חני ה' נלטוחתי ידע טל מלריח וכו נחתי חת
בני יסרחל חתוכם וכטנה כלנוה טם. מה סכתב' הרב
נטל כתונת כס"ם טל הת' דקחריון סחל הלוח מינח וכו' כתיב
מקרי רנים להטוח ההיחב לו מחום הכל חומם. ונחזה טונדים

פרח וארא לבנון

פרח לבנון

מלך וגו' ומלך לא דן וכו' ומחה לחכת כסוף דגליו לתלוחות שלומות
לא ידעתי מניין דהם מחרימין דמלך לא דן ולא דיבן קומתו הוא
דוקא לגניבה חרפת משום יקרת דמלכותא אבל בלבי שמיט משום
כניס מי שיפא • ותו נר מן דין ומן דין הא מיתסר מלהיתסם
אמר רב יוסף לא שנו אלא מלכי ישראל אבל מלכי בית דוד דן
ודיבן קומתו דכתיב בית דוד כה אמר ה' דינו לבקר משפט וחי לא
דייניון להו חיכי דייני והכתיב וכו' התקוששו • ופשיטא
לך הרב ימיחלל ז"ל נחמו נחלן חוסיס לנחר לא הניח חון ניתקד
ולא רחה סחל ניסרחל ולית למימ דקאמר משום כני"ם נדבר דהם
ותרוסת מלך בו ובנר כתבנו דהסולה לנדולה מוחלין לו בוועדיו:
צו נאמר עם הא דתיקא נסוגה מעל לאחם שהיה מהלך נאחת

לילה ומתירין מן הקונים ומן הארקנים וכו' ומינו יותר
נאחה דרך מהלך הנים לפרסת דרכים ניטל מכולם ונמצרת
פדיך מהר פרסת דרכים דנאחון נר ינתקאמר זה ירחת חטח
אר זוערת אחר זה ת"ח דסלקת ליה קמטת' מלינת דהלכתת ס"כ
ואי' נחדרם ותרוסת מלך בו מלבון יבנת כלום' מתכרדין מקניהן
שנשמים ס"כ ומיתת נרו"ל על כסוקו ואי דוד נכל דרכיו מסכיל
וה' עמו אתי וה' עמו דהלכה כחוקו נכל מקום וזו לא הניח חון
ניתקד ולא רחה סחל ניסרחל ס"ל כשנת הסי"ת לחן חת ישראל
אינו חונת נהם מלחמה והטעם הוא דכנר הניחו לכרסת דרכים
אי כמר עוערת ה' מלכיו עמו דהייני דחסיק קחנת מלינת
דהלכתת ואי כרך נחמן ותרוסת מלך בו מחפחדין חמניהם
שנשמים דהיינו ירחת חטח חוא הטעם דלא הניח חון ניתקד:
צו נאמר עם הא דתיקא נילקים ומיתיי לה הירושלמי ס"ח

דתרוסת אחר רבי מלכסנדר טינדלת הוה נחד חרכון דהוה
דחין למטים חתת יד נבר תקיפה ת"ל מה שמך ת"ל מלכסנדרי מ"ל
פנה מלכסנדרי ללת לחרו מלכסנדרי לקה ומה חי שמעו כשם ג'ו
כך חי שמעו כשם הק"נה לכ"ם והו דקאמר לי הניח חון ניתקד
ולא רחה סחל ניסרחל דייקת שמעו כשם הק"נה והטעם הוא דה'
מלקיו עמו דהייני נשמו משוחף ולכן סונר על כשם נועת שון
כי הכי ללת לחרו מלכסנדר לקה • זוהו דאחד מהטעמים שניתנו
ישראל מחנרי'ה ללת ס"ו שום דהלת הם נקרחים כשם הק"נה
דחילו שנו שמם היו לוקים ומשוחנדים שם לשולם ללינה שוח

חשתח שמח יחחרו מלכסנדרי לקה:

שכר שוח שלת שינו לשוחה זה יוצן עם מחירה ז"ל על כסוק
ויולך משה ואהרן ויאספו זקני ישראל אחר להם כך אחר
אף"נה כשקד כקדתי אתכם סימן היה לישראל לך טשל שנים
צלמון הזה הוא נוחל של אחת שכך אחר להם יוסף כשקד יפקוד
אלקים אתכם כיון שהכיר להם כשקד כשקדתי אתכם אמת
ס"ב ומיתת שוח נאחר חחם ר"ח אחר חחם חיניות שכאלו אתורת
כולם יסוד נחולה כ"ך נו נגאל אנרהם אניאו אחור כאדוניאמו
שאמ'לן לך אחרנך מ"ם נו נגאל ינאק מיד כלעתים שנאחר לך

פרשת בא

נחל איתן

כא ויאמר ה' אל משה נטל את מנוקינו ונהיותן תחת מלך
ומרים פתנין הגדול החולך בכל ארבע חגדים ומוציאים
מכוך האוזן לרפואת כל רחם לחולי וכל לבע דוי עת נא דברו
לייפר החכמים בעשבי מכות ונקבל תומר קרוי נפיים וחר נא
התניד מחרים על דבר מחת נשמור אחד פטור לרבות השבת
מצר כל מ'ות ביכול הכתו' מדבר חייב להחדות בלשון קצר ומיחה
גזה לנורת תנבל וחלולו מצר זרועו גלה להחיר נחרן מחפילה
ונגע שכך על עוברי דתו חרון אפו נמדן ויתחת ונטוסת ידו
ומסתיך ' סלח חוסך ומשתיך :

אשר האוניד כמה מחלות סתות לחקוס עליהן דלכחורים
ים לדקדק חדש הם ל"ל כאה מסדי לחקו'ותו דחלת טוחות
לחה לי והנה לחרת ז"ל על כסוס ואכי אחד עתך חנריחה ותוכי
אתך נם עלה הקטנו הם ל"ל כ"ל אחד אוחדך ותירגו דהת ק"ל
דחרובה חדש טוחה מחרה בירבוחת ולכן לסדבר על יחידת
מנרים מחר מקחר יחידם ת"ל לחודם בר"ל מסום דהוי חדת
נורבוחת מחת"ל ניניי ז דהוי למפליוחת אחר אחלך נם עלה
דחרה מרדנה היח זהה דקחת כמה טוחות ליקח דהטבה דהרבה
חפלות מקרו הוח לפי שהם טוחות וחריבה מידם זו ' חו יחסר
דרך רחז ע"ד מחמר ז"ל על פסו' ואתנדלתי והתקדשתי חין עמו
על הקב"ה מתנדל אלא כשנוסף דין ומסבח נרחשים וזו כמה
מלוות תדזוטת חנים למקום עלינו ר"ל נשנילנו על מעשה
בשנוריהן דין מנרים :

אלו הונחנו מנרים ולח ת"ה נהם שבטים דיינו ' נרסינן
נסוף נחרת מולין ר' סלוח הקן הכוסל חם על הבנים
שלח ואינו לוקה ר' יהודה אחר לוקה ואינו משלח נמחי שלח'
ר' הוגת אחר נרבליה סנת משלחי רבל ר' יהודה חומר נחנפיה '
ההוח דנחיית לנפש ושלחה וחק"ל חור ולקחה נגדיה ר' ואחר
ליה ויל דבי ליה נדפה ושלחה ' ופריך כיחון חי כר' לוקה ואינו
משלח ואי כרבנן משלח ואינו לוקה ומשני לעולם כרבנן ומכח חרדו'
ב"ל ואחרי נח' דהמנרי'מנרו על שלוח הקן דכתי' לח תקח החם
על הבנים והם השליכו ליחול החנות והבנים התחידים לנחת
חשם וכיון שהחיתו קונתן שליחרל הוי חחם כמו נוויהו לנפה
והו דקחחר חלו הוניחנו מחנרים דהיינו שלוח ולח חשה נהם
שבטים דיינו דחכמים דקחמיקת הלכתת כרבנן דחשלח ואינו
לוקה מדקחורייתת ק"ל למה עשה נהם שבטים כת הוי דלח

כשחבתתת ' ול"ל דלטולם כדבתן נקטינן ודקשיח לך חשיח
חשבטים יש לוחבב דזה מטעם חחר והוח דנרסינן נגח דקדושין
המוכ'עגדו לנוי היכי דחכטלו מן המטוח מיד לפדותו עד יו"ד
נדחיב ס"ב וכן הטלה ר"י בפל הטורים ני"ד סי' רס"ו וכתב
הנפ"ח דה"ה נב"ן דהשי"ת מכר לחתנו למנרים ונטלנו מעשית
החנות כדחי' במדרש לח הטחנו ישרחל חלח מתוך הדוחק ומתוך
הקיעבוד דנקחייב לחזור ולנחול קוחנו עד עשרים בדחי' דהיינו
חשבר מכות דחתוך כך ינחנו לחירות וחיובי' חנו נחלות חדוחינו
חחלך חלכו של עולם ' נחוכן דחשבטים שבשה הנורת נמנרים
הי' כדין חיו"ד נדחים שנתן להם חבור ישרחל ס"ח מיללו חשם
נני חורין ' והנה כתב הרב הנדול בפל נרכת חמוחל פ' שמות
וכוחת פרשה חיוחה לשבבד ביישרחל נגופם דוקח ונמה חשם
עליהם שרי חשים מדינת דחלכוחת חי שחין לו לשלם ויהם מחויב
להשתבבד בחברו שבגוד הגוף ונרוך נחו שחרור וכמו דכתב הרב
נפל נחוקי יוסף ולזה הוכרח הפי"ת לחתת חלהיהם להורות
שילחו יפרוץ מרוחם נחתת החדון וכדקחמר ענך יוכח נחיחת
החדון יח"ם וק' פל' זה :

אלא עשה נהם שבש"ם ול"ל עשה נל' יהיהם דיינו דהם כל טבחת
חלו חשם נשלהיהם בהכרח כדי שיהיה ישרחל נני חורין
נחתת החדון הח נל"ל היו יוצחי לחירות נשביית השבטי' דהיינו
הי"ד נדחים לעולם דחכח השבטי' יצחו לחירות כדין המוכ' ענדו
לנוי ודקשיח לך כל חלהיהם יכולת חלו לתרץ דהיו חטבש חחר
וכמו שחמרו המנרים כי נחנרים היו הכבירים נחולי הנרך
נחמרים כי הם מוסכבים חנזל טלה נבור לשמר החולות ולכן חה
עשה הש"ת להרחות כי חין נחלה הקבוי' כל ס נתיב והחתי על
נבור נחרן חנרים ותח"כ ונכל שלהי נוער ס חעשה שבטי להרחות
שחש"נ שהיו חוזרים נחנרים שחלהיהם היה חשפיע שפע
לנכורים להיות נם הוח נבור לחזלות פל"נ חרנ תחילה נשכפ
דהיינו ננכורי' ותח"כ החשפיע שהוח חל טלה דהיינו שלהיהם '
חבו להודיע שאותו יקבלה ' חך פתה קשה דחלו הרב נכוריהם
דיינו דהת נהרינו נחשפיעים היה די והיתר ילחה ליה להרוג נם
החשפיע כח נחסרון החוסיף שפע דחשפיע על חי יכול ות"כ ז
אלו עשה נחלהיהם דהיינו החשפיע ילחה ליה להרוג נ"כ
החוסיף דהיינו נכורם נחוכן דחתת ח'חהם חיוקרת לעולם
דעשייח שפטים נחלהיהם חנריכת ליה על היוחן החשפיעים
ודקשיח לך חי חטעם זה הרנס נכוריהם חייתי לה י"ל דחתת
נכוריהם הוח חטעם חחר והוח דנרסי' נגח' חר"ל החוניח שם
דם על קטנה פטור חהקום שלוחתן לחני הנפרה ' כתרה חלח
דנר הכתוב ופירש"י כתרה חלח דנר הכתוב נכל חקום דנר
הכתוב נבר וכחן כתיב נתרה חלח להוניח חת הקטנה וכן כתב
הטור נס"ה סי' קע"ז והנה המנרים הוציחו נ"כ דיבה רבה על
נחולת ישרחל נחחרם כשחת על נוסף שלשו על נשיחין לח

ס וכפי האי דינא דכתיבנ' כיון דקטן ישראל אחוה הוא מטו
מן הקנס וחייבין במלקות ולכן הרג נכוריהם כדמיון מלכות
לקי מחמת עלה ק'

אלו הרג נכוריהם ולא נתן להן את מחמת דיינו דאף הלכה
כר"ל דחמר פטור מהקנס לחה נתן להן ממון עבור הת על נ"ל
כיון דלקו נחכת נכוריהם דיינו חשוב דכבר נתכפר הס"ד שהוליכו
עליהן ' לשולם דחכת נכוריהם היה על שהוליכו ס"ר על נשדת
ירמחל ודקשיל"ך ת"כ למה נתן להן את ממונם ונתחייבו נקנס
שלא כדין יש לתקן שנטלת הממון היו מעת"חר והוא דכת הלקט
יוסף ערך נחולה דמה שגנבו ישרחל רכוש מנדים הסנהדרין הוא
כמו שנטלה שרה כסף ותהב מאבימלך ותחר לה הנה הוא לך
כסית עינים לכל אשר אתך מאבימלך נתקנרית שרה
ולאחר שהסתלק זה התורה עכשיו שהוכרכתי לנאמו ממון כ"ל
ולפיסה יהיו יודעים שעל כרחי הוצרכתי ת"כ נמנרי היו פושי'
ק"ו הג"ל השתח על ניפס וכו' ולכן נתנו המנרי' דכתוב נדול נחני'
מוכח דלח הסתלקו מהם ' עוד יש לפרש התורה שהם לשנות
על מה נקרע היס לכני ישרחל הוח יפן זניחן שנדרו שנחס מן
הפריות וכמו שחמרו על כסוק היס דחה וינם הם מכני וינם
החונה וח"כ קשה '

אלו נתן להן את ממונם ולא קרע להן את הים דהסנהדרין שקרע
הים הוא להרמות שלא חטאו שומת הת על"ו מכח
דנתן להן ממונם מורה נתכבם דלא הסתלקו נהו המנרי' כחחד
ותרתי ל' ' לשולם דנתינת ממונם היה חטאם דהוה להן
כסות תיבים ולינה למחר דת"כ קי"ם ת"ר דהן יכולים אלו
למר דהקריחה היתה חטאם אחר דהוה דקי"ל דנחדת דנישין
תתחר דין ולוי ח"ח שליחות יד נריחה חשריק וח"ח תינה נריכה
חסרון וכרם"ו ל"ל של שליחות יד שחייבו הכתוב תלוי חפי' לחנסה
כדכתיב ומת או נפנר או נשנה שנותת ס' תהיה בין שניהם הת
לא שלח דחסח' הת הם שלא נתחייב' זכיתנו הרי"ף והרח"ם והלכת'
תינה נריכ' חסרון דרבנן דהוא נתרח ס"ל הכי זכן פסק הרחב"ם
ז"ל נפ"נ ח"ה נזלה ותתן נם ס"ם המפקיד החוסב לשלוח יד נפקדון
ג"ם מחייבים וס"ה לשמרים אינו חייב עד שיעלה נו יד ודם'
ז"ל פי' החוסב לשלוח יד לחר נפני עדים אסיל פקדונו של פלוני
לתנחי חייב נחונסין מהיום והלאה חחייב נחריותו והנה נל"ד
ה"ם נחי דכתבו החברים דנקדים היס לשמרת את מנרים חפני
נזרת כל הילוך היחורה תעליכוהו וכתב הרב נעל נתונת כסים
דסס לח היה חטאם אחם שלח השלך טוס ס' מהם ליחוד דק
תבה ונ"ל ולח היה כתן דק מחטאה שחטאו לתנחן נחי ונתחייבו
נחים על שחטאו לשלוח יד נפקדון שהם ישרחל לנני פרעה ת"כ
מי תולין נתך החטאה פטורי' הס ומי נתך חטאה שחייבין הם חייבין
והנה כשיצחו ישרחל נחרנה ירד תחת שד שלים לקטרג ואתר
הללו עב"ו והללו עב"ו ותה נשתתו חלו חאו עד שחייב לו הב"ה

ון מה דאמר נחמיה מהיכן מוכח דהכי הוא כל ת"ח דאיכא
מי לא ת"ל היינו מוכח דהכי הוא ומקרא יוכיח ואין
היפוך ת"ח אין מ"מ ואכול לחמך ושתה יינך רמזו ליתנו ל"ב
נחמה שנת דידוע היום ושת הנהרס מתנה טובה יש לי בידי
נמי ובשת שמה ואיש נשתנית למעלותיה דהגם דמניה כפיק
חורבה ומתנה ישראל דמלכתן מלכתן • מ"מ איכה סניכות
הוא על היותה גרמה להשפעת הנהר בסימים כד מחבב ו"ל על
פסיק רחוכי ה"נתן לכם הש"ה דרכת ה' היא תשעי ומ"כ גם
זה הא דיכול הכורת לחזור בו ק"ל דלמו כל כמיני' מך עו"ק ;
אלא התכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת דיינו להטעם
דנתן לנו השבת ולא חזר בו למשמעין דלמו כל
כמניה מוכר מותר לחזור בו בנמצ"יפה מן היפה הא בל"ז מכתינת
היין נכקק והכוכי למה • לטולם דמה שמכילנו המן הוא מטעמ'
דלמ ומי תקשי לחר ת"ל טעם השבת מייתר י"ל דמטע' לחר חתת
והוא דכתב נשל שערי שמים דהטענין שנתן הש"ת השבת נמרה
קוד' מתן הוא יען נתו מלחכי רוס נטשנת דדנ"מ ונרמי' נהמקנל
זנין לה נריות דתרע' נמלאת נכסי מזוין מי עדית היא מה ונזרי'
היא זנינו וניני ומי לנו מעדומי קח מעריס ע"כ וכתב הר"ם
נמו"ל רוחין הם מותו המעט שמכר לו תחילה היה עדיף לנבי זו
הקרקע שמכר לו נחחרונ' זכה הלוקח וכן כ"כ הרמ"ם נשם דניכו
תחי נחון ולכן הקדים הכורת נתינת השבת דהוי עדות דשלוה
שבת כנגד כל המצוות שבתורה דניה נטלה טענת המלכים •
טוד מנחנו נרו"ל דהטע' דהרכין הש"ת שכיניתו על הר הכרמל
הוא להרחות דחנו כמערים לגניה ולח יוכלו טוד למטעון נגח
מטלה כלוה מך גם עו"ק :

אלו נתן לנו את השבת ולא קרבנו לכני הר סיני דייקת דיינו
דלמה קרבנו שם בתחתיתו של הר לת"ל נגוף תוכרת
אחת ל"ל כדי לנטל טענת המערים הא בל"ז מכילו היה נותן לנו
תשובתו דרמל מ"מ נשתם כיה מרמלי מטלה כיון דנתינת
השבת נחרה דהוי עידית גרוחה דמרעת מחלם ליית דיתת דבר
מנרע • לטולם דטוב מנות שבת קודם מ"ת היתה ע"ח לנטל דין
הנ"ל ומ"ת מ"כ הא דקרבנו לכני ה"ם מייתר לה י"ל דחתת כחל
ליתנת דנמ' דקחתר למה נקרא נמו סיני שנטשו עליו נימים
ליברמל ומחרי' דשופתת מוחרת דחומנין דין ס"ים להם וכריך
ומחתי הת לת יהי' להם שבר טוירת רק שבר פטולה ומחני מי
אשבר לנמנם ונהחות טכי מיירת ויהיב ליה נעשה ס"ם שוף
תירון ומי נט"ם נהחיית הנחה דשבק לל"ם ומיול נניה נעשה ס"ם
וקייב נגניבה ומחידה • ומ"כ כפי תירון הרמנון ל"ל דכל הטיוות
והניסים שעשה פיחנו הסר"ת הוא מטעם כדי שיהי' לנו

דין ס"ם להיות תיובים של הטוב כחיב ומ"כ מקשה ;

אלא קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו דהת

ט ומת מלי שבק לכ"ת ונתן לנו הירתי ל"ל ת"ח דדהיית הנשה
כשעה שעמדו ס"ם הא בל"ז כיון דקבלוהו לכני הר דשבת הו לנו
ניסים יש לומר דדינהו כס"ם כשעות קחת דתלמידת המלת"ה
קשה והת שכר מצות נהאי עלמ' ליכת לעולכי'הת דקרבנו לכני
הר סיני להרחות דנהחי' טכי פירתת דיסבייב לנו דיניהו ס"ם
ומ"ת מ"כהנשה דנתן לנו התירה ליה י"ל דאתי מטעם אחר והוא
דנרסיון בפ' ח קת הנתיב ת"ר מין מקנלין בקיזוקין מן הנפים
ולת מן הנדנדים ולת מן התוקת קנל מן השבה יחזיר לשבה ומס
אתה יחזיר לנטלה • קנל מן העבד יחזיר לעבד ומס אתה יחזיר
לרבו קנל מן הקטן יעשה לו כנולה אמי סנולה ר"ב הסדת אחר
ס"ת הא הוא אחר דקלת דאכיל מיני' תמרי ופי' רשנ"ם קנל מן
הקטן לת יחזיר שהרי אין יודע לשמור וכשלין לאחוד דמי
שלו יעשה לו סנולה עד שיגדיל ע"כ • והנה כל הקרבנות והמנות
שנלו ישראל נמדנרים ונמדנר הרי הם נכקדושות לגני הש"ת
דע"י שיביאם להם מיטודי השה"ע ועשום ועשה ויכי מניל
הכי אין מקנלין מן הקטן ויכון דיעשק קטן הוא כמאי הניחת
היאך קנל מהם כלום לכך נרחה דעשה כנולה לשנרת ר"ח דאמ'
ס"ת נתן להם התור' ולרב הונא דס"ל דקלת נתן להם ק"י תרין ויש
שמן ודבש עד שיגדילו דהיינו שיריתו רשם שיחזיר להם שנתת

מה שקנל ויבלו מטלה מעלה רק על זה תיחת :

אלא נתנלנו את התורה ולא הכניסנו לא"י דיינו דאי הכנסת
לתרץ היא כדשת ר"ת דקלת הא בל"ז כיון דנתן
להם ס"ת כשנרת ר"ת דיינו דהת הלכתת כתי כדאיתי ליה וכתי
כדאיתי ליה • לטולם דנתינת התורה היא כדשת ר"ח ומ"ת
ת"כ ת"י תייתר לה ים לתרץ דקכנסנו שם מטעם אחר והו' דכת'
הדב הנדול נשל ב"ם דהמחלוקת נמצות שנמלת נין הש"ת
ומשה נשלימות המרנלים הוא זה • הקב"ה שבר דמין נריך
לשנות כדי שיעשו מחשה כמחוייבים דהנם דהמוינן זה כמה
שניש כיון דת"י מיוחקת היא מחנותם מין נידם כח להכקישה
מיד ישראל ומשה שבר ת"י היינו מוחקת ולכן נריכי מרנלים
למשות ומלוקה דמוק הוא כחשר כל עין רוחה • והנרחה לוחר
הוא דכתב הריטב"ח נשם הרמ"ה כשהמוחק היינו טוטן שבדה ע
לת הייתה המוכר ההוא מטולם חלת טוטן כי בחמת שלו היא
חלת שמור ולקח ממנו ומה שחתם עליה דשמו על מוכר לת
תעשה כן נשביל שהייתה שלו חלת לכך שהייתה מפורסמת לו
וכחותה שלחכו דבי גר שים-ן את נודחי טענה זו טענה מהו
שם כתב הבדה שהוא שלו כלומי אי אפשר לטטון כן ס"כ חתו
בחשה היה סיבר דלטולם הוצרכו המרנלים כ"ל לשיל חשש
דנתחוקי בה • ה"נ שחתן ובחי דת"י מקריית יכלי למיחר שבק
דרך למיים קרקעות נשם הנשלים הרחשונות לפי שידעתים
לכל יותר שכן שם שבר דתין להם חוקה כלל דהרי הוא כמו

פרח לבנון

פרשת בשלח

נחל איתן

ותה נזכרתי מחשבתו שחשבה בהיות ישראל בגלגל רגל ישרה
פל יש ציש סוף שומרים בגלגלים נחותות נקבע יש
ליגעת קחו כחו כך לחומת מת ומגדול כחין חומה למחלה רחם
מן מי מצירים מרירים להודים דעונם ידו יעסתה קלה והכריח
הטבע להיות יסוד הפעל על הגחול כי תעפילו ותאחר נוח זוח
נדע כי מין כה׳ חלקיהו המגדיה לשנת ווו מקף זו כירושו רמז
מיך יתנהג האדם בעולם הפעל כל ומן סרוח חלקים נחכי כי
לפדי יד יתדבק בינימה ונפשרת ומחטים בתעונג ולכן רמז
הטורח לפם סגולתו בקריעת הים היאך יתנהגו בעולם הפעל מן
סר לח נחאר חלח מן ישיריו כולם פה אחד מנדרים היקצינים
בלשון קצר ושיחל נתה לה׳ תמרות ולח לב׳ וכי נתה נתה נוזה
מעל נזוה שחר ונזהים על כלם רולה בחית מנכחותים מכיד

הלעג והנזיון מקימי מעפר על מחשכית ירים מניין :

אז ישיר משה ובני ישרל את השירה הזאת לה׳ ויאמרו לאמר
משיחה לה׳ כי גאה גאה סום ירוכבו רמה בים ויסית׳ דמל׳
הה״ד מיתי מלגנין כלה מיתי חלבנון תניחי מן הלבנון שנקרחו
הגליות על ולבנון מין די נפר וחכיין שחלכה שכינה עתהם ונגול
על למתנגם שולחני נבלה״ת ׳ ותנקיות כניס שם נחנו למורד
כל הפעקות הכמלמות בשיר הזה׳ים לי״ם ויותחל ויחזור להתחיל
זלנחורי׳הסה לח יכלו על היותן מחילות למלחות שרי שלשים ושרי
מחות ולכן נלך נח דרך הקולדים המקדרי׳ חמידם הסיבו החסיו
את המרוכה ׳ חאן נפ״ד דכתיבות נפניית מיב לכדותה
ושם מ׳ הרי עלי ניסה זכתובתה שמדה שת מנמה שינו רמזי
וכ׳ וגרסי׳ן שם בנמרח ת״ר נפניית והיו מנקשים מרם
פר פעדה נדמים פעם רחזוגה כוזה מכחן זמילך רולה פידה
רולה שינו כוזה דפב״ג מוח פודן השנוין יותר על פדי דמיהן
מכני תקין הפיל וכסף הדם׳ נס ו׳ל נרחב״ג חשוב ושחה מחני׳
דפרק השולח מחיים כוחים׳ זכתב ר׳ בשל הטורים נח״ה כ״ק ו׳ל
שנויה שנשנית יותר מג׳ שניס ויוכ ח . פשירה לכהן שהיה שכח
עוכה שמח נפש לה לנוי וכו׳ ע״כ והם״ם שקיל וטרי ומסיק דשם
לחזוה ידו מתוך ידה וכדחם מוכרת דלח שדי חיכך ווני נשדי
דולה מזו כתבו ההנהות נכו״ם ונשל תדומת הדשן כתב
נשם הר״ם דאמת כהן שמחנשה נוכי נויס ויהודי נרנכין
ויונמק חלה דשריח לשפלה והניח דחיה לדנר ׳ והשתח ה״ק
שקני מלבנון כלה דיוקק דשל ביות דשים לטן דין כלחי לכן שיתי

פלבנון

חלבנון מ"ד מלכיות שנקראו לבנון כסנהדרין רש"י דחיי לכפרה
תפי' מלף פרשים ' תך פי"ק דמיך קמחר מיתי חלבנון הת
ק"ל דמשמע שמחנשא מסיחה לכהן לה בת כחשיב סמן זה ומכרן
סלאה שבינה פחתם וכו' דמוכן שמכרן מלמ"ה ידו מחוך ידה
ופדקה מותרת כחמור ' תמנם מדיין לת הוגם דכל זה ניחת
ליבת דמ"ד דשכינה עמהם בגלות מלמ לת"ח שכינה עמהם
מחי מרכת למימר לה תירץ :

עוי חמרתיה ויהי לי לשוטה זה חלי ומחוחי מלקי מצי
ומדומנהו ומיתת נמדדם מין עת מלמ תיקף שנמת ה'
עוד ומטוחי ומנוסי ניוס נרה ויס לדקדק דכי מחני הכי מחי
הוי ' תמן נפ"ב דכתובות המשה שנחנשא ע"י ממון מותרת
לנעלה ע"י נפשית מסורה לבעל' נדמי' נגמר ת"ר שמואל ד"ה
דניתק מחר רב לת שני שלח שיר ישרל תקבל על ת"ה מנל יי ת"ה
תקבה על עצמן מכילו ע"י ממון מפורה ודס"ו ז"ל כי ע"י ממון
מותרת דמרתי' להכסי' חמוג' זמינן מיוקדין חיתה לת שנו דס"י
ממון חופחת וכו' ומיתנים לכסות שלמ מין מיס יכסידו מחוסס
וכתנו המוס ע"י ממון מותרת לנעלה מכילו חיתה מעת כהן :
והכי נלות מנרים שנחנידו ני ישרל ליסה שם ת"ל שנה היה
נשון חוג נכ"ה לקיים קרת דכיני יהיה ורבך נחרן לת לשם
ומי החם כלוה מפנירו ומתחיים לעלם תוך זמן כלוני והקשו
התכרים דמ"ל המתי יצחי קודם היומן ותירנו דשמר נליות
הנלימו ומת נרמה לבל"ר מיבה נדודה לם זור דנרי החנדל
הקלת תל נופס שלם תל כסיחים לכ"ם רחיים לחפדין דמכרון
דשבדוד ומ הי כאיב נגייהו דישרל הוי כחלו נחנשו ע"י ממון
דחייני להון ומחר"ן דמותרת מעים דירחים להכסיד מחוגם
נחי הוו מפקרי להו היו לחדים לנפשם דלתי נמר שלום המוג ()
אך תל זה תקבה דמ"ה דתל ידי ממון חותרת כשיד ישרל
תקבה תליהם לחפיקי כשיד המוחוק תקבה דמו מסירה
למה השיב יתי חחרת יה מין חנו מלמ תיקף שנמ ה' יתי נחנשו
דהנם דוחה ידו מחוך ידה מ"ם מותרת לנעלה הטעם דיוה
תקיפה תל הפחוחת ושכיד קחמר חיתי מלבנון כו' . תך פו"ק
דחחי חיית דסחכת לוחר דע"י ממון נחנשה ומותרת לנעלה
דלחח ע"י נפשית היו שם והיו נדוחים למות כרחמר כל הנן
היולד היסורה תשליכוהו חסירה לנעלה דהוחיל דנהנין נאו
הכתר כחח נכרנית לת' מהם וננמ' חוכח דע"י נפשית חסירה
לנעלה חפי' חם הוח ישרל דחייהין שנת מחחת פחד נתרניח
נת' מהם למנת חן נחייהם ול"ש נת"ד דנחסת כהן עסקינן למה
לת כחתרן :

ה' קיס מלחמה ה' שמו ומחרינן נמדרם מפני מכחתכם
ומכני קדושתכם תקדם שחי נכם ותקיף כהן שמחרו"ל
על כסיק תרות ניהוסף שמו שהי' חפיד עלינם שלח חטחו
נוכות כדחמר הרחוננו הנדי סיקדם שחי נכם דיוקן דחיינו

דע"י נפשות היה שנוחדכם מ"ם נדרתם עלמיכם חין הטרינות
וכל מקום שחתה מוצח נדר עדוה חתה מוצח נדר קדושה וזה
מפני קדושתכם שמרתם עלמיכם מלהיות מוכקדים חקדש
שחי נכם זשחי ה' מפיד נכם לפיני כל דוחי הטחם דקדושים
תתם כלה' חלקיכם ושפיד מחרפי מיתי מלבנון וכו' . והנה הדב
נעל"ה כתב דהטעם דהמנרים מידונו נחים מטום דשנדו עכרה
עם ישרחל וק"ל המפעל מ"ח מחתו נחנק וכו' דמנהדרין מי'
מ"ם שחרנם מיתות נסלו דין' מיתות לת נסלו מי שחייב
חנק טובע נכור ולה נטנפו נחים וקנה על זה מחקר כידונו
כיון דהם זה מפיד על ישרחל דלת פעלו פולם לוה יש
להשיב זלומר :

מרכבות פרעה וחילו ירה נים זמנחד שלישיו שונפו נים
סוף ונמדרם מיתת הם מחרו וימדרו לת חייהם
נטיט סוף מתה נחותה מרכה פעמות נהם מים - נטיט והיו
חשתקעים נהם לנך נחיד כשנשו נים סוף ע"כ ירנה לעזלם
דלת הפלילו נהם ודקשים לדשלמה נידונו ז"ל דהחוח חשתחם
קותרת והוח דכתב ד"י נעל הטודים ת"מה' שנותת ד"ר שי' ל'
מי שחסכן כרם לחנידו חו הוריד מרים לתוכה והתקב עמו
לנבדן ופקש זו ולת עבדו חיוב שלמ פטרה מותו חזרה חלת הוח
דחתי לי מפלחת מי מחלת מחחת דלת נטריה חלנזה כיון דלת
פנדו כהוקק דחתי לו מחמ' ידיו דמי זחיב וה"ה הנת דכרם ה'
לנחות נית ישרל השכם היתע' יוד מנדים כי לת כניכר מכרם
וה' חשניכם ת"ח ניחמרם נע נחת עיכם והם לת כן עשובכשו
נידים מוכיחות ומרדו לת חייהם נטיט ונלנחים ע"ח למעשם
ותמטר יפנו לחותו ת"כ כמנדת זו חיינים הכ דהזק זה היה נידים
ולכן טונפו נ"ם . זלכך קחמר דהטעם דמרכנות פרעה
וחילו ירה נים הוח של היותם ישרחל נידים היו כדין כרם חמר
ושילולה ומדרוחת חייהם לוה עשנשו ותטעם של"ה נסתר :

תהומות יכסיומו ירדו כמצולו כמו חכן-לי' נמדרם הם חמרו
ורחיתם על חלונים וקף קחה פשית להם חים
כלונים לכך קחר נמצולת כמו חכן כתב הרח"נסו"ל נפ"נ מהל'
סכירות וכן הורו דעותי שהמוס כרחו לשומר רין נחריסות דין
נפחירות חיום והתנה עמו סיחכוך חזיומור חשלו פשט זו חיי'
כמו שמויק נידים ע"כ וה"ה כת"ה מחלוקת יחנה נין החכרחי'
והשיקיקו חה שחמרה החשנה נחלו ס"ח לחיכו נשנת לת לחמרה
חיכו חשלם דדוק' לחיכו נשנת ונקחלהו נחה שחמר דלת פשט הת
חם נחדע דפשט חשלם ודין נרחין דחדי דס"ו והרח"ן והרם"ן
ז"ל חיל"ק' חה וחזחרי' שחין זו סנחה שהחשנה לת הזכירה חלת
חה שכיכר דכתוב ונפ"ח לת נחחדו חשלומין כלל מ"ח הדינחוה
דחחי פשטו כל דיון וכתבו ז"ל דכוחשנ לחו כחויק היח סחרי
כשיחה נחשלים פטוך שלו חויק נחשלים חייב וחה דשת כרח"ח

כי' כסר נחם דכל מיני מכשפות ננדקים על מים חיים ומחוחים ט"כ וחתמרם ז"ל הוח על כסוק ויעשו נס המה בלטיהם כן דכל כשלתן על מנרים נגד משה לח היתה שלח בחיני כיסוק תהו נרחה דהמיני נכוחה ונתן טעם לשבח על מה נשנדמו המים וקמו כמו כך והוח דמכיתו והעריחה חיח דחלו בהוייתן הוו קיימי לח היו נתי' המנרי' נתוקי דכיון דהיו פועלי' עם ישרל נכח טימחה מדע ידעי דנמים נגדק ומנד הפ"ח הוח ובדרך זה לח כי' מניכ"ל חליהם טוגם הטנישה ולכן חכימו קמו כנגד כדי שיזוחו נתוכו כמנורי' ניגפה הם טומדים וכשיהיו על תוך קרנו ימוגו וימקו

ומחוגות המים יפתקו כי לח ידעו מה הוח :

אבר טויב מרדוף מסיב מחלק שלל תחלימו נכפי מריק מרני תוריסמו ידי ומריהן נמחדש כיון שיללתו ישרל מחנרים לחר פרעה מי לח נרדף מחרי ישרל חלח נשביל כסף והב שלקחו ממנו כדי הוח ט"כ ויש לתמוה דמה לתנן חל הנר ולהנין חת ונתן נגין תחילה **מאבר** קטן על כסיק וירדוף מחרי נני ישרל להניד שנתן של ישרל שלו היתה טומה מחר' לח כי' רודף מחרי ה'ט"כ ותרי תניה מיכח היכך מכת בדוק' וג' מוכח מכתובים ותו דמתרגם טומדנת דמוכח היח דחפיון שדפו מחרי ישרל נחר נדקה עשה ומין שיל נכניו ' נדסי' ונח' דנתרגם עליהם שטר חוב נכור כורש כי שנים וחק מחי מיני נוטל ומיני פירש רשמי ורט"י ז"ל כי לח מחר מיני נוטל כי שני' מכל ירוטת חני שהיניי מוחל נכורת והטול כשטיע ולכיכך לח מלטם למלוה כי שנים חלח כנגד מה שמני נוטל רשמי ט"כ וכ"כ הטור נח"מ ס"ל נחלת סי' רע"ח וכנף כתנגו הקדמה ידועה דיטקב ובניו חלקו השלומות נד טן מחס ומי מחרינן דיטקב דינו כפשוט מין לו חלק כלל נעשה"ו שח נישלם הנכון מרן מטר מין ה' שלקיך שם כל הימים • חכן מי מחרי' דדינו כנכור נוטל כי שנים משני נדדין טדן נן חלקי' ונם לו ניתן חלק נחרך מחנה חלי' וקין נה הוי דנמלח חייב לכרוע כי שנים דהיינו ג' חלקי חוץ מניך מחנרים מת"ל שנה ועליה דטטו חל לכרוע חלק מ' מת"ל כפשוט והנה פרישה מכח מחחרי לניל טטתי' ללקות לטתיך על משנגר נכניר ינתעורר כפי הדין מחת והכי טטין מי דינם כנכוריס ולכן מנו טתידי ללקות קטה למה ינלו קודם זמפס הח מק"ל ינלח עליהם טט"ח נכור פורט כי שנים חלח ודחי מכח ינליהם ג"ל דדינם כפשוט מ"כ מה להם ליטול מחוינו הח מין חלקם חלח נחיים טם"ב נמנח מה שנטלו הוח נזל נמאר ולכן שכיר קטחר מי לח נרדף מחרי ישרל חלח ליטול מחוינו כדחי דהח חיניתתן קודם הומן מנלתי חלקם דלהו נכורים הם וזהו ג"כ דתת מדרש חטני וירדוף מחרי נני ישרל להניד שנתן של ישרל שהיו היתה טומה מחרת לח היה רודף מחריהם והטעם הוח דמכיון דמחלת תהרים מוכח דדינייהו כנכורי' ושל שנשתחנו כהם שתידין ללקו'

לזה רדפו מחריהם נטבעת נכור פירש נ' חלקי המוד והם לח כן טשו נמנח מרדיכה דמוכח ומניד שנתן של ישרל דהוי נדולי הנדך ודייניהו כנכורי' דשו היתה טומה מחרת מנני טשו דדינם כפשוט כיון שיטנו שם רד"ו שנה לח הי' רודף מחריהם דהח כרטו יותר מהמניים להם כפשוט :

נשפת נרוחך כיסמו יש נללו כפוכרת נמים מדירים ותי' מחרת נמחרך הפת טליהם ימח כלחך לטולם דהח דקחמר תהרים לחתי' דהוח הטוגם טל שטנדו נסכינה וכבודי' והקי"ם הוי מטעם המנטית חת חנירו חך ק"ק דכך מטיינת ניה שכיר נסתר טעם זה והוח דיקחן דוקח המנטית חת חנירו וחלה פטור מד"ח וחייב נד"ם מנל נלח חלה נ"ד דלח קחי"ר חלח וירחו פטור חף חד"ם וכהטלה מודי הנדול מחור טיני ז"ל נתטנוניתיו מנל טדיין ים לטמול טל מה נידונו נמים שלח ודחי ל"ל הטעם טל שניו ישרל דחית להו דין ת"ח כדחמרי' נמדרש טהיו רוקקין נפניהם ומומרים מי חלקיכם נור חכיו נו נחה חינו נח לטורתכם וקי"ל נטי"ד סי' רמ"ג דהמנזה ת"ח חייב נדוי וכדכתב מהרי"ם נחלנטי טיין נתטיבותיו ומי' נזחן טמין דין לחטה דין למטלה ונטת היוק דין לחטה לח היה דלח היו יכולי' למדוטם דחין ת"ח רטחי לנדות נכנודו נתוכן דדיכם היו מסור לטמים ומחתי מפי מקובל חלקי וקן מוכלג נחסידות ד"ד מיקות נ"ד היו נגד נדוי ניפה חרם טמתק וחי טכתמיינ נדוי לטת כ טוגם נגהר דיד ה' לח קנרה וכן תילם נח"ל נח"ק כמו נדוי ולכך נח טליהם מיס טד נפם • ומיקח נר"ל דהיה נקרע נזכות יוסף כדחמ' היס חתה וינים וקטה טל זה דהח כל חנוה טחתן טכרה נעד' חון נ"ד טל מטה מהדין טליה ומנות הדור ת"ח חנוה טחתן טכרה נעדה היה לזה נח כמתרץ נפפת נרוחך כסחו יים חחרת נמחרך כיפח טלהון ימח ותתה לנדך נתכרית חהכ וקרח דכים

ויהי וינם לדרטח מחרינת הוח דתתק :

מי כמוך נחליט ה' מי כמיך נחדר נקדש נורח תהילות טושה פלח ונמדרש חי' ותתה מונח טטיתידי' ח"ה לכבוד נשיקי' טנחמה' תוזי ומטוזי וחנוטי ניום נרה ד"ח חי כמוך נניט וננוזות טטטית טל היט טנחתך ויטנר טל יט סיף ויוליכם נתהומו ט"כ ונרייקין חנא להודיט הכי תרי ליטני נחתי קחפלני והיתך חטתעו טט החתוך כנר הוכיחו נכחה דוכתי דהטעם דפי' טחטון הטחסוני מלדחום חת ה' שלקיך תירח הוח טלח לחת פ"פ לטט"ו טחומרי' טנח הכתו להתיר ט"ו ונטותכו חך ר"ט הנין נדחיתו הרחבה דחת' לרנות ת"ח ומין לדרכינו כתנו המכרטים דטוגם ומנרים נחיט היה טל טבטנדו נישרל והוקטו הח נדין היה הטטנוד טל מכירתם חניון נטנור טטלי' נתרנו דמ"ה הוי להו לחיים למטוטח כר"ח נחסירח והם הלכו נתר רוכח דהיו נחכיר' לכך ניטנו מ"כ נחנח דחכח דנטבעתו חית לון להימר טל נתרחיטיעת נחיסורח והנה המין טשל כתיב מחרי רניט להטות

פרח בשלח לבנון

פרח לבנון

ובמדרש מ' ז"ל ה' ילחוך לעולם ופד חפני זה כי נם פים פרעה וכו' ס"ד להדין דלכתוב הלא תניא · נדלת תניא סיעתא נחדך' ילקוט על בפיק מנכי ה' שלקך למס לא מחרו עסרת הדברות בתחלת התורה חלה משל לה"ד למלך שנכנס למדינ' מ"ל מחלוך עלכם מ"ל כלום עסית נגו שונה שתהלו עליגו מה עשה נכה לכם את תחומה והכניס להם את המיס עשה להם מלחמות מ"ל מחלוך עלכם מ"ל הן הנך הוגיח הכי' את ישרחל ממלרים עשה עגורים מלחמות מ"ל מחלוך עלכם אחדו לו הן הן ע"כ והו דממר מקיחר ה' ילחוך לעולם ועד חס עשם וכו' ירמה הטעם כי קבלו ישרחל את הס"י למלך עליהם הוח על כי עשה עסיהם טיבות ומלחמות כשיגלו ממלרים ונח כוס כרטה נרכבו ונכרעו ולמל"כ הוי יכולי לומ' עשית לנו טובה שמלוך עלינו · וזהו נרחה כוונת הכתוב וידנף חסה כן מל נפי ישרחל ולח

סחיני חל חסה מקונך רוח ומעגודה קשה לרחות

דלכתובה חלת כן סיימה מכן נרחה דלכשיל כתי' והוגחתי חתכם סחיח סדלית ממרים והעלתי מחפס הסנודתם ונחלתי מתכם ונו' ומת"כ מקיחר ליה והייתי לכם למלוקים דהוי ממס נמו פנה להם חומה וחפיר כך חמר להם למלוך עליכם וזהו דקח מתמה דוידנר חסה כן דיקח חל נפי ישרחל ולח שיכה לומר תחילה מחלוך עליכם ומת"כ חמנה לכם חומה ומ"מ ולח שחנו חל מסה·

וקרח קח יהיה מרחח מקונך רוח ומעגודה קשה :

ויאמר ה' חל משה המי מחסיר לכה לחס מן הממים מיתק

נוידרש הה"ד תערוך לכני שלחן נגד צוררי ונו' ת"כ וחומ תחומ ונ"ל עם מה שחרו"ל דהמלרים היו טופים קו נחמרם העסק על נוכן שלטו על נסוחיהן לת כ"ם וכתבו המכרחים דלמה העגיים הסי"ת ונתן להם חת המן יען ענר קיל"ן נחת כהן סניגתה מין מחכילין חומה מתרומת מניה ומלו היה כחנרי המלרים דיפרחל חטחו נזכות לת היו חולגין חשלחנו של מקום מלת ודחי מכח המן מוכח דלת חטחו כלל שהי הנגי מחטיח לכם לחס מן המסים ופשה הכל טעמח מחי משלת הסי"ת להם מן לחכול לזה נח כחיתן הה"ד תערוך לכני שולחן וגו' והוח חגד צוררי להוציח נלעג מסיגי המלרים סניו חומרים שחטחו נזכות דחילו כדנריהם לת היו חולגים חלחס נניה ·

ואשער לורך דכסיק זת היה חומר דוד כלפי נפשיה והוח דידים היח כנמ' דרע-עח על כסוק ונגלעי שמחו ונפסכו דלפני הדוב היו נפים תקת חלוקותיו של דוד וחומרים

נחל איתן

פרשת יתרו

במדרש משכני מאחריך נרוצה מ"ר מאחיך נשכח שתאחז יפרעו לכני הר סיני לקבל את התורה מ"ל הק"פה מכי נותן לכם את התורה מלמ הניחו לבני ערבים טובים שתשחרות ומכי תתנה לכם תשרו לבניו רבם"ת תנותינו ערבים לנו מ"ל מזותיכם לריכין ערבים וכו' מנחים מחר נמה קדש כי תרשה יפתח היה תיהב את עמו ומכי שמתיו שתקב מחר נסתרה דרכי מה מ"ל רבם"ת הדי נתיבו ערבים לנו מ"ל הת ודמי ערבים טובים הם ועל ידיהם תתנה לכם הד"ם מכי סילים ונו' נשמה שלוה נתנב ואין לנלגלם מי נתכם לת הערבים כוי מה שנת' ות נכם תורת מילך תכם נגיך תף מכי לכיך נריך תדם לבנים נמו לתיה ולתנו ד'מוד מיתריך יחיש נעולם שנת' כי ירנו ימיך מכ"ל והוא תאוה ונרקה דתיקח פיה שם נחדרם על כסוק זה

מסכני מחריך נרוצה מנגן מחרי מחב ס'הסדרית שכינתך נתיליתו כדכתיב ונתנו לי מקדש ושכנתי נתוכם כ"ב שוד מיתת שם מ"שכינו מחריך נרוצה מחה שהנשתנו לתרן טובה ורחנה המריך נרוצה שהנה מיתת נפ"ק ד'כתובות דהחות עונדתן דר' אחי שרי למחנל לכתחילה נשנת ח"ל והת לת כתינת כתובה מ"ל מחכסות מטלטלי וכתב הרמ"ם נחשובה שכתבת שכינו נמקיחך לתרם כסיס ולהתייחד פחתם ולדור יחד צלת כתובה מנהג רע הוא זה ותיכיים הקהל לנטלו ותם לת ינטלהו חטחת הקהל הוא ע"כ וידוע הוא כאת המפרשי שכתבנו שהכתובה שהסי' כתב לנתן ידידו בדי לדור ינחתם היא התורה ותשפנוד שפשה שנשתו לתשקו הנת מ"ר ואו דקתרי תשכיני מחרך נרוצה מחה שהשרית שכינתך נתוכינו וכו' וקשה לת מכשיקת הלפתת דתכתר לנ' על לדור עם תשתו נלת כתובה והיכן מנינו שהסי' כתב כתובה לנתו לאה נת כתתרן ר"ח ואתר נשכת שנתמדו יפתחל לנני ה"ם מ"ל להקנ"ה מינו נותן לכם את התורה דהיינו הכתובה ע"י תשם רנינו סופר מהיר . ונוח יונן כונתם ז"ל נת"ל להשיב חשה מלת מכסילת הלוחית דתיקח לחדקת מתי קת"ל מחנם להרתות דנ' לוחות התנן היו הכתובים שטוים תיר תפ"ה כשתי' חד תנת נג'ירן דקתתר ותשה היה כותב לזה תתר לת השתיר וכו' ותתיר כהת דקת"ל דהנעל נוקן שלח לסוכר . תך עדיין ים להקשות דהיתך מינו שהסי' שעבד נכפיו תל כלתו לכך קתתר תשכיני תחריך נרוצה מחה שהכנסתנו לתרן טובה ורחנה ושנוח זה נירס שתחריך נרוצה דת"ל תסירלן להתייחד כיון דליכת שתנוי כיסין כדכתיב השיר נת"ה ס"ס ו"פ"ם . תיר עוד קיימו לכני ערבים טובים וכו' להשיב זה נריכין תמו להקדיש הת דשיקנה נפיק נתרת דשרך כתובה תט"נ דתית ליה לא על לת משתכ"ד ה"ט תנוה הוא דשנך לת מיתי תכתה ורשב"ם כפי' מנ"ה הוא דשנך התשדך נויוגם תין דשיו לכרוס השתו' תנל תכון לוונם דש"י ערבות זה הס תקרעין נלת מידי הכרה לתשה וו דהת שש לתתנ תן דו וכו' שוד שם תסחנר שפרי ערבת לכליה הוא וכריך דהת שרך דכתובה לת תשקנשך תי נפיק קיתת וכו' ותק"ם תנתלנניה נויה שנעגדים תם השנשך נכשיה וכשקו הרי"ף והרא"ש נהתי ת'רונת נתרת דתנת לנניה וכו' ולכן דקדק הרי"ף הסי' נשתלתו לוחך הניחו לבני ערבים טובים דייקת ור"ל דתכיון דשנשך תשה תשיקינן רוצה תני תחה שרך דתפ' נתקים תשה ישתנשך דתל"ל תין כתן טיבות כלל וזהו דהשיבו לו ישרתל נדש' ונתוטפות ותחרו תכותינו ערבים לנו דנוה הנש דהוי ערבות תנו' תשתנשך אשר פוד ונדותיכם נריכין ערבים תכרהם תחר וכו' שתתי

תתקי ורקש הר"ר שלמה נתשתן תויכונה דתית' נשנעלי המוסר דנ' ידיעות ים ושלש תש תוכרח הקדש. להתתין נהב כדי להיות שלש שתחוכנו הא' הית הסנחה כלי"ש הייתו שהש"י תכנית שכלות לישרים נלנותם תכל הרשעים תוסר תוחם תחת תרוגים

תחרים

מחרים והוא לאינו מסנין עליהם כלל . הנ' היה הסנהדרין נחלקין
ר"ל דהנם סרחה דאינו מחרים ההוא מדוכה בפניות ת"ח נחלקין
הזמן מפסר פיניות מליו לאינו טובה . הנ' הסנהדרין פרטית ירלים
הם"ת מסנין לעיבדים מוחו מל דרך מלקוחים על דרך כל .
והוא דנוחה כברוכים הנידח ואינו דמנות הינולם לח מינו להיות
פרנים . ישנן ונינן הנרחים מחד נחה מדם כי מיר ביה ובפר
בהסנהדרין ומנית נמחרו דמקח נעבור מליו הוא היחן מין להחמין
פיבא מליו הירושם הניח ואין דחיה הנרחים לעין פירושים .
ינחק היה מוחד את יעשי דסנד דההסנהדרין כללית היה נין
לנדיקים ולרשעים ואינו חן הדין שחיני לנה ולח
לנה כיון שנקרחת הסנהדרין כללית הכולנם כל הן היב והן רש .
יעקב אחר נם זנדה דרבי חה' ואין נכולם הסנהדרין פרטית מלח
הכל הוח ת"ח כל ולח ע"ד מלח . ואל הוח דכולנם היין
מחחנים נב' הסנהדרין הללו ת"ח כלחו טיבים היינו לניות פרנים
עבורכם ולכן נרחותם ככה עמו ואחר נמינו פרנים בחדינו דהם
הם הנו הכל שחין בו חטח ום ניר מנין להיות פרנים' דחם נחולי
לח נקיים חת כל דברי התורה הוחת חישל ידחו עליהם לפרוש
חוב מניהם דקי"ל בפ"ם חי סנהדרין חת חניו פורח חוב מניו :
עוד חמר הח ודחי פרינים ט בים הם ועל ידיהם מתנהג לכם
נפנה חלל' נחנת ואין לו לנלנל מי ינחסם לח הערב
לנחר דנרים הללו נרינין חנו להקדים הח דכתב הטור נח"מ ה'
ערב סיחן קר"ט סעיף ח' ול"ל חת"ם שיחרב חסעיבד בשנת
החלוה להברית לח יחנב חת הערב תלוה חלח יחנב לנית ומס
תנחי ולחוחר לו פרעיך והיה חלוה חל חם נחנת חנויות היסת
ונפסר הוח הערב ת"כ ונם"ם כתב חחל חם לקח הערב ם נם
החנות חיך החלוה ונחנם ניד חלוה חין למלוה חל הלוה כלום
וחינו ינול לחנות חלח חת הקילון ת"כ נחינן סיבים לדין דבר
למיני ערנות יש שה טוב מוה דכתב' ערב סעיב לח יהי טוב למלוה
חבל כשלוה ערב דעשה ונתן ניד חו יהי ערב טוב נחלית
הסלמית דהחלוה יכול לקנות חחנו חיב דשניר קחיר הח ודחי
פרנים סונים דייקא דנחן חל ידיהם דייקא מקנה לכם יכיון
דהת ערנים שנשחו ונתנו ניד חבל יפה יכילי חני לנבות מהם
דנשבע הם הלוה נחנב ואין לו לשלם חי נחשם לח הערב חשל"כ
חם לח יהי ערנים שנשחו יחנו ניד דחו ל"ח טיבים היו דלח חלי
כחלוה לנבות חוחו חיד הערב כיון דנחבל חפטר הלוה והערב
ותהו דשניר קח חסיים לפיכך נרייך חדם להלנים ננו לתורה וכו'
ובנח יונן חנלי מחח' יהודה למיני מנכי ח' ידכנו מידי חנקבנו
חם לח מניחיתי חליך והנעתיו לפתך וחטחתי לך כל
היישים דים לדקדק דהוה ליה למיחר מחני חנקבנו כמו שמחר
מהני מערבנו חלח ערבה לרחת לו דומת היכה חדבות כחנן יחן
ונינן הוי חחם כשם' החנות חחלוה ונתן לוה יהו חידי לשום
חנם ם חוח נסל ונתן ניד לוה חנקבנו כיון דהוי פרנות שב :

בהדש "הסלוחי לנחת דני יסרחל חתרן ילדים דוים הזה נחו
חדנר סיני כ"ל ע"פ מה דחיתח נב' עכחה דוכתי
הקדם מוניח מידי שבנוד והכה הם"י הוניח חותנו מכור הנרו ל
קודם וחן ת' סנגור נין הנחרים לפי שבחר נתו להיות לו לעם
וגחן לנו תורתו חשר חל ידה נחקדשנו יים לנו דין הקדם זהו
דקחחר בהדם הסלוחי לנחת דני יסרחל חתרן ילדים וח"ת וחיך
ילמי קודם הין המונבל לוה לנח כחתרן וקחח"ת הה' נחו חדנר
סיני ר"ל דהסנהדרין סיליקו ק דם וחנן הוח לפי שהם"י קדם חוקם
קידם לכן ע"י תורתו כי חדינתח דהכי הונינן להנחח על הר
סיני לחת להם תורתו . זיסעו חרפידים וינוחו חדנר סיני
ויחנו נחדנר ויחן שם יסרל נגד הכר ונדבר חי' נחדנר
כשם שחדנר זה חין לי סיף כך חין למתן שברה סיף סנגח' חה דב
טונך חנר נכנת לירושלים ע"כ ל"ל דחית' בשבת על כשוק ויתינהו
דחיתית ההיי חלחר שכיפה עליהם ההר כניניה ואחר להם חם
תקבלו התורה חוטב וכו' נחופן דנתינת התורה היקה נחוגם .
וכתב חחרי"ק נשורש קפ"ו דהנחוגם לעשות דנר חה ואחני ליה
הנחת חניה היה כתליוהו וונין דוביני ובינו חבל חי לח חטח ליה
הנחת חניה היה כתליוהו וונין דוביני זבינו חבל חי לח חטח ליה
דיניחת קידם ההוח נחיה חניה התור' הם חנו שחנון דהזה וחוגם
לוה נח כחתרן וינוחו חדנר סיני כשם שחדנר חין לו סיף כך
לחתן שכרן חין לו סיף וכיון דחטי ליה הנחת חניה היו כתליוה
וונין דוביני זבינו . עוד חיתח נחדר' חלקיט ויחנו נחדנר ניתנה
התורה נחדנר דיחוספרים כל הדוחה ליטול יבח ויטול סהיח
הסקר ת"כ ל"ל עם הח דחיתח נפ' החוחר נבי עבי הסהכך
נחרה ובח חחך יבטלה לח זכה ויכתבו התו' נשם ר"ת דנחליהה
זהפקר ליכח חשים חנת החכלך נחדדם כי חבל חליהה הכל
חנרים חבלה . ואחת נחיד"ן יש להקשות כיון דהחלוחים הוי
חחרבדים על התורה כח"ם חנה חוחך על השחים ת"כ דין עמי
החכחך נחרדה היה להם והיחך דחי יסרחל חל הד סיני
לקיבה נרוחה חניחנת הח נול ניחוד ל"ח ויחנו נחדנר סיני
ניתנה נחדנר נהבקר וכיון דדין חליהה והבקר חיך לה חין נוח

חשים נזל כי הכל חנרים חבלה ()

זשמה . עלה של ישקיה ויקרח שיו ה' חן הדר לחחר הה תחחר
לנית ויתקי ויתנד לנני יסרל . ל' חכחה בכת' הטור
ח"ח חלכו' שכניס סי' קי"ו כיכין נני חנוי זה חת יה בלח להוסיב
ניהים נדחי חו דוסח ולח"ח חכני חזחלות כי היה ס' חנחי חוחן
ונח חיד לירד לחוחותי יכיל חה לעכב נד"ח בחוחב הנחת לוח
חניר חחרת חבל חם הוח חוחת הניר קיבי יכול לנחת בלי"ת ל
וזהה החברשי' הקנו בל חה ובל חה ניתנה התורה על ידי משה
דיוקח ולח בל יד חחר . ולח ניב חת וחת כשלבי כחה דיוח ולי
נרחה חם הדין המכר ידוע הוח ומחני"ה חוח חלליהה היה
חלחך חשרת חחניו ולחשבה כחחרם ו"ל להשחת חלחכי דוח לח

מצי מצבב עליה כיון שהוא נ"כ מחוסר מצורה ל מלאך
חבל"ש ניתנה תורה על ידי מחר היו יכולין לצבב עליו :
והוו ממש דקדקו ליה דהה מסתמינו לעיל דהיתר זכה מסה להורידו
התורה מלימלה למשה ולא תיכנו עליו נסחים לזה נא כחתרן
וקחתר ומסה מעלה של החלקים כלומר דאלו מחר היה לך
להקצי' מגל ומסה פלה דיקן' דדיקו כגון סיר של חרס מלוך ולא
היו יכולים לצבב עליו' ממש תדיין לא הוגמ זים מקים לעשל דין
לקוק דמי מסתם זה עלה הוא ולא מחר הוה ליה לחלוק בכוד שם
הקפר בחופן חספי' דהייטו דרלתו מ, ההד היה לו לחסר הדגוד
לזקני הדור לזה נא כמ"ג מחדיו ומחד כה מחמר לניח יעקב
ונקדי' לזה הא דכתב המדרבי נד"פ הלים יקדם ו"ל כסק הקדש
מרודם דהסוסה פליח לקדם לו מסה ומסר לו הסנסות לקדם
אפי' מקנים מ"ו יכול לעשית לו פליח מחד מהולי ניהוו כרחמת
ומילי לא מחסרן לפליח וכו' עכ"ל דיו דילית הוא דנקיאת התורה
היו דדיין קדשים ליסרל ח"כ סה חמחר דיקח לניח יעקב ותנך
מתה לניח יסרל ומין לך לעשות פליח מחד מהולי ניהוו כרחמת
ומלת תחמד יקי"ן דחילי לא ממסרן לפליח :

אתם דמ"ם מחר בחיבי לחנריס ומסק מתכם פל נפפי
נפפיס ומהיה מתכם מלי ובחדדם מיחם מלי לכבי הר
סיני לי לניח הנחידה ס"ל ל"ש מה בכתב הר"ן נרים כתיבו'
ח"ל כתב בפל הטעיד דמין מוכח סין חורם להוכח פל מיכתיב
כחיבה מקודם לכן מסירה לנחלה וכן דעת הרחב"ם נכ"פ מ"ל
מיסות ס"ב ומכדפי הקידה בחיבה בעזרו דניח הגחירה היה נדמיון
הכחיבה דכתי הס"ת לבלותו כלכם יסרל לכבי הר סיני ומו
ונקחתי ומניח חשכם פלי דיקח ר"ל לפחיבה מרבי חחת המוכח
היינו שכתב ההד כניניח כמין בלא מהנים יקבה הא מין מלכסין
מיחה יבד מיכתיב כחובה לזה נא מיבך מ"ר מלי לניח הבחירה
פהים כדמיון הכחובה נחוכן דכתיב לכניסין תחת המובה לימן
מפתב לים הכחובה :

או נחחד מחם רחיתם הפה בחיבי נחנריס ומהם מ"מ פל
נחפי נפפיס ומהיה מתכם מלי ובחדדם יחונל יחנן
נחנך בי מקדפת ים"ל לומה מם פחית תפחבי הקולי ומחדחם
מן נדריתי ומיתת נחדרים חד מחד וו תורה ע"כ כ"ל הפ הא
דת יפי' נפ' חזקי' מחר דב הונח תליים חפין ובילי ובילי מפום
דחחרים נחר ומקני מנה מיפפיל ודפנ"ם פי' מי פ"ם פלו מוחו מן
ת"ל יפחרין תר דחבד יקי' ל בדחיים ובילי ובילי ומילי יכו' לחוור
נוי"ב ובע"ח כתב חהרח"ק דפחוד מקם ו"ל דהמנפם לבחית מיזה
דנר ומחילים יכפה מניש היו כתליים וופין דפ"ב ובילי הנפ
כי ההנפה פ"ל הוא דבר חיוחם נפרך הא בפנפם לבחית מבל
מ"ל חפ"ו לי"ל בחיבה מניש לא ובילי ובילי ת"ל יפרפל
קו"ל ההיה מחוים כדחיחתה נפרך בל כפ"ק ויח נפ"ב חחתים
הכה ומ"ל כ"ש יפרפל למהדר נכה נפבחת מנוסי'

לכן אח פ"ב הם"ת הקדים אתן להם ליפרפל מרץ הקדושה ומתן
היקה ההנחה פפיך החוים כדכתיב הלבית כעבד חדם כי מה
כיון דמפת הנחה ליל היהו מחלו מיל מ"כ זהו דקמחר ומניש
ת"ל מלי נחתר כי מקדפת פהות מרץ יפרפל וס"ל ומחיתם אח
נדריתי זו תורה דפל"ו הייתם יכולים לפטון פחוסין מחם אבן
הפתח דיש להם הלחת מ"י הוי כתליה ומין דומיי ומכי ולכן

מני מנוה אתם דקפחרו אח נדריתי ודתורה :

וחזר נ"כ דבת החפורר נמחרו ויתן להם מרנות נוים ומפל
לחומים ירפו בפנוך יפחרו מוקיו ומוקותיו ינהיו ו"ק
על"י הא יכולים לפטור פלחם מפחיקת המנות בפנוך החוכם
מהיה להם בקבלת החורה אבל הפחת דיתן להם מרנות נוים
ומטת לחייהו הני הנחה לא מני מבפ'כשייהו לדפחת מהדי"ק ו
ועתה אם שחוע תפיחפרבקולי ושמרתם אח בריתי והייתם
לי פנולה מכל הפחי כי לי כל הארץ ואתם תהיה לי ממלכת כהני' ונוי
קדוש ואילו תוכר זה שלח ס"ם ו"ל ואתם תהיו לי ממלכת כהני' ונוי
קדוש ואילו תוכר החם קרחם נוי של ומי כמוך יסרל נוי א' בארץ
קדוש חקודפים כרוחים מחה"פ ומפקיליהם ע"כ כ"ל עם מה
שהקשו המכרחים דאיך הם"י מעיד עליהו שמנו נוי קדוש הא
לפנרת ר"י בפ"ג דכ"ש דכתיב לנומלין ואילו נומלין דהפנדם מנטרף
עם הפי"ת ואפ"ל דהפחת הוו מילי פל מד ולנומלין לא מ"ש
זהו דקמחר ומחדחם אח נדריתי וו שנת ום"ל ונוי קדוש קרחן
קדושים וכו' דנ"ל לא היה יכול לכתוב שהם נוי קדוש דרך
בנים לנומלין מפ"ל דהפחת דהנחת הפנת חוכח דמנטרף
עמו כדחית ל"ל ות"ל הוו מילי לחד דלנומלין לא מ"ש ולכן

שכיר קרחן נוי קדוש :

אחנם כל ימי היותי מלטער פל הקדמה זו והוח פליחת
נחלדם מחרי שנת לבני הפ"נה דב"ם לכל נחת נח
זת ילי לא נחת נח זת ת"ל לכנסת יסרל יהיה רן יונך ע"כ יקבח
דמ"ל כאן מלי מחיד הנפת פל יסרל הם קולן דרפחון נדפחון
נדפחון כפ"ל . עוד פיתח הקם נמדרש ומחדפם אח נדריתי זו
תורה זפ"ל יחתם קולו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש כניכול מאי
מחלחי ומאי מלליט עליכם מלח מאי ס"ל והוח חמוה ל"ל חם
מה שכתב הרב נוב"ח דלח מחדין דיש מס למחדין לין שהם"י
שהוח חל"ל לכ"ל מכל מקום נחנדים שיב מיני יכול למכור
לחזנו נגלות חיחר חנל מי חיחר ן דיש מס למקרח יכול למכיר
לחזנו מקף נפפר נגלות וחפיק ל"ל מקף לח יכול למוכרה נחנדו
דה נדפיהח נפ' קדפחון . חו החנ הרב"ג דמכח דכתן הס"ת
חורה לישרל ולח לחלחים מיכח ספיר דיש מכ למקרי קריקן
בחלה מחי יהי דקמחר ומחדחם אח נדריתי וו תורה יס"ל
ומחסחיהו לי ממלכת וגו' כניכול מחי חחלחי הנ"ל דת"ל ח
לח נחת לכם ח החיד כי מס למלחכי הכרת הוה חוכח
ממילח דיש מס למהיקה הלכתח הכי לח היתה

וכול למכור אתכם דכיון דמכבי"ק הלכתא הכי לא הייתי יכול למכור אתכם דכיון דנגד זה כתב ת"ז אינו יכול לגעיד זה ולחברה מוכס כתבת שנויתי אתכם דיוקא שתשחרו את דריתי ו"ת דרה נודמי ס"ל דיש מס למקו"י כ"כ כיוק מוה תנרצת דיכול מני למכיר אתכם אבי אלף כתיבים לזה שחיק ליה ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וכו' כלומר דמ"מ אינו מסליט עליכם אלא אני כדי שלא תהא פתחון פה לאם שיאמרו אתם לכם את התורה:

או נאמר ושחרתם את דריתי מד אמר זה שנת ומ"מ זו תורה

תמ"ם וס"ד נפ' נשלם על כסוק-ויעבוד אלה"ו ונו' יע"ש והו דמק"מ ומ"ח ולא כלינו והוא דמד-נאד סכיך דמכיון דמכת שקבלו עליהם השנת נאחרה לשאול ולעשות וה גרם שיאמרו מק"כ התורה דנלמו הכי היו המלאכים מסלקים מוסס מושס דיוקא דנר מנרת:

ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים

החלה משר ציוהו ה' ואיתא בילקוט וישם לפניהם אחיר פיניהם ס"ל ז"ל דאמרת"ה רמה נתנו שכלו דנברב רב מסיקין ובהלין הזמן היו יכולים לטעון דלמו נכדי נותן להם התורה ולא למלאכי' ותיזה מוה שאינו נגרמה יש בה רבוני נודל הט רק לשונה ולשמרה ומטעם זה יאמרו נהם כלי הם דנרסינן נפ' המבקיד ההוא אב טרוף כדיתתי דוכין תורה ליתמי ומפריה לנקר לן הוו ליה ככי ומיני להכל אחר דמי נר תחת הכי נקיני דיוני להתי דינה ניתן ליה להכיטרופא ואל סליה אחר אנא לנקרא מסרתי' ניתן ליה לנקרא ואל סליה אחר אנא נהדיה תוריה חוקריתיה תוכלא מדמי ליה לא הוה ידענא דלא תכל וכו' ומסיק ה"ק דאתרת דתורה מסתבא דלא הוה ידע ומשלם נקרא דמי נסר נוול • והניה הוכיח נעל הטורים מ"מ סי' רל"ג ול"ל למוכר לחבירו דנר סים נו נוס שאינו ניכר ואנד ה"נ כר מהמת אותו המוס הרי זה המוכר כיוצד וכו' ולכן הה עכשה רשה להוליך בלבן חנין שיניהם ויסס לכניהם ר"ל ככשם לכניהם התורה והמצוית הכיר שיניהם נהודאתה להם כל דקדוקיה וטעמיה ככרה ויגיעה ומלמיתה נמדרש כך וכך פוכים יש נה והכ היו מומרים הין הין וכלא הה קדם שיקבלו שלא יכריחנו מאחרי כן ()

ויענו כל העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע

ואיתא נמדרש לא יענו נאנוסה ולא נקבלה אלא חוה אומו כולם כלב אל מ' ואחרו כל אשר דבר' ונו' ע"כ ל"ש מה שכתב הרמב"ם ז"ל נפ"ק מה' מכירה המוכר מחבר קרקע אם מטלטלין וזכה נהם אחר ללוקח שלא מדעתו יד הלוקח על העליונה אם יבדה לוקח אין המוכר יכול לחזור נו לא הית תיוב לנעליה וכן כתב ה"ה שם והכא נמד"ן מלבד תרשות הל"ל היו יכולין לטעון יפרקל דנתינת התורה היתה על ידי מלא מ"ל

נרשות היכי נקיימי לקיים המקח או למחיר נהם לא"ת ויענו כל העם יחדיו לא קבלו זה מוה דאלו הוה הכי סביר הוו טעגין טענת הל' למכן הם יתת שלא קבלוה מוה כי מס הוסיו נקבלה כולם כא' מידו ויעבלה מ"כ יהד על התרשות היא שלא תהיו מדרך

כיון דמכירה הוי הויתה מידה מוכר לוקח ()

ויאמר ה' אל משה הנה אנכי נא בעב הענן בעבור ישמע העם

העם נדנרי שחבונו ג"ל דכתב הרמב"ם ז"ל נפ"ק מה' מכירה הו"ל חייב פעמו נדבר שאינו קנוב כנון שאחר הדיני ממי' לזון מותך או לכסיתך ה' סנים מע"פ שקנו מידו לא נסתנד ומכני מה הסתם שם מסתו שיזון מת דיתה חייב לוונה מפני שמסק נסנת קדושין והדבר דומה לדנרים הנקיים נתחידה וכתב הרב נונ"מ כי סנת הקדושין היתה מת דבר הם"ת פס משה על ענין החוקים והמורות מ"כ זהו דקאמר ויענו כל העם יחדיו ויאמרו כל אשר דבר ה' ונו' אך שו"ת דמכיון דנדבר שאינו קנוב עם קיום דהרוכה ממרן. מידה הימך נהחידה או נעלמת כבתנדו לשהידת התורה הת מפי' דחיכת קניין נדבר שאינו קנוב לת מסתנדב לקדשה נאו על ההדים רנלי מבבר טוב לפתו נהחזי להסב הנה הכי נא מליך נשב הענן נעבור ישמע העם נדנרי עתך דהי' נו הקדושין נשכן דמכיון דמחידת יסרל היית נסנת הקדושין הנה שנדבר שאינו קנוב נסתנדו מ"מ חיישים

הם לקייס את כל דנרי התורה הזאת ()

ויאמר ה' אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר ויכלקיט

איתא מ"ל הקב"ה למשה כשחידת הלוחות ליעקל נתתי לך שכרך ויו הפנים ועכשיו שנחת את הלוחות פ"כ והוא תחוה • דים ליהן לך מה ענין שנירת הלוחות לקדושין שהיה סדוד הלוחות כדאת דו"ל נילקוט לעיל מיני מאחר החתחיל הלבה מרם מיסרחל • ול"ל עם הת דנרסי' פרים קדושין מ"ל הרי את חקודשת לי נמקוה ונתן לה דינר מיד הרי היא מקודשת ומשלים וכו' מבל עם מ"ל נמתנה או ונחנה מנה הכר דינר מו של נהוסת מיכה מקודשת והתלמוד שקיל וטרי על זה ודעת הרמ"ן היא דנמתנה או כל שכמנה תפה דינר לא נתיה תורה דמחלה נטלי קדושין ושק פלה כדנרי דש"י ו"ל מיין פליו וכן מסקנת הכוסקי' והנה ה"ה נל"דדן דהם"י קדם לכתנת יסרל פ"ת לתת לה אפי' כל מה שיתלמיד ותיק יתיד לתדם נחודיעק ולא נתן להם נלוחות דאמנות כי עם ה' מוחס' תורה נלנד נחוכן דכל זמן דלא נתן להם לוחות אב ות' דרשותיהן קיימי דמחס הוי כאומר לחסה ההקדמי לה נחזה או ונחנה מכר דינר דאפי' תורה לא נעשוחס דהקדחין הין תוכסין נחנת דשטיית הנמל שהיתה נתקיים לא נחשב להם לעסה ואתה דהיכם כשנואה החותרת לכל אדם • ומודעת היא כוונת המכרשים דמשה לא חטח ולא מידי נשנירת הלוחות אפי' כוונת דכוותו היתה דלויה דמוטב שידומו כפנואה ואל יחזמו כפ"ת זהו דקאמר ליה הקב"ה למשה כשיסדתי את הלוחות

[illegible] ר"ל מהתחת [illegible] ויהי הכתי' ר"ל מהתחת
[illegible] ד"ל נדבר נתתי לך מכרך כפי הדין דתת דקי"ן
דהיכל כ' רש"י מכר הסופר ויכתבו שברת את הלוחות נתתיה
דל"ל מי לא היה לך לשבר נשבר ה"ג מניין לשברת הלוחו'
[illegible] כדי שידעו בעלייה כסדור דלוחות המשונות כתבי להם
[illegible] ל"ל מה שלמדתי וכו' הייתי כל כתיבה ודיניהו היה כ"ת תכן
[illegible] דתת השלחך כשברת את לוחו' ורחית נשתי הקדיית שכתבי
להם מלא חסר דיבר ת"כ דיניהו הוה נמנויה תד זמן לוחות
שניות ת"כ למה שברת את הלוחות מי מעשה דידוע כמנויה הם
תכי' נל"ו ככנויה היה נדוגין :

וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שלמתם
וכהקדם מיתת אלמד שלא היה משה פונה לשמקיו ולא
היה יורד לגיתו אלא מן ההר אל העם ע"כ ל"ל עם מה שכתב
רמ"ם ז"ל בספר ה' שכירות ז"ל כדרך שמוזהרי ע"ה שלא לגעול
שכר שני ולא יפכינו כך מוזהר שני שלא יורדו מחלקת ע"ה
ויגעל מעט כתן ומוציא כל היום בתפירה אלא חייב
להקדיק של תגרי שהרי דקדקו חכמים נזהון שלא יורדו נדכת
הגיהות וכו' והו דקשיא ליה לבעל המדרש והיה ליה למחר קרא
וירד משה אל העם מהי מן ההר אלא כנר ידעינו שהיה נהר לכך
תירץ תלמד שלא היה פונה לשמקיו אלא מיד מן ההר אל העם
כדין כופל נחלקת ע"ה :

ויאמר משה אל העם היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשת
הק זה תורי הגדול מהרי פיני ז"ל דלמה ליה למחר
היו נכונים הלא די והותר לשלשת ימים אל תגשו ואין ירין דתכין
יום ג' הוסיף משה מדעתו לגה הגדרים שיהיו נכונים מוזהנים
דהמרו דברי רבנן מדקדקיתן ובכוונתו :

ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר ויהי קולות וברקים וענן
כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר
במחנה שמתני שים מדבם תמוה נרו"ל ויהי קולות וברקים
ה"ד ויהי טרם יקראו ואני מענה עוד ה' מדברים ואני משמע
ע"כ וקם ים מדרש זה שאני לא רמיתיו כ"ל עם מה שכתבו מכרבי
התורה על כסוק תפרך נם ער רעם מנחך על מי תריבה שלה
והוא דהרעם הוא כדור המתנקש ומחנו קם יונק וכבי הטבע
היה לנו לשמוע תמלה לשמע קול הנקישה ומ"ל למדחה
עיניים רואות השם והוא להכך כי בתחלה מנו רואים הברק ואח"כ
שומעים קול הרעם והטבע הוא על היות קוש הרעות דק מהוש
השמע ולכך הקדים הרואיה לשמיעה . והנה הש"י עושה את
האד נפנגון זה משם הש"ם קודם ששמע בקולו כי יתחק לו ורואה
נרכו וגרתו ומניליהו וזהו תענך דכתיב רעם ר"ל מני עושה מותך
תחיד כדרך הטבע שאתה רואה שם היונק מחנו קודם שמיעת
הניקוש נם מני רואה נרתך קודם שתרים קולך נקבילה זה
דקאמר נ"כ ויהי קולות וברקי והשתא קשיא ליה דמכיון ששמעו

הקולות קודם ראות הברקי' כפי הטבע מאחי מעשיו הוא לכך
שקודם שהוב בקוש הרעש אמו רואים אש וברק היוצא ממנו וזה
נא כי"תרץ דקאמר והיה טרם יקראו וגו' כלומר דאנא מהימן כי
להראות את ישראל היכך הוא עושה לעתיד לבא נשתר רכם וקיימו
כאו שכתבנו :

ויוצא משה את העם לקראת האלקים מן המחנה ויתיצבו
בתחתית ההר ואיתא בנמרא מלמד שכפה עליהם את
ההר כגיגית וכו' ע"כ ל"ל בנרסאין בפ"ק דקדושין חובה ניתרת
ורע"ז ל"ל כי' נוחרת ליוחנה ולכבר נדליה והנה יש לחלוקת
בחלת חובה מהו דתכת בפ"ה בעם העטיר חובה היא שלוחרה
אחד ומכניסה בניית שים בו חדוש כגון סדינין הרבוירין
ושם פושין כובה מוזדין והדם דמ"ה חתיידין בהיכה :
חובה שהוא שחופין בו מחשיהן בשעת הגרסה לחו חלתה הוא
מדמרינן בירושלמי עד שיכנס לחובה ס"ח מקום מיוחד
כעין כילה שיושבין שניהם . והנה השתא כיון דקאמר
ויצא משה את העם ובמדרש איתא תחר ר"י ס' מסיני
נא נא לקבל את ישראל לחתן לקראת כלה לכך סחיך ליה
ויתיצבו בתחתית ההר כחין כילה כדי שיהיה חובה נוחרת
להיות לו כנסת ישראל כלה כלולה :

והר סיני עשן כולו מפני שירד עליו ה' באש ויעל עשנו כעשן
הכבשן ויחרד כל ההר מאד ואיתא במדרש מכאי אמר
ירד עליו ה' באש שהתורה שנתנה ב' אלפי שנה מאי הורי הגדול
מתור פיני ז"ל עם הא דאיתא נס"ס מכאי מה נאי ת"ח ע"ה כדי
שלא יאמרו ירושה היא לנו לכתך ר"י בעל הטורים בח"ם סי' קל"ה
יש נוקין שאין להם חוקה כגון קוטרת וכו' עד והרמ"ה ז"ל כתב
דקוטרת דוקא בכפנת שהוא נדול אבל קוטרת בעלמא חוי חוקה
וכן כתב בכתבי סי' קל"ו וכו' בפ"ל דהוגיה מדעת המחברי'
דהתירה חוקה היא להם לזה מן שהי דיקא שהיה התורה הוציא
עשן ואנן זה היה כפנן ה' נפן דיקא לרמוז דכשם שאין לו חוקה
כך היתה לתורה חוקה ולזו קאמר ותעל עשנו כשם שהיתי כוכר
שהוא קוטרת דמיה לית חוקה כדאית רמ"ה לכן כעגן הכגון :
ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלקים יעננו
בקול ואיתא במדרש אמר לו משה רבונו של עולם בקול דברך
ע"כ ל"ל דאכיון דרמז להם הש"ת לעתיד לבא נתורה חוקה
הייתי אומר דת"כ לא קבלוה מרצונם ויקשה הא קיל"ן דאין האש
מתקיימת אלא לרצונה כדכתיב הטיר נח"ה סי' מ"ב לזה . אמר
דאתרגש קבלוה נשמחה לעשות ות"ל משם להק"ה דבר
שבבר קבלו נך :

וירד ה' על הר סיני אל ראש ההר ויקרא ה' אל משה אל ראש
ההר ויעל משה כ"ל דרך כשוטה אל שכתבו אם שכתבו המכרבי'
דמשולשלת ירדה שכינה למט' וכד' מנות כל מ' ההם הוריד

תרקיע ס' עד שנת מרע"ה והורידה מרקיע זה' על הר שנקל
נחלא דה"ק עוסק בכך כולם כנומר התנין ותנין הוא דלו לבדו
תנתן ההודות והשבח וזהו וירד ה' על הר סיני ותומר ירלה יסד
ביהודה מחר יהודה מרומם שמי קדש נזכות המחנים מוסרי תרין
עד סיני על הר סיני ויהודה זו גרס כי ויעל חסה ר"ל נתעלה כי

כ"ם מוחרים שבשבילו ניתר לירד מ"ם זקנים

ויאמר ה' אל משה רד התד נעם קין הרסו אלה' לרחות וכל
מחנו רד ותד הכהנים הנגשים אלה' יתקדשו פן יפרוץ
וגו' ויתחר משה לה יוכל העם לעשות ג הר סיני כי אתה התדות
צונו לחמר הנגבל את ההר וקדשתו ויחמר ה' רד ועליח אתה ואהרן
עמך והכהנים והעם אל יהרסו לרחות את ה' פן יפרץ בם' וירד
משה אל העם ויחתר אליהם וידבר אלקים את כל הדברים האלה
לאחר ואחלי התברך קום ועוד כ"ל עם הא דכתי' הרחב"ם נפי' ב מה'
מכהדרין ח"ל ת"ח ות"ע עם החרן נרוך להחרמה אלא ניחוה
התרמה אלא להנחן בין שנג לחיוב שחת שנג הוה וכו' ע"כ
וכתב עם הכ"מ דהוי פלוגתא נפ"ק דסנהדרין חר"ע ורבנן
היינו עם ר"ע דג עכם חיב אבא נחמת חנב מסקינן וקחפלגי
בפלוגתא דר' ורבנן דתניא ר"י בר יהודה אחר אחר חיבי נרוך
התרמה לבי אלא ניתנה התרמה וכו' ורבינו כפסק כרבנן אכ"ל
והנה מפרשי הזורה כתבו בכל מקום שנאמר עם ר"ל פחותי
כיתרך כחל"ם חיבי נפלח פרתה את עצם וכתב תיד הרחב"ם
ז"ל נ נרוך לאמר ונרוך חיבוד וחיבה תכף להתרמה בתוך
כדי דבור נרוך התרמה הזרת עלי"ל זהו דקאמר ויאמר ה' אל
משה לך רד נעם ומה נהם התרמה להעיד כן יחל אלא
יהרסו לרחות את ה' יתן ובידעין יפול ממנו רב ויאל אלא תסבה לומר
התרמה זו תהיה לפחותי הנרך כחמורה אלא נעם אלא
עם הכאים הנעשים אלה' כלומר היודעים את ה' וקרובים
אל יחלך יתקדשו ר"ל יתרחקו חשום דאף אנכי נפי התרמה
וכדאסק ארח"ם והנשא חרע"ה נדעת ובחינתם הטיב
דאי אינא דהתרחק זו היא כדי אלא ויכול יהא לעליו על הר
הר סיני הא כנר הנזהרות לאחר אנבל את ההר ויקדשהו ולמה לך
להתרות בעם אלא לזה נא כיחציב אליו היתצלך לך רד ובאת
נהם פעם אחית כמדמרינו ובהעם היא דהתרמה לא
היה כלום לכבר תנר תיך כדי דנודיעין לא הזחלו לנדר
עמהם ומין האיסור אל תליהם וחהו העם דיך להתרמה זו
מיד אחר להם ולא אנכי כיתרמה נאחר ניתין עליו:

בנדרש שיר השירים על פסוק כשמי נדגלי נשא הקצתיו
ולא אלחתיו קרח זו ולא תנגי נפי ויעמה נדיוני
ויעמה נעיתם על כל ה' ויקצתיו ולא אלחתיו נחטאת התבל
ס"ל בחוח ומנלי התנח נחטאת קיבות לא אלחתיו זו שיחי כשמי
יגאה נדגלי שיעמה נחטאת וכו' וזה נרס שוקא ויה קרח וי ולא
שגגי נשעשה הבל נכל' ומקן יותר דרשות ס' מיכם לנעם כ'

פרח לבנון

נריש כ' הנחל נובלן קינה בשינוי מעשה גזל עבר ועשה לענין
איכא מ"ד דלא קנה כיון דהדרה ליה"ק ויכול לחזור הלענה
לעפר ע"כ וכ"כ הטור גזל עבר ועשה לענין לא קנה שחשב
מיתיך הלענה ויחזיר העפר כמו שהיה מ"מ גזל לענה ועשאה
עבר קנאה רחם יחזיר ויעשה לענה כיצד מדשוק נתן לכותן וכ'
הרמ"ן גזל עפר ועשה לענין לא קנה הש"ד דהדר עניד להו עפר'
חם שנתן דעתיד לענה ולא פרכה דחלו פרכה תי לא חזר ועניד
עפרת וחס"ל מפרכן קנה ס"ב והו כוונת הסדר כי עבר שתה
ס"ל הקנ"ה לחדם עבד גזלה הוא נידך ומ"ם לא מקרי גזל דהם
זשתה ומשפר נעשה חדש וחל עפר עניד מ"ם שינוי החזר
לנדיחתו הוא ולא קנאה ולכן מייב על הגזילה עכ"ד והו ב"כ
כונת דוד קנה ביחו יסוד למדקתו וכו' כלומר הם לו למדם שעבה
נעתה לכסור עלחו מן הגזל חשב נכפי עפר גזילה בידו נחחדו
ושנוי קינה ומה חוסב משמעות ושעמנו לכסור עלחי חבן לחוק
ישיר כשעתק דוחו חניבו ושעיב למדחתו כשחילה הנוח
דייקה מנדו שעשיתיו שחם לכסור עלחו חשוב דכל חין ירחק
דשנוי החזר לנדיחתו הוא דלא קנה ושיין ח"ם גם"ד נפרש חי
שרה על ס' הנ"ל ועתה חם שחוב עשיתי נקולי ושמדתם
את נריתי והייתם לי סגולה מכל העמים שעשיו כמו'
לי ושיסקים נדנרי ת רתי כן לישתק מחדש גם"ל ושתם תהיו
מחלכת כאנים ועוי קרוש כל חקוש שתתק מונח נדר טרוה חתה
מונח קדושה ס"ב ל"ל עם הת דלחלקי ר"ל בחנת דקרת דמעיות
דלח יוכל לחקון חד מח"ה ת"ח הבירם חן התירה ות"ח זה הנח
על הטרוה והוליד מחנה מחזר לכן מחר דלח"ד דקרת דמעיות
וני' חת ל"ת הכורם חן התירה ליה והיית' לי בגילה ונו' שתהיו
חירין לעשות נתירה ולחידך ס"ד ב"ב דחוקי קרת לנת על התרוה
ג"ת ניו קרו' סנריך להחזר נזה ברבה כי כל חקו' שתתק מונח נדר
פרוש וכו' ושיין נסד' עשת נפ' ויקומו לחוק תיות תחנן נפ' ושנ בגית

פרשת משפטים

נחל איתן

דוד יחלך ס"ה נהיותו נחדנר חרן חלחה ולחתון חפר חת מו
חים שחת שחת היות נקריות חים נדול נדודו טושה נדק'
נכלות ולחתון ישעה ס חו חסד על חתק נכתו והנו פרי להחזי'
נפ"ת לפנרים חתים נעתק ויחיר כל וקרת קלחר ויחת לנסרי'
נחדוד כי נתז נגל נחלי ויחלת דוד טעלה נחדים ויחזר לנסרי'
ס"ל נמדנלה ינתק' ל נגל ושלחם לו נחיי לפלים ויתה שחתתי
כי נוחים לך וגוח' שחל חת נחרך רנידו לך ויחנלו חן נחריך כי

על יום טוב נתנו דים לרחות מהיותה שחפתי כי צוחים חפי'
נל' קלרה ידו חפרות חן הנתק חהנורן ומהיקר וחו ים לדקדק
חתי כי על יום טוב נתנו לחחנס חי' בנחרת דניטין דרב טורת
זחנין וכו' כך חמר ס' חם שלחים זכן רנים וכן ננות ושנך חם
דוחה חדם שחזותיו חניחנחים יעשה חהם לרקה חתי וכן"ר
ס"ר יפחיק על כל הנוזי בכפיו ויעשה חהם נדקה ניעל חדינה על
ני הנס חלה"ד לפתי דחלות שהיו טוענות נחים חחת נזחב וחפס
טיניה נווה טוענת שחינה נשוה קיבה טוענת זאו דחחר קלחר
ות זה שחפתי כי נחזים לך דקך דטנתך דשוב הוח ותינך נותן
נדקה ח"ם נדלות כי נחזים לך הנלה נזכרונך חשל הספי דחילו'
ותיך הנוחה קוטנת כך הנוז נכפיו וזוקנין לנדקה ניעול חן
כבורפנות זוחתי כתוב תפתח חת יזך וחכו חלת לך דקלחר
כלוחר שיחפתי כי ניוחכלך להודות וללחדך חיזו היח דרך יחדה
טיזור לי המדם הספל לעלות על נחוש ההנלחוש וחכו חש שחתר
נ"כ כי על יום טוב נתנו יום טוב דייקה שנת חעשה ליך ושל
הרחלוש קלוים לך חנגר לעשות נדקה בלב טוב שחיזו חפשה
לחשלוש בחול

והר"ר יואל כי על יום טוב נתנו עם הת דקדק בנחרת
ברק חי שחת וכל היכח דתני כל שהוא ליה
ליה שבודת והח חתן דני דוסת בן הרכינם קומר חחם דחלוש
בוזות חנה שנה וכרם חייתון נדשנים הנו וכל"ח חחם רחלוש
נחוות כל סהן וחחרוכן ובחה כל חיהן שחר דני חנה זכרם ובלבד
סיכו חחושבי ותירץ חה שחירץ זהו כי על יום טוב נתנו דייקה

דנין לחר ובין לחר חייב הוח נרחשית כנו •

ועם המקל כל' יוכן חחתר החדוכן כשומרו בניה דך טוכח
פני ס' חם חרקה חונד חנלי לנוח זחין כסוח לחניין חם
לח נרטני חלניו ותנו כנפי יפחיחם ויש להקשות חחתי קרי לסו
לוכד ולח קלחר טני וחניין כחשחטו ופו חתי שנותי קח חשנוי
נדנר שחניל טני החתפרים חן הפחחוי חייב לעשות כהנה
זכהה• לחן כתנו הפוסף' נשנוחות ו"ל וגרסה דם"ם נחי הת
טטור חבשיעה כדחוכח נחחונל נני הסוח חרעקי דנדקה דחתק
לפומבדיתא חקרים דני יוסף נני הוח נגרס בחם ניה חתו
ענני וגנגו זנחי לחפטריה חעם לשחוד ולח לחלק לחני' ההם
חומר שכר היה לך' יוסף דשחוך נשחוך טוסר חניחה כשומר שכר
חשוס דלח נני לחיהנ דפתק לענין וכו' ורמ"ם ס"ל כתנ שהוח
ס"ם כניני' חל"ל נדלה והיח פלוגתא דדנה זרני יוסף נכ' חלו
חניחות ונכ' הכוחם ופסק כר' יוסף וכן פסק הרי"ף ז"ל נהוח
נרקה חנל הדב החניל כתנ דים חולקין לוחר ס"ח חלינן
דרנה חנ הוח ס"ל דהוח ס"ח וכתנ הטור דס"ל לחני כדחמ
הוח' וח"ח כנר כתנ חחרי"ק נניקו נפיתום לרוחה ת"ל וכנר
כחנחי חם שחין רנרי הר"ח נפסקים חוכרחים לנחרי טיסק
דטעו נדחית הוח' טחרי חניח נפסקו סנדת רני יוסף וחנדת

רנה

פרת לבנון

ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה׳ נעשה ונשמע. פתח בדקדוק היה לומר נעשה ונשמע אעפ״ה לפני הקב״ה רבים עה״ב עה״ז קיימנו מתני׳ יקים יעקב ע״ז הספירו את שקי הבר וגו׳ ע״כ והוא אמוה״ר. וג״ל עם הארמתא׳ בפ׳ תרומה נסך המוכר פירות דקל לחבירו אע״פ דס הוגה עד שלא נתן לעולם יכול לחזור בו משנתן לעולם אינו יכול לחזור בו ורב נחמן אמר אף משנתן לעולם יכול לחזור בו ואע״פ דר נחמן מודים שלוי שמיט ואכיל לה מפקינן מניה ע״כ ודוחק להלכה כרב נחמן נדוי וקן כתבו התוס׳ פ״ג דקדושין ת״כ הוא הדין נמי דהם״ן דכתן ליעקב התורה נדון מכח דומית התוכר פירות דקל על דרך שן התיים ופירותיו הן הם החנוות ודבר זה נקרא דבר שבת לעולם דכן מית׳ נמדרש הסיף והסכר ירדו כרובים מן השמים והכה השתא נתני רחו ישראל רחי מיתת לרמב״ן נמחן הגם שנתן לסם הם״י התורה מני מהדה נהו אף דהוי דבר שבת לעולם לזה שבט כולם כמ׳ ואחרי קודם שעמדנו קיימנו כלומר על כרחיו מי יאמר יכול לחזור בך דכיון דמקדים שחרית לנו הדף תקבלנו ועקימנו המעם מודים רב נחמן דהיכי דשמיט ואכיל לה מפקינן מניה:

ובמדרש ולקום נתהילים נפשם שעלה משה למרום נקשו מלאכי השרת לשורכו דהגל שנפיה׳ מה עשה הקב״ה לה קלסתר פניו של משה זוהות לחברים שמר לה זה שלכלתם תחמול נשר ואלך נדיתו׳ מיפ שלטו כולם נפשי רוח וכו׳ הקשתי עלמי לדעת דהת כתב הרב נעל שערי שמים על כסות והגל הניח גם הות שבטוכו׳ נתנו ומחלניהן קרי ליה ומחלניהם וקשה היאך הקריב הגל נשר נחלב הת כל מה שמיר להדיוט שור לנעוה ומכל לתרץ דיש ב׳ מיני יערה הת ע״י שכר היערה כמהניא דהא יוסף דכל יומת דשערתא הוה עניד פגלה לשתא נהמה זו דוקא מותרת לאכלה נחלבה דקא להם וכדאי׳ נחולין קמיר רחמנא לח תבשל נחלב אמו יתא עוף שתין לו חלב שם דמותר מדמיירתא והגל ס״ת ולדה נשרת ומסורה וכתב הרב נשל״ה דנפקות הרחמניות כשרתו כולם ס״י שם מקום דהוה להו שפת הכוסם נאוכן דמה שהקריב הגל נשר וחלב לאו שיעור

דנה ולח ר׳ יהושע דנתשובה ס׳ ניתר דברי הר׳ יוסף מסתתם הכי ס״ל כר׳ יוסף נקטינן וכדעת גדולי הפיבקי׳ עכ״ל. והרב נתל תי׳ ר׳ יפי׳ חשבת הלוהו על המשכון ס״ם כתב דמשתמע ליה נהניה הנתה ולח נתני להחב רפתח לביתיה כלומר נמשך שלוה עלית דהתוספ׳ נתליה כפשוה הן המלוה וכו׳ נמעינו למדים דנמשך ס״ה כוסק נמלוה לח נמשה שומר שכר והמני הזה נקרת מוכר דהיינו מחנך ׳מותה פרוטה וזהו דהוה קח משנת נמשים מיפ דמקי׳ נמת שהמני הוח נקרת מוכר דכיכי הדין ניתי תי׳ למהב ליה מדי מטעם השוסק נמלוה וכו׳ ח״מ משה חני לפנים משורת הדין ומנו כנסי יקחס ויוכן ומנו מכני עם המעל התקיר והק׳ דמחותו דבר דנק׳ המורה תלוי עשית המדקה היה נוהן לעני נמשנת דנתקן:

ונכון אתה ג״כ תומרו ותיש נחטון ומעשיהו נכרמל והחיש נדול מחד ולו נתן שלשת אלפים וחלף עזים וניתי נזנות נתנו נכרמל ושם החיש נגל והתיתי הוח דמתיקנ׳ הוי ליה לקרחו נשמו ולחיה ותיש נחטון שמו נגל וגו׳ ותחשי חפציבה למחריו נחחרו ויהי נגוות נתנו ושם החיש נגל חך נרחה דרבותת קח״ל דהנם היה נוה נתנו המורים חלוי עשות נדקה ותסר מ״מ ושם החיש נגל ולח נזכר חיך נחת עונית טבוחה תיה עוברת ועם החמור לחטלה למסכיל פי׳ הר״ח ישל׳ ח נת הפסוק חם נסך חלוה חת עמי העני עמך לח תהי׳ לו כנושה לח תשימון עליו נשך והפ׳ חם נסך חלוה חת עמי חתה עתיד לנדות לעני נשתר עמך דהעסו נחלוה כעשר מן החלוה כמנהג ה׳יוסף ומסיים קרת נעניו רבית וכדחיתת נחיוהו נשך:

ויפה פי׳ הר״ח יחל כונת הכסוק לל תקח מחתו נשך ותבנית ורית מחלקך ומי לחיך עמך עם מה מחתו נמדרש דכל החלוה נרוניות תיכו נשך לתמיה ומיהי רחוי מנקנת דורת דכולהו קחו על רבלייהו לבד מחותו החיש שהלוה נריבית וזהו ומי מתיך מתך ידי שתתה לבתיך תתה כמו כן תחיך דכתם מכבדים מן החלוה כך מן הלוה ומן הכורב:

ועם החמור לחיל מ׳ הניח דרך יוסף דמיתי התום לנין כונת מחתר החלך דנרי לחוחל נחירת נדקה מהלך נתו לתינו׳ מכסם והתיתת הוח דשם נדקה: תינו מכבוד ותם מכבוד ותם נדקה ומהרה״ם מלגוי החריך למתניתו נחבנת עולם והכרחה דה״ק תיהו הוה תביה לכסים מכוכת הדין ומחורת נדקה היה הולך ומתן כיתו לנרי הנס שמני יבול ליסב נתוך נתיבת מכבוד דהעסוק נחליה כעיף מן החלוה:

או נחתר שם חת דתיתת נחמוחיה נכנ״ח תחרו ליה שחילתי סניתת דחתרת שקיל לנלחתיה תתו תמרי לאה לרב ח״ל הכ נלחייהו מ״ל דיעק הכי ס״ל מין לחתן תלך נדרך טוב׳ ס״ל לחנת להו חנרת ח״ל לת ח״ל ול הנ להו חתר דינת הכי ס״ל מין דחתיב

פרשת תרומה

נחל איתן

לתחיית המתים ושטעמה כהר נוב מעתר נכסים והרי"ק פירשה לו
בתשובה נתכוונתיקי סתם וכן מוכח בירושלמי ולפיכך נראה מלוה
מעתר נכסים דמכו מחרי לקחות הכתוב לך מקום לנפשי ממנו
ה"ה נמד"ן והגה דמחרב מקדש ראשון בדחיון שטעמה כהר לעולם
מני מתניתא הא"ת מעשי ומעשי דהתם מכוונו כמו שם שקר
ולא כמכורים :

וכתב יוכן מעתר הכל ויקחו לי תרומה ה"ר כי לקח טוב וכו'
והנה מיתת טוב בילקוט ויקחו לי תרומה כל מקום שנ'
לי הוא קיים לעד ולעולמי עולמים ע"כ והשתא עם מה שמרגו
מדי שפיר דשלמת מלו הייתי מורה ס"ד ויקחו זו תרומה זו לחשבון
הוי כתוב"ל יהיה לדברים אלא מזו ומכוון זה שם שטעמה כהר
מיכו יכול לם קל החלוה נמצא התורה אמרתי לכם הייתי שלוחה
היתה נטולה מכם מכן השתא ס"ד ויקחו לי שר"ל ליצר
ולעולמי עולמים ומשם כתב"ק עשה הייטו מה מטב' כהר
לא ינתן מחר נחקרו עדי עד"ה נורש ס"ד לקח טוב נתתי לכם
לא תעזוב מלי ותורתי כיון שהני יכול לנטות לעולם :
ויקחו לי תרומה מיתת נחדרים לך ה' הגדולה והגבורה וכו' כי
כל בשמים ובארץ וכו' ותנה תוסל"ל כל"ל וזה"ג כל ל
מניה מקחר קרו ויתן משה בתוך המנה ויעל על ה"ד ויהי משה
בהר ארבעים יום וארבעים לילה וכתב הרב בעל דרוש שמוקל
לקבל התורה ולהוליכה ליסרמל"כ כל"ל ס"ס נפרשת
תולדות על מדרש ויתן לך האלקים זו מקרא וכו' ס"ס וזו דמחר
מקחר ויהי משה בהר ארבעים יום ומ'לילה לקבל התורה ולהוליכה
ליסרמל כמחר ומ"ת כיון דזה הוי כתו משית נגו מ"כ הייתי
קומר דהתורן לים מיתה לזה ס"ל מיד ויקחו לי תרומה לעשות
משכן הייגו מוגרו כי בזה לך ה' הגדולה וכו' כי כל בשמים ובארץ
וגו' דמכיון דשתים התם הוי בתיכו מיגו יוצא מחזקתו עולמית
מ"ת כל"ו דהקהיל לו ה' כל ולא קריכן כי כל בשמים ובארץ לך וכו'
ויקחו לי תרומה ים לדקדק למה נקחר ויקחו תרומה ס"ת
דלא תקשי היתך נדבר בל כזה לנביא ק"ה נתן שו
דקרא מלא לה'תורן ומלוה תבל וגו' וכתב לי שלי כי הת דנרסי'
בקדושין מ"ר יוסף מנה מחיית לה דתניא בנגל זה לפדיון בני
ט"ז זה לפדיון בני לא תמר ולא כלום בנגל זה נה סלתים וכו' נגו
פדוי הוא פדיון ה"ר אי דלא שוי כל כמיניה תלת לתו ת"ג רשוי
וכיון דלא קייני לה לעולם דלא שוי וכגון דקניל כהן תיכוה כי
הת דרב כהנא מקיל סודרא מני פדיון הגן מ"ל לדידי מני לי ולא
תחרן מלת רב ההגא דנגרת רגת הוא וכו' והגה דלא שוי
דיק דמלת לי לומר לדידי דנגרת רגת מנת וכשהיינו לומדים
שיטה זו הגיד הר"ר מתר יצחק הת דתי לעני ההוא נגרת דקדושים
בדידי רבה מחר לא נדיכי שומא דר יוסף מחר נדיכי שומא דלא
דמחר בבל דהו כ"ש ל"פ ולא נדיכי שומא וכו' כי פליגי דמחר
מתעין ושו מתעין רבה מחר לא נדיכי שומא דלא שו מתעין וכו'

קיבת דמחרי בכל דהו נחי כליני רב יום מחר שוה כסף הרי
הוא כסף מה כסף דקין וכו' ית"ש ורבה לגנת מותי נתרגם
קרבנותיי קרני הוד דהת דקר"ר רבה לת נדיכי שומא ר"ל נין
בתחילה נין נסוף ובשה לדברי דמדמקשה התום' לר' יוסף
מהת דתחרי לקרן וחל"ח סיוון מת הגייר דמשמת מחר קדושין
תקשי לרבה דמחר לת נדיכה שומא מכי לנסוף ' ובתום ד"ה
ורב יוסף מחר נדיכה סיחמו וכו' הקשה הר"ר יוחל דתחתי לת
מקשה לר' יוסף מהת דתקן נכ"ב המוחר לחשה התקדשי לי
נתחרם ו התקשי לי נו מה ים נת מהם שוה כרוטה מקודשת
דמשמת למחר קדושין והית היית קיימת ניעל עצמות יוסף והוא
מכשר לתרן דהת' היינו טעמת מ"ו דשומתו ידועה ובשה מהכה
דעת ד"ה לגם ס"ת מפ"כ בהת בדיתי דתין רם מה ידועה אלכן
ניתנין שוה בתחילה מחכם מה ים לדקדק הוא דהחקטן מקשה
קיימות הפילות דנדבור וה ס"ל לשת זויי מהת דחי' לקרן ההוא
נגרת דקדים נזוודת דחודרי יתיב דב סימי נר מיתון ומעיין
בה ונד"ה שוה כסף דקין וכו' מהת דע"ב מהניתן דהתקדשי
לי נשם"ת ויתיבן הר"ר שלמה נחשתן דחלוחת טבי הקשו תחילה
דליכת לשנויי הת דשומתו ידועה ומ"ב הקשי היותר תלושה
דלכתורה נרת' דלת כר' יוסף ידיעה כיון דקחתר יתיב רבי ס מי
ומקשי מתניין וכו' נרת' דהוית שומת לנסוף ומקשה לר' יוסף מכן כד
מעיינת בה שביר לת דמי דהתם שומתו ידועה . שמכה דעתה
עד לנסוף חס"ב הכת נני שרתי וחכו כי' לכתורה דכתנו התוב'
בד"ה סף שוה כסף דקין וכו' ית"ש : והנה מי מחרינן דלא'
הארן ומלוה ים לרחות דלכתדה נרתה דקדושי
החשכן לת תכסי כלל משתם רכל הטוב ההוא הוי כהלוחה נגייהו
ומ"ל נפ' הים מקדש שוה לו מלוה מלה מפ' הים נסטר ומחר
לה הרי ת"ת מקודשת לי נחלוה שים לי מלה מקודשת '
מחכם כד מתיינת בה שביר נרתה דלכך נתן להם הס"ת התורה
ומ"ת כי הת דבתב המיר מ"ה סי' כ"ת היה לו חלוה מלה ומתן
לה ת"ה כרוטה ומחר לה התקדשי לי נחלוה וכרוטה זו מקודשת
דדת"ה מפר טה () ובזה יוכן כחין תומר
מחר הכל ויקחו לי תרומה ה"ר כי לקח טוב נתתי לכם וכו'
ושוה דקשית לוה היתך מקרי ויקחו לי תרומה הת הוי כחקדש
בחלוה דמיכה מקודשת לזה נת כמתרגן ה"ר כי לקח טוב דלוה
תן מתי ולכם נתתי לקח טוב והוי מחם כמקדש נמלוה ופרוטה
ומכ"ש דהוי לקח טוב די"ל דדתיתיכם נה ולת בחלוה :

ובגמרא דקדושין כי ג' שמלו תלחדיו מת ר' זסי היתך נשת
דוד שתי מחיות וכו' ריב"ק תומר קדושי טעות הין
לו בחרב וכו' מתי קדושי טעות דכתיב והיה הקרש מכר וכגן
יתברכו החלך קול קט"י ת"ל חלוה מית לך נשתי והקדש בחלוה
מיכה מקודשת וכו' וד"י שתי תכה תת משתי תת מיכל מתי דרים
כי ר"י לשמתי כתיב ויקח החלך תת שני כני רבכה בת לוה ות

תמשת

ממנה בני מיכל מ"ר ולדה לעזריאל המחולתי · זכי לעזריאל
נתנה והלת לפלטי נתנה הלת חקים קדושי קדש לעזריאל לקדושי
מיכל לפלטי מה מלו בעזיזה חק חלו בעזיזה ור"ן בן קרחה נמי
הם כתיב הת אחשת בני מיכל בת שאול ובני ולדה והלת מרב
ולדה אמר לך מרב ולדה ומיכל בידלה לפיכך נקראו על שמה
ללמדך שכל המגדל יתום בתוך ביתו מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו
ת"כ · ויש לדמות דהך קיסיא לכ"ת היא והיך מקשה מיתה לר"י
לחודה והכא משמע דבת רבית שמהרס"ל כתב שהוא מתירוצו
על ר' יהושע ולמו מלתת היא חדא דעזריאל מנו להניח הספר
ושוד דשניך הקיסיא דמלימת טבי דהיא וכי לעזריאל נתנה
ונקט הת' דלת קשיא כל כך דהת מחחב לקמן נס"ם דהיה לה ולד
לחיכל מקחי קושי מעשה לכך הגרסה לומר הוא דנבי מיכל ולדה
הוא מדגרי המק בן בעמו ובת לומר דלת קשיא דהיקיסא דמיכל
הכא הוא לומר דבי היכי דחרב ולדה הכי נמי מיכל דוה מי

מפסר ושוד דחי מכסר למוקומי הלידה לנחרי :

בשרש מיתה ויקחו לי תרומה מחת כל איש אשר ידבנו לבו
הם"ד תיבה ליוה לנו משה מורשה קהלת יעקב
דים לדקדק מה ענין למחך וה ורים בחת לי ומכסר יוחד הר"ר
שמואל מסעלני הניד לי דחתיה בכי הדין דקחן שכותב כל נכסיו
לעבדו ינא לחורין סייר קרקע כל שהוא חינא בן חורין והכא
הם"ד הוניחנו מבשרות לחרות ס"מ שכיהיה עבדים חלו וחתן לנו
כל ס"י כדין הכותב נכסיו לעבדו וכפי זה ינאנו לחירות ואין חנו
מבשבדים עוד לשמור חת דרך עץ החיים חצותיו מוקותיו
ותורותיו ולכן מה עשה הגורל ליוה לנו לחת חלנו תרומת החשכן
דהוי כמו סייר קרקע כל שהו בדי שנהיה לבולם חשש מדי מלוי
מנע ההוא סיודע והשחת החחר מוכן מחליו ויקחו לי תרומה
הם"ד תורה וכו' דנל"י לח היה לכם קודחי לחורשה דמכיון
דכתיבי לכם כל ס"י תפילת יעחתם מתחתי לחירות חכן השחת
דנתיבי חתכם ויקחו לי תרומה דהיינו הסיור נחנת החורה
שניתה חתכם חשה הוי לכם חורשה חילחים דחייבי חתם לשחדם
כרחוי על היותכם משבדים חלי לבולם ומפה כיון דודי נרור
המור שפתותיו נוטפות מור ולע"ן לומר ולדרום נירסת
מחרת דמית ות"ל הם"ד כי לקח טוב נתתי לכם ונו'
דנפ נהת ים לידע מיך הת נהת חלית · מחכם נרסי' נפ' והחב
נחה קונין רב חת'בכליו שלקוטה ולוי חמ' בכליו של מקנה כתנחי
ווחת לכהים בישרחל ונו' שלפ' ים בכלו ונתן לרשהו דומו נתן
לגיחל ר' יהודח חומר נוחל נתן לנחנו וכתבו הרי"ף והרח"ם
דהלכה כרבי דקים לה כת"ק דחמרי חוח ולוי קס ליה כדבי יהודח
דיחידחי הוי ושוד דחסקנת דסחנתין כרב דחמרי למקנייהו
לפיקחי מדלוי ושוד כת' נח"מ ה' קונין ס דר סי' קל"ח חל כיוצ
הקחה נחן כלי למקנה והוח יקנה לו חחתן שלפי הכלי נקנו חלפין
סוחן לו והוח הנקר חלפין וכיון שחתך בחקב הכלי נקנו חלפין

פרח לבנון

בילקוט כרחת ו ויקחו לי תרומה ד"ה כי לקח טוב נתתי
לכם ונו' ולהנין מדרש זהנקדים הת דמיתת נחדב
תרומה תורה מ' סניחנה למרנעים יום והקשה נעלם' מחניה
דחת נרסינן נפ' המקנל מנעים ליה נעל יכול לעשות שלים לקנל
הנט מו לח ומסיק שכל דנר שלח יובל לעשות בעלמו חימו יכול
לעשות ס"י שלים ולפי זה קשה היחך היה משה שלוחינו לקנל
לוחות התורה לבם קדושי דהת חמן לח היינו יכולין לקנל הלוחות
נעלמינו שלח היינו יכולין לעלות חת ההר דכתיב החמרו לכם
עלות בהר ונו' חם בהמה חם חיש ונו' וכל דנר שחינו יכול לעשות
מעלמו חימו יכול לעשות ס"י שלים וח"כ היחך נתקדשו על ידי
משה ומתרון שכל ס' ו' מחיקנו היה יכול להיות נחשלחו של משה
זלקנל התורה נעלמו ולכך נתקדשו ס"י משה ס"כד וקשה לנעל
החחר כיון שתרומה ר"ל תורה מ' סניחנה למרנעים יום ס"י
משה ס"כ היחך נתקדשו בה דהת לח היינו יכולין לקנל חנעלנו
בעלמינו ליה נת כמתרץ כי לקח טוב נתתי לכם לכם דייקח שכל
מחד ומחד מיסרחל היה יכול להיות בחדרנת משה ולקנל תורת

ה' תמימה פתי מחכימה ·

עוד יכול לומר נהת דלפיל עם הת דחיתת נחדרש ויקחו לי
תרומה כיון שלקחתם תורתי קחו עם חותי עשה וכתבו
החפרשים שהחשכן הם קדושין של ישרחל ובפיזורם חתחר דנר
של בני ישרל ויקחו לי תרומה ס"י משה שהוא השליח ות"ק הל"ל
דכיון שלח היינו יכולין לקנל בעלמינו היחך נתקדשו ס"י שלים
ליה מתרון נפ' כי לקח טוב נתתי לכם כ"ל מכח התורה שחני נותן
לכם מוכרח חני להיות עמכם ולדור מתכם כמה שחתר החדר
לקחתם תורתי קחו גם חותי נחניח דנהיות השכינה ע"מנו
ליכח קושיח דכיון שהוא שחמו הוי דנר שיכול לעשותו בעלמו
וחותר לעשות ס"י שלים ומדין נקדשנו ·

וחצת התרומה מאר תקחו מחתם עו' ים לדקדק דחיבת
דחתם

פרשת תצוה

נחל איתן

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד כ"ל ק"ק דנרבו' נמצא פרק זה מלילין מתיר דג מסת חמוץ לכרוכת המדות יעויך וכי לחורה שוה נריך והלא כל מ' שנה שהלכו ישראל במדבר לא הלכו אלא לתורו שלא תדות היה לאחר טולם שכשיבא שוה נחמרך וכ' והתו' שקשה לם תומת אחרי נקט מ' שנה לטולם כלי שהלילה לתורו הם כולכין ד"ח וכי תימר כשהיה נפנם לכניס לחורה היה נריך והלא ב' שנה היה שאחר להכ תחוד תמן הלילה המלוחות וכו' ק"ל והו נקשה ר"ק אלא דיקא לי כוקי לעיל קרון אחיו דיכי לחורה כוה נריך והלא כל לאיזן ת שנה וכו' ואיתי נס"ד נב' בהעלותך

על פסוק ויעש כן אהרן:

תשאל-נא שנין יש"ה תלמי' ביניהם ואחרי כלון אחריה נב' לשאת אחר זוד לכני הק' אחיל לי

על-אותו פנין מ"ל מחול לך ק"ל עשה שאחרת לטובה מ"ל לבחריך אין אני מודיע נחי שלשה נניך מני מודיע בשנה שנמה שלוש אלא ב"ה נקט להאנים החנין לפני ולפנים ודקו שנוי' זה עם זה אחר ד' הנכות ולא נשנה בד שאחר זכרה לי שרי דוד מני חיל שנשה נחיתה משה בהכנו כנ' שנאמרו וכו' אהו דקאמר משה דהיינו ענין הנשא שנשאה נשו יאמה מאין ההכנות ואני יודע שלא יעשה מלאכת כד בימי הוא לאחר עבדה למשכני דוד ואנשי תנלב שאחת שנאות שנאיכו בחיבו מאין אנני מ' דיש וכו' אחר' יואל כל הכשוקים הנ"ל שנאים שהרוו הנשה לי שנון יעשיב ורוח נדיבה תשוכני וס"ל מאחת פוטנים דכאן ושטים שלילי"ש דלכטוכה מין להם סחך כלל · חתם · אחרו"ל דשמוחל הקטן רשוי היה חשטם כשנותו שטנרה עליו כשוקה כשמוחל הנחתי כלא שרוחו לא היה בשוי לכך וכו ורוח נדיבה תשמכני דהיינו רוח יצה"ר ומ"ל דהיה חיל דוקי. ראוי לכך לוה חשיה שלשה כוסנים. דוכן. והנים חשיב השן כי אינה נשתרה ט וכן ו · נהנית שאחת כך השנה שנחשלה · יאיב לני מני יק' אחי · לה לכני נחתין ושבר כי השנה שנחשלה דין חיקיבי דל ש שנאה לכני תנאה נחאיה עלשה ושם ל"ה ואחנו סנים ושוטינה

מאנה"ם לעקל היחיד ו' יחידו נפנים' ואחרו חקוח החדש חקוים שמין היחיד כחמן על ידי עניחו ואי ס"ד דשר כשנה דיין לומה לי כולי הסי לחנו נדוכיחי"ו ולקדשו ח"ל לקף לדידי קסיח לי ושלחיה לרש יפחק ואחר לאו הנח לחדש החדש דאוריית וקיום שטרות דרבנן וכחנוסם התו' ובדאוריית אין עד נשנה דיין מ"ט מסוס דנשיון סיעידו לפני הדיינים דכתיב ושמדו שני האנשים אלו הדיינים וכו' יע"ש:

הפרים לכני ה' אלו הדיינים וכו' יע"ש:

ואתה קשה דקיחה נמנילה שאלו תלמידיו את רשב"י מכני מה נתחייבו שוכחיהם על יסורין שנאמרו הדור כליה וכו' עד שאמרו לו מחור למו אתה ח"ל מכני שהשתחוו לנלם אחרו לו וכי חשש כניה יש נדתה אחר להם הם לא נשנו אלא לפנים אף הקנ"ה לא נשה אלא לפנים נאנן דהוא הניד נחשבנין והוא נשנה דיין ואחרי הח ס"ו הוי דאוריית' ואין עד נשנה דיין אחה נרחה דקשיח לי לרשב"י ז"ל לוה נתנחרך סיו' החחא והיינו דכתי' כי לו חיינה אלנו ואינה נמי פיש והוא כעל דרך אחרים ז"ל כשהק"נ רוצה לחשות דין נחוטח נאלך נשאלין על אשלה כדאמר וה' ז"ל הוא ונית דיני נאיזה נאיני לח הוה דיינה לח חיינה אלנו וחוי חחא כאן ונחחו שני האנשים וכו' והקשה הרי"ף ז"ל דרשת תלחידיו איך יחכן שחל חון הנחת שטורת אחשורוש ויעבנו הרנת חות ואחנן ו נירון שלהיות שם על אחשורוש נגין ב"ה ואחתה זה עשחו נשאלה כאי דעתו שנאלנו ע' אחיות אחר אדשחתה לח אכרוך חו לח אכריך ויעבת הם שה על נישול נכין החקדש וכל מי שכונה נאיזה שבוד הוא יורה. שהוא שחח על הדין ב"ה וכו' והרוחה יפלה שהוא שנחו ל"ל הרנים נלשון שהוא דוקא · ואוד אחין חוי יכולין לומר כן על יעשל דהא אחרו על כשוק נהרחוק את טוסר שלא היו הולים ישרל להשב נבניל שהיו רואים כלי ב"ה ולכי שהיו מנריש אחרו יאיש של נעד והנרלה לומר הוא דעקר הנורה הוא על שנוי דנרי אדרבי שהיה ניוח להם שחל יהיו נדרי עקר ולא יאחו נשם נאחלות ההם ואם לא כן כאדרבי הקש טורף ויכנו מסבודת חוקו דשב ואחיא כשה דאחרי נשנת אחר ואין אחרם אחר רב יהודה כל האנה ת"ח אין לו תהוף לאכתו ועל דנה אחת דכל ואין אנאחינו נחוחתו ואחלא ובאחר חכחיו היו להחלה אכיבת הרקיע ולא היה נהב סולט האיבת אין אחר שהחסילו לנשות אחר האחר ואחנו נחורת והחילו לנוות אחר דורשי נדק. חו עם וכשיל ידה נשם לחרדות הרחה חל הנה ואין כנשת נלי כנת ושורש הדבר הוא דכל יחד שהחלם אחים נשאחו נשוכן נעלוחיה. ה' לו לאלקים אינו אחשבת כי אם אחין אחשו"כ הכוכח נאלקותו ס"ו אין אחנהג עינו אחת החול והנה אוכל נו ואכשיו ניאני האן נהטען אלינו' נאלקי אלקים החוכיחים על דנר אחת הנאיני לאוין דקרא דאת ה' אלקיך תירא לא אחא להניות ת"ח כשנרת ר"ת שלא להניר ת"ו נקוחנית ולכן אחלק נאכנו ניד האשבת נאוכן

ע"י פסיקתא המצורף ומשם נוסף לחם לכי הטף למשפ הכתובות הרמוזות לתת לה ר"ל לה"ק מחדונה מי פחמר דחכיון סהיו ביד מחשורים שנקרא מנא מדמי נחזר ומסתיישנא מלחת לאנחל דנך התר היו מסבחים את ת' דייקוק הנקרא נונא רבא כדמית' נמפר התקנים ויו"ד ריבוע דלויתן ת"ק ת"ם סנכיריו וי"ו נוסף דלויתן • ולי נראה דמשבש זה תקנו לומר כתנת ויודעי חן כתנו שהוא דמו לשונא פקיפת דליף ניח אנכין כמד"ת טיבי ה' מסוטטת נכל האדץ וחני חוש כדי שיהי לכנינו נונא ויזכר הכוח נונא רבא מאחרת דנחנא נכל מקום ושיבי ה' מסוטטת מן הקצה

על הקצה והוא סוד כחוש כמחדי מקום נקיבתו •

איתא נגע נתגלח וגו' רבב"ח מזמנא חדא הוה חזלינן נסכינת' וסנגני סכינתא בין שיניה לשיניה דכוורא תלתא לילי ותלתא יומי וכו' חיהו נוקיבא וחכן נסכולי וכו' עד אחר דב' אבי ההוא נלמא דיתא הוה דחית ליה תרי סיונא וכבר על אחרי זה נעוחו נויה קחמי כל ס' נספרו הגדול תיפיה ומה שלמה חנוכת הגיוני היה לנחר הבנין על מיתה נרה כחנכיה אחר וחנה חדא הוה מזלינן נסכנתא כי כן נקרא נוף החדם כדפיידנן נזוהר על כסוק ויונה ירד אל יריכתי הספינה שהיה הנשמה מנכנסה בתוך הנוף והכא אחר אחכם דיום ס' נהיותו חתנוך חתיירני החדם דהה דחידם לנוף זה ושיהה חל כל ישראל כנוף ת"ש ת"ח שה לוקה נת' מחנדיו כל מנדיו לוקין קף ישראל דנהם בין שיהה לכיונו לכוורח זה החנהדם הנקרא תנין כמו שאחרו נ"לקוט על כסוק הכיל כאב עלתה נידו מול דני' אחר תכוסין הם נידי מ"ל דסב הם מיהן נידך אתה נידיהם מה הדג הזה כשהוא נולע כשהוא נגלע כך אתה נגלע נידיהם' ומוחר נין שיהה לשיהה מלטין ומשני יתהון שהרשעים נקריאים נשם זה ונאל שם שהוי נת' משפחות נזויות עשו ונחלק לזה אחר ישראל נכנסתו תחת יד דנזה הנת מנחבי דחים ומדמה תלתא יומי ותלתא לילתא הוה רמז למה שאחרו נ"לעל כסוק וינחו עלי ואל תשתו שלשת יחים לילה ויום למה שלשת יחים שחין הקב"ה מניח לנדיקי נעה יותר מג' יחי' וכן הוה שומר ונחניחתם אחה נ' יחים וזהו שאחר שיעשו נחנחים נשנגיל נרא זו תלתא יחי וכו' :

והנה יש שם מדרש תנוה ות"ל ונטו עלי ואל תפחלו ואל תשתו נכי יש מדם נם ומנכל מלח שהיה נחים על שולחנם מסבורתו של מחשורים והיתה הש נחים שלשת יחים לילה ויום ולא היו חתים חלח שהיו מכשיקין מנעוד יום ולמה נ' יחי' שחין הקב"ה מניח לנדיקים נעבה יותר מג' יחים ת"ל ואוח תאוה ומחעתי דנר לשות חפי חכם דקבה דחתי מכשיקין מנעוד יום היכן חקני חי לחרץ הקישין דחיך לא היו חתים ותקחר דך כיה סדר תעניתם שחתנה כל הלילה ויום שלאחריו ומכסו' ותוכל מנעוד יום שוב לא נקרא ג' יחים דעוכין אחי חקני לומר דקבלו עשריתם כדין תעניית ט"ב ויה"כ אחר תירץ דחי ג' יחים לא היו

פעורי נפשיהו כ"ש שהיה' יותר והסיב דכתני המקובלי' ההוא נסב' כנוד חכמים דחי שחוכל נגלות ושרפות מדיך שיתעסה ב"ש ממות רשעים לפטוד עמהו מכרת והסתת כדיך שכיר והיתך היו נחים ג' יחי' לילה ויום ולא היו חתים ידעה דחקני' יחים שהתעסו כן לתקן כל שנחם מפטודת חותי דבש"ח לא כפערו מחיתה נדל להו שנה ס' ותירץ דחכח קשים ו' ל' להסכיקו מנעוד יום דהוו ע"ג שנות רשעות ולכן לא חתו ונפלה לכל עבר ישראל אבל עדיין היו נדיכין כפי התיקון לכוס ס"ג שנות רשעים לכן נא פחרץ ולמה ג' יחים שחין הקב"ה מניח לנדיקי' נעבה יותר מג' יחים קבל ליחיד נדיך ע"ג ליחות רשעים אחר שוב ליחו נוקיבא וחכן נסיכולי על דרך מחחרש ז"ל נגחר' קסרי ויושלים אם יאחר לך חדם שחרנו שתיהם אל תקחן יחנו שתיהן ש' תקחן חרנה קסרי ויושנה יושלים תקחן חרנה יושלים ויושנה קסרי תקחן אל'חלחה החיבה אי חלחה ו' חרנה ש' דהו דקחמ' דנהיל שהוא היה נוקיבא דהיינו נגדולה אסר נדלו המלך זה נרא לחכן נשכולי יושבי חסך ונלחות דחי חלחה ו' חרנה ו' • או נחחד חיהו נוקיבא לו לענחי על דרך ישיב חחלו נרחשי והוא סם חחחרש ז"ל ת"ר יאכה ת"ר ויחת ו"ו דויחת נרך לחתי' נוקיבא ת"ש כולהי תשרה נחדא נוקיבא חודקיבא' והו חיהי נוקיבא דהיינו כשהיו חלויין חותו והיה נוקיבא קנו היינו נסיכולי לרחות נקחניהו כחשחקי' חדשבו • וכי תשחש לא חשני סכנחא טוענת ושכניו הקבה לרחות חהיכן נת חליהם כל הכשר הזה ת"ל דלא היו לומדים כל כך ואיתו חזנו חקיר חיש חיים אלכן התניינן הנוטרת על דרך ויחסר ה' על חזנם חת תורתי זה חיהו דכל יום ויום היו חרני' נלמודם נהחוק ולא נדנים רבות והרחיקו דכי חתת רב דיתי חיוב דכשיעור מחחחילין כלי חיש שהוא שעור קטן הוו חשני ניהכן כרבי רחו לתלמוד נגלי שהלומד בו יוצא ידי חובתו יש כלול הנת חן הכל ד' סכרים ושתת כדרי חשנח הזו שלשים וכלים לתיפיה הוי ניש והשתת קחחר דכשעור קטן נזה היו לומדים למוד ת' דחכני שיתת כדרי ויולמין בנ"ידי חוצת לחוד וכדבה' רבינו חם נפ"ק דקדושין ופיד קבה דכי שדח כרשת נירש קדמת ליש חיהו זה יוצן ס"ד חחחר רו"ל דנחרת נלוי ידוע לפני הקב"ה שיתיד חמן לשקוע שקלי כל ישראל לכיך הקדיש שם ליהם לכקלין היינו דתנן נ"ח נחדד חשחיש על השקלים ומכסיו קש התחה דחכילו קיתת דחיתש נלחור ח"ח כי שדח כרשת נירש קדמת לגורה ו' חיהו שהוא הש"ת הנקרא הוא כחוצח נם הפרדם והקדיש שקלי ישראל לשקלי המן ולנתי כחתרץ לחתי דב חבי וחחר דחל תקחה על החכן חשים ו' ההוא הוי נלדנת דיחת ולכו של דב הוא להיות נולע החחר עד שלכשחים נחלע נ"כ ויהיה לחכול נשכול מחכל ושרף ונחש • חרעילו לחם :

פרת לבנון

אכלה מנויס ויתנכו וני יונן נהנין תחילה מחיר דוד עלמו
כבירים רבו ודעבו ודורסי ה׳ לח יפסרו כל טוב דחה
ענין דורסי ה׳ שלח חסרו דגר לכבידים רבו ורעבו ונדוקה דחית
נחדרם ס׳ר הסידים של פסוק מה יפו פטחיך נעסלים נת מדוד
מחנה נסני מחים שחלבו לרגל ושכחו כך של חשים חון לניחם
כסנורים נהוירתם לח יחנמו מחומה וכשחורו מנמו מריות סניב
ככר שומנים ומוגס מוכלים ולכל וה כדי שדורסי ה׳ רהויגו מוקס
שהלבו לדרום נת ה׳ להקביל פנת נרגל לח יחסרו כל עיב ומתי
שניר ודורסי ה׳ עם מה שחסרו ז״ל נענת דכתיב הכל נידי שחים
חון חירחת שחים וכתבו שם התים׳ הכל נידי שחיב כירם חריח
וגגני וה ודורסי ה׳ לח יחסרו כל טוב ויען חריח נידי שחים הוח
וזה דקחיר נ״כ יחכלו חגויס וישנבו נלטון פתיד דהייט חסוקו
דגר שנכחו חין חנים כשנורים לח יסת עוד לניחו ויהללו כל
וה נת ה׳ על שנקן נלנם דעה להיות חשדושיו שהלבו לרגל דחה
נלחו הכי חיכי חיתי להו הנלה וו כי עני ק״ה ניס׳ לקדני׳
חו כחחר יחכלו חגויס וישנבו וט׳שם חלחרים ז״ל נפסוי׳ חחר
רבח נפ״ח ח׳ חול נכל ושה נעל ולח תחכל חוויים ותינגולים ויהח
לנך היוף עליך כי תחח כיולח ח״ר ויחכן חחלין חנלית נחסרנת
דחכיל חלינח טעי נפלי׳ דחכיל קנולי חקיקולח חתח נכיב ונו
דקחחר יחכלו חגויס וישנבו וירבה חכילתם תהיה נרינה וחכנבו
חחחת ניוב החכילה וחין לומר שיהיה לנס רוקק עליהם הפחד
הגוסה נהם שיגח לחנוס קיחס דחדרנח יהי לנבכם לבד ומיו
נהפקס : סנים ורעבונים ניחס שלנס חפחד :

ובמה יונן כיכח הכסיק וחכלחס ח׳ טל וטנוע והללחס ח׳ ה׳
חלקיכם חסר עשה כיחכם להכליק ולח יבוקו יחי לעול׳
ירגח דהנס דחחרתי לכס שתחכלו חכול וטנוע ח״ח חרוב החכיל׳
לח חנרבו לעלות לעלייה להסניר עלחכם חחחת החוין ורלין
חתכם לחבוע הקפחו כי לח יבוקו יחי לעולם ומחר נ״כ ולח
יבוקו יחי לעולם ע״ד חמן דחכיל די לחי דיליה נחי׳ לחס׳ כולי
נחסיה וההתח הכריקחר ומחלחס חכול וטנוע לומר דחניחה
זו נחה לכס חכח ההקנות והחלוחות והנסרכות לנדיות זהניהו
סיוק דנחן לחתכולי נהו דהכל לפי החניים כי ולח
יבוקו יחי לעולם ועיב ודיחס כי נקרב יסרחל חגי
להנסוס חתכם חיד החלחה חברכהכול חנרכה נחתל׳ רחוים
ע״ח חלח להחיירה :

ונהו נ״כחונת הכסיק יחדה חפו ניו׳ הנוח ותוזנתי חסתרתי
כני עמם והיה לחכול ומנחהו רעות ונרות דר״ל

פרשת תצוה

והיה נשניל חכול מנחהו רמות רעות תכוכות זו לח זו ממל
החחור דחכיל חליקח פשי נשילתח ומחטתי חוחריס דנר
חחת ״על פסוקיה והוח כי חחרו ז״ל על כסוק ומנכי
הסתר חסתי״ כני ניום ההוח חכלן רמז לחסתר מן כתוי ועכשיו
קלקוח שניר ומרה חפי ניום ההוח וט׳ונחים והסחרתי כני חסס
דחיירי ניחי החן והיה לכה נדה זו לחכול מעור החכילה שחכלת׳
נסעודת חותו רסב פרשיכתו רנגן לרשנ״י ולפד״ן סיפים
דקרח דקקחיר ומחר ניו׳ חהוח על כי חין חלקי נקרני מנחוני
הרעות החלה לחי נשנירת רשנ״י נוכיח דקחיר על שענדו לח
הל״ואהנל כי חין חלקי נקרני ירמה שהסתרתיו חפני קרה לי
כל וה חקרה נלחי טהור ויפה כיון דס״ו ז״ל נפירוש החוח׳ נחחר
והסתרתי כני פחי שחיני דוחה נעפיתם לרחוי עיון רשנ״י
לחלמידיו הס לח עשו ח״ו לפנים חף הקנ״ה לח עשה עחה׳ חלח
לפניה וזהו דהסתרה ו חיכה הסתירה חחת חלחלפניה כחי
חחיני רוחה חנל רוחה :

פרשת כי תשא

נחל איתן

צ״ה נחדרים ס״ר שחיל נך כחיוקי נחח היא לחנות יהו לקנל
התורה ולומר כל חסר דנר ה׳ כתיבה ונסתם שחח נחח
היה להס לומר חלה חלקיך יסרחל חתחתת ס״ב והוח תיוה ז״ל
לקדי׳חה שכתב נעל חנלה חמוקות כי נחכירת יוסף נתעירת
הכ״ד ויוחין דחסתנח שהוח נחח ומיב״ל וחיו שחיר ויקחר להס
יוסף ניום ה׳ ר״ת חיכה ויניחת חפרים נתקן זוהחת זו ונשחר
שם היום חתם יוחנים נחדם החני׳ר״ת הקיב״ה ר״ל רניע הוחן
שחכסיק חכם הוחקחת ולכן חרו״ל כשנחדי יסרחל על הר סיני
פסקה ווהחהן כי בלוחות היו כתובו׳ חזה וחזה חל לוח היה חנרך
וי״ו טפחים ורחב ו״י נחנת כלוחות ך״ד טפחים וזהו סוד חזה
וחזה כי כל לוח נכני קנמו היה י״ב ונקשה סנירת הלחות חנרת
הוזהחת לרקויחה כ״י חקח הנגל ויגח זהב החסקן ויכבר על זהב
הנגל לכי שהחסקן היה חקושט נכ״ד חיני קיסוטין יס״ם ח״כ
והו דחמר קדחר רשנ״י נמה היה לחנותינו לקנל התורה כדי
שעל ידה תתקן החיב״ה היינו כ״ד ויוחין שנתיחדו ותכסוף
וזהחתן עחת נמה היה להס לומר חלה חלקיך יסרחל חתר על ידו
חורו לסורם ונתעורר כח הדין עליהם ועם ת״ל דהיקה תחיתם
ננתי החסרים ועחת עחת יקרח ח״כ להה להו לחוח על התקון
נכל קוחן ותוקף ולקנל התורה שחוקן דחכ״ן הס נלכדים

ויתן

ויתן אל משה ככלותו לדבר אתו בהר סיני את שני לוחות העדת לוחות אבן כתובים באצבע אלהים ומן הדברים האלה הנאמרים בפרשה זו נתברר לכולם שמשה רבינו עליו השלום נתכפר לו על חטא העגל ונתרצה הקב"ה לשרות שכינתו בתוך ישראל ולכן ציוה אותם על מלאכת המשכן שהוא מקום הכפרה ומקום שכינה ומפני שהיה יודע משה רבינו עליו השלום שלא נתכפר לישראל אלא בשביל שהתפלל עליהם ובקש מלפני הקב"ה שיסלח להם לכן כשנתרצה הקב"ה לישראל ונתן להם לוחות אחרונות ביום הכפורים שהוא יום סליחה ומחילה ומתן תורה לישראל ביום הכפורים לדורות כמו שנתבאר בפרשת אחרי מות בס"ד ל

לתיד ויומי לחוד ע"כ ויש"ת הוא דהטעם שעשו ישראל את העגל הוא לפי שעשו בעליית משה למרום דהוא סמר להם לסוף מ' יום מכי נח נתיך שם שיעות כשעורים הם שלושו יום שעלה מן התינן הוא יהוא סמר להם שלשים מ'יום ולילו עמו נתוכן דמח"כ חשה נתכם מי חציך לילי לחוד וחטעם זה הוליכנו מהגריס ח"כ לא ידעינו מה היה לו להיה לו לנוח לם ק' מ' יום דהכי לחוד והכי לחוד ומי סנר שלשלם יום ולילו עמו קשה על מה העיתם מחגריס קודם וחכן ע"כ דסח"ן זהו דמחר קשחר ליה הם ית"ת לך רד כי שחת עמך והטעם שעשתו הוא משר הוכנת מחרן מגריס כי בזה נתים בגדך נמח"כ וכחדודר • ושמ"ש נם ד' נפ' שמעת על כשון ויחמר ה' אל משה רשה רשיתי וכו' :

כי תשא את ראש בני ישראל פירש נמדרש וז"ל רבינו סומרי לנשמי מין יפוטתה לו נחלקים שלה רבנן פתרון קרח נאה"ם רבים אלו שה"ש שאומרין לישראל לומה שעשתה על הר סיני אנכי ולא יהי' לך ולנשוף מ' יום פשומת העגל תקנה יש להם וישראל אומרי' ומתה ה' מנן נעדי שהנעת עלי נזכות אנותי כנעדי ומרים רשעי תחת שהיינו חייבים לך הרחת ראש שת לנו תלוי ראש על ידי משה שנ' כי תשא את ראש ב"י ונתתה כל לב חוחד לרחית נחרובה התימת הנדולה דעל מה ועל מה המתינו כל כך שה"ש לקטרג לישראל על טביית העגל • ותו מה תשובה היה ו לשוש פי דובני שקר ולכאות השתם נעכה מניקנת • וריש לקח לי הר"ר שלשה נמשלן מרובה קרן עם הת דקי"ל דנר חשוב ודנר שנמנין מכילו נמלך לא נטיל ואיתת נמדרש דישראל נקרחין נר שנ' כי תשא את ראש משל למלך שהי' לו כורכרין הרבה והיה שלוה ש"מ ומוחר לי פורפירת זו שהיא חביבה עלי מכל כורכרין שבעולם תן דעתך עליה שלותי נעת שנכנסתי לחלוטי כך אחר הקד"ה לאשה תן חיניך על ישראל וכו' ויעתק הרב הנדול רבינו ויעשל כתר דורסי טוב דלכן נרים הש"י לאנות את ישראל משום דאית' נם ד"ל שהוא חינת כיניך נתורתכם אחרי רבים להטות וכ' לוחות ים ש"כ מן הויין רוצה לומנם נאמת לא זו מדרך יען וניהן ישראל הוו דנר שנמנין דקי"ל דאכילו נמלך לא נטיל נאוכן דאמר כי תשא חיינין ישראל על אמת' העגל לאחרש כיון שנשתרה טענת האין זהו דהשתא דוקא רצו ותתו על ישראל הא"ה לקטרג נשומרם דנל"נ לא היו חייבין על העגל כיון דנאוכיחית כתיב אחרי רבים אבן השתא דאכי תשא ראש הוו דנר שנמנין אכילו נמלך לא נטיל וחייבים דהשתא לא אזלינן תו נתר רובא • ומי"ת נם ד' נפ' נלך על נסוק כי תרחם עורים אחריהן וכפ' נפ' נטי אבל אחר שוד חזקה ים ליתן לנ

מה רבה נת..רו נאמרתכפת לן אם השמיטה היתה נשני תו לא • אבל כת' הלקט יוסף דהש"י נרחה על הר סיני להראות דשכינה נכל מקום ומה אי טעמא אסיר לעבוד ע"ז אסתי' להקיף כנו' לעבד נכני רבו לזה אמרו אה"כ נשלמה חלו ישראל לא רצו את נגודו של הקב"ה השפל היה להם התנלות של עשיית העגל כיון דאנדולת העבד נדולת האדון אינית אכן השתא שאהבו של ס"ו דייקא דלכך העדיים הש"י ונתן על הכר ההוא להראות דשכינה נפ"מ לנשוף מ' יום היה להם לעשות העגל אם קי"ל דאמרו לאחלוק וכו' • אאמר שוד ישראל אחרו ואתה ה' מנן נעדי שהנעת עלי נאוכות אנותי נמאחר אחר ז"ל זכור לאנרהם ונו' מה ראשה להזכיר נ' אנות הללו שלא כך אמ' אשה רנש"ב אם שרשה הם חייבים זכור לאנרה' שנתן נעמו ליעקב על אקדומת שאך נאור כשדים אם שאינה הם חייבים זכור ליעקב אבינו שכשנ לאחרו ע"ב החזנה אם נלות הם חייבי' זכור ליעקב שנלה לאחרן לכך הזכיר נ' אנות ש"ב וק"ק מהיכי תיתי ליה דהוו חייבים נ' שונשים הללו ונדאה דנאוקמו אחן נ' שנירות עשו ק' אחטו • נגילו שנירות והוא דינהיבו כנגד כהן שאינתה דאינה נשריפה נ' אפשו נש"ד שהרנו לאור והיו חייבים הרנ נ' שנדו ש"ו והיו חייבים נלות דיוקא הוא שנשרה זו שעשאה נשוגג להורות תשובה לרבים כדאי' נש"ק דש"ו ותנן נאנות נלות נא לשלם על טובדי ע"ז ולכן חרש"ה כיון להפיר דוקא זכות נ' אנות כדי להניל את ישראל מנ' כורטניות הללו אחבוכותם של ישראל נ"ב נאחר' שהנעת עלי נזכות אנותי דייקא אמר שוד ואתה רחמי תחת שהיינו חייבי לך הרחת ראש לכן נתת לנו תלוי ראש נהוא אחמין אנשים השקל אל כי תשא ונו' ונתמי היש כופר נפשו ונו' ואחה זכית נמחצית השקל הוא נרמז נעל נרכת שמוש שני טשתי' על אחינת אחני השקל הטעם הא' יאמר והב החשבן ויכפר על אחינת הפעל והטעם הב' כדי שלא יחלוט נהם עין הרע נאחת דהטעם הא' יש להם כפרה אבל הש"ב לטעם הב' לכך רצו ישראל להודיע לאה"ע דטרחת אחת שיקר דהא ניכר אחרו כנתי שהשר' השכינה נתוכינו על ידי המשכן ונאחרם אינה דהוא היה אנאל לאחם אחין הרע וא"כ כיון דנברים לנו המשכן להנן על עין הרע על כרחין נ"ל שה אחני' השקל הוא לכפר על עין הפעל ולכן שניר קאחר תחת שהיינו חייבים לך הרחת ראש נשניל העגל לכן נתת לנו תלוי ראש ש"י השקלים •

ויקובו לנחת זה שכיכות דמים כמו של"ו אחרו ויעתקו לכנינו אף כאן נהוא אור ום"ל ויאנר ה' אל משה לך רד כי שחת עמך וכוי נאשר אחתי נך ו' דיוקי דוקא השתא דהוה להון תרתי ש"ו ושכיכות דמים ונש"ו לאחוקי לא אנן אינא נכ"ק דאולין אנא לן דאזלינן נתר רובא ולאחר רחמנא שיכך דם האדם וכו' ולשון טרפה הרג והורג את העריכה כטיר שלא לשון דאזלינן נתר רובא ורוב נני אדם נריאים הם • והנה נריאים אנו לתת כני הרחות לתפיית העגל ולוחר דעשו לן דאינון סברי דנתר רובא אזלינן ורחמנא אחמר אחרי רבים להטות אחר על זה

ניתיירר עליהם הדינין חוץ דמכיון דמולין ניתר רובן ונו׳ מדם נדיחים הם וחייבים וס״ל דהתירוהו כסנהדי׳ דלמח סתרה הרב דבתר מיעוטא מולינן עו״ג מחתי חזו לשקיל הדבה ואל ניתר מיעוטא דמיכון ישרל נמוכן דואל הכח קלא מדחי לה ואיל הכמיקח מדחי לה לכך תיקף ומיד מח רחמנח לך דד כי שחת תחוך בבבא דוקא דבלח הוחברות הדינין חוץ היה להם התבנל׳ על מעשיח

הבנל מסק״ס הם ומח ונסח דרכם לכוונם ׳

אומא נמר׳ לך ה׳ הנדקה ולכו נוסח הפיום מ״ר פ׳ לך ה׳ הנדקה נמן ולכו נוסח הפיום בחבבה הבנל מ״ב והוח חמוה וכנר נבחבכו נוכחה דיוק ומבלי הבחרת קיבוחית כ״ל בחמ״ב נס״ד נפ׳ בחבלוחך על פסוק יחבה נפשכו ונפשה וכו׳ ויש״ם זהו דקחמר לך ה׳ הנדקה נמן כי נזה היינו חוריש בחבוכה מחמח שמניד שם ס׳ לחבחין חוץ׳ לח׳ חזרון מחנם חה חמר נדלה נפחיכו ולכו נוסח הפיום בחבבה הבנל שבל ידו חורמו לסוריכו כחמר׳ ז״ל לח יבבי ישרל חת הבנל חלח להחיר להם חת הפריו׳ כחמח שכל חה בחקנת נמן קלקלו בחלה חלקיך ישרחל ׳

ובזה חזן מדרש חבוה דחי נרו״ל ות״ל דכיס נידלתי ורוממתי היח נמן ושם פשטו כי בחבבה הבנל ע״כ והוח דיבור היח ק״ו המנדיים שהיו מוחרים הפחח של נוסף שלטו על נפחיהן לח כ״ם שה יבבה הב״ד נתן לכו חת היח להוציח בלבן מביים דלו בדברים שהיכולו מביחים בוחת לח היה לכו לקבול חחוריו לח כחקי״ן נח כיון שחינה חין מחבילין חוכה מחרומ׳ חנים ק״ו והוח דקחמר נמיס נידלתי ורוממתי בכוכה מכוונת ירחו׳ רבים בלח חטחו בזכות חמנם שה הושיללי חקנתי זו כיון שהם פשטו כי נחפבה הבנל דחכה חוכח שהיו מדוקים בדיוח נמלחו

סיחרין כיחתי הרבייה להנחתן ולטוחתן

ושה חמר נחלני מחרי יוסר חחרים ז״ל נחדרש מ״ש יין נחת שה להיה לחנוחינו לכל חמר דנר ה׳ בבבה וכפחש שחת נחת שה יבבה לכם לומר חלה חלקיך ישרחל ע״כ יקדים חחרים ז״ל נבבה שבחדו ישרחל חל הר סיני חמר לכם הקב״ה הביחו ספר יוחסין שבכם וכו׳ נחיכון דהה שביחן להם כלי חמדה ולח לח״ם היה חחפח היחן נירושין בבריות ומ״כ נחה היה לחנוחינו לקבל החורה ולומר כל חמר דנר ה׳ וכו׳ דחכח קבלת חורה חחבירת היחן מיוחסין נחמנם שחת נחת שה היה להם לומר חלה שלקיך ישרחל דחניח חוכח דלח בבבו כי חם לח בבריות ׳ חו נחמר בם הח דכחיב נרח״ם ז״ל נפ׳ חיזות חרם שבבח בקבת וכן חרבה שבבחת לפקח חין קדושיהן נחורים חן החורה חלח חדברי סופרי׳ וכתב ז״ה דבדבחי׳ שחקנו חכמים לחרם ולחרבת נשוחין הם חדברים ומ״ב דחילקין בנח מ׳ שבני שהם שבק קדושי חורה ח״ם חין הלכה נאך כדפסקי הב״י ס׳ חמר חלבי דורבי ומח נכלל חלח חה שבכרט ה״ה הרב המחיר בח״ה סי׳ ח״ד ומיחת בחדרש ופכיין לקח קומד שלח היה בהם חדבין חל כל חמר דבר

ה׳ כבבה חבבחת זהו דקחמר נמח היה להחיריו לומד כל חמר דבר ה׳ בבבה ובפ׳ דחני׳ חוכח דלמו חרבין הוו וחכמי הקדושין קן בוק״ם דבבחת נמח היה להם לומר הלה וכו׳ לפיך חמרי הבחלי׳ דבל״ו היה להם להבנלות חל חבבה הרי דלמח לח חסרו כיון דקדושין לח היו חוכפין חבב״כ הבחת דמח ויבבי כי יקים חל ׳ גרסינן נפ״ק דנרכות מ״ר יוחנן משום ר״י מכין פרין רבבין

למדם נבחבת כבשו דכחיב כני ילדו והנישותי לך מ״ל הקב״ה למשה חמתן לי חבר חיבנרו כני ב״ם חל ומם ומח מיכח דיבבר דקחיה דקב״ה מין דחניח וחל ומבם בבל יום וכמה ומחי רבבי וכו׳ וכמה רבבי כמחרים וכו׳ ב״ם וקבוים לי דכבין דחכיר ר״י הח דקחמר הב״ה לחשה וכו׳ נוחמי דחיכח דיבחח קדושי ח״ם כריך ומח מיכח דיבחח וכו׳ חו דה״ל לשנויי חקדש דבי רבבי נחכו ונו׳ דמה לו לחרון חבסוק זו חל ומבם בכל יום דהוי חבם נדרש בלח שלו וכ״ל לחרון בהרבים ביד קדושי שחרת והוח דנודחי ידע ר״י הח דקחמר הב״ם זכחה רבבי כפחרי׳ ומ״כ חין מדיחי רחיה לה דחין חרבין למדם נבבחת כיבבי חהח דקחמר לה הקב״ה לחשה החחן לי וכו׳ בכחה רבבי יבבי קדם שהלי דנורו של דמי ל״ל דהיה היח קדושי הבח׳ ושי בידם וכו׳ בלומר נחחרו כל חלו הדנרים החחן לי וכו׳ כבד חבר חוקו רבבי ומח מיכח חוד זבם ומבבי חין סב׳ וחל ומבם וכוח ר״ל שחלם שבחוקה שבה לח חבבחת לה חוד זבם ׳ ח״ם ודבי ליה למשה ירבנו בחחרי רבבי ביום מחר כי חל זומם בכל יום :

הקשת הרב נבל מדבר ישחק דהכה מחרו ז״ל חין מדם חוטח׳ חלח חבי נכבם בו דוקח שחוטת סל׳ חבר נוחלנו ומבר חטחמו וקבה הרי ק״ל חוטה כשוד מכל הטופין חנד הדין ותירן דדין הם״ת חל הוח חוסך על חבמו כח קיבר מבר ע״י זה בח לידי חטח נודחי והבב נבל יד יקיחיהל הקשה דהח מחרו ז״ל ה׳ חבי הוח קודם שחטת החיים חבי חוח לחחר שחט׳ המדם ומה לריך החד לחיחת רחמי׳ מהר שחטח מדם כשו הוח מנד הדין דדיבו כשוטה ויחירן מה חירן ומלבד כל התירוצים כ״ל לפיבב ע״פ מחחדם ז״ל שה פשוה ישרחל נחשלו ישרחל נשה מה שה לוקה נח״ח מבריו כל מבריו חדבישים כך ישרחל החיים ח׳ יחטח ועל כל העידה יקלוף ומיחח בח״ל חינל נחבירו סי׳ קכ״ח חנל נחוק חייב חבי חבי חנוס דחדם חועד לעולם בין יבד בין יבן בחלח בחוק דשוח בעבו כשור חטבם הב״ל מ״ח חייב הוח מנד שבחטו חחבירם לכל השלם לכף חובה והוי חחם כחוין דהנם דהוי חנוס מנד היבר חייב ולכך נריך למרה רחחיים חף לשחר שחטח ובזה נבין כוחת הב״ם דקדושין ת״ר לשלם יבחה חדם בעבו חלבי וכלי חבי וחבי חייב חשה חבוה ח׳ חשריו שהברוש חת בעבו לכף וכוחת חבר יבבירה ח׳ חו לו שהברים חת בעבו לכף חובה דחכ״ם יעשה חבוה ח׳חשריו שהברים וכו׳ ב״ה בעבירה ח׳ חו לו שהברים חת בעבו וחת כל הטולם כולו לכף חובה שבחת

וחוסן ס'וכו' כפניל תטח יחיד שבשם וה מנד משאו ומכל
העיים מילו טוגה הרבה ע"כ ולכתורה נרתה דמיכם ניבייאו
דלת"ק מדם כיהון מנד מעמו ולרחב"ם מדם ניהון מנד רוב
העולם שהכריע והכונה היא כמה שממדנו דקשיא ליה לרחב"ם
נדגר ת"ק דאיך יתקן דיהיה נהון המדם מנד פנמו הא קיל"ן
דשוטה כטוור מכל שונאין מלא ודאי ע"ל דהא רמוי לו והשבשם
שהכריע את עצמו ואת כל העולם דהוי כמו חזיק למחרי דמב"ג
דהוי מחתת חוגם חייב והשתא כפי זה קשה דמכיון דנמצאה
הענל היו מניסי כדפי' ם"י ו"ל על פסוק ויבאימו מחקרת
הכתוב זירוס כדי שיתשתו מחתי מקחר דחמנה ואחד מפי נהם
ואכלם הא שיטה כטוור שכל עונשין מי לאו דנמחר דש"ז שמני
דמכי מנכוה חייב וכדמיתא בכר' ר' יהושע ל מחר רבנן הלא היו
נכלל לא תענדם וכשרים לך הכתיב וחי בהם ולא שיחות בהם
יגע בהם והדר כתב דחמנה ולא תעללו את שם קדשי דחפילו
בחוגם ומוקי לה היא הש"ם בכר הסיק וכפי זה קשה ג"כ על
מהרן דהנם דהיה חוגם שלא יהרגו מוהו כמו את חור מ"מ
כיון דהיה בפרהסיא חייב ו"ל דחוגם דידיה הוי מחם כיון שכבר
קומתו בינ"כ דהיא לא עשה חטא ; הלל מלמדים שהו מעשה בנוכו
ומין מדם מיסר דגר שמינו שלו כדנבן' לן היא מקרא דומשריב'

תרגום נחם ·

ויחל משה את פני ה' אלקי ויאמר למה ה' יחרה אפך בעמך
אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול ביד חזקה ובזרוע
מארון מכך והנחם על הרעה ל"ל הא דאיתא נסיטה הכי
מחני נא דאחר דוד ו' מסקיות מד מדודי נהנם ותמניא מיתיה
לעה"ב והקשו הרים"ל מחרינן כפ' חלק נרח מזנה מזח מצח
לא מוכי נרח מין מגדשם מניל את ישראל ומין ינחק מניל את
עשו ותירצו חה שתירגי זל"ג דהא מחרינן מין מצח מוכי נרח
היינו כשהנן לא התפיל על מוחי דגר והכא כשרמה מנשל ם
תלוי נרפיון התבלבלות שלך נפשו נ"ב למגדון וזו דקאחד ואחל
משה וגו' וכור לי' דנלמ' זה מי לא הייתי מקריש ומקבילה לא היה
לי מנח להקדים זכות אבות רמה ק"ל דמנח לא מוכי נרח מנל
שכשיו דקרמה התפילה שכיר מני מוכי' את אבות וכתר למגדה'

דבוה מנח מוכי נרח :

כי אות היא ביני ובניכם לדורותיכם ובן בהקדים חיה שכתב
. בתל שבתי שמים דנלות חמדים היה לכפר התקע"ד
דורות מפר קומטו נלא תת הקודש בשיר בוגה
פילחת ומקרבן והם לא תקנו בהמדים כי אם רחב"ל כר"ם
פרש רב שלמה וש"כ קש"מיך ילמי קודש זמנן היה להם לתקן
כל הסך המכד וש"כ לנחת לוה נרמה דניוה להם מיר הש"י
חזית שבת שלה תבל' לתקן התבל' שבים הניתרי כי תשב
ורא"ב פולה תקקע"ו וכו דשפיר קאמר מך מת שמותי תשמירו
והטרב הוא כי אות הוא ביני וביניכם הלא הוא כחום שחדי חתום

נחמרותי דלכך נתקבחתי לנחת לכם מנוה ו לדורותיכם ר"ל
לתקון דורותיכם דייקא מפני לא תקנתם בימיכם בחנרים :
ונפשו נזה דנרי הכתוב הנא מחריו דקאמר ושמרו בני
ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם נדי שולם
דר"ל שתקף ומיד קיימו וקבלו עליהם את כל תוקף לשמו' ולשבו'
את השבת לדורותם דייקא כלומר נשביל תקון דורותם שלא
השלימו לתקן והיינו כאשר ניוה ה' אליהם להנאתם ולתועלתם
ובזה נגין דנרי חכמים ומידותם נילקוט על פסו' נאמו נאמו

פתי אחרו ישראל לפני קב"ה דנם ע"כ היו שאמו נבלות
נדין הוא שלא נשמור את השבת ע"כ והוא תמוה ולדרכינו מתני
שפיר זהוא דרך אחרו ישראל ניהול נתר שנאמר אחי נתת לנו את
השבת על כרחין ל"ל כדי שתל ידו נתקן את ש"ב דורות הנוקריס
הם שלא השלמנו לתקן נבלות חנרים ת"כ פעמים שאנו נבלות
ואחרנו תחת אלך ושרים חמלא מוכח דנזרת אלך היא כדי שנתקן
מה שלא תקנו אנותיהו נחנרים ות"כ נדין הוא שלא נשמור את
השבת כיון שתל ידו לא תקנו הקודות החנריס : וכאורי הנחל
אחור עיני ו"ל כירם כוכח הפסוק ואתה דנר אל בני
ישראל לאחר אך את שבתותי תשמורו ונו' לדעת כי אני ה' מקדשכ'
את ש"ם ד"ם נפ' אחרו על כסוק ואתה אלה אל החלקים יש"ם ואז
דקאחר ואתה דייקא דנר אל בני ישראל יאין לך רשות שלית אחי
והטעם הוא כי אני ה' מקדשכם ידעה מלית שבת הם בקדושת
לנבייהו ובך דיהין אין שלית עושה שלית דחילי ניתהו וחילי לא
מחשרן ניד שלית · ודע דכתב הטור נת"ה סי' כד' ו"ל ובך
הנבל שבאן מתנה לאחתו אין קרקע אין ביטלנים קנאה
ואין הנבל אוכל פירות וכדאי'נפ' חוקת ע"כ ואיתא נגמ' דשבת
דהשבת היה מתנה לישראל אחת הבי' כדאית'התם מתנה טובה
יש לי בבית גנוי ושבת שמה שו"ק ת"כ אין קורא אותי שבתי
כדקאחר אך את שבתותי דנרתה דיש לו חובת הגוף מחלוה זו הא
דאיתנה קנאה ואין הנבל אוכל פירות ואי דנה הוה ליה למימ' אך
את שבתותיכם תשמורו ואפל כי אחי שכתב עוד הטור שם נשבי'
ו"ל ולוה"ח שאינו אוכל פירות כשבאן לה אחר הנשואין אבל אם
נתן לה קודם לנשואין אחר שידוכין ואירוסין אפילו אם פירש
נאתנה אין קידם כשואין אין לאחר נישואין כיון שנשא' אתנויא
ליה זכות הנשואין עליה דאחי אחרא דמאנייא אחרי נכסי
לוכות נפרעותיהן והוי כשאר נכסי מלת שאוכל הבירות ע"כ
ונכסי אחר אחי ה"ה נגד'ן דלוה הבדים הבי' ונתן להם אתנה
זו קודם כשואין ואנשי קודם מ"ת כדאמ'ל שבת ודאים נאחרה
אבקיד כדי שיהיה לו חלק ונחלה נשוב הנאה אחנה זו ולכן שפיר
קרי לה שבתותי () אמנם עדיין לא
פונה לי נכסוק זה חלת לישבת דאה היה אסור אם היה אומר כי
אות היא ביני וביניכם כי אני ה' אקדשכם ונ"ל שם הם דנרשינן
נגמ'ן שלאו ליה אבי רב לשמואל ולאדמי דנינו אינו שליה קול

מרחשון ונת מחר וקדשה מהו שלא להו תפת והעמידו הדגר על
גודו תלמת דמר מבליח מלמת דקדושי דקמת למו קדושי מבליח
מבטלין קלח והת נהדדמת מיהיה דשחוק הוח ולח מבטלי קלח
קלח דמי מבליח מלמת דקדושי קמת קדושי מבליח ניהו לח
נריב נט מבטיט"כ ח"כ והג דשפי' קמא לדעת כי מני ה' מקדשכ'
וכל זה היה בדעת ובמועטות דגלה בתורי ה' לבתר' דהיו ישרל
מתידים להמילו בתל מחר דלוני לומר בתנית שור מוכל בשכ
לכן מה עשה הוציח עליה קול לדעת כי הוח ה' מקדשכם בתנת
שבת דמציון דמבליח מלמת דתכסו קדושי קמת לעילה קדושי
בתרת למו קדושי ניהו מקום דחינן תוספין : ונוכל ג ליתן
טעמה מספקת למרש"ה על שסיבר הלוחות דבתכוין
בלח יפשו מסילה והמפרשי' כתבו דכשהר הוח משכם דנחנם
כדמי' בחדרים נשתכל משה בלוחות ורחה שפרח בתך מחלייהם
וכיבדוהו' משה ונפלו מידיו ונש"ך ידיך נפטר מי לח מ' יתן
דנשבע על חנשו וכח"ם הרחב"ם ז"ל נפ"ג מס' סלוחין כל סלית
שחירב לו חוכם והכסיד נשבע על שיבתו ונפטר ויש להלין
דהיינו דוקח בחקום פליכת עדים חבל בחקים דחיל לח משתבע
כדכ' בהר סיני ושח' בחדרים דחוהו הזקנים ודמי שחרי שחז
משה בדתים הלוחות והם שחו בדרשו ושוך כשר על משה יות' שכחן
על ע' זקנים כל ולכל היד החזקוחה הכתב שלשם שפרח וכיבדו
על ידו בחיפן דהוי ספיף חוכם בחקי' יבדים ומין לומר דהוי
תחילתו בפביאה וסופו בחוכם כנ"ן ההוח בגדרת המפקיד זוני
בני חבריה שיתבטלוהו בגדריפת דשוכבני בליחר בתוך מחיצה
של קנים חו בתוך של כל ערבה שעשים בידי ניפו ונבנבו
משם ושחר ר' יוסף שתם"ג דלעבין בבני בטירוף הוח סיין דרך
בבני לילך שם לעבין נורח פשישת היח ותחילתו בפשיעה
וסברי בתוכם ושויב כיון דשר הוה קבריפהו בחיבת לח מבבני

וכו' פי' ל דשמני הכח דשחי ה"ל למבבד :

ואבא והבה מבטחם לה'מלקבש דשה סיין לישרל שמידה
ומשקבשו שמשם ושבר שת הלוחות ושחר להק"בה
שם חטחו ושני חטחתי שבשרתי הלוחות שם חוכל חיה להם שף
לי שחול של ושתה שם בשת חטחתם בב לחטחתי שחול ושם סיין
בתה חוכל להם של תשחול לי בלח שחני בח חסברך שחר כתבת
ע"כ והרב בעל יפ"ת הקש לבעל ז"ל בתיחת שיך יהיה זו סיבה
לשחול לישרל שולי לו ישחול ולח לשחרים שו לשחרי' ולח לו
וכו' ח"ת ש"ח בחתם נרחה לומר בע"כ שה שיוח הדיין דכתב הרח"ם
ז"ל בכלל ע"ר סי' ו' ז"ל בשיין ולוי שלו שנה שבשיין בבטר
וכתבו שט"ח של סניהם ושחל שחשיין לרחובן כל תניעה בים
לו שליו שחוקו הבטר כל החוב שחול ובם שלוי שיכול לבבות
דכיין שהי יכול לבבות כל החוב שחיוה שהם שירבה כשחל לו
כל שים בידו שחוקו הבטר הייבו כל החוב והרי הוה כשלו בבש
על החוב ושניהם כשוחי' ושין שחשיין יב ל לומר ללוי לא חובן

שלח שלח לבבות שמבו שבל שחך שבבה שהרי הין שוחפי' בחוב "
והבתם ה"ק בם שטחו ושני שטחתי כלום' דיכבו כשבי לבוין שחשל
החלוים לח' שהם כל תניעה שים לו שליו ובהברם הוח שם שתה
שוחל להם שף לי שחול דהרי הייבו כשוחכים בחוב דכשם שהם
לו' דעתם דלח בבו תורחך כשוהם כשוני בסניבית הלוחות "
או כשחר דכתבב השפרשי' דכוחת שרש"ה הייתה רבוי בסניבית
הלוחות לומר שוטב שידוני כשויה בשלח דשבשיו בח
בטבבת שמ"ב. שם שוחל לחתה להם דשולין בתר השחבבה דשם
שטח יחיד וכו' שף לי שחול דוחל ב"ל הכח בתר השחבבה דשוטב
שידוני כפבוי' וכו' ושם בשולי שין שתה שוחל להם שבום דשולין
בתר השטבה של שחחול לי ב"ל " והח דשיוק בבשו טהשם
שבום דסבר זכות דרבים עדיף :

פרח לבנון

ניקובו לפחק כיפי' שין בחוק שלח ב"ע כל ל"ל לפחק כי ובכו'
וידבר ה' של משה לך רד כי שיחת עשך ויש ליתן לב
שחתי השתין שם"י עד השתח לשחר למרש"ה לך רד ולח קשחר
ליה מיד כשבשו שת השבל ול' דכת' הרד וב"ח דכשבשו ישרל
שת השבל היה להם דין ת"ה הפורש שן התורה " וכשה שיבא
בהניבה שיזהו השוות שלח יוכל לשקון חד שמר זה הבח כל
הבירה והוליד ממבה ממנר בהריבח שמר זה ת"ח הפורש שן
התורה בחבח דשי יעדהל לח חבשו בזכות היה להם תקנה דשחח
ש"ל כש"ד דקרח דשכוות שלח יוכל לשקון לח שבח לח"ח שפורש
שן התורה כי שם שבל הבח הבראה שכן השבח דפירשו שן
התורה ושטחו בזכות שח"כ שם בשפשין ולבן דוקח השע"קשה' ליה
השאיל לך רד כי שיחת עשך שבח שח"כ שקדשת דבח " ושיין שב

שכחבתי בם"ד בפ' יקהל שליכ' ושתה שם שמוע "

ויחל משה שת כני ה' שלקיו ויחשר למה ה' יחה חשך בשמך
בשר הוצחת שחרץ שחרים בכח בדול ובזיד הוקה ושם
לרחות לשיזה בורך חביח חשר הוצחת שחרץ שחרים דשחי' בלוש
שכי שי היה כוחתו יחביל לשחול להשחותו בין ה' שוחל בל"ו שך
שרש"ה בראשה דבח שליהם שכח שח"כ והוח דשחרו ז"ל כשיבאו
ישרל שחבריס יחד בחות שר של ים לפני השב"ה ושחר לכניו
דבש"ם שה הללו בש"ו שף הללו בש"ו ח"ל רשי"ה שם לה בשו
שלח לפניס וכו' בחוכן דשיבחת שחרים חוחה דשולין בתר השחבב'
והבתם הכי קשחר לשה ה' יחרה שבך בשמך בין דשחבבת היה
רבויה להורות חשובה לרבים וש"ת דבח שולין שלח בתר שטשה
ח"כ טבבת שרו של ים בוקבת ושבולה על שבר הוצחת חותם

מארץ דקף הללו עב"ן זמכיון דמהתם מוכח דמשמעה ללוש
היא ק"ל למה ה' יחרה אפך ·

כי תשא את ראש לפי תיקח נשמתם תנחומא ר' יוסי בר חנינא
רמז ס"ת עתיד לקרע הפסח של שבטים לב פיה ואלו
הוא זה הפרוכת סב ימי רחובן על ימות וזהו כי תשא את ראש בני
ישראל הפסח של שבטים ס"ל הוא תמוה והמכרסים מחז שתר
פהקשית לשאול הייך אפשר הפקדים רמז לה ס"ל למשה שעתיד
לקרע הפסח של שבטים ואת פנין שמיעת כפיים מצל הר סיני
וברוקח לאחר שהקדים הנ' דחנילא מאחר דבני לוי נגלו וידוע לכני
מי שאחר והיה העולם שת ציד החן הדשת לשקול שקלים של
ישראל לפיך הקדים שקליהם לשקליו והיינו דתנן נת' נאחר
משתיין על השקלים · שוד תיתת נאחד דבני יעקב היה יושב
ודורש והניעור היה מתנמנם ניקש לעוררן את מה רשתה שאתר
לעלוך של קכ"ו מדינות שאר הקב"ה תנת את ניקש של ערה
שדיתה קקו"ש שמה ותעלוך של קכ"ו מדינות · שוד תיתת נרו"ל
וזכרתי את ברית יעקב וגו' אחי את לרבות את חנם · וגם"
שית"כ נגד את תניך לרבות משת תניך ע"כ והנה כיון שהם"י אחר
לו ליחשה כי תשא יגו' בהכרת כ"ש ל' דלא דרשינן את דאי לאו
הכי קשה שקלים אחני ניש הכא אי לשיעתם של יפראל תנת נת
ניתה של ערה שתיתה קכ"ו שנה ותעלוך ושוכות אלו לת ודאי
על כרחין כ"ל דלא דריש את נריתי אברה' לרבות נכות ערה ס"ב
אחלה לת דריש ב"כ את תניך לרבות משת תניך ונהנת דיכא כי
משת רמז רמז לו שעתיד לקרע הפסח של שבטים שהוא הפותן
דמכוין דלא דרשינן את לת חשת אלת אחרי :

ויקח את הכסף מאת בני ישראל ועשית אתו את כיור הנחושת
ניין שני הפחים ולא יתברדו ושמשות דרשין מוכח
נעשיהו בהנחת הכתת ורב יעשה נעשיר אחר להאי ניסא
ואחרי לא לתיך ניסא ורב · שהוא עשו ויעשה נעשיר דהיינו
ליעקב או דב שהיה עשו הגבו' יעשה נעשיר שהוא יעקב כי יתבר
יפראל ויהו ככי הדין והאחת כדנכרקו לן כם"ם מיתורא דוחת
אחך לרבות תחיך דנרו"ל · וזה כ"ל להניך מקחר
שהוא דתיתה נכ"ך דנתר אחר ר' חנוהו את משה
לכני הקב"ה דנם"ש נמה תרו"ם קרן יפראל מ"ל נכי תשא ע"כ
ולדרכינו יראה ודרכה ובכי קחתר משה דאי אחרי' תנה נת נפש
של ערה וכו' ולשוי להו ליפראל הללה על ידה מ"כ נהכרת כ"ל
דדרשינן את לרבות נת ונם ואחלה דרשת ב"כ את אחך לרבות
את ך הגדול כאחנה ייתקב שיבד עשו תשת כנד כי יחלוך ונשה
שדו"ם קרן יפראל מ"ל הם"י נכי תשא תרו"ם קרנם לתשיד
דשהאנטדיכו שקלי מ"ם דלא דרשי'ת את ונשה ואת אחך נטלא
נאחנה את כפי תיבד את יתקב ·

ואתה דבר אל בני ישראל לאחר אך את שבתותי תשמורו כי אות
הוא ביני וביניכם לדורותיכ לדעת כי אני ה' מקדשכם

כ"ל דבתבו החברדשים על מה שאנו אומרים ישתח משה בחנת
אלקו שאתר"ה היה סיבת הסיבו' אתניט לישראל אלות שבת ויתן
וביתין הוא של אכדעה דאחתר יום ה' לשבוע שלא יעבדו בני ישראל
בשבת ויהיה להם אנושה זהו דקאחר ואתה דייקת דבר אל בני
ישראל דאחרין שאת היית סיבה שיתנתן להם יום זה לאלות והתחלת
בחלוה אומרים לך נאור לך והזהירם אך את שבתותי תשמורו ·

אות הוא ואחר ה' ואת שבתי ישראל גוי ה' בחרץ אפהרת גרולה
ועשרת ישועה יום אחנה וקדושה לעשות שבת לדורותם
דעל יצחק ירבן יעקב ובניו יהוחו בו וכו' נרחה להבין עם דאיתת
בכתובות ה' קומר שהן אחי אחר שהן אחי אין נאחנים ונומן
שאחידין זה על זה נאחנין ד' יהודה קומ אין מעלין לקהונה ע"פ
עד ה' ואוקי הם"ם פלונת יהו אי חייבין לנוחלין או לא ת"ק
סבר לא חייבין ואם"ה בזמן שאחידין זה על זה נאחנין ור' יוסי
חייבין ואין נאחנין עד שיהיו נ' היינו נ' אחידין על לאים ה'
ונ"ב ויהו הקחתו' אחה ה' ושמך ה' ר"ל אחידין יפראל עליך שאחה
ה' אחה ע"כ הינו על אחי יעשה יפראל נוי ה' נאחן אך פל"ן
דאמרי לן ל"ק הלא חייבין לנוחלין ה"ם אב"ר דאחיים שה הוטילו
עליהן לזה הלא כאחרן יום אנושה וקדושה לשאת נתת שבת
השנת ואמרינן בעלאן להשיד אחי' ואמרינן דנם לר' יוסי נכון
אחי ולא חייבין לנוחלין :

אתה דאמר דבר אל בני לוי וידוע לכני מי שאחר והיה
העולם שעתיד האן החנת לשקול שקלים של יפראל
לפיך הקדי' שקליהם לשקליו והיינו דתנן נאחד הוא שיעור
ושקה ליה הקב"ה הקדים שקליהם של יפראל לשקליו כל האן ככל
אך ואן אחר דאי יעור אך הלוי זה זה ·· אלא יונן נהא דאיתת
אפ' חלק באלו דומיים את דכי יהושע דן אנניא אנון שהקב"ה
שמיה אחים ואופה השתידות מ"ל ושניהם אקרא לא דכתי הכך
שוכב עם אנוחיך וקא השם הוה ואנה ולמא זקא השם הזה ואנה
נקיט חיחה כלנא ניתך ונתנא דבי אליהו איתת דאשה לא אח
דכתי' ואחת שם אשה ונאחד לבלן ואחי שם השם ה' מ' יוסי מה התם
יעוחד ואשרת אף הכא שוחד ואשרת נאנא דאי אאחרינן דאשה
אח ואקא עיתחים ס"ב אינו ניכה השתידות דנקוט אחיה כלנא
ניידוחם אשה לא אח ס"ב נוכה השתידו' אבל ניכה אחיי'
והאן הכילכוד ונכל נאחוד אחר ואחרו ז"ל שאחת האן נאחדו
שודאי יפלו ביד' שנאחד זה אח אשה ס"ב ההן שוכר דאשה
אח ויקים עיתחיה אבל אחרים שהק"נ אינו יודע השתידות
דנקיט חיחה כלנא ניתך לזה הת אחכם הקב"ה והקדים שקליהם
לשקליו והיינו שאת דבי לוי נגלו וידוע לכני מי שאחר והיה העולם
שעתיד דייקת האן שהוח הכאים שהק"נ יוכה השתידו ויבקול
וכו' לפיך הקדים זכו להורות שהוח יוכה השתידות ואחיות
ואחרי' דאשה לא אח דשניה' אקרא לן · וברוך שאיתי
צונבל לומר שרבי לוי נתקשה לדעת על מה ואל מה הקדים דוקא

נאמרו שלא נתנדבו אחר כך נתנו נאמר מחצית השקל לפיכך מתרץ שנאי וידוע וכו' וענותו שקליה של ישראל נתנדבו שלא נאמרו שלא נתנדבו אבל עיקר השקלים היו צריכין ליתן ישראל בלשון הכי לכפר על נפשותיהם לו מכתה עשרים מחצי' לכפרתינו החברים . ועוד יש לומר שהוקשה לו לר' לוי למה ניזה הקב"ה על השקלים שמא הוא שעשה כדי שלא יפלטו נהם עין הרע ומנעה ת"ו יפקדם נגוף או נטלתים כמו שמניטו מכל שחול ודוד ולמה דיקא בשקלים של נפש יותר לשומר מתרץ שנאי וידוע וכו' לפיכך הקדים שקליהם ומשניל זה ניזה על השקלים נפשם ושמורה כדי שיהיה עולה וכהן למזבח ולכפר על שקליו של הון ונם שלא יהיה נהם נגף נפקיד מותם דשם לא היה נשניל שעשה זה היה יכול לנעות שיפקד מותם ננוף או נטלתים כשעשה המיגו נאמר שקול ודוד ע"ה :

פרשת ויקהל

נחל איתן

ויקהל משה וגו' שמות יחים תיצוה מלאכה וגו' ל' לתת שעשם לשנות לשה נשחכה כשמות ויקהל לפ' כי תשא והוא דמיקשי נגוף בשנת מ"ר משקול שכוכה דודי לי שי שהכל שלו יכפר לי על עון עין נדי וכו' והנה חכם השנת חוכי דכולי עלמא דיליה חוא כדהשיב השכם לחוקו המיון שמריתו מיכח תתומין וכו' ומ"ש ישראל היו מתיירחין שמא לא נתפיים חצי נתכלת משה על חוקו העשה לכן נשמים שנתרצה טה להם מיד מת השנת רחיניה חוכח דכולי עלמא דיליה ומי שהשל שלו יכפר לי על עין עין נדי והנה שהיות השנת ים לזיקקת מה רצה נשחכו שי שהכל שלו ומיך נטענה זה מכריע דכון שוכנה שנה שיכפר לי על עין עין נדי . כתב הרב נשל חקוה חיים נכי' המתמר ניחים שהם השנת החלך שחכוונים ואחד שמריתן ים"ת מה"ב מיכה ישיבה עליהם כי שם השנת ולא שנת חשם מה שמ"ב לנני ישראל כתיב נשקל ישראל בחשבון ונמנותים . ומקשה הוא ז"ל מה שכתת לן מיגני שמ"ב הוי השנת שו נשנת השכן יקיר"ן שם הם דכתיב נשחול שקל כי"ש קרבת ה' שת מחלכתך מעליך ונתנה להעיך הטוב מחך ונם נגף ישראל לת ישקר ולת ישחס ורש"י ז"ל כיוצא לת תעלה על דעתך לעשות תשובה נדבר זה ולנשל הנשרה מעליך עה שי שכם שחחר שכבה נתנה המלכות לרשיך הטיב מרך יקין ניא התשוב להרע לשחרים תש"ג דכתב לת תים שלו ויכהב שכל הטוב ונן שכם ויתנשם שכל הרשה ש"ש הכתוב שלך שובה היא שכל שובה היא : שכלל הוא זה דתשובה מינה חוטלת שלא להעביר חמנו הרשה ושדיין לא ניקנה טובה שלא לשחר שו התשובה תנטל מחנו הנובה משמ"ב שם כשר ניתנת הנדולה לשחר דשינו מופיל עשו תשובה כדכתיב לת יסקר ולת ישחס שך עו"ק דהש שחרי' נג' כלו כל הקיצין מן התורה ומשין הדבר . תלוי שלא נתשובה והש כשר ניטלה החלכות מעליהו ונתנה לשה"ש והיינו שכל לשועיל לשו התשובה משום שניטל טובתינו וניתן לשחרים הלא זה להרע לשחרים הוא שלא הועיל התשובב לזה נא הכתוב לחנשם כשנת החלך ולא נשנת חלך כי ישראל תה"ש מינה נקראת מ"ש ישראל בחוכן דלא נקראת מלכותם שלא מלכותינו כי לא נתנה לחומית לנחיותם לעולם ועד כי שם לשי שעה ולנצ תהיה לעולם ולשלשי עד ולנצח נשחים ש"ש וידוע הוא כוי המכרעי על מאמרם ז"ל משנת נחומך טעמו ונחומך ב"כ פרקו נחורך טעמו שחלוקה על שקילתו התורה והחוקים ונחומך נ"כ פרקו החלכות והמחשלה וניתן לשה"ש שעיית השעל זה ז"ל כוונת משל ישראל דחשבה מחשנות לומר שם שעם' תשתם על חשם השעל כיון דשעשו ניטל מחנו החלכות וניתן לשה"ש לת תועיל התשוב' יען להרע לשחרי' שקרי דהיינו שתיטול מהם החלכה ותחזיר הישנה ליושנה ולכן הקדים נדעת ונחועצות ונתן לשחריה מי שהכל שלו יכפר לי כלומ' שם ניטלה הנדולה משני שם"ה משה"ש לת שקבי כי לך ה' הנדולה והשחלכ' והכל שלך ולשולם יש"ת שינה נקראת יש"ת ושטעם זה יכפר לי על עון עין נדי דהם תשונתי שינה להרע לשחרים ולכך מי שהכל שלו קלשר דיקא . או יען שם שמר' ז"ל נכ' כי תשא לשה יחרה שכך נעשיך ש"ר לשחי' נשעה שעשה ישראל לשתו שעשה עשר שנה שניים לשלקי שחד הנש"ש נעמו לך סיוע ושתה כושם עליה' שתה שנית שחה והוא לנשה וכו' עד ש"ל הקב"ה שתה טיטה כשושם והלא יען נו שחש ש"ל ש"ב לשה שתה כושם עשהם הוי לשה ס' יחרה שכך ושו"ש נשיכן נשמניט לשיין השעל שתיב נשקל ישראל בחשבון ונמנותים שיום והו השניך קלשר' שי שהכל שלו דיקא יכפר על יען השעל דשיין דהכל שלו ושין שנלנדו מושל נשנת הלא שעמו ישראל לא שוש סיוע נשנית השעל שנדנה הנל השה , השעה שעשתים ש"ב לשה ה'יחרה שכך ככך לעשיך ישראל שכך כדיק .

פרח לבנון

שיה"א נשנדש ניש בעשה ש"ו ז"ל דנעותינו נעלי הנדה שרו שתחלת

פרשת פקודי

נחל איתן

פרח לבנון

איתמר דמרים על כסיף ויניאתו הכסף על חסם הס"ד נאמה
ורקיכה נמות כיון דהלך שלחם ניוס מתוכתו וניוס
מחזק לנו ע"כ והוה תחוה דעם נהם מיכח לחדרם מחוכין והנה
מיתת נגהר' דקדושין ול"ל מצינת להו נתנה היה ומהר הוה מהו
שיהם מקידשת חו לח וכדיק הס"ם חטו נכסים סיס להם מחריות
נקנין עם נכסים שאין להם מחריו' ורש"י ול"ל כי' דהח מדם הוקם
לקרקעי' והיינו דומו נקנה בחורת חנג ע"י כסף ס"ם מטלטלי'
והח חון מכנה תנן נכסים שאין להם מחריות נקנין עם נכסים
שיש להם מחריות וה"ה חוסס' ול"ל הקדישו"ת והח דוקח עבד היקח
לקרקעות כדילמין מקרח דהתמלחם מיתם ונו' חכל נן חורין
הוקם למטלטלין ובידיהם נופייהו פליגי חנחי מי הוקם
למקרקעי חו לח ויתירנו דלמי דוקח קחמר ה"ל לחודח חלח מפי'
לי למריון דחדם הוקם למטלטלין מפי' הכי חיכה מקידשת על
ידי הכסף ס"ח מטלטלין דחין מטלטלין נקנין חנג מטלטלין
נמוכן דחם נתנה היה לו נעבד הכסף קדושין קרקע מקידשת
דקנה היה הקרויה מטלטלין חנג קרקע וה"ק כ"ה נרחה דהיחר
קרקע ויניחו החזכן על חסם ידיה ול"ל חי הוו מניחין דחי
התרומה לפרסור נעבד הקדושין כדין נתנה היה לח הוו חכסי
הקדושין דחין מטלטלין נקנין חנג מטלטלין חכן הסח דהניחו
קחזכן דחין לחו דין קרקע ספיר קחמר נחנה ורחינם נמו' נין
החלך סה שלום שלו ניוס מתוכתו דיקח עם הנס ז יפרע דהסח'
חכסי הקדושין ונקנים היה חנג קרקעי • חך עו"ק דחכיון
דקרקע זה הוי נעבד הכסף קדושין הוי נתנה היה דחיל מקדשת
וכדחיתח חסח ניחי רבח חילך חכח וחקדם חני לך חהו חמר חד
ווטרח חשחיה דבר כסף מקדשת וחסיק דהיינו דיקח נחדם
חשחר דהכיחת הלשה דקח הקנל ל"ה החתנה נחרח וחקנים

פרשה ט' כי בגל החכחה נגל הכסף נחנה דהנותנה לשחיו
כנון שנתנה חשנחין להו והו דקחר חנותי נמו נם חמה וחו
חיחם נדקה חך על פלח היו חנחיים מנחינתה נין ח"ח לע"ה
נוה כל שכרם היה לחם חקום חוסל נלחות ולח סרחים דידחנו
הוח טוכם הנותן כיחו לע"ה ח"כ חכי נחנתי חיכרח לנניס
הנניס וח"ה נורם דשכרי חיכו חלח למלה נגל החכמה חח' חיד
חנותי נמו נחקום שניד טולטל ואני נותי נחקים שיין היד
טולטל והוח דחיחת נפ' חניחת הכסף רבי חנח חוה חייר זוזי
נם ידיהם ושלי ליה לחמורי ואחתי נפשים ניהי חנחי חיניחים
חר זחתי ורש"י ול"ל כי' ואחלים חניחים חטה חיכו כלפי חחידו
לרחות חלח ינח רחתי שטוה חנחיו ס"ו ויחירם ואחוניח דחר
חוקנח חיכח כסף דיכח חידה לפיחנו ואין החקנל חרנים
חתי טולטל ואח"נ ס"ל כסף ו: היח דחר חיקנח עדיכח חדר'
חנח ינח הטעם חפיס דהכחי חנחיים נדרכ"ח חנח חפ"ח נדחר
פיקנח זה דקחר חנותי נמו ירנח כבהיו עושים נדקח כיס
נחקום שכיר טולטל כדר' חנח דיס לדחנ שחח ינח רחתי נידחם
כ"ח יהוטל חכן חני נומו ונותן חלדקה נחקים שיין יד חרחתי
טולטל כחתר חוקנח ודכחי טולטל נעלמו ואיני יודע מחי
טולטל • חמחי נמו דנר שיין חיכח פירות ואחי נמוחי דנר
פכוסה פירות וה"ח דקיקח נחחרח חחר ר"ח לקיכ נדיל חחלוח
יותר מהכוסה נדקח ומטיל לכיס יותר מכולם ורש"י ול"ל לפי
שיין הכחי נוח נדנר ומטיל לכיס חפיח ואלחי להזחכר נדם
לחחניח שכר והכחם מטיל לכיס יותר מכולם חשוח דחלוח
חפות לחניחו נלח דיוח הלוח כיס כחכחה חחנדו נדנר שוה
חיכו נהכה חחנו חנל נחטיל חלחי חיכו נוח חחר שכיכח שיין
וה חנותי נמוחו ונקנו נדקח שחיכן שכיכח חנמה לח חייקח
נוסף פירות על היוקח דרך חחנה ונחנח להכסר חריכה על
פ"ח חכחי חניים וחף חס ל"ל דהיחה דרך הלוח נדול חכחם
נדקח הכי נמי שייך טעחח דהכל לפי החניים דהכחי נהכה
חש"ח החלוה חחכח חני נומו דנר שכיכח פירות כי נדקח
חליהם היח לחניח שכר ומטירות ההלוקה שחם חכרי הכחיים
כרי חע"ל חיהם יחכלו כי נוה חין להם שום נוסח ונחכ"ל כדנן
חן הנידן וכחנוחה חן היקנ" שיד טיין ומחר חנותי נמו חחון
וחני נומו נפשות והוח דחיחת נחיר' דחכחיח חחרו עליו על
נחום חים נם זו ניכה חיחם חנ"ח וכו' עד ח"ל רבי חחקר
סנדיק נחור חחת וכו' ח"ל כני חני נרחתי פשט ח"ל חייחי
חהלך נדרך לפיח חחי וכיה חיי חחכל ומשתה ואחלי חנדיס נח
ענית ואחר לי כדכתי ח"ל חיחן עד שחפריח חן החחור לח
הם ניקחי לכרוך עד שיכחת נפחתו וגפלתי וכו' יש"ם נחקח
שכנה: נפחתו הנם שניה נדנים לויו וזו דקדור
חנותי נמו חחון ירנה חחת היח שנה חנותי כודו חחון חכן על
דת התרחלוס נחקח חת הכחי נדנר כהחוח דנחום חנל חמי

כבשם וכן יש לתרץ גל"ן דמדרש תשוב שגיאת ומיית' נמחדש של פסח כי לקח טוב נתתי לכם מחר הק"ה ליסרחל מין לכם לטעות תורתי· דמחנה מחס לומדין נדולתי דנת מלך מלך וכו' והוא כוונת המדרשים ויקחו לי דיוקא תרומה דהוי נתנה היתה ומ"ת והם מינה מקודשת לזה תיכף דנמד' תשוב עסיקינן כדכתי' כי לקח טוב נתתי לכם דחכמה ליחדים מחס נדולתי ובהנחה שחני מקבל מקודשין מחס לי כל מקו"ב ל"ל לעד ולעולמי עולמי' ובשורש סיד הבירים מיתת ו"ל נחנה ורחינה נמות ניון נחלך שלחה בעטרה ונו'ביום חתונתו וביום שמחת

לבו ביום חתונתו זה סיני וביום שמחת לבו אלו דברי תורה ד"ת ביום חתונתו זה מהל חיוב יביום שמחת לבו זה בית עולמי"ב ובריכין מכו למידתי הני תרי ליסני בהחי קח"מכלני וכפי בם טן של דנרים נרחה דמיתת נהדרם של כסוח חפרין עשה לו המלך שלחה ד'יזוריה כתת קריח נחסכן למלך שהיה לו בת קטנה יוד שלח הנדילה היה חדנר בחה נכרסית כיון שהנדילה מחר חין שנחה של ניתי וכו' חלח דנו לי מחכליון ומהיה כדנר פחה נעניבה לך קוסם שקבלו ישרחל התורה היה חדנר עחסם וכו' כיון שנחמדו על הר סיני וקבלו התורה ונחמדו נעשה ונשמע אמר הק"ה חין שנחן של נני מהיה חדנר עחסם בכרסית חלח יהשו לי מסכן ומהיה חדנר עחסם נחוכו זהו דחד לחמר זה מהל מוכד וחרינח מחר זה סיני בניחן זו התורה דכ"ז כיון שלח נחו לידי סיחנין דהיכן היה להם המהל מיכד הח יכד שלח נידלו היה חדנר עחסם נכרסית נחנרים ושל היה חכן הסחת שנדלו זה נרם דניום חתונתו זה מהל מוכד דחכיון שטיקבלת התורה נחו לכלל חנשים שנחן שלח היה חדנר עחסם שלח נעניב ומה ניחמו נזה מחמרם ו"ל נחדרם ו"ל ויעשו כל חכם לב

הק"ד חים דנים לח יוכלו לכנות חת המחנה ונהרוס לח יעטפוהי חס מתכנסין כל המומות לנטל המחנה שכין הקב"ה ליסרחל חיכן יכולים לנטלה שכ"ומהוא ע"כ והוא תמוה דחמי הוקש לי לשכל החדרם דחסח כחקרן נחמרו חים רנים וכו' ומחי קישיח ומחי ברוקח חכן חית נרים כ'חנים חקדם חמ' יכד יהיה חחרינ חסיר לחדם שיקדם חשה חד שיהיה שחח יהיה נה דנר חנוכה ותענוה עליו ורחמנח לחר ומהנת לרשיך כחוך וכתב הטור דחס חכידה שרי לקדשה ע"י שליח ומכן ני' הניח טתחת דהשתח ליכח למיחם שחח יהיה נה דנר חנוכה ותענשה עליו שכנר הוח חכיר' ומם יש נה חנוכה לחדי'הוח שנר וקנידו והמקרשים המריכו להרחות תרומת המשכן היו הקדושין זהו ויעשו כל חכם לב להנה נשל החיר' דחה חשבה ומכר הלכה והקש' לומר דחיך הנה"ח חדם חת ישרחל ע"י שליח כדחמר ויבדר ה' חל חשה דנר חל נני יילחל ויקחו לי ונו' הח חסור לקדש ע"י שליח ליה נח לחתרץ ויקחו חס מתכנסין כל המומו'לנטל מהנת וכו' ורנא דהנל"טתחת מחי מחדינן דהכו' לקדש ע"י שליח ע"כ

נ"ל דטתחת הוי מקום דחינו חקיים ומהנת לדיוק כחוך וטעם זה לח שייך נין ישרחל לסי"ת דחכילו חס מתכנסין כל המומות לנטל המחנה שכין הקב"ה ליסרחל חינן יכולין · חכן עדיין לח הנחם מחרו שכין הקב"ה עם ישרחל דלכחורה הוה ליה לחחר חינן יכולים לנטל המחנה פיס להקב"ה עם ישרחל חך עם החטל הל"ל חתי על נכון והוח דחכיון דחיירי נשכנר נעשם המשכן כדחמר ויעשו כל חכם לב הסחת שיך שכיר שכין הקב"ה ליסרחל דיוקח ליתן וניתן כל חינתן ומהנתן נשסתר היח ולח נגנלה חסל"כ קוד'לכן דלח חלי לחח'שכין כי כל דנורן נפרהסיח הוי ובשם מהרל"ח נחח שחטתי שהי' ו"ל חדקדק חחרו ומוה'חת יעקב ולח שחד חנות ונדיעת ונחוטנות תירץ עם הח דחית' נחדרם כפר' זו על כסוח חחת התרומה לחחר דנר טניומי נשטה שהגיע זחנו של יעקב חגיני ליכטר חן העולם קרח לבניו לחחר להם היו יודעי' שהקב"ה יעקיד לוחר לבניו לעשו'חשכן לבניהיו כל נרכיו מוכנין בידם שנחח' היה שקיים עחכם ע"כ ולזה נדי להחויק טיבוחת לשקיים חיד חת נחר המשכן לחחר ומוהב חת יעקב דחיהו הוח סיב' להקחתו דחי לזו חיהו דקח נרים לח היו חקימו' חת המשכן זירא חשה חת כל המלחכה ונית' ויברך חוחם חשה ונה' חה

נרכה נרים יהי רצון שחשר' שכינה נחטשה ידיכם ונו' ויהי חמוה דים להקשו'חה קשיח ליה לחמול חה נרכה נרכם דכחה וכחה נרכות יכולין לנרך הלו לחסיב יהפה לוחר וחחן דהיה היה זשוד כיון שהקב"ה נייש על המשכן ח"כ ליכח חקיים לנרכה זו ס'ירה השכינה נחטשה ידיהם דכשיטח ס'נוח יהי' שם ושוד חמן דכך שחיה'דוחי נוטש נכחן חמין זה חקוחו ולנח חל תוכן התירוץ נקדים חח דחייתי דילקוט חדם השם הזוהר דהטעם שכינה השכן חת המשכן חחר שנגחר חשום שהי' חטשה' ידי חדם וחינו חן הרחוי שיהד השכינ' לתוכו עד שתכחיל יהד השנן שהוח השלים שלו ונזה נתקדש ומח"כ נח הקב"ה להשרות שכינתו נתוכו חשל לחלך שנידם נחיכה שילח עבדיד חקודש וכו'וכך הוח כוונת החדרם דהוקשה לו כיון דכתיב טעשו החלחכה כחשר ניוה ה' ויבוחו לרחוחו על הקב"ה ח"כ נודחי שהדנר היה נח נחלחתו וטובו ומה ניירך עוד לנרכה חנל לפי שנדרת הוזכר המוכר שחינו חן הרחוי שתשרה השכינה נחטשה ידי חדם לזה חקשה חה נרכה כיון שעשו הכל כרצונו וכנר חנורכים הם ועומדים כיון שהקב"ה נתן נהם חכמה לד טעת לעשות חת המשכן לזה חתרץ יהי רצון שתשרה השכינה נחטשה ידיכם · ידיכם דוקח ר"ל חכט"י שהוח חטשה ידיכם שהוח חטשה ידי חדם וחינו חן הרחוי להשרות הקב"ה שכינתו לתוכו דהיינו שיעשה חיזה תחנולה שיוכל להשרות שכינתו דו כנון לקשטו נתחיל ע"י הטנן ולכן חח"כ ויהי נועם וחח"כ ויברך חוחם על הטנן שתיבת טו"ב הוח נגחט'חותיות טנן טם הד' חותיו'ור"ל שיהי' חקיד' לטנן לקדשי וחח"כ ה' שהיו טליו דלח פניח צלמו הכי :

נחל איתן

אדם פי יקריב מכסקרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם והקושיא היא מנוסרת דמכיון
דקאמר מכם הוי קרבנכם למיתר דהיה לו לומר מן הבקר ומן
הצאן תקריבו וכ"ל עם מ"ם עם ד' נפ"ו ויש"נ על דנדרי התוס' לח
כל אדם יוכה לב' שלחנות וכו' וע"ש מך צריך לידע שפיון שהיה
בהמקד' קיים היה כח הקרבנות להוריד השכינה אלמזבח לחטה
מ"כ זהו דקאמר אדם כי יקריב מכם ומה תכף הקרבנו' שאתם
מקריבים זה וזה נורם דמדידייהו אתם מקריבים וספיר מקרו
קרבנכם ולא מכל מעשו כיון דמחמת הקרבנות השכינה היא
למטה בתרן וכל מה שאתם נהנים בפני האדון הוי '

איתא בגמ' דסנהדרין ר' אחזהו הוה רגיל דהוה קא דרים בב'
מלכים אלם קבעל עליה דלא דרש טיון דאתפס הדר
קא דרים אמרי לי' לא קבילת עלת דלא דרשת נהו אמר מימו
מהדרי נהו ואמר מהדר בי רב אמי מקום מב'מלכים אמר למחר
נפקת בחברין אתת מבשה אתמוי ליה בחלמיה אמר אחריך
והבדרש דאחוך קריה לן אחריכם בעית למדרש המיניה לא ידעת ואתר קריית
לן מ"ל מנחרן לי מריה ולאחר דרשינן ליה חסדך בכירקא מ"ל
מהיכא דקדים ניסולא מ"ל מאחר לאכיתת כולי האי מ"ט קא
כלחת לב"ו מ"ל לאי הות התם הות נקיט בסיפולא נלים' בשיכך
ורהטת אחתרי ורמ"ו מ"ל כי מהיכא דקרים ניסולא דריפתא
מאקום שקרמו כויה על כתף בתנור לשון אחר מהיכא דקדים
כלומר שאקדים לאכילת ב"ש ' והיינו לי מאחי לא מאחו ליה
סיטתא בחלמא כדאמרי לי' נאמן דאי' ניוהא בן שנה שהל
בחלבו מ"ר הוא שלא טעם טעם חטא מתקיף לה ר' אחין בר
ינחק יאיתא שלוכלך בטיט ובנוהא אמרו ליה ,סיט' בחלמיה
ופרש"י חיילות להפחידו שר אחר מענתי לכם שהול בקים
מלך ישראל ואין לערך דשאני התם דאתי שאחל על כנודו ואין
כנודו מחול והכא מנשה ת"ח היה ורב שאחל על בנודו כנודו
אחול דכבר תירצו התים דה"א בחלקא דלית בהו הזיונא אסק"ל
הכא דנגע בכבודו ואחר אינהו מי הדרו בהו ובעיד דאתשה מלך
הי' כדאתית ליה בני ב' מלכים ול' הדיוטות וי"ל דאתפס בחשב
יותר אחלו אומ סיטתא דהכל לכי האניים ואה שלא הוה הוה
אמאו אחאר דאכיתת כולי האי מ"ט כלאת לב"ו הוה
ידע מ"ח לאי פליגא היא לדעת אחת ואיך תלה תניית אחלו
מ"ט כלאת דאה שאין ידושה ע"ו לעבודת כ"ו אחנס נרפא עם

הני קרי ליפני דאיתי דמ"י ז"ל דקדים ודקרים והשתא ה"ק
כיון דאכיתת כולי האי להנחין אין דמ"ם לגל"ת אחילף אחנין
ג"כ אין אחר לאחר בכבוש שאת יסאחל ואל"ב מ"ט כלאת ע"ג
והשיב לו אי הות התם היה נקיט בשיכולי נליאם בשיכך וכ"ב
להנם דידעתי להנחין מ"ח יגר דמ"י היה סולט הרבה ואחב"כ
אחר נאסונה ב"י יסירין כדאי' התם דאדויה נדודו דאחשת

ושדו נורא אחתי' והוה קא אחטער טובא '

והנה שאלתי אכי אהר"ר אחם ז"ל דגר נאות על אחאכם
ז"ל זה יאחר לה' אחי וכו' והא יכתוב ידו לה' אלו בעלי
אשונה ע"כ והקשה הרב אהיכי תיתי להו דאלו בעלי אשונה
ויכא תירץ שם אה שאחרו ז"ל ויודי אדם אחתת כנכיה'ואו כתיב
אלאד שידו של הק"ב פשוטה לקבל שנים שאנו אהשלי אשונ'
הן החה שכותבי' ידו לה' דאל"כ היה כתיב וידי ת"כ שכיר קאחר
והא יכתוב ידו דוקא לה' אלו בעלי אשונה ושכתיב יפק '

איתא בג' דנרכות חשכטי ה' אחת נדקו יחדיו רבנן ור"ח ח"ק
נדקו אק"ו ואחריכא אחד נדקו אנ"ם ע"כ והוא אחוה
וכבר דשו בו רבנים וכל א' לפי דרכו העלה והנראה לומר הוא שם
הם דנרש' נפ"ק דנדכות דבר זה אחורתך אלאדנו ק"ו אחון ואין
והא סן ואין בבית ר' אחדרין על אדם שבב יונק נהם לאחרות
יסורין שאחרקין נוכו על אדם לכ"ם והיינו דקאחך ר"ל לאחד
נרים נאלא ונאחר נרים ניסורין אה נרית האחירה נאלא אלא
אחתקת אח הבשר אף נרית האחורה ניסורין ישורין אחרקין
עוכותיו על אדם ע"כ נאוכן דשכיר קאחר אשכטי ה' שיהיו
היסורין שה שי' אלא נגופו של אדם נדקו יחדיו על דבר אחת
ואנוה נדק והוא כי אך אפיק ליה אק"ו ואין ואידך אפיק
ליה הב"ם נאחר נרית נאלא :

ובפי גבר בעברין אורי הגדול אחור יוכני ז"ל שאתני דבר
נכון על כסוק אם אחשם אשכטי עבדי ואחתי נרינם
עיאדי ואה אחשה כי יקום על וכי יפקיד אה אחיבע והתימה
הוא דה"ה כאי אם עבד על כל אחד א"ט ול"ת שבועה ואחתי
נקט אשכטי עבדו אכן עם עבד על כל אחד אחת דאף אחשם אשכטי
עבדי וכו' בשן ואין אינו אוציאו לאירות אה לאשה כי יקים על
דאין לי עוד בעל יסורין דאחרקין עוכותיו על אד"ו ואין ואין
ובזה . אני אנין כוכת האחוכה ניסירין נאחדו קשן וגדול עם

הוא ובעב אפשי אחדיניו דלא הוכח דאכיתת דקאחר קשן
וגדול וכלל כולא נם העבד בשאשת ולאה חור והולידו אן הכלל
אך יהוש הוא כי אלת עם הוא רחו להלכות והניאו נפל הכרחם
בשבר ערכי הכנויים והלכות הוא נסוד שה"ב כנודע והשתא
קאחר קשן וגדול עם הוא היינו דכולא' ישים ש' עילמות
והשנין הוא אחכי' בעבדיו שכך ע"י נודי היסורין בקיבלו בשה"ז
אחרקו הבאחת ניסורך ניכף נאיכן הנשאה כלי ונעים בשאר
לקבל שכר הדוכני בשבן נן בלאום ובעב זה הקוב אך בלמדנו

מאויתו דבר שמצד עצמו הוא מכשיר מדאורייתא ר"ל ק"ו מסן ומעיין ומכון דהתם שמצד עצמו מכשיר הוא רחמי לחמי דקתמר גבי מעיין קטן

ונדול שם הוא במדרגה העליונה תיבת נבכי השביעית עוד מ"ר יוחנן בשעה שהקב"ה נתן לב"ה ולח חנתן בשעה אחד כיצד שלחדוש נתתי ואין כאן אלא קטן קנרה ידי מכדות ונו' הקטן מפרשי התורה דהתם מחרינן הכא והכין לשעורה שמתכללי וכו' ואפיקנא דשעורה קדחה שכיחתא ואתי ו"ל חמה כוותא בשכיחה שלא נתן השעורה קיד"ה הא דרך השכיחה להקדים בחקום שמחקנגים שם שעורה להתכלל ולולי פירש"י היינו יכולי לומר שכיחה קדמה ואתי נמה שמדקד אחרו ואתיא דהיה די לומר שכיחה קדמה חלמ הכונה אחר שמחקנגים השעורה השכיחה חזרתא ואתיא דייקא ליעד עליהם וקורח חנף היכא דיצדיין לא נתקדמו ואחרו הקנר קנרה יונן בהקדים ההיא דכ"ק דחנילה ר' שמת הוה יתיב בנו כניסתא דשף ויתיב בהרהורא אתיא שכיחה ולא נפק אתו מלחכי השרת קח חפשתין ואפשרין ליה אחר לכניו דשם"ב עלוב ושמיהו עלוב ויכול ושמיהו יכול מי נדחה חכני חי ר"ל שנקיהו זהו שאחר דאתי לא נח לב"ה דלא אתיא לו כרב שמת הקדיר קנרה ידי מכדות ואין בי נק להגילו כאחר הפלתי נ"כ לר' שמת ור"כ חדוש נקי ואין היש חדוש דקאחר נ"כ לגבול חיובי כל הרגיל לנח לב"ה ולא נח יום

ת"ק"ה חשחיל בו שלחי נכש ימח ה' שוחת נפל עגלו ובו יגעטח בשם ה' ושטחון נחלקין והוא הוא תרגומת הלל דהא דלא נח חטעם דחשחח הא דרב שמת חתבח לנכסיה הי לא לשים הנטחתו ולישטן נחלקו יושיהו כרב שמת וחדוש לא נח ו

פרח לבנון

הועבת ה' כל נפה לנ וכ"ל יד ליד לא יינקה רש יונכל לזאת עם בהיות דכשחי לא חכחן ישטר שים ככה נרקחי שחכבד עצמו ותחלל קדשי שמים חתי הוא עניד הוה כריך ידיה בשרתי ועניד טבודת שמים חתי שלקח בו' אחרו מלכת ותלכתא הוו יתבי מלכת תחך נדיק יתי מלכתא תחרה תיתרת יתי מחרי חתן חוכח וכו' חתא ישטר שתי נתי' כלכי מלכת ולחו תורת תרגמת תחר מלכת הוחיל ולא ה"ל חיחתא דחלכותא נכסקיה לי חיניה יהב שוחד וכסקוה לשחליה שחת מלכת וכסקוה ליחיה והו דקאחר תוטבת ה' כל נפה לנ ככהן זה רחסום נחוטו הוה כדיך ידי נשרתי כדי לכב' תלחו תחכ' חתיש לא תכב' ורעב יחותו חיתה חשיחה בכבב יקלם ד' ויינו יד ליד לא יינקה רש כחם היה שחתכו לו שתי חיו ולא טלה לח השחד שכחן להגיל יחיו חלח

נחל אותן

ויהי מחך הדברים החלה כרם היה לנבות היזרעאלי חשר ביזרעאל חצל היכל מחאב מלך שומרון וידבר מחאב ל נבות לאמר תנה לי חת כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוח קרוב חצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו חם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה ונחמת שם נחגו לעורר כל הספקות שיש בחלה הכשיקי אכלה היינה ואין דריכין נבך ואם נם כי כנגי הקדים לגו הרב הגדול כשה"ר חלגני נם' מהנת עולם ואהנת עולם אתנתיהו הנדול חנה ותיסיה בעיניה ובימרו ביתר שאת עם דינה דבר מצרת כאשר ירחם הקורח ירחם למרחקים שכחותיו נרוך מילנו ואשתה אתנהלה בעיטי אחד לדרכי לאחר שנים או נ' נהנרים נרחם אחיר והוא דכתב נעל נאוקי יוסף נהמקנל בני זנן מנו' ליש נה דנ"ם דלוקת קרקע רשוע' אפני מכשר שאין נה דינא דנ"ם שיאחר לו הלוקת אריית אנריתי לך שאקנה אותו שאלאלא לקחתיו לא היה חוכרו לאחר והיה נוכל הנית על ניתיך והיה חזיק וכ"ם אם החוב שעמו אורר נ"כ שלא היה חוברו אלא לזה ט"כ נאחת דכל הראשונים אחלו קרקע רשוע ליש נה דנ"ם והו דקאחר ליה אנה לי אח כרמך ואח"כ הא אית ואשית טוב והיש'וה לימו דהא קרקע זה רשוע הוא ויהי לי לנערך אין סוב שלא לירקיע ולא לנטיעה ואנרנא אר"ה הנרתי אחך:

אשר עוד כי הוא קרוב אצל ביתי יונן דאיתא בפ' החקל להסה ולאתמי ליש נה דינא דנ"ם אשר נתן כתב הר' נם סי' תכ"נ וכתב רגיל ורחיה הלוי דהיכן דאחרינן להסה ולאתמי ליש נה דינא דנ"ם אשר נתן לריבי להו טובא נשוכן דהיכי דלוקח ליש ליה מרשא ודאיקא להו אלאא יו נרון לא אנטריך לי' שלא להדוח נשלא'ת אין דין זה נהוג בו וכן הסכימו רובא דנרוותא זהו דקאחר אנה לי אח כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי דייקא דאין לי קרקע אחר קרוב אל ביתי ודאיקא לי דאריבנא ליה על היותו סמוך לביתו אשא"כ לגניה דאלגן דאית להו הרשא אחרא והאי נקט לרווחא דאלאא:

עוד אחר ואתנה לך אחריו כרם טוב ממנו כתב הרא"ה אם הקריס הלוקח ואלגן נחוני טבי לא אתי לאסוקי ליה

מלת טוב ומיכו נראה כן מדברי הרמ"ם ז"ל בחלק הדרה
נבחרה או נמשלין דומין דמי מיתה הבחרה או דמי קונן
מטלטלין וונחן לו כן המצר ומסלקו ומין יכול ליחר מן לי כמו
שלמת זי ז"ס דברתה היא זו ומיכה מוציאת לו כלום וכתיב
הכ"י והלכך מחן לו דמיהם ומין זה הספר לחובר דמסה
ומטלטלין שנחי ומשמית שבידו ויחנן לקנו' כמה שיראה ולפיכך
כשהלוקח בקרקע כיון דקרקע זה לא שביח כלויחר דים מדם
שחבן בקרקע שנחקים פלוני טבי שמחקים פלוני נתנה לי דין
המצר וכו' ר"ש ומדחה דוהי דקלחר ליה ומחנה לך תחציו כרם
טוב מחכו דמשלחת חילו כתני לך בחמה או מטלטלין מצר חמצרן
למלקני בחנית שווים מכל הנשנה מחי היון לך לזלויכין קרקע
וטוב ממנו דים מדם שחבן יותר בקרקע שחקים כלויני נותני

הכתבנו לך זה וכדמסקן הכ"י ׃

או נחתר כרם טוב חחני עם חה שכתב הטוב נח"ת ל'חנרנו'
סנוף סב' וז"ל רמיכן שחבר שדה הסחוחה למצר שחצון
ללוי וחלוקה חמו כרם ורבה שחיצון החצרן למלן ללוי ורבה
ליכן לרמיכן נם הוח כרם ס"ה לו ומחר רמיכן מיני חבן נכרם
שלך שחיני טוב כמו שכ' לוי והביח ס"ה ומיכו ומ"ל וזה דבסיר
קלחר הכח יחנה לך תחציו כרם טוב ממנו מ"ל מחי מחן לך כרם
מילוף קרקע דמס נחולי המצרן ומח למלקני נכרם מחר שחיני
מודה שכרם זה הוח טוב ממנו רלויי מכרמו של מצרן ונוה הדין
יכי' עמי ולח מני טעון מידי ׃

אבר עיד מם טוב בעיניך מחנה לך כסף מחיר זה ׃ יחנן נם
הח דנרסי' בהמקבל מחרי חיובל ומטרח וחייתי ווי לח
נטריכן ליה מחר חיובל חייתי ווי חניכן מי נטרח דמחיר הוח
נטריכן ליה יחי לח נטרי' ליה ור"י ז"ל פי' דמחיד שחנו מומדין
חותו שמכשר לו לקיים דבריו ודבימו ירוחם כחב שם הוח מחיד
שיוכל להיות לו מחנות בחלו מחתיכן ׃ והרח"ם כחב שם הוח
מחור לו ויעיין נב"י בחופן דכל הפרושים הכי קחמר שם טוב
בעיניך כלומר לחב לך לשים עלחך נם בקן על דנרי המצרן בחת'
לך חטרח ומניח חד שבק שם יש לו חו לח חני מחנה לך רשף
חחיד זה המורה נחניחם בעין יחילך לנטיר ולדחנ שם חני חמור
כמו נמצרן ׃

ויאמר נמות ח' חחנך חלילה לי מה'חתיתי לח נחל' חנותי
לך ויש'לרחות דלכחורה חלח לך חייתר דחי חיתת
דשיחו חבן ליחנה היח חשים דהוי כחלת חנותיו הל"ל ס"ם
חלילה וכו' ח"ל חלח חנותי דחשיב לשים שרש שלח דהכונה
הוח שם חה שבחב הר' בעל חריחת הדשן ס"ת שם חור
ורות שהם החצרן ים לו בית דיוה והלוקח לו וכן שם הלוקחני
ונרחך לו לכרוש ׃ שנרחה לו בדין המצר יכול לחבב עלו
חלקוחי שב"ל ובפ"ק דנטרח ובן חרשת חחנרח דרבינו בשי
דבינת לפלוגי חבוש דדב"ח ח"ל דנ שבנרח חמרי חנשי חנרבינה

נפחר

פרח לבנון

אימא נחנרם ז"ל ה' חלקיכם הרבה חתכם והנכם היום
ככוכבי השמים לרוב כה"ר ויהי נרוב חשדיך חנשן
ניחיך חשחיות חל היכל קדשך דירחתך ת"ב הוח חמוה ורש"י
ז"ל פי' יכי בכוכבי השמים היו כחיתי יום והלח לח היו שלח שנים
דנוח יהו השנים היום רבים חשלישים כיעוב קיימים לעולם
והשחי יום שת חים ועדיין ניחיך הי' נשרנות ח"ל לרבי' חיכח שני
בשנל חחלה ואחיר למצרן ירבו ויחיכם ויימי עניכם על המדת כחיב
כיין דלחרי לי מקדחי ומחשבי בני כשנחת חחר היינו דחקני
לה יכירני המכרים להטעם הוח דחיון לך ב"ה בח"ל שלין בו
חשבר מ"י ולנה חחר היינו דחקני להו דרבי יחלה הם בחוך מ"י
ודהו דק חחר והנכם היום ככוכבי השמים ר"ל קיימים לעולם ולח
ושם כניב לחצרן ירבו ויחיכם על המדמה לוה נח כחצרן ה"ל
ומני נרוב הסדיך חנחן בחוך ונו' דוהו דחשבי להו ושוריכו חוי
כדקחמר ליה דיב"ל לנבויו קדישו וחשיבו לני כנסחת כי היכי
דחוריכו חוי וכרחי' לעתם ונו' דשיבח הדבר הוח יחנן ובי עון כל
הסרוי נח"ירחוי בלח חנון כרחי' בכהונות וזה נוטה להם חריכות
היחים דחין חיתה בלח קטנת ׃ ובזה כנין הם דחנן בחנקות

נאמר נדהמה תכף ריח נחוח ונעולת הטיף משה ואח נחוח
ללמך מ' המרגלות המתפרט ונלבד סיכוין לנו לפשוט ע"כ ויש
לרחות מכילת תיבי דעולת הטיף לא תהי דלויה למקום ופשוט
הוא דמי נמדרש על כפ"ק והקטיר הכהן את כל המזבחה
ההדיוט הזה אם הוא הריח ריח נכוי נכפו קנה עליו ואת אמרת
והקטיר הכהן את הכל המזבח וכ"ב למה כלי שיהיה המזבח
ההודר נקרבנו על שני זהו נאמר נעולת הטיף כלומר נאו ורמו
דמין לכני הפי משה קנה עליו מ"מ והקטיר הכהן את הכל המזבח
נכפו על מדם קנה עליו מ"מ והקטיר הכהן את הכל המזבח
ונם שם נאמר ריח נחוח ׃

בהיקה שנת הכובד אם מעם ואם הרב ומצלי הערת קוסיות
היינו יכול לומר שם מה שכת הנעל נפ"ה נשם אשם
אשכנזי על הא דמי נמדרש דהק"ב דן את יפרית ליום והחומות
נלילה והטעם הוא דניים הנשמה היא למשה מנל לנני חומות
הפי יודע נודעי שיעמו חייבין מלכניו ומוכרח הוא הבירת
לדונן נלילה עת שנשמתן הוי למשה משעם דחין חנין למדם
אלא נכניו משמ"כ ביום שנשמתן היא למשה ואי מפשר למיבן
למשלה ׃ ונני יפרחל הוי הכל הכך שפשי יודע ושיפה שיעמו
זכחין מלפניו ולכך דן אומן ביום דוכין למדם אבי אלא נפכיו
ולמיבין אי מפשר דחין חנין למדם אלא נפניו והיינו משמע
דכתבו יודעי חן דאמור ליעון נר"ה משום דהחיה יומא תקיבת
מקרי ואם יהן ביום יכול להיות שיעת חייב מלפני הנ"ד דחנין
למדם נפניו והו דקאמר מתוקה שנת העובד מלקים ולא ירמה
שם משה יאכל ר"ל מ"ח שיכ"ת יעון הוא ירמה שיים נפ"ת נפלוי
ואין דכין אותה נלילה ובזה מיושמיירת לנמת כבק היינ אי
וכאי דחלו דיניה הוא נלילה אי יש להתבהד דחנין למדם נפכיו
משמ"כ השתק דמתוקה היא שנתו שנת קנבב ושמח נחלקי הוי
אי משנע ואי הרבה יאכל ׃

פרשת שמיני

נחל איתן

בשדוש ותנא שם מלכני ה' היה להרן עומד ותיהא אומר אוי
לי כך שנזרה נידי ויד נני שכך הניעתני נכנם
משה מצלו והיה מפייסו אמר לו אהרן אחי מסיני נאמר לי בעיד
אני לקדש הבית הזה נאדם נדול אלי מקדשו היותי סנור או אי
או ד' הבית מיקדש בכפיו נאחנו בניך נדולי אחני ואמך שבשם
הבית נתקדש היון משמיך אך אהרן נדק עליו את הרון ושתק אל'
ויכוס אהרן ע"כ הקשה הרי"ק ז"ל דשל מה היו' תוהא אהרן ואומ'

כך שנזרה נידי שהרי מקרא מכורש הוא ויאמינו נהקריבם שם
זרה ואתו נחטאם ומה לאהרן להיות תוהא ואולה הדנר נו ועוד
קשה מהו לאהרן אחי דוכי לא ידעינן עד השתא דאהרן אחיו של
משה הוא ותירץ דמק על כי שרשה אהרן שהקריבו בני שם זרה
והקטירו קטורת לפניה מ"מ אין כאן כדי חיוב ומה נס
איתת כאיפה החמוצה דשל זה דן אהרן שנלטרף נזה שנזרה
שניהו על מעשה העגל ונאהרן התמק ה' להשחידו זה שילוי בני'
ושבעיו שאשתו נהקטרת הקטורת נלטרפו ב' העבירות ושל
עבירת מעשה העגל אתו ושל אחם זרה היתה מיתתם נאפיפה
וזהו שלאחר כך שנזרה נידי ויד נני שעתי העבירות נרמו שכך
הניעתני פיאותו נאפיפה.נכנם משה מפייסו להסיר מלבו מה
שחשב שהל שנזרת שניהו מחטאה העגל אמר משם לאהרן נידו
היה כך וכן אחר כך שנזרה נידי כלומר מה שעשיתי נידי את
העגל נרם לי ושל זה נא לפייסו שהוא הוא אמותו טון נשכנר
הקבלל שלו משה כמ"ש נפ' עקב ואתפלל נם נעד אהרן נעת
ההיא ונסתלקה הנזירה וכו' שכ"ד"ש נשכף מוקק ונאחת לא
ירדתי לסוף דעתו דהא מה שהתפלל משה היה שלא ישוב ויאחר
ותעכבר מחשה ולעולם אחו הנ' נעון מניהן וכמו שכתב רש"י ז"ל
שלא נסוף ואתפלל נם נעד אהרן נעת ההיא אלא להסיר קוסיתו
שם לתרץ שם הא דנרסינן נפ' זה נורר לא יומתו אנות שלו נניס
מה ת"ל לאי ללמד שלא יומתו אנות נעון נניס ונניס נעון אנות
הרי כאן אחד מיום נחטאו יומתו אלא לא יומתו אנית שלו נניס
נעבות נניס ונניס לא יומתו שלו אנות ונניס נעון אנות לא
והכיצד כיצד עון אנות שלו נני' התם כשתומרין משעה אנותיהן
נידיהם כדתניא אף נשנות אנותם אינם יכולין משעה אנותיהן
אנותיהן נידיהם אתה אומר כשתומרין או אינו אלא כשאין
תומרין כשהוא אומר מיום נחטאו יומתו הרי כשתומרין משעה
אנותיהן, נידיהם ולא והא כתיב וכשלו מיום נאחיו מיום עשון
אחיו אלמר שבולן טרפין זה נזה התם שהיה נידם למחות ולא
מיחו ע"כ אמו נראתה דכשיצא התם מלפני ה' ושרפן התפיל אהרן
נוטף כברזילית אחו לו שכך שנזרה נידי ויד נני שהעיבת הוא
שהיה נידי למחות נהם מהשנזרה שנידם למר כדאית ליה ולאחר
כדאית ליה ולמה אתיירת אחי דהא קרית דוכשלו מיום נאחיו
מוקמינן ליה נישול למחות ולא מיחה נכנם משה והיה מפייסו
אחר לו אהרן אחי דייקת ר"ל דאי מטעם זה לך לנדך אין לדחק
דהא זה אנשים אחים אנאחו והקילה חלוי כאחוי כאיך דנם
נידי היה שכך למחות ולא מיחתי ואזה יתורץ נ"כ הא דהקשה
הרי"ף נופיה דאיך נכנם משה והיה מכייסו הא קיל"ן ואל
תנאחהו נשעה שאתו מוטל לפניו דהא הכיום לא היה על אתת
נליו אלא כיון לשתף יצאו נשערו דאשר ואשם אחי נאח"ם אשיי
נאחר לי שנזיד אחי לקדש הבית הזה כלומר אחי אי"ל זה אין לך
לדחק דהא נאדם נדול רשוי היה לקדש הבית ושבעיו נאנאחו

ענך נדולים כיון ד"ל דמק קל כמה דתינו ראשי לתחלה תתו
ודתי ל"ל דנדולים הם דמק"נ דקדק שמהם נתחים הנשאר כיון
שמתם כן תהרן נדק עליו מת הדין היינו עליהם לומר דתם ק"
הוא כמו שתחר' יפה דן הסי' ויפה תיינ ותין להרחר מ"ז תחתת
ומה שתחר עליו ולא עליהם דמו לתה שתחרני דמכיון דכל תד
ותד כלב נוכח היו כתך דמו ונוה הותרה שתלת הרוק ם' הוקשה
לשקול ולא שייך לומר נדוק הדין תלת נתולה נתשקו ותלדים
עלת תת הדין ׳

ובפשטיה דקרת נתחר ונתהרן התמוך ה' תתור להשמידו
ותתבלנם נשד תהרן נשת ההיתם ותכה לציל

מיהם כתיב כי ינורתי תפני התף והחימה תחר קנף ה' עליכם
להשמיד תתכם וישמת ה' תלי נם נפשם ההיתם דיש להניו
ם' יכו' הכסיקי' תתנם תיית נכר התכלת תלתת ת"ז שה לרב
קטינת דתכסי נסרש"ל קטינת קטינת תדינת נקויטת סרנלת
נם ת"ז ניניית תה תתת עליה ת"ל ענשיתו תדשה ת"ל תין
זומן דתיכת ריתת ענשינן ואו דקת"ר ויעשת ה' תלי נם נפש'
ההיתם וקשה דתפילה ו"ו היתה נלת טורך דתת תתיקרת תפילה
לפיכם לת ה' דתרון דתי על תעשה השנל ים לתם התנללות
דכוותם היה רניה דתם תטת רנים תומריה לו כלך תנל נוור
כדתי' נפ"ק דש"נ ותם כתתיינו תיית על שתטילו דנרים כלפי
תשה קשה וכי ענשיתי תת"ז דתת ה' תלקיך ת"ת לרבות ת"ת
לתה נת כתתרן ינתהרן התקוק ה' תתד להזתירו ירנז"ד ת"ת
דהוערך לת ת"נלל ת"ת על שנידונו על תעשה הוא תטו שהיה
ת"ת רתת ונתהרן התקוק ה' זכור תתרו דנשיתן ר"ז
ענוקין תן התין ׳ והנה ים ספרים נרסי נומן דתיכ' ריתת'
ת"נ"ן ללנרסת ש"ק דתכתב תשתת דרתיתי קת רתת
זתן חתניה ותלו תתריק נפ"ק דש"נ וכתה ונתו רתת תתנם תי
נרסי' כ"ת"ן ריתת ת"ז שביר ועכשיו ליתיד הנם דתיכי תן
הרחוי וכדתוקי הם"ם תתם נת"ז תתת דפרין כ"ת"ן ותל ונתם
נכל יום וכתיב לפני ושתי תי יעשו' ותשני כתן ניתי' כתן נניתו' ׳

נמרא דתי"ת דתרן תתר רבה נדיה דרבת ותיתיתת ר' הילל
נדיה דר' שלם תיתות החטים ושד רבי לת תניתו
תורה ונדולה נתקום ת' וכו' והקשת הרב תלנוי ת"ל ל"ת תתת
דנרסי' נתחיות ניתת תיניה רבי תר' חייה כנון תני תתו נשניר
תתר לי נרתך ננבל וכ"ת רב"י ו"ל תי תני נקרת נשיתם תם היתי
נזהון תיב להתתיי' נשני' ת"ל נרתך ננבל שהות ריש נלותת זת"כ
לפרוך הכת דניתי ר' נתי לת תניתו תודה ונדולה נתקום ת' דהת
תיכת כנוד רתם נולה ננבל שיש לו נדולה יותר ותין לות' דשקו
סיק ר' היה יותר תשם תתנו דהת ננדולה היה ריש נלותת יותר
דהת שנט והכת"ת תקוק ש"כ ותתהני תנדולת תכתתי תרך ללה
לותר דריש נלותת הות יותר תרבי דתוי נשיו ותת תית' דפ' ניר
הנשה כי ערית עם תלקים תתר רבה רתת רתו לו שנשידים שתי

שרים לנתיתתתו רתם נולה ננבל ונשיתם שתת"י ודש"י ל"ל כי'
שרית עם תלקים נשיתם שנת"י שתתוכי' הם ונקרתי' תלקים יעד
השלקי' יפת דכר שניהם ושם תנשי' רתם הניללה ע"כ נתנת דרתם
נולה נשרית הוי תקרי ליה תנשים ולת שלקי' כשניתם שנת"י ולשה לת
פריך הש"ס חנר זי שנבנל דהת לנבי רבי לת תסיב כ"כ ולשלם

עד רבי לת תניתו תורה ונדולה נתקום תחד ׳

ויהי דוד נכל דרכיו תשכיל וה' עתו דים להבין היתך תשתתי
ריעת נתתי דדרשו נסיפת וה' תתו שהלכה כתופו
נכל תקום ונרתה דתיתת נפ"ק דש"נ ר"ת ור"י הוו תולי נתרתת
כי תיו לנהנו תרי שנילי תד הוה תני תפתחת דש"נ ותד הוי תני
תכתת דומית ת"ל תד לתבדיה ניזיל תפתחת דש"נ דכתים ינרים
ת"ל תיתך תכתחת דומית ניתיל וכתפי' לירתן ונקבל תנרת כי חתו
התם תיניהו תיתבניהו תקתייהו ת"ל תנת לך הת ת"ל תתוח' תשתו'
עלך תדנר זימה תשתר עלך תירה ש"כ והו ויהי דוד נכל דרכיו
תשכיל ר"ל נפנות לשתי דרבי' היה תסכיל תפוכן ושוקל נשקול
הדינת נתיו דרך ילך נה לקבל תנדת דתדש הוה ידע דכך תטי
להתם יתכניהו תקתיה ות"ת תנת ליה הת לזה נת כתתרן ה' יתו

שהלכה כחותו נכל תקום ויהיה תנעדכה :

ובפשטיה דש"ת הקשה הר"ר חיים נסברו ו"ל תיית
לתידק נתה שתת' תויתה תשתור עליך תדנר זימה
תשתור עליך תורה דהת תתרינן פ' החליל דתניי' הוה תניעיר
ותת"ל עתו תי תתן תתרי ליה הוה לת הוי תני לתוקתי נפשי'
עד דיתנת להי התוח שנת כל הנדול תחנירו יעיר נדול תתו וכו'
והת כתיב תנונה תנערכה כתו שתתר הכת תהנם תתנם נדתה דהת
דהכת היינו דוק כשהם עיסק"ד ת"ת והכי תוכח תכ"ת"ל תכל
נדתניי היינו שלת היה עיסק בתורה וה"פ תם שהיה רתה שתותי
שהלך תם התשה תף שלת ה' עיסק נד"ת לת נער יעיר עליו ועל
זה תי' תתן דסיי ליהוה נענין כתה שלת ה' שום' נד"ת לת הוי
תני לתיקיתי נפשיה תכ"ד ולת ידעתי הפעם תיך נסתר תתנו
הת דכתינו ה' יום' ויסיבה דשם ת"ת יודיעו ת' הנתו ותהדהר כל
שהיה תשתית דנראהיר' נשלוית סני נתנת דהנם דתניי לת היה
עיסק נתורה ת"ת לת נריעי תשתם ת"ת דתתילתו תהראשון ניעול
ס"י הי"ור ותיך קתתר לת הוה תני לתוקתי נפשיה לזה נרתה
דלת"ל הראשון סני והכת תשתם שהיו שנים הי' הולכים הלוך
ודבר תשת"ל ת"ת ת' ההולך נדרך ת' הרה' דלת תני לנרום נלתודי'
קש' ודתניי הכי פרושו על דרך תתמרם ז"ל נר"ת שהי' תומד
כשהי"ה תי יתן לי ת"ת ותשכנתו כתמור תהו תרוב השנתם
שים לשם על הת"ת זהו דקתתר תי תתן דתבני לי דיוקת תלו הוה
ע"ה תתר דשתי ליה כתוהו לת הוה תני להלל נפשיה תנל נדידי
לתו תילת' הות דתכיון שתתי תהראה' כל שנה נד"ת תיני תתיירת
להנשל ת"דתכת להו ההוח שנת כל הנדול תחנירו וכו' דתפ"ה
תין לו לת"ת להחויק עצמו תינו תכתוב תורתו שתלא"ל

פרח לבנון

אבות עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בג' דברים ואין אתה
בא לידי עבירה דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני
מי אתה עתיד ליתן דין ואסתכן אתה מאין באת
מטיפה סרוחה ולאן אתה הולך למקום עפר רימה ותולעה ולפני
מי אתה עתיד ליתן דין ואסתכן לפני מלך מלכי המלכי הקב"ה
ע"כ הקשה מהר"ם אלשיך מאחר דאתנא דקתנא והדר
שפרש וכך היה דאוי לומר הם בכל אחין באת מטיפה סרוחה
ולאן אתה הולך למקום עפר רימה וכו' ותירץ הוא ז"ל כפי דרכו
ולי נראה דאחי דקאמר בבא קמייתא מלתא בעלמא נקטי הוא
והוא דאמרי ב"נדרים כ"הנזהל בילדן קיתה נשמתי מתשה בגזל עכר ונעשה
לבנה אילמא מ"ד דלא קנה כיון דהדרת להוריתו הרמתין ויכול
להחזיר הלבנה לעפר ת"ל כי כל הסיד בגל עפר ונעשה לבנה לא
קנה שמפסד סיתיך הלבנה ויחזור העפר כמו שהיה אבל אם בגל
לבנה ונעשה עפר קנאה דאם יחזור ויעשה לבנה פנים חדשות
בעלמא לכאן ת"ל והלא הקדש חושב מחשבות לפטור עלמו מדין
שחים נאחרו דאם עפר גזולה היא נידון בדאחר' גם' על כסוק כי
עפר אתה מ"מ כיון דמשפר נעשה אדם הרי שנוי וקונה זאכת
לאחר ליעפרו הוי שנוי החתר לגבייתו ובזה נסתרה טענתו והו
דקאמר הסתכל בג' דברים וכו' דהיינו דדר שנדרך ה'אכלות
אחין באת ותרמה שבעב גזילה היא נידך ואין לומר דים לך בד
לבעור ריעתם דהוי שנוי החזר לנרייתו וע"ם הדין אתה עתיד ליתן דין
ואסתכן ואין לך חיל לעשור כח כי שחים לא זכו נפניו ית' וק"ק
דלכאורה ה"ל לומר ואין אתה בא לעבירה אחי לידי עבירה מי
לוא דנאחר דאתנא דלאחוק הא דאחרו ז"ל על כסוק זניד כל אדם
אחקום דכל עבירות שבאדם תוסה ניוס כותב ויוסף קותם על ידו
בלילה ואטאתו נעדו תת ד זהו כשהסתכל בג' דברים אלו בודאי
אאין אתה בא לאחו' והיו ידיך מלאים עבירו' דלא תעטרך לכאוב
צהם מיושים בכל יום' ומה שאמר ולאן אתה הולך ולפני מי
אתה עתיד ליתן דין ואסתכן וכו' דהרמה דאחרת הדין לפני מלך
עולם הוא מטעם שסיף האדם לחוש יותר פס מה דאמי נסתדרין
מ"ל קיסר לר"ג מי שברח הרים לא נרח רוח שאמ' כי הגה ייצר
הרים ובורא רוח אלא אתה נבי אדם דבקיב ויגרא ויאך ה"ג

בירם החטא אלא צריך לחסוב ממקום שהוא בא לבם בשרו ויחה
ונוח עבור כי בזה לא יבא לידי עבירה:

אבות עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בג' דברים ואין אתה
בא לידי עבירה דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני
מי אתה עתיד ליתן דין ואסתכן מאין באת מטיפה סרוחה ולאן
אתה הולך למקום עפר רימה ותולעה ולפני
מי אתה עתיד ליתן דין ואסתכן לפני מלך מלכי המלכי הקב"ה
ע"כ הקשה מהר"ם אלשיך מאחר דאתנא דקתנא והדר
שפרש וכך היה דאוי לומר הם בכל אחין באת מטיפה סרוחה
ולאן אתה הולך למקום עפר רימה וכו' ותירץ הוא ז"ל כפי דרכו
ולי נראה דאחי דקאמר בבא קמייתא מלתא בעלמא נקטי הוא
והוא דאמרי ב"נדרים כ"הנזהל בילדן קיתה נשמתי מתשה בגזל עכר ונעשה
לבנה אילמא מ"ד דלא קנה כיון דהדרת להוריתו הרמתין ויכול
להחזיר הלבנה לעפר ת"ל כי כל הסיד בגל עפר ונעשה לבנה לא
קנה שמפסד סיתיך הלבנה ויחזור העפר כמו שהיה אבל אם בגל
לבנה ונעשה עפר קנאה דאם יחזור ויעשה לבנה פנים חדשות
בעלמא לכאן ת"ל והלא הקדש חושב מחשבות לפטור עלמו מדין
שחים נאחרו דאם עפר גזולה היא נידון בדאחר' גם' על כסוק כי
עפר אתה מ"מ כיון דמשפר נעשה אדם הרי שנוי וקונה זאכת
לאחר ליעפרו הוי שנוי החתר לגבייתו ובזה נסתרה טענתו והו
דקאמר הסתכל בג' דברים וכו' דהיינו דדר שנדרך ה'אכלות
אחין באת ותרמה שבעב גזילה היא נידך ואין לומר דים לך בד
לבעור ריעתם דהוי שנוי החזר לנרייתו וע"ם הדין אתה עתיד ליתן דין
ואסתכן ואין לך חיל לעשור כח כי שחים לא זכו נפניו ית' וק"ק
דלכאורה ה"ל לומר ואין אתה בא לעבירה אחי לידי עבירה מי
לוא דנאחר דאתנא דלאחוק הא דאחרו ז"ל על כסוק זניד כל אדם
אחקום דכל עבירות שבאדם תוסה ניוס כותב ויוסף קותם על ידו
בלילה ואטאתו נעדו תת ד זהו כשהסתכל בג' דברים אלו בודאי
אאין אתה בא לאחו' והיו ידיך מלאים עבירו' דלא תעטרך לכאוב
צהם מיושים בכל יום' ומה שאמר ולאן אתה הולך ולפני מי
אתה עתיד ליתן דין ואסתכן וכו' דהרמה דאחרת הדין לפני מלך
עולם הוא מטעם שסיף האדם לחוש יותר פס מה דאמי נסתדרין
מ"ל קיסר לר"ג מי שברח הרים לא נרח רוח שאמ' כי הגה ייצר
הרים ובורא רוח אלא אתה נבי אדם דבקיב ויגרא ויאך ה"ג
מי שברח זה לא נרח זה שהם על שכח הים זו נאדם וג' נקבים
הם זו מי שברח זה לא נרח זה שנאמ' הנוסע לחון הלא יסחט לם
אוג'ין הלא יביש ת"ל חין מ"ל ונסע'חית'כולן נתכיסו ויירם
ו"ל וכי נעשת חיתת שניהם נתכיסו הנעלים הניטע והיוצר
מפליאי' להחיתו ע"כ נאמר דאכח החיתה שומדנת דאוכח הוא
דהוה חלך חיים וחין עוד חלבדו כתיב ולכן דיבר נכונה כי אכח
שאתה הולך למקום עפר וישלה חזת בחלוקך חזה אחין דבהכרח
לאה שתיד ליתן דין וחסבון לפני ה' לצפות שמו לו לבדו ולא
כדעת האין הים שתי רשויות כי הלא אל אחד בראנו:

עוד אמר ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחסבון לפני חלך
חלכי החלכים הקב"ה בראה דאית בסתדרין לדק בדק
תדדוק הלך אחר ב"ד יפה אמר ר"ח ללוד אחר ר' יוחנן לנפתלי
וכו' וכתב הרשב"ם ז"ל על תוכח שהלך אפרדסיונה לברכת לכוף
לנתבע לילך עם הין אם הין בקיאין יותר וגדולים נחכמה
בברוכינסה מנברכת כופין אם הנתבע לילך אחר המוב למקום
הגדולים יותר ופיין בתשובת הריב"ם סימן של"ג וסל"ד והו
ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחסבון לפני חלך חלכי החלכים
דייקת הק"ה נאוה מעל נאוה עומ'אין ב"ד אחר לחעל'המיון
ומה נעמו נזה בדברי החשורר אלי אחרו חסכטי ה' אחת נדקו
יחדיו יראה"נית דיכו של הק"ה מיוסד הוא על דב'אחת
ואנוה נדק יחן ופיחן נדיק דיכו וחסכטיו נדק ואחת לאחיתו
לאכוקי דין חדוש ורחי לדבר דנדקו יחדיו אחד התוב והנתנת
נדוחם לכניו נכה אחד ואומרים לנוכח ה' חלכיכו הוא
שוכטיכו אין לנו לילך אחר ב"ד אחר חסת"כ נגני חלכות'דאחרת

דכל ת'אחם אני אחר נדק נדק תדדוק הלך אחר ב"ד יפה:

או יאמר עס הת דאי' נפ"ק דנרכות ר' הונא הוי להו ת'דני
דאמר' אתקוק על וכו' אחרו לה לעיין אד נאיליה ת"ל ואי
אחסידנא נעיניכו ת"ל אי אחי חסיד קב"ה דפ"ניד דיכא
ת"ל אי אינא אחסיד אעלי אלתא ליאא אאחרו ליה הכי שאיא לן
דלא יהיב אר שנשא לאריטיה קניל עליה וכו' והו חסכטי ה'
אאת כלומר החסכטי' והיסורין שהסי"ת סולח לאדם לאחרן נופו
הם על אאת ונאחל הטבה דלא עניד דיכא דלא ניאא ואאן ויאאר
דאכי הוא דנדקו יחדיו אאד החוכיח והאוכח דאפי'אקבל
התוכחת אאדה ואומר קניל'נא עלי כעניין דרב הונא ות"ה אכא
דיודעים ואסתכלים דאסכטי ה' אאת:

או נאמר עס אה שלאנ הרב חיים ז"ל נספרו על לכוס ואאת
נדב ואניהוא נהקריבם אש זרה ונעיב לא היו לאם דים
לדקדק למה בכל התקומות שאזכיר אתיתן אאד ויאותו ואאן
ויאת לעון יאיד אכן אדכיין דכל א'ון'היה פאי נ'פא על אלא
נאאו נפ"ם כאד דאו לכן אאד ויאת נדב ואניהוא והכסוק תנאו
הוכיח לו אאתי קאאר ויאת הל"ל ויאותו לאה בא באתרן ודנים
לא היו להם אלא נפאו נפים לכן כתיב ויאת והו דקאאר אסכטי

פרשת חזריע

נחל איתן

בחב הנעל חקו' חיי' על כסוק ויחח' שחשחתי כי עצבתי
חס פי"ה ואת דנרך כי ירחתי חת הטם וחסחב נקולס
ודס"ו ז"ל פי' כי ירחתי חת הטם שו דומג וחדומי שסקולים כנגד
כל הטם והיינו ע"פ הס"ם דנ"ק יונחת דהלכה כב"ה וחקטין סס
התו' ולמה לח הטניחו נב"ק נימי ר' יהושע דחיין הטניחו
נב"ק ותירנו מחת' דב"ה הוי רונח חט"ס דנלמו הכי הלכה כרנים
ותירנו שחני ג"ם דחחודרי טפי חיתח הלכה כב"ה חת"ל
דהלכה כב"ה דהיינו המרנים וחפי' נגד החודדין וזהו דדומב
החדומי סנר דהלכה כחחודרין דסקול כנגד חרוטי' וחפי' נחקו'
נ"ק דהיינו נמוחת שחוחל הנניח סהות נחקום נ"ק ושחוחל סנר
כתירן שני דתו' דשחני הב"ק דר' יהושע סיונח חסוס כנודו שחסר
מן השחרש ניניחו ולכן לח הטניחו נו חס"ל נל"ו חטניחן לעולס
נב"ק חהו שחסר ויחסר שחוחל ט שחוחל חטחתי כי עצבתי חת פי
ה' דהיינו הב"ק וחת דנרך דנרי נניח הדומה לב"ק ולמה כי
ירחתי חת הטם חלו חת"ח דומג וחחטובל דחחודרי טבי דס"ל
דהלכה כחותם חבי' נחקום נ"ק ונחחת זה חינו נלח היכח דלית
נ"ק חנל היכח דחיכח נ"ק לח:

וע"פו יונן הכהו' ויהי דוד נכל דרכיו חשכיל וה' עחמו ויחסרי'
נב' כל הרוחה כני דוד ונכר תלחודו חכני שהי' חחודר
טפי וכחו שחרו נחירונין הפי דחחדונח חחנרחי דחיונח
לר"ח חחחירי ולחילו חויתי חקחתי הוה חדי"ל טפי וכנר חחרחו
דהלכה כב"ה דחלכי ב"ה דחחודרי טפי ויש לו דין רנים וזהו
דקחחר ויהי דוד נכל דרכיו חשכיל ר"ל נכל ענייניו וחלכיו
היה לו דעת וחכמה על היותו חחודד טפי ולכן חחר וה' עחמו
חלחד ס"הלכה כחותו נכל חקום:

וזהו נ"כ חתה הרחת לדעת כלומר חתה נתת לנו חכמ' ודעת
יתורה וחין יש לנו דין חחודדין טפי וחכמ זה הוח

החלקים וחין טוב חלנדו הוח ולח חחר דחי חחשר טוח
לוחי חחדי רנ"ח להטות ט"פ פוב הדיעות כי הש' הרחה לנו הנעת
יותר מן החומות וכתירן הנח דחחני דס'וכו'ים לנו דין רנים ו
ובזה יובן חלפי ויחסרו רק טס חכס וכפון הנוי הנדול הזה
וכיון שיש להס דיעה ודיעה חת חחת להיות דין חחודדין
וחכמ זה חיכח כי חי נוי נדול חשר לו חלקים קדוני'חליו כה'
חלקיו נכל קרחיו חליו וחין כחוהו דחי חשבר לטיטון חחרי
רנים להטות ליל לעבוד חלקי' חחרים כחוהס יהיו טוחיהס
דהסי'נתן לנו הדעת וחחודדין טפי כחמור:

או נחמר וחי נוי נדול חשר לו חלקים קרוחים חליו וס"ל וחי
נוי נדול חשר לו חוקים וחשפטים נדיקים נכל התורה
הוחת והר"ר יוחל פי' הסחיכות טס הח דנרסי' נפ' החקנל דחס
קנה חדס קרקע ולקרקע זה יש לו חנרן ח'יכול החנרן להלקו
חשתף דדב"ח וכ"כ הר"ר יהודח חנרנלוני נלח חנניח דשותף
חשלק לניקח חלח חפי' החנרן נעלמח וסלקו וחפי' הלוקח הוח
ת"ח והחנרן ע"ה והנה חטעם זה רנו לסלק החלחכים ליסרחל
דהיו רונים לקנל התורה נטענות חנרנות עד שהוכרח הנורח
להרכין שכינתו טל ההר השכל להיות יותר קרוב חל עחו וידיעו
ולהיו דניהי כחנרנים וזה חשתלק טענת חלקי רוס וזהו
דקחחר וחי נוי נדול חשר לו חלקים קרוחי' חליו וזה נדם דחי נוי
נדול חשר לו חוקים וחשפטים נדיקים נכל התורה הוחת חשע"כ
נל' דחי לחהוה נהחקרנות טענת החלחכים טילה נם טלה:

או נחחר טס חה שכתב נכל הלנושים טעם לכתח דחחחי
ניוה הש' ת נדחי' חכחי חס"ע לנרך נרוך שנתן חכחתו
לחכחי חס"ע ונהניט חכחי ישרחל נרוך שחלק ונחחת הדנר
היה לחיות להכך לנני החומות חלק ולנני ישרחל נתך נשלחות
ותירן נדעת ונחוטנות כי הכונה היח נהיות הרנה חכחות יש
להס לחומות וכל ח'חהס סוכה ולוחר חחת חהב חה שלנו חכן
נחוכן דנכל טל רוב ההתחדה יכול ללחוד חותה חכחה לנדה
נשלחות ולכן חומר נתן ר"ל חיתה חכחה חחכם לנני ישרחל
דרכנה תורתי חינו יש חומר חלק דלח טליך המלחכה לנחור
והכלי הוח כטפה חן היס הנדול רחב ידיים וזהו דקחחר הכסוק
לחדיו וחחרתם ועשיתס כי היח חכחתכס ובינתכס ובזה יחחרו
רק טס חכס ונפון הנוי נדול הזה ודייקח כל דוקיכ יחחרו רק
דהיינו חטוט ר"ל חלק ולח נתן דחין הכחתכס נשלחות ותחיחו
דלו יחי נער שיש חלכין טדיין לח הניח לחכול חכרי כרי הדר
נתילנו חשנה לשנה נוסף חחמה ולכן חלק חומרי'לו וחולקין לו
כנוד כרחוי יטן שחום הנדולים חניחים חת הח חדש לירי לחוד
ומעשה תרוויהו כהדי חלחדי:

ויהי דוד נח טר הרחש נקש דוד לעצור ט"ו ח"ל חוסי החרכי
חלך שכחותך יפנר ט"ו חל חלך שכחותי יהרנטו נטו ח"ל
חפי טעחח"ל דרשת סחיכין טל ורחית כשניה חשת יכת תוחר
וס"ל כי תהיין לחים נן סורר ומורה ט"ל ושטה זו תחוה היח

כחשר

כתב הרמב"ם כי הקדמת דתיך נתחר זה נתרוממו דוד מסר
עוון כהרוכיה כי כל שלשי הזמים שלים ארוחה לזה תו מה הסעיד
מלך שכחותי יהרגנו נפ' דמי' דה יהרגנה לא נתן תלוי מחמת נגע
מ"מ יהרג ואל יעביר ובעיב נדרך מ' הנם דכל שוד שיחתר נב
יסתר קשה ואין לסכל התעופי נו תלין תלת דרים וקבל שכר
כתיבה נאיו . ונרפיק נפ"ק דחולין ותל"ל דתנלינן בתר רובת
מ"ר כהנת מתיק מהורב את תכסם דתחר מחמת קשליה ולימום
דלמת טרפה הוא שלא נתו תעום דתולי' בתר רובת ורוב נכי תרם
נדיתי' הם והנה שב המין כתיב תחרי רבים להטות ואחר תרובי'
תכס והעיב לו החכם דתין לתנות ישראל נגד כל התחות שלא נגד
כל תומה ותוחה כחלקו התחות הם דתכוט ושפיר תולין תחרי
רבים דהיינו כל ישראל ותתימת הוא דתחר לא העיב לו נקבל
דהם תחריון ואל בתר רובת הוא דיקא נתחיבת תאל נתשברת
מיעטינן לתכוטת כר"ת נגחרת דחולין תי לא נתחר דהעיב לו
כפטוטה כפי שכל השוחל . והשתא הכי תשתחא כשם
הנח' נקט דוד לשבוד ס"ג ת"ל חוסי תחרבי תלך שתחוקך ישבוד
ס"ג תר תחרינן תחרי רבים להטות ואחר תרובים תהם כתידך
החכם ת"ל תלך שכחותי יהרגנו נגו וכיון דהוא תנקש להרוג
תוחי רשנר דתולינן בתר תכוטת ודלתת טרפה הרג ונטבחה נו
תכטר עלמו דתלת"ה נשוכחי עכשין ולת ידת דרוב נכי תרם
נדיתים הם ות"כ גם הכת ניזיל בתר תעיטת לגניים כל תחת
ותחה ת"ל חוסי ת"ט לת דרשת סיוכים וכו' כלוחר לשלם
דתולי' בתר רובת ודקשי'לך תל נכך ידית להוי לך דפוסל ותשה
כנגד ההלכה תכסם דנן סורר הוא לך לרדוף אחר סנרתו סנרת
רשותה נגד תלקוים ותדם תשר סר עלמו תיוק תניו ותן התבת
תתקריב לכל חומר ותרים לכבד ולירת תגדול תמנו ותכי שיהיו

תניו תל ת"ל כאיך שעשיך ויכונך .

פרח לבנון

בסדרש תיוק תן חלק לשנים ר'הונא אחר חלו ז'ימי הניזה
וגם לשמונה חלו שמונת ימי המילה שב'ויום השמני
ימול נשר ערלתו ת"ל ולכוחרים תין לו אחר ימה שיכות יש לת'
ימי כדה עם ת'ימי מילה וכ"ל עם הת דתיוק שוב התם שפשם
ת'נוח שיבשלו את נשותיהם כדות הלך ר'אחון בן תמטרונלי
וכו' ת"ל מי שים לו תיבים שיהיו תריגים או תוכשים ת"ל
תוכשים ת"ל יהודים אלו תין תוכשים אלא תכי שתקריבים
הניזה אחד תהם יוצא'ל' ת' ופ'יום וכו' ותם וכו' תבטל הניזה
אם תשתעים הטותיהם נכל יום וירגו כמותכם הלך ונטלה ופ

נחל איתן

זאת תהיה תורת המצורע הת"ר מי שיש תכתן תיש משם'
דרובל ת'שהיה מחויב נשיראות שהיו שמוטת לנפורי
והוא תכריח ותחר תתן נשר למוהן שם תי תדוקן עליה ר'אלעי
תוה אתיב ופשם נטרקלינית שמעים דתכרית חתן נשי שם תיי
ת"ל תת שך להכת ואין לי ת"ל לתו תנת נריך ליה ולת דכוותיה
תעדים עליה שליק לנניה הוציא לו ספר ת'לים הרשה לו כסוק
ני תדים תכתן תיש תה כתיב נתוריה נמר לסוגך תרש סור
תרש ועשה טוב תחר ר'יוחנן תף שלמה תכרית ותחר שחר פיו
ולשיט סומר תנרות נפשי תחר ר'כל ימי תייתי קורת כסו'ה
ולת הייתי יודע היכן הוא פשיט שר שנת רובל וה והודיעו תי
תדים תכתן תיש לכיכך תשה תהיר תת ישראל ותחר זתת תהי'
קורת המנורת המוציא שם רש ס"כ נהוות תמה דיש לרחות תה
תה היתה כונת רובל זה הלת ניל קדי נר רב הוא נלר לשוך תרש
ונן סור תרש ונו'ותה הוסיף תדליה תומה הוכיח להוציא לו
ספר תלים נהרחות תלוי תיוב הדרך יעסון תלר הלת די והוחר
היה שיחתר תלין נפיו תר'תדים ונו' וכ"ש ידעי שהוה נשכב

תלים • תו מה נלה תחרו ר׳יכאי אף שלמה מכריזו כן • תו מה
היתה כוונתו בזאת כל ימי היותי קורא פסוק זה ולא הייתי
יודע להיכן נוסה עד שבא רובלאי והודיעני לי דנדחה דפסוק זה
מסתם לתרי מקרי ול׳ל שם הא דנרסי׳ נפר׳ נט פעים להוסיף
מקיסר דתניא לקמיה דרבי אחר רבי מאן ומן בזה מ״ל ר״ש נרבי
לרבי שמא אין קשריו מובלט בפיה ואחוי׳ הדר תני׳ ר׳ נניסו׳
מ״ל לאו מנא לתנויה יהודא חייטא כתניא מ״ל כלך מלה״ר
ומוזן והא יתיב קאי וקא פסיק סדרא נשפר תלים אחר רבי
כמה חיובר כתנוה מ״ל לאו מנא לתנא כתניא יהודא חייטא כתניא
מ״ל כלך מלטון הרע׳ הוה נשלמא התם מיבא להו״ר חלא הכא מאי
להו״ר מיבא מסום דרב דימי דתני רב דימי מאוה דרב ספר לבול׳
שלו יספר מדם נטובתו של קניוו שמתוך טובתו בא ליוי נטובה •
והנה כפי זהקרוא דסור תרם ותעשה טוב ים לו נ׳פירושים •
הא׳ סיר מרע ר״ל מלה״ר מחלם שם נחת לונר על רעך
עוזה דנר ואל תחכת טוב מבעלו והו פטוטו • הנ׳ כפי׳ ס״ם
הל׳ מבחת דמלת סור קרי מתרוויהו כלומר סור מרם וסור
נ״כ מלדנר טוב מסום דרב דימי וכו׳ והשתא ר׳ יוחי הניו פשט
הפסוק כפשוטו מחלם שבע מחנוית דלאו נכדי יהא כמכרזת
דוכל זה וכזרחי ידרוש לוקמו נתוכן אחר ולכן קרוי מלאו ס״ל לאו
מנא גריך ליה דנודמי׳ ידוע תדע כוונת הפסוק נל׳ מוכניו מסרת
סדים הוציא לו ספר תלים לרחיק מלוי שחתוך סזה ר״ם קורת
נספר תלים לפני רבי יהא לאו פירוש הפסוק אי׳ אתי׳ החכן וכו׳
כצור לשוך מדם צור תרם וכו׳ דנורחי אתי סיר קרי נ״כ מתשש
סוב כיון דקאחר ליה ר׳ לע״ם כלך מלה״ר דלטולא אל יסבר אדם
זכו׳ שחתוך טובתו וכו׳ ואחר ר׳ יוחי אף שלמה מכריו ואחר שיחר
כיו ולשונו תו׳ כלומר יפה כיוצא דשכיון דשה״מ ע״ה דקאחר ס״ז אם
שומר פיו כו׳ לאו משתם דיש לסיר בין חרש בין מדבר טוב משם
הגו׳ ואי כל אי״ה הייו קורת כפיים זה ולא ידעתי היכן פסוק אי
כפירוש דאתון תו אחרינת עד שבא דוכל זה והודיעו היינו מתוך
שזוכי׳ ס״בר של תלים ורחו אחשבה רב דר״ם שם ר׳ דשחיטנו משם
דיש לפעמים סיוע לנלתי לבר מסוב עד דע׳ •

ובפשוטה דקרא אי הפים החכן חיים טוהב ימים לרחו׳ טוב
נגיד לשוך מרם ושפתיך מרנן מרמה כ״ל ע״כ
מה לחיותך נחלת רבנן חרים הוה מחינא ליה מקום פוטפת
דאלמא אחר לי ההוא מרבנן דמי שהו יהבי ליה כל חלני תלמ׳ לא
הוה שבי נדטוריה ומנא אחד מקלת להיות מתר דקושם שחיה
ל׳לא הוו מסבי נדטוריה ולא הוה מיית מאים מהתם נלא זמניה
כסיבי מיתתא מכחת והוו לי תרין נטין מנא אחת מד הוה יתבו
דנתבו וקא חייפה ריפא מתחי סבריתא סרפא מרפא סגר לאו
אחרא אר״נ ל׳ליתא הכא סבירו לה תרתי נטין אתו מנא

וחנה הר"ר חיים חזן ז"ל נספרו כי' כונת הכסיק מה דת
טונן חסר נסכת ליריחך פיעלת לחוסי' כך נגד נכי מדם
דכס"י אין לו להלין שפרו כדכתי"ב לא תלין כיעולת שכיר וגו' ומה
ונד נכי מדם מסוס דהס"י מסהת הסכר לעה"ב ת"ל ולא הוכח לי
דאדום הוא דהס"י קיים כל התורה כולה קודם שנתנה כמתרגם
ז"ל ק"ל איך פיעל ועיקר נגד הדין היאנו נגד נכי מדם ולכן כ"ל
דבא כאתרגן כמקו' אחר וקאחר מה יקר חסדך אלקי' כלומר הוא
יקר הקב"ה היינו ניקוד לפי שמינו אלוה בעה"ז כי אחה נותנו
לכה"ג ואח"ז ואיך הס"י מסהת הסכר נגד מה שכתוב בתורה לוה
אחר ונכי מדם מסוס דכל כנפיך דהסיון חוסים בך ומוכיח עליך כי
ידוין מדבק בירך ומנחל עדניך תשקם והוא אחם מדם ידעי
דאיתא בשוחק קטנים שכי ומסוס הכי אין אחם עובר על כל אלה.
והנה מלבד מה שכתבנו נפ' אחר הפיעל דאלוה הוא היה
אומר לם עליך המלאך לנאחר וכו' עוד יש לאלוה מילין
אבקשך אחילה דהיה ליה לומר ונאחז בעל מלאכתך אילמלי
לך שכרך אחי שכר פיעולתך וקשה דיעכם ס"ל ליח שם הם דכתיב
אחר ס"ל בשחוטין ח"ח ס"ק ס"ו ח"ל שאחת שכר לרשעים
עשרה והוא לצדיקי עליו לשכר ורשאין תוגבו ומשעין מביא
נחרתי לך מעל אחת ירקה שלא תקלקל עבייני בגד לשכר ולא הי'
שום קנין והביא החורה שמיד לא' לו דהוה ליה כמוכל דאין
ערוך קנין ומה שאחת ירקה גרר לו אין נדנריו כלום דהנרים
כבלב אינן דנרי' כדאי' בהחים חקדם ול"ל המדדכי נה קדשין
ע"ב ובאנ"ה נגד ן דהס"י גדר ליה שכר עה"ב ת"ל שלחו
תורתו ולא היה שם שום קנין אלא דהנרים נשלחת כשו שהיה
הכתוב קול דנרים אחם שאטים וגו' ומה נכיח אנרי נח
דשם נח יגומו יעשה לנו שכר אחלם אני אימר להו הפי'
אחת הוא שנחרתי לכם מעל כל זה לא היה אלא אחת ירקה
אלא אקלקלו ר"ל שאעשו נפלים ולא אלחדו תורתי ומה נם לליל
הכח שום קנין ולאו אל זאת היה דאכין דיש לנו דין פיעלים אין
ערוך קניין והו כיוצא הענין אלא נח לשום אלא לפרש והכי קאמ'
שם למדת חור' פרנה נותניס לך שכר פרנה וליכא למיח' דאכין
דאין כאן קנין יכול הכותב לחזור נו דהא נחתן הוא ניבל אלאכתך
פיעלה לך שכר פיעולתך דייקא ר"ל בהיות שדינך הוא כפועל לוה
נחתן הוא שיעלם לך אלא אני אשאחיט כפשוטו כיון דכפועל לא
נתני קנין ()

וכוה יוכן אבלי אחרים ול"ל כך דאך דבי אחזו אחזו ליה אלת
עם כהני דאחרים אחרי אחרת אלהים אחרים אילין דאחן ת"ל
דאחזוהו ואני אחרתי לדיק יבשתי לאוהו ולאבל כתי כיליתי אחן
אשכחתי אל ה' וכשולחני אל אלקי' ב"ב ומדברים פלאו אחוכה לאהב
דנאחת נין האחרים לאיך נאחן לומר שר אחנו פה קדש
כאוהו ויהיה כאחפל טופר ח"ו נשכר הכתב כאחור ואני אחרתי
לריק יגעתי : אבנם עם מה שאחרנו אחי על נכון והוא

דאחי קדשן הוה ס"ל דאכין דנאחינת הפידה והבנות
לא היה שם שום קנין אבי אומר הפי' אחמת ירקה אדרתי לך
כדכתינגת ולכן אכח סנדה זו שהייתי סובר ואני אחרתי לריק
יגעתי אבן הענש דאשכחתי את ה' הוא אשלם אלי כדרכי הוא כי
וכשולחני דייקא את אלקי דאין כדין כועל אין לי לא אחי
אשחמיט דהא לא נשינן שום קנין ועשה נש"ד נפ' וישב :

את אשכחתי תעשנו ואת חוקיתי תשמרו ללכת בהם אבי ס'
אלהיכם ואיכא למידק מה דנה נאחרו ללכת בהם
ונאחר בהקדים נמ' דסוסה כ"ב ו"ל וים וכוח חולה נ' שנים
וכדין וכוח דאחי אלימח וכוח דאחדה הא אינה אחנה וכשאה
אלא וכוח דאחנה וכוח דאחנה אי אחנה כולי האי והא אחניא אח
זו דרש ר' אחכם נר' יוסי בי נר אחנה ותורה אור אלה הכחוב
אח האחנה נגר ואח החורה נאור וכו' אחר רב יוסף אחנה
בעידנא דשכיק בה אחנה ואלא נעידנא דלא עשיק בה אחנה
ואלא אחקיף לה רבה אלא אשחה דוקא ואחחופל אי לא עשקי
נאחרה אחור לא אחין עלייהו אלא אחר דבא חורה נעידנא
דשכיק בה אחנה ואבל בעידנא דלא עשיק בה אחנה אחלי לא
אלא וכו' ס"ל : ואיכא למידק אין לאחר ואין לאחר הא דנרשין
נפ"ק דש"ו ר"ח ור"י הוו קולי נאחד אחנו להנהו אחרי שבילי
אחד בבית אחקחא דר"ו ס"ל אחד לאחרים ואחד אל אחקחא דא"ל
דנכים ליעריה וכו' כי הטו החם אזנהו דאחקבלו אחקחיהו ס"ל
אחנה לך הא ס"ל אחוחה חשאור עליך אחר זאחה חשאור עלך
חודה והשחא לרב יוסף דקאחר דאחפי' בעידנא דלא עשיק בה
אחנה ואלא לאחי אחרחוחי אחרחא לאיזל אחפחא חוצית ולרבא
דקאחר דבעידנא דלא עשיק בה אחנה לא אלא היאך אחקבשו
אחקחייהו ודריש קרא אחר ואחה חשאור עליך חורה :

ונ"ל דלעולם כוחיה דרבה נקיטינן והא דניעולו אחילת כאי
אחיון החום' נד"ה זה ת"ח דשלקא ליה שאחחא וכו'
אדו"ל דהחם ת"ח חורחו אומנחו ועיסק בה ואהדאר כל שנה
ואינו הולך ד' אחות בלא חנרה ס"ב ואהו דרש"י ל"ל כי החם
אחאחה חשאור עליך אחיה ואחת וכו' כדד ואחנו הולכין הלוך ואכר
דנרי חורה ס"ב דיש לרחוש אי הכריחו לכרם כן אחן נרחה
דאחת כאחחרן דלא אקשי לך כך דלעיל דיש לומר כחיון החום'
דסחם ת"ח הולך ואהדאר וכו' ואין לאלא כין האדור לדנור
נחה שאחר החם ואנו הולכין הלוך ודנר ואדנרי החיוסף' נרחה
דנאדאר לאחדא כני הוא לפי דכיון דהוו חידי שכיר שריך נאי
הלוך ואדנר אסק"ל החם דנאד ת"ח אחידי : ועל חידון החום'
הקשה הר"ר חייב נפ"ב דס"ל היאך לא נעלו דוקא ואחיחיכל
אית היכא"ר הא חורחם אומנח' הוה ואחלא אהדאדים נחודה
הוו ואיתיה דכיון דהכא קיימיאן אליבא דא"ד ופרשת דכים וה
ת"ח דאסיק אחנת אליבא דהלכחא לא קשה ולא אחדי דאחו
אחיחא נר' דאסהדרין דוקא ואחיחיכל לא היו אסקי אחנת אינא

דהלכחא

פרשת אחרי מות לבנון

ולא נתקן עם שאר דתיקון עוד שתים תורתו
של דוקא ומחיתוכל מן השמה ולחון היה וכ"ל שם דכוותי הוו
מסקי שתיקת וקיו מהדרים לן הוציל להם חטוה דלת הוה
הרהור לשתם . והנה נין לדבר יוסף דשכרי דתורה
מקרי בעידנא דלת מסיק בה תכונה מגלה קשה דתיקת בכ"ק
דכשחוים נשו חמים מרש חנינו בי רב דדיירי בי נגש מהו לחיובי
ולאחשוכה לני מדרשת ת"ל לאהי בלי ובל נותני נאיל מחי ת"ל
לן ידעמן ס"ב ואחתי הן תכי בעידנא דלת מסיק בה תכונה
חגגה תי לאו דנאחר דאיכא דשכיח דשכיח שתני . ובדיין ככי
תיתוך זה קשה לי דקא תחדיקן בפ' התליל חגיני הוה מכשתר
ואחר כל שנשו תין דשתני לי הוה לן הוה חני לאיקימי
כשפי' עד דקנא לאו ההוא קנא כל הגדול מחנירו יקרו נדול אחנו
ואם תיתא דקשם ת"ק תולך ואהדהר לאה היה מתירנא ואחת
יש למלך דביאשם דלילא יאוד הרחוב תורה חופיל ודאני הוה
יאוב : ודע דהתום' כתבו בפרק דב"ז סולת כד הוי אתי
מני רב הוי מנשק לאו לאחתיה חני ידיהו וכלינא
דסולת וכו' ול"ל ובלינא דסולת והה שהיה חקל לשנא קיימו
משם דשתין ליה כי כעורת ע"ב ואחתי לן אחרו דשתני סולת
דשהדהר נתורה הוה חלת ודאי נאקוש דאיכא יאוב הרהור
תורה אינו חופיל ולכן אי לאו דשתין ליה לכשורת לן הוי חני
לאוקומי כשפים . והשתא קשה דאת אשכחי תשתי ואת תוקמתי
קשחרי לכל נשם יתן עם ההיא דר"ח ור"י דהוו חולי נאדם וכו'
וקאחר אד לאנדיה אדנר ניאק תשתר עליך תורה והה דקא
דייק לכתם נהם דייקת . ותהדהרו כל שנה ותקרו נסולין
אכל דנר רש :

ובזה אני מנין אאחר החלך שהם לום שלו נאחרו נני חל תלך
נדרך אתם אנכי רגליהם כי רגליהם לרש ירוטו
ויהדהרו לאכוך דם דלכאורה הקו כי רגליהם לרש ירוטו הוא
מיותר דידוע הוא דהרשע אינו הולך כי אם נדרך לן שוב אבל
עם הה שאחרנו אתי שכיחי ואיקי דהרשע היה יצרים ויאחר
לנויק שילך עמו נדרך רעה כיכוונתו אינו לנגוד ענירה ש"ל
כי אם לכפרי יהיה ולאבל אחרים כשנרת האחם לזה נת שלמה
כאמרו אל תלך נדרך אתם כלאחר אל תאחן נהם כשאחרו לך כן
והטעם הוא כי רגליהם לרש דייקא ירוטו לן לכנוש היצר
ולאבל שכר אחרים יש לדקדק אחרו אל תלך נדרך אתם דהיה די
לאחר אל תלך אתהם אף אחי כי רגליהם וכו' דנראה דרגליהם
חוליכין אותם ואינו כי רגיל בעשה חוליך רגליהם ול"ל עם הת
דייקת נשנת רבלת ענר שסנרת דייקת ניה נוי אחר דלאת
אכדיק עליה דיוצ ואתביכוצ נהדיה שהוא לת ענר שת אחנרת
דייקת ניה נוי אחר אחרי אחרי לן לשיש והו אני אל תלך.
נדרך אתם ר"ל אל תלוה עהם נדרך אחנ רגליך ויהיו אתם
והטעם הוא כי רגליהם דייקת חליכין אותם אדידיהו לרש

מחרי

מהם החול הרגיל אותם ואין לאחר דאדרבא יש להקלות בהם
מהיכך שבאת דשטת אחרי לן שליש כי והחדו לשכוך
דם היינו דם נקי החללה עהם כדשת רש דאכקיד עליה
דינן ואחכים נהדיה :

גרסינן נפ"ק דשבת אחת דני אליהו אחם אתלחיד ח' שאכה
הרנה וקרא הרנה ואחם ת"ח הרנה ואת נהני יהיו
והיה אחקו נוטלת אכילו ואחיורן נאחי אדרשות אחורה להם
כאחר נאחרים כי היו חיך ואחרך חיך נאלי שאכה הרב' וכו' לן
היה אדם אחורה דבר כאם ח' נאחריאחי אללה אחריתי לה ניאי
ניאי נדותיך אהו אחלך אחרה לי ת"ל אחי נאחנא אחנא קשה לן
נשא בי ניאי לנולך אהו אחלך אוכל עאי וכו' אחריתי לה נרך
אחקום שאקדו אן השלום אלא נשא כאים לאורה שכרי העורה
אחרה ואל אחשה נשדת שיאחתה לא אחקדן ע"כ והנה ננהרת
דיוציא אחקת ר"י כי אחנא קרא אחה נכי הן נקדושו לן
יאחין דאדיקים הנאורים נאחיאים נאחיה כך יאחקו חיני והן
ההוא אלאיד דשכיב וכו' ואחר ר"ת הי נכני ההוא נירצא אדנן
הוא חיי ואי אייקא דלאחת הן יאחין היה ההוא אחפשם
נרצותיה הוה וה"ת היה אכיב בו דלא הוה אן הקדושים וכאנו
שם התום' ד"ה אחנשם נרצותיו הוה וקשה דלאחה לן השיבו להאי'
דכ"ק דשנת שאיקא שאל' אכני אה אח נשלה נאחי יאחו שהיה
אחנשם נרצותיו אל שהי אחני שהם אקדושיו לן יאחין ע"כ ול"ל
דהא היה אשובת עליהו כשאחר לה נרוך האקום שהרנו והטעם
שאת קידש זאנו הוא אכני שלא נשא כאים לאורה ואדרבא היה
אחשם נרצותיו ואדריא שעבר על אח שאקנו אכאים שאהיה
נזיר אה עד שאגא נאים :

ובזה אני אנין ג"כ כוונת האגא נאחרי האדרבא אחר
הרחק אחכן רש ואל אתיאנו לרשע ואל אאיאם אן
הפורענות דלכאורה הקי ואל אקיאם אן אכוראבנות אין לו אחר
כלל ואם אה שאחרנו אאי שכיר והני אקיאם ואל אאהנר לרשע
ואחא אאחר אדרבא אינל נהדי אחום דניאי לן שליש כדשמעי
לזה אחר ואל אאיאם ר"ל נשבעה וו ר' כורענות אלא יש לך
לדחוק שאם אאיכם כאו כאן היה דוחק רש .

והר"ר יוסף אוירוש כידם אח אוקיאי אשאחרו ואת אישבאי
אאיכו כשאם עם הת דאיאי נירושלאי אדרשן שלא
לאת לרגיאנו הקדוש אד אדרבא אטיאוטון ת"ל שלא לי אילה
דשוה כוהים שלא לי אדא חווה ת"ל אנא שלאיך לך אלאא דליא
לה טיאי ואת שלאא לי אלאא דשוא אד טולר ת"ל וכו' שוד ואלא
אוד אלא דאא שלאא לי אלאא דאגא נשיא אנטר לה ואגא שלאא
לך אלאא דהיא אנטר לך כל נהאהלכן אכהה אוכך וכו' והו ללכת
עאם דייקא דאנא אהיאת האוקים והאיורות אאם נשאריס נדרך
אוילון אכל דנר רש .

פרת לבנון

אחרי מות שני בני אהרן הקריבם לפני ה' ויימותו וקצה דחיך
שייך לומ' לבני ה' מאי' ובזה נקרבם ה' כי' לל מהו נקרבם
ומזה קצה למה לן מיתו נסיני כשנהנו מזיו השכינה ונילקוט
אמר ר' יוחנן מכילה ודתי דכתיב נאלף מנה מלך תיים ומ"ל למה
נכתב כיון שמתו נקודם לן מיתן להם תיים • ונדי לתרץ נתיבין
אלו להקדים הם ומנינו נמדרש ילקוט שרבו כיצה דשות על
מה ועל מה היתה סיבת מיתתם חד אמר על שהורו הלכה בפני
משה רבן ואמ' אמר על שנהנו מזיו השכינה ומיך להבין במאי
קמיפלגי הני תרי תנאי דאמרי תרוייהו שהוקשה לאחן דאמרי על שהורו
הלכה בפני משה רבן דאכ מיתת נשנהנו על שנהנו מזיו השכינה
למה לן בניב"ס נהם מד"ה למות שם תיים בזוטרו על שיהו תיים
מן השכינה שהרי משה אחר בשיהוקה כי לן ירחני תיים ומי
שלן הטעם הוא כל שיהו ישראל אחר לתלים על שנהנו
מזיו השכינה והטעם שלן כשנהנו מזיו ידעו שלן לשרגש לן שלן יוד אחר
ישראל נקבלת התורה שנה ומ"ל נני ישראל לן שלן יוד אחר
ר' נתם מכאן שהיו רחוין לחשלחת יד בדחית נמדרש מי נוכל
לומר הני תרי תנאי דאמרי תיים חלוקים ד"ר אחר חדש ואחר אחר
חדש ולן כלינו תמן דאמר על שהורו הלכה לפני משה רבן ולן כלינו
דכיון שמתו משנהנו מהשכינה ולא כשנהנו כשרו שיכולין
לעמוד השכינה ולילך למיתם מידי ומתוך זה נתו להורות הלכה
בפני משה רבן נתמיה כי ס' לן ירחני המדש ומי לן יומר דהא
משה רומה פנים בפני' ובמסכתלרי המחירה ומינו מת והן קמן
שמלמנו רחינו נסיני ולא מתנו וס חכו על פרתם ומורו לסורם
לנח להבין בשכינה כשנתם נפניהם ומתן דאחר על שנהנו מזיו
השכינה סיבר שוקו ניחם סרחון שלי שנהנו מזיו השב"ל ונקידש
והם סנהו דמבין שלא נכנסו נרמסוגה סיובלו ג"כ ליהנות לאורו
ובהתחברם יחד הני תרי תנאי מיתה ומיתה נמדר' ילקוט פ'
אחרי וימותו לפני ה' דבי שיעור אומר לא מיתה בחוץ מקום
שהלויים מותרים ליכנס לכתיב ומקרבו ויעמוד בינותיהם והו
כונת הכתוב נקרבתם על ב' קרבנות שהקריבו בעמד ליהנו מזיו
השכינה נסיני וכתן נקודם ולכן אמר נקורבתם ולא נקורבם
לרמוז על ב' קרבנות לבני ה' ל שנהנו שני כעמ' מזיו השכינ'
וזהו לפני ה' לכני ה' דייקת ונסניל זה ומותו נתן סיובלין
הלוים ליכנס לאחור ומילת וימותו היה מלחת נמקני נפשות ז

נחל איתן

קדושים תהיו כל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא
קדושה • דיב"ל מייתי לה מן המוגמים ה"ד ותקמר
על אתה הנה לא ידעתי כי מים מלקים קדוש הוא מ"ר יונה הוא
קדים ומין מסרתו קדוש הכ"ד ואינם ניחוי להדכה ומחד דיב"ת
מלמד שאחסה נהוד יפיה על דדיה רבי נון אחד אלו הניט את
מימיו ופנק אחרי אלו רחתה טיבת קרי על סדין אלו ת"ב והנה
אחכרסים אחזו אטר להטמיק כשה דאחתי מנטריך דיב"ל להבי'
רחיה מן המוגמית דהנודך עצמו מן העריות נקרא קדוש הוא
מסרתו אינו קדוש • תו אחי ניכייהו דר' אינין • ורבנן • ונדאם
לומר אט מה שאמתני אומרי' על פסיק ואל אי תדמיוני ואם ת"
יאמר קדוש דהנה הכ"י כ"ב נתוריתו קדושים תהיו כי קדוש אנכי
ה' אלקיכם וקשה דהכא נהנאת המים אל תלית הקדושה ת"ל
מצירים שבאו אבי' מן המותר לו ולא כשתנה מן אינקו דנתרוייהו
כ"ב נהי קדושה דכשכל אינו אינל כן דאמום עלי מרן ידאם
לאליין שלא דים חילוק טכל אינו לאחין דקדוש כתדינקיה דם ת"
אלא וקדושים אחר לרמוז דקאינו מנים לשלא ע' הקדושה עלוכם
זהו דקאמ' אחל אי תדמיוני ואשוה ות"ל דים לך דמיון נקדושה'
אינו דיאמ' קדוש כלומ' ניתי ס"ת ואימוי אינ אינו קדוש וקדושה'
ותו נרש"י דיב"ל רבה להבין הפיה אחרת דאתאחר אל אשה ונו'
דהנה מסמיכות הפרשה לא הוצא דלאחר כמה ענינות טרח אדם
לכוף יצרו ולנחור עצמו מן העריות ונא לנרך קדושים אחר ר"ל
אחר נשלמות הקדים שלא דלשלם ניתן רשות להוחר להנים ס"י
השתד לטיו אל תלנות הקדושה ולשדמות לעלויונים ומינתי לה
מחליטת דאחמר האשה הנה נא ידעתי כי אים מלקים קדוש הוא
ושם כתוב אלא ת"ל קדוש נשלמות • ואחת רבי יוסי אחרי הוא
קדוש ואין מסרתיו וכו' כלומר לעולם דרשינן לשה הסמיכות
הפרשות דאחרי אחד עצמו ולא תף נכלל ואין להניח הפיה
משיטת ר"ל דשמי התם שהיה כלי מוכן לנעוצת אשם"ב כל אחד
ואדמוכח קרא כי אים שקים דוקא ואה נרש שקדוש הוא אלא שלא
אחש לדחוש קדוש הוא הכי דרשינן ליה הוא קדוש ואין מסרתו
קדוש ואחת ר' אינון ואחר אלא הניט נא מצמיו ר"ל דלא נקרא
קדוש על ספירת אן אחיבור עצמו אא אלא אשם כן נעזרו אלא
דהניט למדהנה ו על אשה נדך לדנך ואעפם טיבו מרחוק
גרש ורבנן סנרי דאשה גדר לכנים אנדך היינו שטהר אחשנותיו
ואה גרש אלא רחתה טיבת קרי והוא גדר נדול •

פרח לבנון

איתא בספר הקנה והובא בס' נפ"ת על פסוק וחכמי סינה
תקים כשאלה מצא למרום מצא להקב"ה סיוה כותב
מפני סינה תקים מ"ל מחי מילת תקים מ"ל קים בתולת ישראל
ע"כ והוא פלאי ומדי לנוח ל תוכן הפירוש נראין מזו להקדי הפי'
פלונתא בין הרמ"ם והרמ"ן בפנין העתיד דאר סנר סיקומו
בתחיה כפנין שהיו נפולם מו פסח מו מיוד כדי סיכירו זה לזה
ומ"ל הקב"ה מרפא מותם ואר סנר שכולם יקומו כנריה קדמה
ק"ו מחיית ו וכולן נצורת נחורי וכתולות וכפי סנרת רמשולה יש
להסתפק נמליות ד"מ מס רחוקן לקיז מסה בין מ"י שנים ונפטר
לעולמו ותשתו סיתה מפוננרת הילדה זכר והתריך ימים ושנים
ומת וקן ושכב נשתם סתחיה מיוה מהם מיוד נכנוד מניירו מם
המ לנמו מסוס דכתיב מפני סינה תקום מו דלמת הבן לפניו
מפו שהניאו לעולו לכנד מת מנין ומת מחר רחמנא. ונראה
דנמלי חות מה נשתפק מסה כשמלת להקב"ה שהי כות מפני סינ"
תקו והקם לשפול מחי מילת תקו נמניכן מה מי מי' להנות כנות
ביניירו והסיב לו הקב"ה קוס נתולת ישרל דשריו שלשתי כולם
יקומו נדחיין נחורים ונם נתולות: עוד נוכל לומר נהת
פלונתת דמליו ננמ קדושין כמשמע סכתו הוה נין תנת
קתת ורבי יסי הגלילי תנת קתת סנר זקן זה שקנה חכמה ור'
הגלילי סנ זקן זה שקנה חכמ ומפי יניק וחכים מ"ם דר' הגלילי
אחר לך מי שלקח דעתך כדאחר תנת קתת מ"ל לכתוב רחמנא
מפני סינה זקן תקום מפי שנת דפלניהו רחמנא מ"ם מפי יניק
וחכים ות"ל מחי סתמים מי שלקח דעתך כדאחר ר' הגלילי מ"כ
לכתוב רחמנא מפני סינה תקום והדרת תקום זהדרת פניקן
מדלת כתב הכי מ"ם מק הוה מ"כ ומן הפסוק יש ניד להסתפק
לפנרת ר' הגלילי שם לפינה נפניקן קיחה וסיקור דכתיב מפני
סינה תקום והדרת וכן ליניק וחכים מי לפינה דוקת קיחה והדור
לזקן זה שקנה חכמה כמנת שחילת תקום וכולן מנו לחרום לפניו
ולאחריו ובפי' הפסי' נפלה ולת תום"ף קים נתולת ישרל נרחה
שם"ל מין תקיחה לחפלתם ובנת' דנרכות נמשרנת מחרניש לה
שכי נפלה ולת תום"ף לנכול שוד קים נתולת ישרל מ"כ נס חילת
קים נדרש לפניו ולאחריו כפי פשוטו וכפי תירוצו דמשרנתי
זהו כוונת המחבר כשמלת להקב"ה שהי כות חכמי סינה תקים
כתקנה לדעת מתי חלת תקו"ם קים נתולת ישרל כמו שמתרני
נמשרנת שנריך להפסיק נחילת קים נתולת ישרל הוה חילתה
נאמרי נפשוטי כך מפני סינה תקיניריך להפסיק להדרת פניקן
הוה ד"ת ללמוד יניק וחכים כשנר' ר' דרש יניק וחכים.

ובכוונת הכתוב ליתן טעם לחת ניוה הקב"ה שיתפו כבוד
זה ליקריש לתים נת נימים ולוקן זה שקנה חכמה
תפילו יניק כיון שכות נר חנים ותוד למה הזכיר נכתן ירחה
נתחרו וירחת תשקיך ושוד מהו תחי ה' וכנר דנרי רש"י ויהופי'
הם שלת תמרו ז"ל נמדר על הים נרחה כנחור ועל הר סיני נרחה
כיקן ולכן ניוה לחלק כניוד ליקנים ולהדר נכנוד לת"ת ולפיכך
תמר תחר הניוו וירחת תחלקין שנריך לירחת לת"ת כדדרש רבי
פקינה את ה' שלקיך תירחת לרנות ת"ת וכי תאמר נלנדך שת"ת הם
שתי רשויות כיון שנרחה על הים כנחור ועל הר סיני כוקן לכן
תמר תת"כ שתשתם זה תחי חנוה תוקך להדר ולכנד פני זקנים
וח"ת אל תדין נתניקך דנר כי תחי ה' תחי הוה ולת תמר תחי הוה
נים תחי הוה נסיני:

איתא נמדרש תחרו ישרל להקב"ה תם תרנה שניתי קדושים
הסר נחנו תת המוה ת"כ וכנר דיות הרנה נשתפנו
פלניו וכל תחד הולך עומד נדרך לנו המקין ומסר תחי תמוה לי
לפרשו נדרך פשוט דתיתי נשת' דפשתי נחלל חרב תו נמת תקים,
חרב לחלל מה חלל תחי תנות הטומת"ת תרב תחי תחי תנות הטומת'
וקשה לנשל המתמ' תיך תמר הקב"ה קדושי' תהיו דמשתע לעשות
תיהו קדושים דהת ניתת ניוד שתדם תי נחיים תיוהו יכול הוה
נמשניו להדמות לקדושי עליוני' ולקדם שנתו נחוקר לו מחמת
כשתתו סתיה חלק חלוה תחלל נשת יקרתוהו של השתים תעלי
יתהנך מסוד לרש דהיינו תקדושה נדולה שתין למעל תיתיכה
לטומתה נדולה שתין דכוותה היתיכה תלרש ות"כ היתך יכולין
לקיים קדושים תהיו לוה תחדו להק"ה רש"נ תם תרנה שהיה
קדושים הסר תחנו תת המות שהמות מהנך כל קדושתיהו למני
תנות הטומתה ותה נשת תחתר שהקדושה תתהנך נידי טומתת
ושוב תיהו נת לידי טהלתי:

ועש זה יוכן הת דתחדו רנכן ניומת דנת נפסי' דר' תמן דיתר
נת נפסי' דר' ידקל נחרב ולתה דוקת תתתו יהיה נסייף
ולת נחלת, ולת נחתת חלק רני נהיותו קדוש שתטלה לת הכניס
ידו תחת תכניסו ונשניל זה נקרת קדוש לכן נזרו תמן דיתר דנת

נפשיה

נפשיי דרבי מ"כ מחמת שמח ואינם מ"ו מכי מצות הסוכה
לפיכך יקר נחרב דוקא שנם היה מכי מצות הטומח וכהכל מכרי
מעשיו כחסר וחס מחשבות מון גלגו וחפל נקדם הקדוש ומסוס
הכי הכדיוו דליכת כהונה בההוא יומח דקדושים מסר נחרן
ראים מסחקים ביון היותם שיים פר הכילם :

לא תלך רכיל בעמיך לח תעמוד על דם ריעיך אני ה' ובריך
להבין מה שייכות מיכה שלח יולך רכיל עם לח תעמוד
על דם ריעיך ועוד למה כתיב אני ה' אלא בח לנו לכוח שכתוב להועיל
יפן נמלחים כהיות נעולם לאנשים נפיהם חסידים והם חסרים
מכין המוסכל ומס ידעו מסה טוענת נים ובידו להגילה ולאחר
החסיד טוטה מיכי יכול להגילה שלח לנגיע בה כי היח ימה והיא
מון כלילי ומס ידע שרחוק נדעתו להרוג לשחוק ידין נפנמו
שלח לנעות מון שחוק שלח תלך רכיל ממר דחחק לוח לחר
הכתוב לח תעמוד על דם ריעיך כשהוח לנר הגיעם נדם ריעיך
ניו נדם הנפש ניו נדם הממון לח תעמוד והרי מקח חייב להציל
לריעיך כדי שיעמוד בעמו מן חיוכו הנוק אני ה' ירלה דנדנ"כוה
אני ה' עשיתי רכילות להציל לרבקה כשרחתעבו ונמר נלבו להרוג
ליעקב כדכתי ויאחר עשו נלבו וגו' ומהרנה לח יעקב אחי ים"ל
ויגד לרבקה ורו"ל דרשו נרוח הקודש הוי לח תעמוד על דם
ריעיך כי אני ה' דברתי ועשיתי כך וכן נאה לך לעשו ולעשות .
אחא נולקיט כ' ויקרח הוכח עשם תד"ח ו"ל ויקרח ש מסה .

מכאן אמרו כל ת"ח שיין בו דיעה נגילה טובה אחנו
יהוח פליטה נשנגה אחד . כי אם רמי על ככה לומר דוח שנגילה
טובה אחנו ולח כוח דנר אחר מנוכה שהוח ניניכה יותר מנגילה
או דנר שהוח כיכיכה ומלבר הקטני דאיתח נאה שאיר נעל
החאחר ויקרח על אשה אכאן אמרו וכו' דאשתם דמ"נ תיבות שו
חוכח שנגילה טוב ממנו ולח רמיתי נכל מפרשי התור' אדשיב עם
יכנים אין נם אח נאה עשם עשם נגו לאחם' זוה לכרשי ואשתתי אכי
אה"ה הלוף התודני כאו"ר ולאן נאוה"ר אח תני אח' אח' אדיינו
ק"ק ליכת נהקדמת אחאר חו"ל ו"ל אכני אה קנינו הנדל נאוק
הדשת . אלא לומד לך שם דשה אין לו הנדלה אנין ים לו . ואחת
ניית נהקדיש אשה שאיתח נם ת"כ הוכח נרש"י סיק שדר שאיני
ו"ל להגדיל נין הטומח ונין השהור פירש"י להגדיל לא נלנ הסוכ'
אלא שתהח יודע וחכיר זכקי נהן ומפיק להאין ולהגדיל ומה
אחר חתקי אדנרי רש"י נוה שכוונו אל אחאר חו"ל שאם אין
דשה אין הגדלה שהוח שיב וקיום ת"ח ואח"כ פירש"י נם"ו והשה
דנרי ת"כ אחם ו"ל נין הטומח ניין השהור אל"ל נין אחוד לכרש
והלא כנר אפורש"י אין אלא נין טומח לך לטהוחה לך לטהוחה לך
נם זכו אניו של קנה לנשאים ריצו יכ"ל . והנה ידוע אם לח נשאט
דוכן על סיאים הוח נשאה נפילה . והשתח אנוחר החאחר
אחליו לכל אנין עם אלאיד ה"ק כל ת"ח שאין בו דיעה אם כן
נודאי נאין נו הנדלה כאחאר ו"ל דשה אין לו וכו . ואח"כ ע"כ

נפילה טובה אחנו . דהא נני נפילה אניכו דכתנה התורה
הנדלה דהייכו להגדיל נין הטומח ונין השהור וכפירש"י נשם
ת"כ לקחי אכשחט אניו של שיכן שהוח נשעה נפילה ויש נו הנדלה
וזה הת"ח שאין נו דעת אין נו הנדל ואח"כ ס"ק שנפילה טיב אחנו
והשלח נאי ס"ם מה שאחר ויקרח על אשה . אכאן אחרו וכו' .
דקוקח אכאן אינכח וה"כ לח שכיל המאחר אניך לה מ"ב תיבות
אלו לח ר"ל הב' תיבות או נאן לפי ל"כ כי יהיו עשר ויקרח
על אשה הוח נקרח ת"כ . ואח"כ ה"ק אכאן אחרו ר"ל אשפר ת"כ
שהוח ספר ויקר על אשה כל ת"ח שאין בו דעה וכו' כדכתי' נשם
ת"כ דוק ותשכח הכלל על נכון :

פרשת אמור

נחל איתן

ויאכר אלי עמוד נח עלי ואותקני כי אחוני השבן כי כל עוד
נפשי נו ורוחי בי"ת נרז"ל כי אחוקני השבן אלו נגדי כהונה
ע"כ ג"ל עם מה שכתב נשל דרוש שאחל נכרשה זו על אחאר
ו"ל נאדרש אלמד שהרשה לו הק"בה למשה דור דור וזורשיו דור
דור ואכיניו הרשהו אתת שאול ונניו נאחר אחר לפניו רגש"ם
אלך רשטון שיעמוד על נניך ידקר נאחר א"ל ולי ש נה אומר אחור
על הכהנים ע"כ והוח דאיתי' שאול אנר על ע"ו אחאת כשל ודיוו
נשקילה . נס ס"ד שלא זוב ודיוו נאחר וקי"ל קיים ליה נדר"אניס
זלמה ידקר נאחר א"ל ולי אתה אומר ר"ל חטא שכנגדי שלאתי
לו נשטובה רק אמור של הכהנים שהרג דלא אהני תשוב"עד ש ר"ל
את חנרו שכ"ל וזה עמוד נח עלי ואותקני ר"ל נאחר ואשה הא
קיל"ן דדיוו נאחאורה לוה תירץ דשון הע"ז כנר נתכבר לו ולא
אחזו לע"עת"כי אם השב"ן היינו אטא נוב שי הכהני דדיוו נאחר

פרח לבנון

נאחרש כ"ו אאר ר' יהושע דשכאן נשם ר"לוי אלא' שהרשה
הק"ב למשה דור דור ודורשיו דיר דור ושופטיו
והרשהו לשאול ונניו נופלין נהר הנלנוע אאר דנש"ם אלך
דאשון שיעמוד לנניך ידקר נאחר א"להק"ב למשה ולי אתה
אומר אאור אאור על הכהנים שהרג נוב עיר הכהנים . ויש לדקדק
למה

פרשת בהר סיני

פרח לבנון

גרסינן בפ"ק דקדושין ריב"ז היה דורש את המקרא הזה כמין חומר מה רחמה מזון מכל תינוק שבעולם אף הקב"ה מזון שמחמה על הר סיני שמא שמחתי כי לי בני ישראל עבדים ולא עבדים לעבדים עבדי הלך זה וקנה אדון לעצמו וישאר מה נשתנו אלא מיתה שהיו עתידים לחפרים שכשהיתי על הקשקף ועל שתי המזוזות ומיהרתי כי לי בני ישראל עבדים ולא עבדים לעבדי והלמתי תות שבעבדו לחירות והלך זה וקנה אדון לעצמו וכו' ע"כ והקשו המכרסים על הא דקאמר אלא ומזוזה שהיו עבדים ומיהרתי כי לי בני ישראל עבדים ומאי שנתי הכי אלא ומזוזה והיכן שהיו לא נתנה תורה והשיבו לו"ד לומר דהקשו מאי קאמר תות שבעבדו לחירות הא כל שתנאמר לחירות נמה שהוניות לחירות ומה שמחה כי לי בני ישראל עבדי אלא נתכוין נפשט היה והלך זה וקנה אדון לכך נקרא שמו עבד ולפי שהיו ישראל עבדים ד' מחות שנה ונתלם הקב"ה והלך זה וקנה אדון לכך ירגש נחרצת הטולה כך ע"כ ויתכן למיזק מאי מיהא הוי מדרשא ונראה דהוקשה מאי נקט מה רחמה אדון לדרוש עליה דמרגש שהוא עיקר התשבה היא עלזה ותוך מזון מה תיהנו גם נמל וכו' עלומר הא אלא דרשינן טעמא דמרגש משום דכתיב הויין נה תדע ותמן ופשוט הוא טעם זה נמדרש לכן שהל אלא דעדיין לא הופשט: אך קשה דמדנקי התו' נפשה דנעני מרגש ולא דנר אחר מדקאמר מרגש בני ד' מחות וכו' והא ליתא דהא גרסינן נגמ' דסנהדרין ת"ר מרגש אין לו אלא מרגש אחד ואחד מסול והמחט ת"ל ולקחת כל דנר שכיוצא בלד דברי ר' יהודה ר"ש אומר מה אומר מה מרגש של מחכת אף כל של מחכת ע"כ נמלא דבעי למר וגין למר מרגש למו דוקא ומשמ' ל' להא דקאמר המד' היא למינה אין המובחר מטעם דמחוני קא חזינן

לאחר שמלך רחבעם ושוב למה לא הביא לו הביא שהוא נביא ואחר מחיית עתלק שהוא מקדם הריצת נוב עיר הכהנים והסנהדרין הוא כך דנחמת הקב"ה לא הביא נוב שהוא נחמת נחמיית עתלק זה שיש נקרא חנוכי שם רוקח שהוא הריצת נוב עיר הכהנים והוא דאיתא בגמ' סנהדרין פ"ג' שהוא ישראל נכנסין לארץ להתחיל להם מלך ולהכריח ושלו שלמלך ונתנו להם ניח הנחילה וחיני יודע שהוא מהם קודם שהוא לי יד על כם אי אתן כם מלך שלכות בנחת' ואשר שלמה על כפה ה' ויש לחנין מאי נקרא שיהא לידע שיהא מהם קודם ול"ל דהנכקותא היא דהשתי שחוסר אחנו לעשותו עד שעבו החשמונאי ותיכון חיל חרב שם טוב' של השני כיון שלא עשה עדיין הרחמנן ות"כ בשים חלך שהוא הרחמנן מז נתחיינו נמחי' שחלק מסל"ב כשהים כשדר ואחרו ז"ל נמחי' לחה נקרא שמו שחול ע"ש שהחלכות היה שמולה חנלו לפי שהכתוב אומר לא יכור שבט מיהודה דהיינו התלוכה לפי זה נחנה שלא שחוא שחול נחחית עתלק' אף חפץ הריצת נוב עיר הכהנים חוכח שחחול המזיק עצמו לחלך נחור והרג לנוכשין ונישן שחלו לדוד נחורים ותורים וקי"ל נבהדרין אין שוחלין נחורים ותורים חלא לחלך ות"כ שכשהו שהוא חחזיק עצמו לחלך חחחת שהרג לנוב עיר הכהנים ת"כ נחנה חייב נחחיית עתלק' חיא שאחר החחחר חלך רחבעם דייקה ר"ל שגב' חחות שנעשו ישראל לעבדים להתחי' חלך וחח"כ נחחיית עתלק חבל חחול לא היה החלוכה כי אם שחול הנלו ת"כ לא חטא נחחיית עתל' ולמה ידקר נחרב לחם בשיר לו הקב"ה ולי אתה אומר אחר חחר חל הכהנים שהרג לנוב עיר הכהנים ולקה למה הרג לנוב עיר הכהנים ונריך לומר שהשלו לדוד נחורים ותורים ואין נשלין אלא לחלך ודוד נחותנו זחן לאו חלך הוה אם כן חוכח שהחזיק עצמו לחלך ות"כ היה חייב נחחיית עתלק ולכך נתנם' דהה נהה חליה:

ולקחתם לכם ביום הראשון וגו' לפיכך נאמרו הל"ל תוכיחני חורת חיים שכבש שחחות שחת פניך בעיחות ניחנך נמקומים ליתן לב מה ענין שחיית כשבים אצל הר סיני דנחלה לכחורה דנל"ו דוד היה חחוסר חיים' והיינו יכולין ליחס ע"פ הא דכתיב נעל נפ"ת חדש דת"ט' דנחיים שנוד נחחייב חיתה עליהם היא עבור היותו נעלמו של חדה"ר וקי"ל דחה"ר נעניה חייב סיחה על שהרג את הנפש ורש חיתה לעל נחי שלו דכתיב דם האדם נחדם דמו ישפך נחלה דדוד נ"כ חשב חיתה כדעת המינרים דאין חחיית האחים מחנם לחתן דהיה היה מ' מחה"ר חיקרים שנתן האזנה נתון עליהם ומחריגן דחדה"ר לא שכך דם הנריגה דהא נת"ה מוסיף כלם כמות שהם והשחת יצ"ש סנהדרין זו אין דוד חייב מיתה טוב שם נהיכין חנו להקדים כוכת המקומלים שלחרו שהיה הנורה ליקח השלג רחש שנמנים שבוע שהוא רחש

ועם מלחמה ה"ל מין לך תיוך גדול ממלחמה חכם ופנון לחם
בחוכמה תבוחי והב במסבירות כסף דבר דבור על מיכניו
גום והב וחלי כתם חוכיח הכם על חיון סומעת והבה נחקים מחר
מחר מסרי מדם בוחב לי לשקוד על דלקוחי יום יום לשמו מוחו'
כתחי כי הוגלי חנת חיים ויכח רבין מה'ונפחת נם פה הכליח
עבה הגדיל תיסי'ונחנו מה להבין דבריו וחידותיו ועם מה שלחר
ר"ם מתי מכיר והכי קחחר מסרי מדם שומע לי דחקק ומה היח
השמיעה הוחת לשקיד על דלקוחי יום יום כלומר יהיה שקוד
לשמוע ילקיחם מה שלחרתי לו על הדלקים ויסחור מזון'כתחי
ירבה לשמור מה שלחרתי כשכשחתי על שתי המצות כי לי בני
ישרחל עבדים ולח עבדים לעבדים וכ"כ למה כי חוגלי חנת
חיים חולח חיתי דיוקח ולח שילך לבית חנות חדון חחר לפנחו ·
והנה על הח דקחמר ר"י כמין חום'כיוצ"ב ז"ל שהוח הרגליו'
נחוכן שחוכחת ריב"ח שהיה חוכיח על חוון שסחט'על
הר סיני וכו'נחשנת היתה כנרור חרגליו' זהו כוונת שלמה תכוחי
והב נחשכיות כסף וכו' ירבה מי שנחה דורש דבר דיבור על
חופניו הוח מחם כתכוח והב כמין חומר וכדכרם"י ורחיה לוה
גום והב וחלי כתם חוכיח חכם על חוון שומעת ללומר הניסיון
יוכיח שהקוכחה שהיה חוכיח ריב"ז על חוון שסחטה על הר סיני
כי לי בני ישרחל עבדים וגו' היתה כמין חומר הייט כחו נוסף
והב וחלי כתם ·

פרשת בחקותי

נחל איתן

איתא בפ"ק דשבת רבח חמיה לרב המנונח דקח חחריך
בגלוחיה מחר מניחין בחי העולם ושוסקי' בחיי בתם
זהוח סבר ומן חבלה למוד חמן תורה לחוד רב ירמיה הוה יתיב
קחיה דר' וירח והוי מסקח בסחחתח'נגה לגלויי והוה קח מסרב
ר' ירמי' קרי עליה ר' וירח מסיר חוכו מסחום תורה נס חבילתו
חוסבה ט"כ וק"ק ומי ליח ליה לרבח כל המחריך בחפילתו חין
חפילתו חוורת ריקם חכ"ל מחסה של' ומחכלל בי ה' וכתיב בתריה
ויסחע ה'חלי נס בחסם ההיח וח"ל להחם חיירי כשהחפלל
חריך על'דבר מחד לנוף רבים חו רחיי להחריך חבל חפילת
חובה שהוח חדיוק כל היום חז חחרינן דלמוד התורה חדיק ומין
להחריך בחפילה · והקשה הרב המאחיק כמוה"ר חיים ז"ל
בכתרו וז"ל ויש לדקדק החם השלחים הללו לח רחו חף שחמ' ר'
חלישור נדולה חפילה יותר מח"ט דמחסע דחכי' ד"ח בכלל דהח
ר' חלכור קרית קח דרים חל חוסף דבר שי ביוד נדבר הזה ונרחה

לחרן עם הח דחי' נמדרש על כסוק ומחחכן חין חנון בכל חקום
חלח מחנת חנם יט"ם נחוכן דחין להוכיח דמה שנחנה חרע"ה
יותר בחפילה מנחטעסיק טובים ומשמע נ"כ חורה הוח כי נדולה
חפילה יותר דלעולם למוד חורה עדיף שלח דלמה יחלו לו מעשים
טובים דבר שהוח לח כן שחל חלח מחנת חנם לחודה · ונרחה
דקחמר ליה מניחין חיי עולם לרחוח הח דקחמר ר' חלכור בנמ'
דכסחים שלחלח חודה לח נחקיימו שחיים ומרן על'כח לח נדרתי
יומם ולילה חוקת שמים ומרן לח שחתי נחוכן דהחורה הוי חיי
העולם דעל ידה מחקיים ויוכן החי טובדח דר' ירמי' ורבי ורח
עם הילין דכתיב הרמ"נם ז"ל בפ"ק מהלכות סכירות וז"ל העוסה
בחחובר כנון ביבר וקיבר חילו חוכל חלח חוכל כסיבמוד עבודתו כנון
סיבטוי ויתן לסל עבד שיחלחנו ויבכן הסל לחקום חחד ויחזור
ויחלחנו חילו חוכל חלח חחר שיחלח הסל ט"כ וה"ה בנר"ן דהס"י
חבר חותנו לכוסלים בלחוד תורתו וכל חיוד שהחרס לח לחד
בס ניית ההיח חסיק בחסת'שיבח דהלכתח דהייט בחר חלחכה
חילו רשחי לחכול דהייט להחכלל שהוח חיי שבח וכדכירסי' ז"ל
למזונות ובכסיו שרחה ר' וירח דרבי ירמיה הוה מסרב להחכלל
קודם חסוקי חסחחתח קרי עליה בסיר חזנו חסחום תורה ונומר
דכבי הדין חילו לוכל עד שיבמוד חלחכתו ומחילח לח יבנוהו על
חזון בס לח לחד כרבוי ·

ובזה נבח על הבילוור הנמ' דכסחים רב שבח כל חלחין יומין
מהדר ליה נחרת ותלי וקחי בטיבורח דדבח חחר חדחי
נכבחי לך קרחי לך חנחי חילי והחחר ר' חלכור חלחלח תורה לח
נחקיימו שחיים ומרן על'כח לח נדרתי יומם ולילה חוקת שחיים
ומרן לח שחתי חחריקח כי בעיד חנים חדבחח דנבחיה בעיד
ט"כ והבה נרחה דכוונתו על רב שבח נחה שהיה נבחן על דלח
ניתו היה לתרן דהח חנין ריבי עיניו ניכר שהי'חוח'חדחי נבחי
על דוב הבכר שהיה חזומן חליו חחר החוח על שקידתו בלחודים
התורים וכדחית' בחלח בחיד הקנ"ה לחח לכל נדיק ונדיק חלח
עיבבו על'נרוקה' יום יום יבחום לני והבחקח קבה קדיבים הנחר'
שחם דוכי חבבר לוחר כן והלח כנר שחחר חי חדד נבעלו חים
ורב"י ז"ל בפ' והלח חיוו יכול לבטול כל כך שכר ולכך היה נבחן
על הדלח לרחוח חירון הנחדח דהחם וז"ל חיוו היח חידה חרובה
חידה טובה חו חידה פורענות הוי חומר חידה טובה חדובה
דבחידה טובה כתיב ודלתי בחיים כתח ובחדה פורענות כתיב
וחרובית השחיים נפתחו ודלת נרול חברובה דדלת חרובות ים
בדלת שחת חדה טובה חרוב' ומסבבינו חין לתחוה היאך ים בחדם
כח לקבל שכר כל כך שהרי לחדת כורבני חוחן הקנ"ה כח בחדם
לקבלו כל שכן שבותן כח בחדם לקבל חדה טובה וכן כרב"י ז"ל
התם · והבה רש"י ז"ל בפ' הכח חכח לח נדרתי יומם ולילה דכיוצ
תורה שבתוב בה והניח בו יומם ולילה ט"כ משמע דקחיים העולם
חיוו תלוי חלח בלחוד וחלו בפ"ק דחי"ו בפ' על הח דקחחר התם

פרח לבנון

סליק ספר ויקרא במשענת האל הגדול הגבור והנורא

נחל איתן

א-תא כתורת ס' זוה"ל נסתה שקנלו ישראל את התורה ניתקנתו עם מה"ת מחרו מה רתו או להתקרב יותר מן
כתיחות שתם פיהם הקב"ה ת"ל הניתו לי ספר יוחסין שלכם של הנו לה' מחכתות בחים כשם שחניתי נני ויתילדו על מספחותם
לכן אנחן נרחם הספר הזה אחר התנוות חלה התנות אחר זוה ה' ת חסה אל נני ישראל נהר סיני ותח"כ וידבר ה' נמדבר סיני
שתו את רחם ונו' אלא זכו ליטול את התורה אלא נשניל שיוחסין שלהם ע"כ ותסיק כשנתו לשיטי' ויחל העם לזנות שחתו התורו
שתה טטרה שהי' ניודן כנר היה נטולה תהן שויש הם לנו וכו' דתיכת למידק דכל פועל פועל לתכלית והכא תהיכי תיתי לה
לקלתה זו . וזו תתי הקי דקתתר הניתו ספר יוחסין שלכם ותו נידוק נסיכתת תה כותתן ליתר טרן הן לנו . ונרתה לותר עם תה
שכתב הטור נח"מ סי' רפ"ב ת"ל הנותן לכהן לתהרים והניח נניס מ"ם סתה שעשה יעטוי יוכה המוקנל תין רוח תכתי נותה
פיתנו להטניר אנחלה תפילי תם היורעים תיכם נותנים כרתוי וחידת חסידות שלא יעיד ולא יהיה שום תרס תשוב נניותה זו
ס"ת ניזרין הירושה תהיורש תכילו תינו נותב כשורה לתי שהוח חלם ונותב כשורה וכו' ולטולם לא יעשה תרס לנן נין הנני' תכי'
נדנר חושם שלא יעיח לידי קנתה ע"ל . ותיין נב"ר והנה כתי
אי תקשיא להו לתה"ע דתכהן דתנ ת' לכולנו ה' נתוות שתו לתה
טטרתי הנחלה שהיח התורה תנרת לנרת ותה רתו או להתקרב
זהח תיכנת קי"ל כדי שלא להטיל קנתה ולכן הם התחילו
להתקנתות לכן אתח כתתרן ותתר הניתו לי ספר יוחסין שלכם
ותוח דקי"ל הת"ח נת"ח סי' רטרח"ל כל הקרונים תפי' נשנירה
יורעים בקרונים כשרי' כיצד אי"ה לו נן תו אתו ממזר הרי זה
יורש כשר וכן שתר כל היורעים תנל נטו תשבחה תו תתרתיק
אין יורעין תותו וכדתית' נכ"ג דכתונות ותהו דתתר קתתר ליה
הניתו ספר יוחסין שלכם ר"ל דנשלתת ישראל כשרים הם דין
תנד התנ נין תנד התש תנל אתם תית לכון דין תנל נטו תן
השבחה תו תן התרתית וככה"נ ליכתידושה . ולכן סיים כשנתו
לשטיים וכו' סיין הם לנו כלותר תכיון שזנו תחר נטות תוכ"ת
נס להכ"ם דין נני תן התרתי' שתינו יורש והדרת קושי' לדוכתין
תי"ת רתו אולה ע"ק יוד לוה כיון נתתרו הניתו ספר יוחסין שלכ'
כי להיות דקי"ל תנל נטו תן השבחה תו תן התרתית תין יורעין
תית והנה כולהו תתניהו תקה"ת תם תנד נותם תן התרתית
כד"ת ישראל ותם תנד לידתם תן השבחה וכדנרסי' נטתי דסנהדרין
כי אתת רב דיתי אתר כ"ר אל תשתוכתי נורו התת על הנוי' ניית

פרח לבנון

וידבר ה' אל תשה נתדנר סיני נאהל תועד ונו' שתו את רתש
כל עדת נני ישראל למשפחותם לניית תנותם נתספר
שתות כל זכר לגלגלתם ולטיל תניה קאתר שה התנות אשר ניוה
ה' את תשה ואהר סיני אל נני ישראל כ"ל להנין כתיכות הכפוקי'
עם הת דאיתת נתדנר ילקוט על פסוק תפריון פשה לו המלך
שלתה תשל למלך שהיה לו נת כל ותן שהיתה קטנה היה תדנר
פתה נכרסיית כיון שהגדילה ונתת לידי סיתנין אתר ההלך אין
כניוד של ניתי שתדנר פתה נסיע שת נני לי כרכליון ואחד פתה
נצניעות כך קודם שקנלו ישראל את התורה נקדילו קטנים והיה
תתייחד פתה הדנור פשם נתגדים כשם ניס נכרסיית כשנתו
על הר סיני אתר הקב"ה אין כנוזן של ישראל וכו' נטו החשכן
ותדנר עתכם נצניעת תתוך לתוהל תועד ע"כ והו דקאתר אלה
התנות אשר ניוה ה' ונו' נתך סיני וזה גרם דכשם אתרת ידנר
ה' אל תשה נתדנר סיני נאהל תועד ושם תתייחד הדנור דאתן
לנוד על ניתי שתדנר פתה נשוק תשל"ת נל"ו :

נאשר

פרח לבנון

יאר ק'כניו תליך ויחויך יתר ה' פניו תליך ויחונך
שמה ה'חויות הגדול יחכה ה' תלך ס"כ יונן עם הקדמת
המפרשים דהטעם שהי'הרכין שכינתו על ההר הסכל לתת לנו
תודתו תורת אחת הוא יתן וביתן המלמדים היו טוענים אותה
חטוס דדב"ח לזה נח תלנו כדי שיהיה לנו דין מנרני' זהו דקמ'
אף ה'פניו תליך דיקח בתוכך ות"ת הם נתינה זו שלח כיון הוא
כיון ויחדיל מניח למלמדי רוס לזה נח כחקרן ויחונך יחכה ה'תלך
כלומר לזה הטרים הבי' וירד על הר סיני תלך כדי שיהיה לך
דין הנרן ולח יוכלו מלמדי רוס לעטון אותם ׳ או נחתך
יחכה ה'תלך עם מה דמי'במדרש על כסוק כי מי גוי נדול אשר
תלקים קרובים תליו ומדם ים לו קרוב הוא טושה עמו פיקר
ותומך כמו מתקרב לי תל הקב"ה תינו כן טושה לישראל פיקר
חשר לו תומה קרובה תינו תומר תלח חשר לו תלקים קרובים שיו
והו דשפיר קתמר שכה ר'חייח הגדול יחכה ה'תלך תינו כמו ב'
שהוח טושה עמהן פיקר מדרנח הוח יתהלל זך ויהיה זכיר תו
וחכיתו תלך יתן ותיתן לתה הפיק' והוח טפל לכך חשר לו שלשים
קרובים תליו ׳

פרשת בהעלותך

נחל איתן

ועתה נפשנו יבשה תין כל נלגי חל המן לעיניהו נדרש לשנת
ס"ק מה דמיתח ניומח כ"ו ול"ל ת"ר נד שהי'מניד להם
לישראל תב"ט לרשתון תו ז' לחברון ולבן שתלנין פונותיהן של
ישראל וכ זב הרי"ף ות"ח צריכין תנו לדרוש תיך נמשכה מחילת
כעון ולידונו כמך להנדת בן ט' לרשתון ושמח ים לומר שזה שהי'
ספק בין ט' לרשתון תו בן ז' לחברון הן בעון חולל שלח שתתה
חנו שלשה חדשים של הנחנה וכשהיו רוחק שינח
הכומה של חותו בן נמקומו של תניו תו היה חוזר נתסונה
וקב"ה מלגין חותו כעון ומוקלו ס"ב זהו כפשיטו יבשה תין כל
כלומר כפשיטו היתה נחנעת מכלל כל ישראל ים להם חלק וכו'
כד זית' נחניב' חיוקו מעוות שלח יוכל לתקון זה הבח של הערוה
והוליד מחנו מחזר בלתי חל המן וכו' לולי שהיה בח המן ומודיש

וכו'

פרשת נשא

נחל איתן

ושמנו חת שמי על בני ישראל ואני מברכם וס"ל ויהי ביום
כלות משה להקים חת המשכן ומשח'נר'ל ניום שכלו
המזיקים חת העולם ס"כ והוח ותמוה ושמחתי מפי מכם עמ"ם
נם"ד נפ'רשה על פסוק חנ הסיכות תעשה לך שנחת חמי'ע"ם
והו דקתמר ואני מברכם ונשמתי ל"ל ביון דהנרכה סורה הוו
ישראל דנר שתינו מדור ומנו שך עי"ן דנפיק חויה תורנח
דנדנף הסמוי מן הבין המוין שולט כדחיתח נפ'כל הנשר נזה
נח כמתרץ וקשחר דנרכה זו היתה דוקח ניום כלות משה היינו
ניום שכלו המזיקין תת העולם נחופן דלח חיישינן למידי ׳
ובזה יש להבין כוכח שלמה המלך ע"ה נשחרי ברכת ה' היח
תעשיר ולח יוסיף תעני חתה דלכחור יש להקשו' דמהיכי
תיתי דשנרכת ה'תיכוך חלנחת דמנטרת ׳ שנל הכוונה היח נמה
שתרנו והוח נשחרו היח תעשיר ודמי דהוי חלנחת דלח נייר
והחיים ולכן הנרכה שזכה כיודות ולימך לשחר דינרת
חוה הכתוב מרובה וסלטו נה החיטורים דיתל יוסיף תעני חתה

על היות נדכה חו נסים לכל ההללות ׳

וכו' כן נזה מזו נותנים לנ וחיורים נתפוחה ויתמ"ם נמ' כי תשא
על המאור לך ה' הנדקה וכו' :

גרסינין נתיבונית כ"ק רבי כאמת כן יאיר הוא קשוט לכתוב
ס"ויים וכו' ועד שמע ר' נפק לאכיה מ"ל ר"ל ק"ש בעוד
אלו וכו' עד כי תשא את ראש בני ישראל פתח הוה קיימון ניסן
כידניתא תורתא תחר תלתך הוות נניתו על זה ואתי מסתבר
מל' וכו' עד שה קל תכלת נה טורח ניניתו נכה ר'
ואתר מה מתיתן כך ניתיתן תמ"כו דאמר ר"ת כ"ת נדולו נדוקי'
נחיתן אותו מנחיהן של' ויהי הם קוראים קיים והנה הלו את
הנדוד ויעליכו את המים נקנר תליסם וילך וינע וכו' מ"ל ר"ל
פכם לאנני ודלמת לקיומי ניה נרכתת דתליהו דכתי' ויהי נם פי
סניס נרוחך של' מ"ל אי הכי היינו דתניתא על נדליו עמד ולניתו
לת הלך תלת נמה תקיים כדקתאר ר"י סרימת נרבית ניתמן סניס
סקילה נחת על' תל נת תהי נחת ורס"י פי' תחכ"ו סדרי נמיתתן
יותר נדולי' מנחיהן כדקתאר ר"ת ונ"כ נרחם תלת הוכח לו לומר
סרני נעלמו אחר כדקתאר ר"ת כ"ת דהת וכו' נומן התנקי' היה
ור"ת לומרת הוה ועיל דסיתך מיניח הת דר"ת הת תינו דומה
נדומה לחיהו עניד ק"ו ור"ת לת עניד לוה החכים ופי' סהרי
נמיתתן וכו' כלומר כיון סרחה ר' נדולת הנדיקים נתמיהם עשה
הק"ו ודרש נם הוא הכסוק על ויהי הם וכו' כמו שהיה דורשו נ"כ
ר"ת וזהו כוונת כדקתאר ר"ת כ"ת דהת וכו' והם דנרי הכילה תוך פי' נתיהן
על נדיקים כך נותן להם הקב"ה תחותן תלת להעניירן על דעתן
סנרס הנדר שנכנס נפתח הכחות סיכהם ולת יעבור על דעתו
ההחוזה נתון דהכו לסבוד תפל לתרי' ע"כ כ"ל שנת לתיעט פי'
תחר ס' ניתי מפרס תס נתיומס נמה טורח ניתו לניתו נמיתתן
עמ"כ וכמו שתניתו נתליסט תלת רנה תותו רסנ נחיינתו ולכן
נדתק נפירסו דתר ת"ה היה ר' תסיס טעמו רסנ ולת פמה שכפ'
מהר"ם עין עליון והנה נמה שתתר ה"ת תקשית ליהתת תחריתן
התס נשהדרין נני הת דתקן תון קונרין רסנ תלל נהיק דמחר
דלת נסחב זה התיס נתקנר ליסט הוא תסיס דרסנ היה ולת ניתן
ליתנה תנל נדיק ות"ל הוא תהיכו תיתי דנדולים נדיקים וכו'
דל"ת הת דסני ליה ננניתה תחר תותן תסום כנודו הוה דתין
קונרין וכו' תסמ"ל נתיתו דנהנ טרחת יתירת תסוס דליכת דנה
סניתנ נכנודו : וי"ל דתי תסוס כנודו לתוד תכי' ננניתה לת היה
ניני תלת טרחה לרחות דזה וזה תיכת תי תסוס כנידו ותי תסוס
דנדולים נמיתתן יותר תתיהן . ונוף נתה נקטה קיסית
הניתם תתקיים על פ"י ז"ל סנתחילה פי' ולת ניתן ליתנה וכו'
תסמ"ל דתני דנדולי' נמיתתן הוא תחמת דתין כה לרסנ להיות
תפל נדיק ות"ת כ"ת פי' והוגרך לסים טיו על פיו דקרתה דתטעם
סהתיהו ננניתה לתוד נדולים נדיקים וכו' וקונטנה תחלתת הכי
הוא דתתנהו לתרוותהו תפל תי תקשית תתרתיתי תניס תקרת
דתל נת תהי כמת הוה ליה לת תניי תכסיק תוקדים נתורה היינו

וזמת תלך תתרים ותר"ל סנטעפט והיה סומט תת הילדים ז"ל
דתפל כרתה היה דרסה נעלמת תפל תינו תכוהם נכתיב כמו
נתריס דכתיב והנה תלוהית :

ותדבר מרים ותהרן נתסה הכושי' תסר לקח
כי תשא כושית לקח ונו' והיתים תסה ענינו תחוד תכל
התדם תסה על פני התדמה כ"ל עם חה סכתב נעל כתנות תור
דק' תהטעתים ס"ת זכה תסה ליכנס לת"י הוא על התסתה תסר
עסה סכירם תתסתו ונדין דנהה עליו תרים נכוהות על עון
נתוכחתת תכל התחת יענה דתירון נדול היה לתשה על זה דתה
ספיפם תקסתו הוא על פי הדין דין תחת דק"ל תין תסתין
לתלך תלת נסיס הרחוות לו תניית התלך וכתו סכתב תרחב"ם ז"ל
ותזה הכושית סטר לקח היתה רתויה לו דתלף היה תסה
פיתחתם ז"ל על כסיק ויהי ניסורין תלך זה תסה נתיכן דהה
ספיפם תתכה לת לעין יחסב לו ונזה דין הוא סיכנס נתרן תחיי'
עכ"ל זהו ותדנה תרים ות תרן נתסה על תידות התסה היינו על
עסקי ניהוסיה וכתו סכירם"י ז"ל נפיפיום התוסם ונתחת יכול
היה תסה להתנלל עצמו ולהסיפס דנר דנור על תוכניו דהטעם
סכירם תסתו היה על היותו תלך ותין תסיתין לתלך וכו' תלת
סתה תלת הסיב להס כלזה הוא תחמת כי היתים תסה ענינו תחד
תפל המדם ולת רצה להחויק עצמו לתלך .

ויעש כן תהרן היתלה נפותיה כרס"י להניד סנתו על תהרן
שלת סיכה ע"כ והוא תמוה סמטעתי שת"ם נם ד' נכר'
תנוה נפיהום כסות רתסון יע"ם וזהו דכסתחר תסה לתהרן
להדליק הנרות הוי תפי תיחר וכי לתיהה תני נריך ותלת כל תותן
ת"סנה לחורי היו הולכין כפיהום היה תסרסים סכנני התום'
קת"ן דויהם כן תהרן ולת סיכה תתחר התלך חלנסל טיל' וזהו
להני' סנתו שלת נתנתה לום' והלת כל תותן ח' וכו' ולתור' תיני נריך

פרח לבנון

במדנש תל נת הכת נת לה דנתן תחרי קך תחר תסה לפני
הקב"ה כנר סעית תותי רופת תס תתה תרכ' תותה
תוסנ ותס לזו תני תפפת תותם ת"ת כיון סהיה תסה תס סכניית
לתחותו התתיל נוח ותחר תל נת הפת נת לה ע"כ והוא תמוה .
וכ"ל עם הת דתית נג'דקתאר ותי תחר התוכל לתכנל תקיים תנת
ולת יהניית לך דתי רכונת נת"ת תני ת"ל נתכל לתוכל התניית עלי כתרים
תרבתו ע"כ והטור נת"ת סי' ת"ך כת סיס נעשה תחר דתני תיחר
ליה נתכל לתוכל נתיין הרופת תנסה לתסלוס סכר ת' זו תניין
על כך נענייו החולי ע"כ והנה דזון דהכת ס"ל דנתקים כנה

מצי תובל למימר לנחבל חני הרכיך ונמדל"ן מרע"ה מקרי תובל דנבניו נעטרים מריס על מדברה כנגדו ולכך קאמרו דכך אמ' משה אם אתה מרכך מיתה מוטב ואם לאו חני ארכת מותה מחמס מחרים סדרי דכך אמר משה אלמלא רבות גם לה דוקא משו"ה דחיקו נופיה לה מלי אמר הכי ר"ל דחיית בלי כמרי מרגלי מו לדחות

בחידך טעמא ׃

ובמדרש חיתה ול"ל ר' יוסי בן זמרה מומ' רמ"ח אברים יש באדם מהם עומדין ולעון זה ניתן בין לחיים ואחת המים נתונה תחתיו בה ורחב כמה ספרות שורף אלו היה זקוף יעקב"ו לפיכך משה מהיר את ישראל שלא יתן את פיו לחטוא את בשרו ת"כ ויש לדקדק דבשלמא בין ל"חיים משחוטין דהנם שהוא שוכב נמקו' נר מ"מ מקיימין מקיל"מקרא כדמסיים ומוי"ל מלת דאחת החי' שנשרת תחתיו מאי היא . ול"ל עם מ"ם בשל הלכות נדולות דאמרי בחבורב כשברוך נושך את האדם אם הבורד קדם את האדם לחיים האדם את הבורד ואיתי עם"ם לאתי' לבתי' חזקיה בין כל החיות מבל הנחש ומומרים לו אדי דורס יקוכל את אם הנלה ים לך והוא חסיב ומה יתרון לנחש הלשון שוד אדי ל"ל בין' ניחש תלתא קטיל המומרו וכו' והו דקאמר ולשון זה אבר דומה לנחש דאין לי יתרון בנשיכתו שוכב בין שני לחיים ואחת המים נתונה תחתיו דמיחלא אחר שנשך אני למקדם אחיה יותר מן הנשוך ומ"ח רשעון למיתה הוא והו דקא מזהיר משה אל תתן את פיך להחטיא את בשרך מלשון והייתי אני ובני שלמה חטאים ללומר אל תתן שבשבור כיך יאסרו חיך היינו המומרו ׃

הגידו לי נשם הרב כמהור"ר יחזקאל פינקרלי נר"ו טעם נכון לנוטין הפוכות דאיתא בנפרק אמר רשב"ל מ"ד זוכת תודה יבנדנני כל העונת את יצרו ומתודה עליו כתלו מכבד להק"בה כ"ב תולמות בזה"ו וכתי"ב אם'ודה תודה יבבדנני והו דמכיון תמות דה' להם לפנו'בזבי'ר ולא רצו לזוכות את יצרם מה עשה הבו'הכך להם הב'הנוטין של יבבדנני להרחות דמיבולם לא דרשו ויתור הנוף ולא זכרו יצרם ׃ ונ"ל לאמר בזל פי מה דאיתי'בזוהרת קדישא על פסוק נפתלי אילה ש'ומה הנותן אחרי שבר דכיון דאילה נקבה הוי והב"ל המותנת שלא משום דהאי נון הוי נסוד הדבור היינו נסוד אחדים שבחי ניכה ולכן בתיב הנותן אחרי שבר ואו דנביא בתוכ"ק נבחות שלו עתידים לחטוא בפיו'ולבניהם נתון סדרי נוכה ליה אחמרו וכרבו את הדבה ואמרו ז"ל דלדבר עבירה בתבו ולבן הקדים וכתב להם האי נון להודיע ולהודות דבמו בחקום מנוכך ׃

ויצן יהושע מבחורו ויאמר אדוני אשם כלאם ובקשה דהא קיל"ן דהא אסור לקרא לרבו בשמו מ"ב היכך יהוש קורא לרבו בשמו אחרו אדוני משה כלאם אלא ים ליאמר דבך אי כונת יהושע והוא דבתב בעל הטורים מתנגדים מ"ת משה תנות נפשו

בעבור אלקים יהושע מבניים וכך אית' נרי"ל שהיו אתנגדי' משה את ויהושע מבלים ואשם'חרה לו ותכם בכעוד רבו בדאתו שהיו אומרי'משה את וכו' בלא שום הסינו'ם שיה להם לומר רבינו משה את וכו'והו שאמר ויתן יהושע מבחוריו ויאמר אדוני אלא תקוני תשמיענה דבר מין אדברים משה את בלא שום כעוד ותוא'הסינו' וחלולים בכעוד ולבן ראויים הם לבית הסוהר וכלאם אלא זה הדרך איקראו לאית החלקים בתוך בשמך בלי שום אבינות ׃

הצאן ונקר ישחט להם ומצא להם אם כל דבי הים יאסף להם ומצא להם וקשה לאמר כולי אתי דכל דבשבולם חיו אחסיק להם הא נאר ניסא אבל אבינו שבים שהיה לכל העולם כולו ומ"ם לם'רבוה שיהיה להם די והותר אבן ים לום' כי מצינו שיפרנסל התלו תמוה דהיינו התלוו שיבא להם תמוה ותמוה הוא דבר גדול שאין הבין ממלא חותו וכיון שהם שני תלוות לבן אחר הלבן ונקר ישחט להם ומצא להם אם כל דבי הים יאסף להם ומצא להם פיון שהם אתלוים שיהו להם אתמוה שאין הבין אתחלה ונם הלכם לא תשבית ׃

פרשת שלח לך

נחל אותן

ועשו להם ניניות אית'אתבדים הה"ל ואתה הדבק'נה שלאיכה אתיים כלכם היום ובן היא אומר אתחק בחוק בחוסר שלאתרך נבריה כי היא חייך ת"ל והוא תמוה ׃ ונ"ל מה שבתב הרב רבי אליהו לוידאם נם שברו שכל אתבדים ניניות יש להם רמז לחילת אי'נאוכן זה ר"ג חולות וה'קשרים הוי כאתין ח"י ת"ל בבל בנף וכנף יש לו ח"י בחספר ול'פיאתים י"ח ישל' ש"ב שלאת בבנד שם של ע"ב פעוד אחר שם נשם ם'הזהר כל נעונין טצין לאלאת נר אתבלת עמה שאתחר בצין דאיתו כורסיא לאיזן דבשאתין וכל נ"ב בהתעטכת דניניתא אלכר יומא דאתלת ולל יומו ובנוי שהם ס'בנבד ההוא ניבת דאקרי אלון שהיה תולף לאוף ע'שנה והו כונת האתאחר ועשו להם ניני' ה"ה ואתה הדבק'נה שלאיכה בלאתר בשבועה ת"ל בחלוקם אקיימים אלה זו אתם אלונקים נה אלהיכ'נשם ה"ק שבולה ת"ל בחלוקו כאתין אבניות בניניות וזה נורם כי היום כלכם היום לפי שבבל בנף וכנף יש בסל'אחיה בוהן אחיות לכם וכן הוא לאמר החוק בחוכר אל תרף שהיה אחנות בניניות האורח על אה"ד אלאי אלאתרנו ונעניה כי היא חייך כלום' מוכרח אתה לשאור אלה זו לפי שהוזהר לך חייך ויאי אניך כאה שאם דהיינו ע'שנים כאו האלון שהיה עולה לע' שנה ׃

ובזה יתן לנגלי מחמד תמוה דמיתת נדו"ל על כסיא ויך לב
דוד מותו על מטר כרת כנף המיטיל אמר למשול רבי
יהודה ממר כך מחר דוד מה בין קטט ניציתת לקטט דיסת ע"כ
ולדרבינו מתי שביר דמכיון שכרת דוד כנף ניצית של שמול מיד
נתחרט בתשבו שכשף מיותיה היינו שהשיר ממנו הי"ג תולעות
וה'קשריים העולים מי וה"כ מה בין קטט ניציתת לקטט דיסת ע"כ
לכל מ'לכחות זה כן מות וה' . והר"ר יומל מורומה פירש
קרוב לזה והוא עם מה שכתב הריקמנטי בפ"ו כי
נחווה ים בה ק"ם מלבד פי' ניציתת ולשהמלים יונק מפתח ניתן
מתיטף ניציתת ומשים ידו על המווה הוי כמלו השלי'כל כרשת
ק"ם והקנ"ם שחת ומלחך המות ז משם ומינו ניזוק ונופל ליהשכב
והנה נכמן לת היה לו לשמול כי אם הניצית שהיה משחרו ח"כ והו
דשביר קשחר מה בין קטט ניציתת'לקטט דיסת בין כמן
מווה אם מני מבטלו גם ממנו זו הראיה מוסרו ביד החיצוני וידם
תהיה בו ופת"ם גם ד' נפ'קדים בפירוש הכפוח ש שלקי הדומו ונו'
ואגב מדמין ים לדקדק לקמן בחתי דקרת יתנך דוד כנד שמול
בחתי והיה ה' לדוין יספט כיני וניניך וירח ויחד את
דיני ויפטני מידיך הביא לו שמול ושתה הנה ידעתי כי חלוך
תחליך ותקח בידך מחלקת ישראל שמן הדין היה לחרפו ולנדפו
של אחשר דיבו לשחי' ולת לנת מלו נדנדי פיוסים נתחלו ושתה
הל'ידעתי ופו'לת דנ"ל עם הת דתחרי' בם"ם המום'דין על תניד ו
היה נשגם תחילם טוב תיקת נר"ל כל הטולה לגדילה חוחלק לו
עטותיו זה דמחר תקחך שמול דדין היה שתקרת למלקים יעליון
ולקחני חתך כמן שחסרת דיבי שלו ותחרת יסבוט ה' ונו' ודחתי
שהר' לו להם"י להזכיר בילותיך תחילה שבל מה שעשה כי ידעתי
בני ידעתי שקחת לחחלכה בידיך וקי"ן דכל הטולה לגדולה וכו'
וח"כ מה יועיל לם שקיך שיחה לפניו ישרשך ויחמדך חחבל .
שלח לך לחטים תיקת נדנותיו ז"ל לדעתך חיי חיני חנוח
לך לם תרפה שלח ע"כ כ"ל עם מ"ם הריט'נת ודם
הדת"ם כשחמלוק תינו טופן שנדה זו לת היתה של חוכר ההוח
חשלה תלת טופן כי בחת שלו היה תלת שחוד ולקח ממנו ומח
שחתם עליה בשמו כל חוכר לת כשנה כן נשניל שהיתה שלו תלת
לפי שהית' מכורשת לו וכחותה שתחרו דבי נר סיפין חו זודחי
שטנה זו טעבה חיתו לם כחת הנדה שהח של מלכי חי שכשר
לטעון כן עכ"ל ות"כ זית שכשר לשר שהיו חלוקין הם"י עם
תשה ל'חר"ש היה פיוד לשולם חנטרינו החרנלים לשנות
חתיך שפוף דשחוקו נה ח"ו שחחים והשי דקרקת ח"י יכלי
לחחר שכן דרך לשיים הקרקעות כשם נשלים הלחשונים לפי
שיוכיח לכל יותר לחנם ס"ל להם"י דחין להם חזקה כלל דהרי
הוח כחו שכתוב הנדה שכוח של כל'והו דקחחר שלח לך לדעתך
עלוחר לרעתך חיכ לגילין להחות דהח חחילה לח החזיקו בה
שחר שחחים כיון דחדין של ישראל נקרקת חנל שם תרנה שלח

לדעתך דיוקח דחת סופר דנקרקת הכי כחו דבי נר סיפין
לכרסומי דחלקת ()
אית'א נחדר' של כסוף ויתחבלו להשם חחד ח"ל הקנ"ם לחשה
לך ורבה חותם דנכשים ע"כ ויש ליתן לב היחך נעשכי'
היה להם ניחומים על החמור לחפלה למשכיל בחדר הזה יפלו
כנדיכם ונו' וכל חנחני לת ירחוה דחכדו חזקתם על הדינה רשעה
שחמרו כי חזק הוח חחנו ול"ל עם מה שחכתוב לקמן נפ"ד על
חחמר לך מכול בחמחה לקחך וכו' עם הכרת דחקת הנתיים ח"ר
חנח וכו' ושו דנהיות שרחה הפ"י היחך כתחבלו ישרחל עד חשר
על שחלדו חזקתם חיד חמר לחשה לך ורבה חותם נעשכי שיעשו
לי נפלים חחטנגים שבניהו בחוש דבחה חורו לחזקתם דנקנדר
חדבר דשורידהויהנו לי כדעת דניהו חנכל .
אית'א נדר"ל לך לכול נשחחה לחמר זו חלה ושתה נלך טוב
ויהן חלו נפלים כי כנר רלה חלקים חת חפשיך זו
הכשית לחרן ט"כ ויש לדקדק חחי לקחך ויהיך דקחח'דהל"ל לך
לכול נשחחה לחם ויין ושו חה ענין זה להכנית ישרחל לחרן .
חיתת דחדרם ז"ל ד"ח ולחה נקרחו נחי נכורי לפי שכעוד בחידה
כי חת הנכור בן הנשוחה יכבד לתת לו פי שנים שני עולמו'פה"נ
ועה"ב ש"כ וכתבו החפרשי'דשם ישרחל סוחרים ומהרי'נרחשית
חזכותם כמו בחלה וכיוצ'חז חרחין פל שנמן שים להם דין רחשית
ומין הולכי לחר הלידה כי חם נתך הילידי'ודוחים דחשתי על עשו
ושו לת חלוקן נתך הלידה ונח עשו נתחר דחשית שלו וחשתנבר
כישראל . ודוחק הוח כי יעקב ועשו חלקו חטולחות שנמן מחם
יעקב נשל הע"ה פין לת רחתה ועשו כנה חל הענין עה"נ
זהו שחמר לך לחכול נשחחה לחכין דיקח לחם שלך ושכה חיכך
קרוי לחם שלך חת חין ליעקב חלק כלל ושכל חוכל כדין נוזל לרך
נח כמקדין זה חלה דע"י חתך קדוי נכור ודדין חתה חוכל וירש
חת חלק עה"נ כדין נכור הנושל כי כנים ולת הקרי חכיל חלק
דלחו דילה . אמר עוד ושתה נלך טוב ויין חלו נפלים
ושקדים לזה מחמדים נפ'ו ח"ר חתת דר חב נת ו
כדשת נפלים על'טולה לחיל חתשה מנחה ויין לנכן חני הדין
ומכון ומילך והיה נחכלכם חלחם המדן רחשית פרי'ת'יל חלה
קדימו תרומה למנחה ושכים למטלה לפ"ך פתח ר'חניל'לך לכול
נשחחה לחמך ז חלה וכ'ו נחוכן דפ'ו נחיבה חחר חשם'חרנלי'
חיך דכיון דקחחר כי כדר רלה חלקים חת חפשיך זו הכנם לח"י
ס"ם דקחי חחתי לכתוב לשול חיניס דהיינו טנין חרנלים . והנה
לכתו המפרשים דנחרי'ת"ה חדבתיב נבי נפלים לי תנחו חל
חדן חופנותיכם וכרי כנר נגזרה הגזרה טליהם נחד'הזה יכלו
כנריכם שלת לת ס"ם חיכחן דמו לחטיית החתים חן התורה וח"כ
וזה כוחת החחיר דחחיר שנחטו ישרל נחדבר הזה יכלו כנריכ'
ושם יהותן נודעתיכו והת חורה נחנכם שלת יעחדו נחטיה לפ'
חד קנת דהכי ס"ל נדחוק'נחל' ולכך חיד כנים להם כנחה'דהיינו

נרשת

כל נכסים דמיניה מוכח ת"ה כד תיתי ואנה נתתי לך את הארץ הזאת לרשתה הדא הוא דכתיב לחמי לחמם את נתן לו טרף יגרה לעולם בריתו הוא שנייא כתיב ויגד לעמו כח מעשיו לתת להם נחלת גוים וק"ל דמי שכתוב הוא שנייא יורשם את שניהם היינו נחלת אמרים וק"ל דמי שכתוב הוא שנייא יורשם את שניהם ת"ש היה יורשת אמרים משה"כ משה דלמה היה בנחלת אמרים ולמה פרט הוא שנייא אלא דמי אמרי דלמה כדין יהושע היה כאומה יכול משה ליכנס לארץ ומי אמרי דלמה כדין יהושע היה כאומה כאומה יכולים ליכנס ולכך שפיר קאמר ושתה בלב טוב ויינך מלמד שכשים וכיון דמיניהו אוכח דמ"ו מכח יהושע נתן לידם כדעת המד נחלת משה את נחלת אמרים דכיון דלמה כרת חוב שניו מיטיורת את שניו וזה נורם שנזכותו תעמדו לתמיה והו כי כנר רגה מלקים את מעשיך זו הכנסת הארץ דמיניה מוכח לן התם ו"ק כל תליכה לקיים החוקים ומשורות בשמחה ולך מכול בשמחה

לחתך לחמה של תורה כקדוי ה' ישרים משמחי לב :

או כאחר עם הת דנרסי' נפ' חוקת הנתים אחר רבי אנא אנא את

דילי ניכא דכירי לקלקך הוי חוקה ופרשב"ם אם יש עדים שהנניה הערער ניכא דכירי וכו' ור"ת כי"מ אינקא סהדי דיהיב ליה לוקח לחבירה אבל ניכא דכרי דורון להוליכן לניתו נחשב שהכילת הכירות של לוקח ומדידה יהיב ליה לאולר עכ"ל והו דקאמר לך מכול בשמחה וגו' ושתה בלב טוב ויינך מלו נסכים כי בנר רגה מלקים את מעשיך זו הכנסת הארץ דבל"ג מהיכי תיתי לכם להתעיק בארץ דלמו דכתו מכן השתח דאתם שלחי לתבלה דורון הנסכים זה וזה מורה שאתם מחזקים בה דמתנרה בדבר שהכירות של לוקח הוו ומדידי יהיב ליה לאולר ' או ל"ל לאולר עם מ"ם עם"ד נפ' כי תבוא אל הארץ ז"ל ובשחת בכל הטיב מיין טוב מלת תורה וכו' יע"ש והו דשפיר קאמר דבשלמא בל"ו כיון שהאי הכניסן לארץ כדין הכותב נכסיו לעבדו יש להם פתחון פה ליכתל לומר שינתו לתורין ומינן שוב חיינן למחר ונקיים תורתו ככי הדין לאחיתו מכן השתח דלך מכול בשמחה לאחך זו מלה ושתה בלב טוב ויינך מלו נסכים דהיינו שיהי קרקע כל שהוא בכשו שפיר קאמר כי כנר רגה מלקים את מעשיך זו הכנסת הארץ ותיינים אתם בתנותיו :

פרה לבנון

שלח לך מגשים ויתורו את ארץ נכזן אשר אני נתן לבני ישראל ונו' ונריך להבין מה' הוי דקאמר אחר אני נותן דקאה דבנר בנעים לאנר ה' כתיב ארץ ישראל וכדי להדן צריכין אנו להקדים מ"ש ז"ל רבי אנא בשם ר' יוסי אנא בל

נין ובנר בלקינו יקום לנחלם אבל לאחך שאחר לאוהבו לך מיבחר ואתן לך אתנה והלך ואת בדרך ונו' אחר אחר אחך מ"ב אני נותן אתנה לבניו כך הקב"ה אחר לך אחר אחרך ואתן לך אתנה קום התהלך בארץ ונו' כי לך אתנה אחר אמ"כ שהתנתי עם הסנות ליתן להם אינו אחר נו הוי ובנר בלקינו יקום לנחלם ויש לדקדק מהיכן תיתי שיאחו הקב"ה ושנר אחר אמ"כ שהתנתי וכו' אחרנת לכי שאתנה עמו לפיכך אינו יכול לאחור נו יבקדים הנח' דב"ד האחר לאחיו בלשון אחן לך אתנה ואפי' נקנין לא קנה וכן נח"מ מי רמ"כ ואקד ההנהה אכלן בלאוד דאי שכותב לאשתו כתובה מנוכה יכול לאחוך כל זמן שלא כתב לה ולכך כותבים הכתובה קודם החופה ולפי זה יכול הקב"ה לאחור אחילת אחן לאו כלום הוא אכן הוא אחר ואיכוד שדיבורו של הקב"ה הוא כמו שנתב"ו ויקי"ל דשנוב אוחיל בכל לשון נין בלשון אחנה נין נד"ב שלא נח לעולם הוי ובנר שלקינו יקים לעולם וזש"ה זכוך לאחרה ונו' אחר נשנעת להם בך ותבנר שיהם שדיבורך הוא כמו שנותה ולפי זה וכל הארץ הזאת אשר אחרתי אתן לזרעכם ונאלו לעולם שבשבה אוחיל לאחנה בלשון אחן ח"ם הכתיב כאן ויתורו את ארץ כנען אשר אני נותן"ל דבאל פי הדין הכ"ל אי אשאר לאחרו שיכתיב לה כתובה נריך דוקא לכתוב נכתובה וכל זמן שלא כתב יכול לאחור נו ואיתא במפרשים שם"י היא הכתובה והלוחות הם הקדושין ואהל מועד הוא אחנין לך אשר אחר אני נותן דוקא בבשיו דאיתא אופה וקדושין ואח"כ שאינו נריך שאחקדש נתיה בהנהה לאחרה ואח שהיא בלשון שתיד דנורו של הקב"ה נאשר לשבועה אח"כ להרחות אינתו לישראל שנתן עאהם כדין אחן

וכלה כל"ל אור ואחר אשר אני נותן לבני ישראל :

איתא נאחר' על כאוק הוא אחר אני מ'רים לקים הטיאו דנרים כלפי אחלה ובאחותו עון נגורה עליהם נורות קשות אה הקב"ה אומר לירמי' לך לאחור להם אין אתם יודעים אה שהונאתם אתכם לקול האולה נדולה שאחרתם אה נראתם לעצמכם הניתם אם עליכם יום לשנא יום לשנא תשמו את פילנתיכם ע"כ כ"ל לומר להם אשנו לכשוך עצמם נאחרם דאה שאמרו כי אחק הוא ממנו דנרו בשרם אנל יש הפרש נדול בין ממנו נדנם לאחנו רשוי ואחלוקת יש"ה הוא כמו שכתב הרא"ש נאשרו ז"ל על ממנו נאשרי אנשי אורח סיון לרגים הנון רפה כאשכטו להכרים ניכו ובין ממנו פנה שהוא סיון לשון יחיד שאינו נכנו האחד שהוא דנש כאשכם והנה עכשיו נתרבה הס"ת עאהם על אהטיאו דנליב כלפי אחלה ואין לומר דאה שאמרו ממנו היה הנון נלתי דנושה כאחד נשדם והא הוא דאחר ליאמי' לך לאו' להם אין אתם יודעי' מה שהונאתם אפרים לקול האולה נדולה דייקא שאחרתם דאלו אחרתם ממנו נלתי הנשת הנון היה הדין עאכם אבל שרשתי ההנולה על הנון דנושה ולכן הוא אחר אני שדנרתם עלי והטיאם

דברים כלפי מעלה ולפן נראתה לעצמה ומ' ומת"ם נס"ד נפ'
מלא הדברים על פסוק ויסמוך ה' את קול דבריכם '

פרשת קרח

נהל איתן

גמרא דתניא פ' המזכר את הסניגיה אמר רבנ"ם אמר לי
הקוף טייטא את אחוי לך בלוטי דקרח אלי ואומר
תרי זוגי דהוי נכיק חמייהו קיטרח וכו' אמר לי מניין אתי
שנוטת ושחיטת דהוו אחרון משה ואהרן אחת והן נדמין מ"ל
כל שלשים יום מהדרת ליה נהנה להכת כנסר בקולחת ואמרו
אבי משה ואהרן אחת והם נדמין ע"כ והכי' הוא דידועה היא
כוונת הגמ' דשנת על כסיל ויתיגיו בתחילת ההר מלמד שכפה
עליהם הר כגיגית ויאחר להם משם תקבלו את התורה מיטב יפה
לכו שם תהא קבורתכם ומ"ם פיטרא זו כתב בעל הרבי נתנאל
דהטעם דמכלשהו קרח ולפי-זה אין לנו לקבל אחור להחתין
בחנות ע"י כפיית ההר ולכן כפה עליהם הס"י החרן ותבלפם
כדי שיקבלו שכשם שהוא נלווחין בכרוניה ואחרי משה
אחת ותורתו אחת • ירצה כיון שקבלו יצאינו של שלא אחרונו
ונשמה ונשמה בכפיית ההר שעל ידי חיים נבלעו חשבה אין לנו
להסיק על השתיגיו כשרו שלא להאחין בתורתו ישראל ובניכיו
והיינו משה אחת • ויש ליתן לב בשמה זו שם מקבלין את
התורה חוטנו ושם לאו • שם תהא קבורתכם ואין שלא נדשתו
הדמיתה דבר שיש בעלי טירדין ומצי מימר תמוסים היינו כפי
שטת הגמ' בקדושין תלויה וקדים לאי קדושין קדושין היא שכשם
שלא כהונן לפיכך תבו לא חכמים שלא כחינו ואבקיגיו רבנן
לקדושין מניה ורבנ"ם ז"ל פי' תלויה וקדים שם המריחה לקדש
ויניין נפ"מ אם והבר קושי' ו' פירצו בחקים אחר ולפוסריטה
נרחה לייחב דכתב מהר"ח נסיק ה' נסים ז"ל ראוין שקדם לאי
זורק לה קדושיה בתוך חיקה וכשבתה נגדים להסליק הקדושין
מחמה וכו' עד אחל שם זורקה בתוך חיקה ובתוך קלתה מקדשת
ע"כ שרשו יגדים שבתבתה נגדים להסליק הטבעת ואין לדמותו
להא דאחרי' גפ"ק דקדושין התקדשי לי בחמה נטלה ורקתו בים
או נאחר מיגה מקודשת • דשאני התם דהיא לא אחרה אשלם
מקודשני לך אבל בנדון זה כיון דשמעו העדים דהיא אחר לו
מבקיר' פלוני בא ותקדשני תם ע"ג דבתה הבקל בתוך חיקה שדעתה
מיגה לאחר דאם יבקר' קידושין לשם קידושין וכי שדעתה לא כיוצא
אלא להתלוצן וכו' ותשובה זו הביאה הב"י בא"ח סי' ס"ג ויש
לפלפן יומר בנד"ן דאכיין שהם ניקבו הקדושין מבקר' ואחרו

כל אחד דבר ה' נעשה ונשמע הוי אחת כאחד בא ותקדשני ולא הנו
עוד אחר אחרים היינו ואהו נראה הטעם לשנה דאחד רבא אחת
בנמ' אע"פ כיצד אחשורוש קבלוה דכתיב קיימו ותקבלו היהודים
קיימו מה שקבלו כבר כי לאחר שדקדק נשבעתם ורמו ניתן
סכלם שאין הדין עמהם ולא הנו אחר אחרים היינו כי אחרים
אחרו בא ותקדשני לה קיימו לשאול כל הכתות נשבר התורה ()
ובזה ניתנו נוה אחרים ו"ל ניכלקוט אר"ם נר לאחרי נאה היה
לאחותיו לומר כל אחד דבר ה' נעשה ונשמע אחת נאה
היה להם לומר אלא אלקיך ישראל ע"כ והשיבוני הוא דאי ידע
עד הנה דאה טוב וזה היא ולדרכינו אתי שפיר דאע"ג דכלנו לא
יכלו קיים דאי אולים בתר אחרים כיון שאחרו נעשה ונשמע
קיימו בא ותקדשני הנם דלבתר נאחרי אחרים להם אחרים
ומ"ם אחת נאה היה להם לומר שלא אלקיך ישראל כאחרי דאחתרי'
לכל אחד ואי דאחתם להאחרי בעל אחר בטבעת אחרים היינו
אחרי אחרים' לאחרו כל אחד דבר ה' וכו' ירצה בא ותקדשני ורצאתי
כתות בסכר נרית אחרים ול"ל ומ"ל אלא נרית לאחרים היינו
אחרו לנעשה ונשמע ואחר שתיגן תיגין התוספו' כתב ול"ל ואני
החתן זיק אבתתי כתוב דהם דאחרים אם"י הוא לשונקן כדי שלא
שם שלא הסניגיה אחרי אחרים ואל לאחרים כיון אחרים נה
ולו תהי' לא זה לא יוכל לאחרים וכו' ואח"כ אחרים כתב ול"ל ואני
אחרתי כתוב שמא שכפה עליהם הר כגיגית היה לשיהא ישראל
אם"י כן נאחרו כאחרי"ת כאחרי' עליה' ואחת נאם ע"כ ובודאי
דאני טעמים אלו אחרים דאם נכי טעם הראשון היתה
הכפיה כדי שלא שם שלא הסניגיה אחרים שוב לא אחרו מיית
דכתב כתב הרב אלשיך דאמרה על היות אחרי אלוה ויהא בכל
אחרים להסתלק אחרוך המכותר וניניתה דומה שהכתיב על רשם
שאחרם ומצא ק"ו נפנמה ואחרית לאחרים נאחרו שלא אחרים לומר
אע"ג יאחרו כאחרים ואחרי' לומר היא דאכן ורצה הא"י יקבלו
התורה אחרונה ואחרי' ולכן הנם דכתב אחרי נכם אחרם לי אחרי
ואחרם כפה עליהם הר ויקבלוה אחרתה דאחרים אב יאחרו
אחרין תיהו דקאמ' רבנן ע"פ הדור קבלו אחרים נאחרי ישראל
דהנם הנדורות דאחרי' אבלו אחרם ע"כ ועוד היתה ואין להם
אחרת אחרת מנח אחרי אחרים מ"ם הדור וקבלוה נאחרי אחרים קיימו
מה שקיבלו כבר אחרונה נאחרה ולא אחרתה דלא דמי וכדאמ' נב'

אחר אחרונה ואחר אחרתה •

ובחומבות שם אחרון ד"ק נכפה עליהם הר כגיגית ואע"פ
שכבר הקדימו נעשה לנאחרי שאת יהיו אחרין
כאחרתו האם הגדולה שיצאתה נאחרון ע"כ ויש לאחרן מה רבו
נאחרים שיצאת נאחרון כיון דכבר תירצו דאחת ויהיו אחרין וכו'
ונראה דהוקש להם לאחרי כפה עליהם כדי שיקבלוה אחרונה כיון
שהקדימו וכו' וכבר קבלוה אחרונה ותירצו שאת יראו אחרית
בקום הגדול' ויהיו אחרין אחרונים והשתא לא הוצרך להם אחרם

ידלו השם הגדולה אין צריך כלום כיון דאיתיהן היתה לנבוה
מלמעלה ותירגו נתחדש ס"ת נסתלק דמיון שחתו כוו כדאי'
חדשה ודבריהם הרמזיים כשכחו כמת מלב ולכן נפה עליהם
ההר דלת להדרו ויקבלוה ג"כ מחמת יראה:

ויפלו על פניהם ויתחדו חל שלקי הרוחות לכל אשר הוים ס'
יחטא ועל כל העדה תקניף ויש לרחוק עצמו מה ועל
מה נתנין זה דוקא כיון למקום בשם זה חל חלקי הרוחות לכל
אשר וכ"ל חלבד מה שפירשו המפרשי' שסנרת קרח היתי' להכחיש
בהשגחת הנודה ושכל עניניי עולם הפכל כולם היו תלויים בחול
כל ח' לכי מדרגתו ולכן התחיל לקטרג על חנות ניצית דוקא ירצו
וניצון חנוה זו חודה היות הס"י שחנו כאשר הוכחתי נם ד' נפ'
שלח לך ויע"ש כי בכל מקח וכקח יש ג' חילוות וה' קבדים הרי
י"ח כמ"ש יח"י ול' פיהתי' ח"י עולם ע"ב והוא היה חומד דמיהר'
זו לח נעני כיון שהכל תלוי בחול וח"כ יפה מחרו של חלקי הרוחות
לכל אשר כלומר למה אתה דיבר אם יהיו אחד מכהים השנאך אך
ומיהו רוצה ס' תהיה חלין למשמרת נחרבית ריחותיו הח אתה הוח
ה' חלקים חלקי הרוחות דוקא שבכל רוח ורוח יש כחנין מי'
ואתה הוח לבל נשר כי כל יסדיל כלם חשילים ניצית בבנפיהם
וח"כ החיים אחד יחטא ועל כל העדה יקנוף אחנם עדיין לח
הונח לי אחרו החיים ס' יחטא שהוח לצון עתיד להיות לו לומר
החיים ס' הוח החוטח וכנר רש"י ז"ל הניחים את זו ותיקן וכ"ל
לומר ע"כ הח דנרסי' נאנחות כ"ד ר"ח נר יעקב חומה כל מי
שיש לו תכילין נראשו ותפילין נזרועו וניצית בבנדו וחוטה
בפתחו הכל נאוחק שלח יחטא על ה' והוא השלום לח נאחר ינתק
ואומר חונה חלחך ה' סניב ליראיו ויחלנם ת'כואם חי שיש לו
ניצית בבנדו-בחוק הוח שלח יחטא בודאי שחי שלח יהיה נאחק
שיחטא ולכן שפיר קאחר החיים ס' יחטא דחכיון שכפר נאניה
זו בודאי יחטא וקשיח לי על החי דאנחות דקאחר ואומר חונה
חלחך ה' דאחי ואומר וכ"ל שהוקשה לו אחתי לח נקט ליהנח
דאחניהין דפ"ק דקידושין דקאחר החם כל שישנו נאחרת וכו'
לח נאהרה הוח חוטח על' והאחז החשולם וכו' דאלעניה דקאחר
הכל נאחק שלח יחטא לעולם ואח"כ אחיתי רחיה אחר' דוהאחוט
האשולם לח נאהרה ינתק חשאק הח לאחר זאן ינתק לזה נח
כאחרן ואומר חונה וכו' כלומר דהאחת הוח דלאחר זאן יש לחוש
שיחטא והאי דקאחר הכל נאחוק וכו' הוח חשוש דאונה חלחך וכו'
וילחנם אין הטען והחשאה וזהו נשכר שאחיהם נ' אחנת האכרות

בוקר ויודע ה' את אשר לו וגו' נשם הנשון הגדול ר"א דק"ק

פרחם בחולה"ר שיה ספירת וגו"ק שחיתי דיש להפיץ חתי טעות
לח יירון לקרוח חריקה ויחיד ולחה הנניל זאן עד לאחרתו ותירון
החפרשים כנר ידוע . והוח יירון בהח דאיתח נחלק בפ"ק קיסר
לדנ"ב אחריתו כל בי עשרה שכנחת שריח כאה שכינות אינה
קריח לשחיניה אחיה נאפתקיה ת"ל אחתי שפקח שחשח להיטיל
נניחתי ת"ל שחשח אכולי עלמח ניחח ת"ל ואיה שחשח דהזח אד
אחלף אלפי דניח אחשחן דקנ"ה אחוליה עלמח ניחח שכינה לח
כ"ש ויעוד שם נשנהדרין אינח קרח אין הוה וכן היה אות' רב
לכם כי כל העדה כולם קדושי' ונתוכם ה' ודרך נאוי והחול אחם
שיניחים כי כל בי יעשרה שכינתה שריח ועל כל העדה כולם קדושים
אטרים דוניחיה' אנל אין זה אחת דאי הוה הכי לח לכם להתנשו'
על קהל ה' ולח היה לכם לקהת לכם שיש שרוה כי כאוך כאוני
כיאני כשמיך אנל שכאיו שאני דוחה דאחם אחכשאים הל קהל ה'
ת"כ שכינתה נכל בי עשרה ליכח לוה אחר לו אחם ניקר ויודע
ה' את אשר לו ד"ל לאחר אחרן לך כשיודע השאם על האדון אז
תנין דשכינה נכל אקום דאחשאם אוכח דהשכינה נכל אחו' וכל.
אה דיתנדנו ענדנו על כי ה ואם אכן נך ה' נאחר יך .
וילונו כל עדת נני ישר חל על משה ועל אהרן אאחר ואחרו
אחם האיתם את עם ה' וקשה ט"נח על דור דיע' שהיה
נהם דעת ואוינה אין חלאם ליפס כהיום לניח להתלונן נגד
משה ואהרן והלח עיניהם הרוחות את אשר עשה ה' שקרה אתחול
בעדת קרח וכל עדתו ונע"י תפילת משה שאט וחם נריאה יבדל
ה' וכלניה האדאה את כיה וגליה אותם וכו'ונן הוה לעאן ע ה'
דקול אים וירדו פס וכל אשר להם חיים שאול' ת"ל למה לח לקחו
אוסר כי עם ניונות הוא ובוד"אה רצו נאחדש אחם האיתם את
עם ה'ואין תליא זה נזה שאחר שונדע דקרח הסכימו אאחרת
נאחרם אחם האיתם את עם ה' וכו'וכדי לנע לתרן נקדים הח
דכתנ אדאחנ"ן ז"ל אה ראה קרח לחלוק על משה לפי ש אקוד' ראה
קרח כאה נדול כוחו וזכותו של משה וכאה כשאי' הועיל תפילתו
ניעגל נאתאונים ניון ונשלחו אה שאין כן נאחרגלים שהית'נויר'
אחרניה שנה נאחנך עד תוס כל הנוי היונאים נאנרים ואאר
קידח נלינו שוב אין תועלת נתפילתו ותשם כאו זהח ראיה שלח
התכלל על זאת לכך נח לחלוק עליו והטע' שלח התכלל נאחרגלי'
ישן אם היה אתכלל היו נכנסים תוך לתרן ונאחת אאה לריך
לאות ולסיוע לח התכלל ויש ברחל סוברים היו כשנרת קרח עשוק
הק"נה שוב שומע תפילתו של משה וגטו אחרי קרח כאל' נאות'
הלילה היה קורח הולך ואפתה את הסנטים ויהי כולם נפיגם
אחת אך ורק כיון שדאו האשה דקרח שתפילתו של משה עשתה
כיורות וכתאה האדץ אתאיה ותבלע אותם ואת נתיהם ואת כל
אשר להם לסיוע ולוטו העם על משה ועל אהרן אאחרת לאאר
אתם האיתם את עם ה' דהשתא נאונדת דקרח הגלוי אלעי אלעת
שהק"נה שוחע תפילתם דראיתו כשאחרת'ואם נריש'וגו' נאוקם

פרשת חוקת

נחל איתן

לב ע"ש ויכון עם הא דמיתת נירוסלחי מרחבון שלח ליה לרבנו הקדוש חד מרגלית' מטרימטון מ"ל שלח לי מלתא דעיית עורתי' שלח ליה חד אווזה מ"ל מכון שלמית לך מלתא דלית לה טיומי ואת שלחת לי מלתא דסוים חד כולטר מ"ל וכו' אבד ולא עוד אלא דאת שלחת לי מלתא דמכת בעית מכתר לה ואנא שלח לך מלתא דהיה מכתרת לך שב' בשהלכך תמהה מיתך וכו' מ"ל תשבים מוכן מאת מיל ונו' ון תורה ורחוק מכניסים מכרה דתפיך וחכמי לם יאמרו זה כחמר רבינו הקדוש לאחרנן ולא עוד אלא דכתיב זה לב נבלה תייכו הת"ת הנוסחה ומסחרה שפיך חיקו הוא נשוח

סכיונל נדרך ומחוך לבנו לא ירח כי תורה מניכה ומבלה ·

אמר עוד נשת זה לב נבלה ושלל לא יחסר ורב"י מי' מוכל

פרושיהם בשה"ג ובשה"ג ע"כ נרחה דמיתת נח"ם סי' קנ"ה ז"ל והא דנקיה המקח שלח נפני הקונה היינו דוקא בתנה לו כיוצא בה דודתי ניחא ליה למקבל וכן לו למחר שלח נפניו אבל במקח ומכר שמכסר שמיני מכן לקנותו לא קנה ובניהם חורין ע"כ זהו ורחוק מכניסים מכרה שוחה חסה והורידה לשחרחל ומ"ת כיון דדין מכר חוא שיש לה היתך נקניה ע"י שלח נפני הקונה הא שניהם יכולין לחזור בהם אם בא במקרקעין ושלל לא יחסר מוכל כרחוניהם וכו' כלומר עדמת מחי דמחירי' דמיניו נקנה המקח שלח נפני הקונה חסום דהוה ליה כחוב נפי ואין חנין למחר וכו' אמנם בנה"ן זכות הוא לנבן דמנו מוכלין פירות המצוות בשה"ג ובשה"ב ומ"ב וכן למחר שלח נפניו :

נמלתהו טוב ולא רש כל ימי חייה נרחה דמיתת בת המקבל ת"ח המומר לסלומו נח ושכור לי פיטלים שניהם מינן שוברין חסום על תלין זה לכי שלח שכרו חה לכי שמין מעולתו מלגו ומיית עוד יהודה בר מרימר מחר ליה למשניה זיל מנור לי פיטלים לגו חסום דהיה נרחתו לרחוצן שלח היה ירח שבעת חמן דמים לח יהיה פנוי לתת שכרם והנה ה"ה נמדן שהשית לנר ליחרחל ע"י משה כדי שיסחרו קופיהו ואחר חם חינו מבלם ניב"ח נחים כמעשיהו מ"ת מיגו קיינר חשם על תלין לח חסום דחיהו נופיה לח שברו ולח חשה יכן ובינן שבודתם אינה מלגו והשתח הכי קחחר ורחוק חפנויים חכרה וה קונה משה והורידה ליחרחל ומ"ת דנכיק חנים חורב דכתן דחנרן ע"י שליח הוא נדי לרחוקם לוה נח כחשיב ושלל לא יחסר מוכל כרחוניהם נח"ה ובשה"ב הגם כי חנרן ע"י שליח ניחלתהו טוב ולא רש כל יחי חייה ר"ל נין נח"ה נין נח"ב כי חשיבם לח שלח על דשתו

לרחוקם וכיכן נבו חתים על יהודה נר מרימר ·

דרשה נחר ובסתי: ותשם נחכן בפיה ום"ל כחיתה כחניות סוחר מחרחק חניח לחשה ורב"י ז"ל כי' דרשה נחר ובסתים דורשת הפירה חקרח חכנה חלמוד חיתה כחניות סוחר שיכיחה נרשה חומין ללוחדה · כתנו החכרים על הכסוק כל חנר דנר ה'כשה וכשחב נשם נוח נגד חלק החשבה נחדם

פוטלותיהם נח"ה ושכרו חנוחן לב"ה ת"ק לח רחתה ונשפית הוח חנר חלק הנין ס"ה חנות נשב"ס שהדם לומר כה וחנין דנר חתוך דנר ושכרו חוטל נשיהו נשה"ב וזהו דחיתר קחחר דרשה נחר וכשנים התורה חקרח חכנה חלמוד דהיינו חלק הניחון ולנין שכיר סחיך ליה היקה כלאיו סומר החזר שפחה להניח נרכה חיחון ללומדה שהוח ספר הנשחי והחומרי נח"ה

נגד הניחון שלמד כחחור ·

והקם נשוד לילה ותתן טרף לניתה וחוק לרשרותי' ורש"י ז"ל

כי' נשוד לילה נחסמורת הלילה ויש לרחות מחתי לח חוצח לו לרש"י ז"ל דפירש נשוד לילה נחסמורת הלילה ולמה לח חמר ויסי נחני הלילה חו קודם לכן · איהא נח"ח פ' פיטלים נין הסיבל רשתי לנשיית מלחכה נלילה ולהשכיר עלמו נשר' חכני ניסיבל מלחכתו של נש"ה שרני מחלים כחו שלח יוכל לעשות מלחכת נש"ה נכח וחב"י הניח ההוח שנדמת דחיתת נירוסלחי רני חחת לחל לשד חתר חוח סכדת חטיחום שחל ליח וכו' חח"ל יש על דניים וקחי נלילה ת"ל חסיר לך השתח נחלחכה ב"ו חסיר נחלחכ' נעוה לח כ"ם והו דקחמ' חיתה כחניות כוחר להניח חוון לח"ם כדי שלח יחחלטו וח"ח הם ותקם נשוד לילה ניחדים כל הלילה ללחוד וללחד לשחר ולעשות והשתח קשיה ליח דוה חסיר וחם לח נחלחכת הו' וכו' לוה נח רש"י ז"ל חכחה וה וכי דהחי נשוד

לילה ר"ל נחחזירת הלילה יראנה כשחזיר היום ·

חשקב - עוד ושחר ומחה שדה ותקחהו חכרי כפיה נפיה כרם ופירש הרב מהר"ם שנוי נרעוף חכנה שלו חפרי כפיה של עומה פ' פירוש משכר פירות הניר ונדרך זה פירש חורי הגדול חשור עיש ז"ל עם הם דחיתת נחדרם דנדקים ערנות נוטע הקל"ה מעשה הנדיקים ועושים פירות ומיתת נחדרם כי ס' קלקין חלל הנחמן נוסר הנרית והחסד מעשה נר' נעחם נן יחיר שהיה דר נשוד ת' והלכו חנשים להתכרים עם והיו נידן נ' שמין של שנורים והפקידו חנלו ושכחו חותן והיה מחכם עורם חותם ופיפה חהם נורן ונכנסן חחר ו' שניס נשא החנדים ור"ם ז"ל נומו ונטלו חולרחיכם הוי חומר חחמונת ב"ו חתה לוח חמונת הק"נ זהו דקחמר חכרי כפיה ולא חנציית קחמר לח חנוש' שהש"ת נוטע נערנות החנוות עצמן להונים חהם פירות חלא ערש ונוטע גם חכירות להונית ההם פירי כירות כדי שיהיה הקרן קיימת להם נש"ה כדכי רש"י ז"ל ע"כ לשון הזהב ·

פשיך ליה הנרה נפיו חתניה וחתמן זרועיתיה נריך לידם חהו יניו הזה ופקיוחיך חפתפי נהדי וחתמן זרועותיה סיחת נפ' ואין לדין חלח חפחמיה דר"ח חכני חז ניחנה התורה ליחרחל ספרי שפוים הם בנחמר מיחתו שם דת ולמ"ר ז"ל כי' ואיחנה להם תורה סיחפסקו נח והיח חפסנת כחס וחכניחם ע"כ ח"כ שכיר קחחר חנרה נחזו חקניה ירנה התורה חגר' נעיני נחוקם כעים שהם יחנרא והשב"י נחרת נחמן שליו

וחתמן

ותמהו זהו שתירצו להדגיש לכם ולא ירמיהו דאתם כי טוב אתם
דבר נקדכו טעמה כי טוב שהרה לה יכנה גלילה נרה והדב
מלעני כיר שעשה טוב עם המדש טעם התור ומנין סודיה
גלילה נירה פירש רש"י גלילו לקיד חסר ה' גלילו שמורים שנעשו
חתנרים הקודמה המירה להם ליפרחל והניחה עליהם ·
נת"ח ס' ברב"ו החיבר קדקד לחנירו ואחר שעקה הלוקח נת'
מהדרכים שם ניח בהם קדש שתשתחם זה יעמו עליו מערערי'
הרי זה יכול לחזו נו שתין לך מוש גדול מזה וה"ש קודם שנשתחם
מכל לאחר דנשתחם ואהנה בחבר זה מינו יכול לחזור נו הנם
דאלין נו ריבותא משום דמחייבין הוא סנר וקניל וכו' ים"ש זהו
שחבר טעשה טוב עם המדש התורה וחנין סידוה נת"ח כיון דיפרח
סודרין דלדיעתן נתן להם התורה כאחר"ל שחק לרפתכה וכו'
וכדמיתא בחדר' דלאחר יחזרו בהם ככי הדין דין אחת לאה תירץ
טעשה כי טוב שהרה שהבר נסף ואחרנת טוענים הם כי טוב
שתננה והטעם כי כבר נהנו מחנה לה יכנה גלילה לגל שמורים
ש'תורה הניעם להם יכיון דכן הוא לא אלו מהדר דאחריון הוא
סניר וקניל :

נופת נטפו שפתותיו ידיד שלשה נביאים וכתיב תחתו כלך
וכי' מהרר"ם שלנוי התורה נילה סודה לאנשים
אותיות וכשריה ונרירין אלו למוסרי אלי קבלי ליה דאתת
כחפיד לך שיתת נילקוט נשעה שקנלו יפרחל את התורה אמרו
ס"ה רבש"ע מה ראו אלו להתקרב אחר להם הק"נה הניחו סבר
יוחנין שנכם כשם שהניחו לי יפרחל שהם נדורים נשחיות וכו'
ואשתין קבלה ליה דהוא ל' ומקרתי דלעיל חוכח שהניחו יפרחל נקדל
התורה קבלה'קה"ש חם רצו אלו להתקרב ואת נשתנו אלו
אלנו לכן נת והשיב הרב הכל דכתורה נילה סודה לאנשי' נגוסי'
וכשריה דוקא על דרך הניחו סבר יוחנין שנכם ·

רות ה' דינר נו ככה פירשה לעני ויהיה שלשה לאחיון ופ"י
ז"ל פירש לאי שחשיב פעמו כאחיון ע"כ וכפי כשיטו יוצן
שם הא דגרסי' נשידוצין לאה נאשלה התורה לאיש שנת אוי כל
נחש לכו לאיש לומר לך מה איש אינו הולך לא נאקים מדרון הא
ד"ת אין אתקיימין אלא נאי שחשיב עני עליה זהו דאיתא' קאתר
כשף פירשה לעני ירצה התורה פירשה ככם דוקא לאי שחשיב
פעמו אני ויהיה שלשה לאחיון וקאתר לחשיב עצמו כאחיון ואינו
אתנשה נתלחודו כי לכן נאשלה תורה לאיש מה איש אינו הולך
אלא נ' קים מדרון ·

שלתו על לשונו לא"תירש לניעה חשלג כי כל ניעה לנים שנים
ונחדים אינה אחר אחר שלוחים נכבל נתון אתן פתוח
תכיף השנת תשניק וכו' נרשי' נפרק אחרון ונפ"ם חניע'השה
מייתי הא דתנן נפרק נתרא דנדרים קונם שאני שיהא לכיך אין
צריך להכיר ר"ש אחר יפה שיח שריף תלוי יותר מן הרחוי לו
ר"י בן נורי אומר יכיר שמא יגלגל ואינה אסורה לאחר כיון

והטעם הוא לפי שהדר לנוסחה והו כנודו שלא ליעבד בשיק ותורת חסד ירמה דהטעם שעושים לו חסד זה להכריו בשוק הוא על לעזה הוא נשניל לשיני שמשון ומוחר שנריך שילך חיד לניתו ונוכיה הליכות ניתה ולכן קיימו לחוכל שם בשיק לפי שעלות וזהו דקתו בניה ויתברוה ניתה ידע ידע להציב כשנדקיהו שם הוא ת"ח קבו בניה ויתברוה ניתה ויהללה ולפ"ו פירש בניה שלו התלחידים בעלה זה הקב"ה ע"כ כתב הטיר מ"ה ס"ה מנוה גדולה לשמח חתן וכלה ולרקד בכליה ולומר שהיה נתה וחשובה ומכי מיכה נתה ומחרו של ר' יוחה בר שלפתי שהיה נוטל בד של הדם ומרקד לפני הכלה ומוחר כלה נתה וחשובה ומיתת נחדרם למה לה שכלו הכלנים מלכות ידים ורגליה של מוכל לכי שהיה מרקדת בהם לפני חתן וכלה ע"כ ומ"ל הכי קאמ' קחו בניה להלל את התולה על לנני חמת ושנוה נרון שהיה טובה והניחה כדאמר ויתברוה האיבו בחיסור והטעם כי כן מהללים שות' הוא דקמ' שהי מקן בשרק • ספר תעלה בעלה זה הקב"ה ויהללה ומי לה

ילה לשרי המלך חלבו של טולם להללה נקול מחשר חנכות' השלים ממרים שמרי יוסר שקר החן והבל היופי תשה ירחת ה' היא תתהלל תמו לה מפרי ידיה ויהללה בשערים מעשיה ולפ"ו ל' פירש הבל היופי שלו שה ה"ב שחה ירחת ה' היא תתהלל שלו ישראל כתב הרחב"ם ז"ל בפ"ו מה' זכיה הלוקח לכשיו לשתה וכו' לה מעשה שלה שמוטרופא על ידיעתו ושם שייר כל שהו בין קרקע בין מטלטלין קנתה בד"א בשאילה שבל בשרוה שם כתב לה כל נכסיו שאני שלה שייר כלום לעצמו מתנתו קיימת וכו' פ"ב ים"ם וכתב ניהל שהני ישראל בד"א בים להם לישראל בין מרוסה ובין שהוא עולם הבאי ים להם בין נשואה ובקרקעים שהה ת"כ הבתה דקתחר שהא ירחת היא תתהלל וה ישראל וקרי להו שהה דשהא לשואה שכיר קתחר תמו לה מכרי יליה דיוקא שכרי ולא כרי דהיינו כל כרי חשוב דשייר לעצמו כדי שתקנה מתנתה חשת"כ בעלמו הכי לא קנתה כלום • הן אלו דברי שלחה שאר עשה מזנים לתור' פירשם נשוב טעם ודעת נאים הדנרים

לפי שחמרם ז

גרסינן בפ"ק דקנינים ר' ור' חייא הוו שקלי וטולי בחרחא כי חסו להחי חתך מחרי לי מיכא טורנא-מרבנן הכא ואת ר טיהל ובקבל חביה מחרו ליה מיכא טורנא מרבנן הכא ואת ר טיהם הוא"ל ר"ח לרבי תיב תת הכא ולא תזלול בשמיות מיזול אמא ואקבל מכיה תקביה ואזל בהדי כי הוו מכטרו מקמי ח"ל לחתם הקבלתם פנים הרחיים וכו' ת"ל רבי לר"ח החתן מכיתני מהני נרכתא ת"ל ר"ח מחתן מחיית לך מכרקיה דרבי שחיית לי ת"ל הקטו החכרחים רבי נחתי תקביה לר"ח חם נחתר שחתר זו שנדולה כל כך הקבלת פנים עד שחין לדקדק נשמותיהו הא זה לא הלוים רבי לר"ח יצד ת"ר תעשה ות"ל נתתי סתר ליה מתחילה רבי רבני ר"ח שחתר שלא יולול בשמותו ונרחה דקתי

פרח לבנון

נחל איתן

פרשת בלק

כי מרחם נורים מרחיבו ומנצחת מסורתו הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב וק"ק למכרין דמחר לבדד ישכון למה ליה למחר וגוים לא יתחשב ונראה דמיירי בסנהדרין כשבורה מלכות ואין כל ישראל שלא ימולו מ"ל דבני רחובן מי שים לו מוחים רואה שיהיו מלשים או נביאים מ"ל חלשים מ"ל מומה או מיהה חלשים הגם שלא בשעת שהקהילים את המילה ע"ל בחובן דמכח זה וגוי' לא יתחשב עם ימולו שלמן זהו דקחמ' הן עם לבדד ישכון לומר שכל מכח המילה מובדלים הם מעם' מוחות ולוקח למחר שבחסך החמן ונח חניה ו לידו ניטול כי גויים לא יתחשב עם שלין בעצמם דמינו מצל ומוריד להם הדרך ישראל כי יאמלו נגד שימול את נכו בחשבנם כי נזה מתחלשים . או יחת' עם הת לנרסי' יוד התם מ"ל קים לר' תכמוס תת להיו כלן לעמת מדת מ"ל מבן דמהלינן לת מניינן להוו כוותיכו מתון דלת מהליהו להוו כוותן זהו דקחמר הן עם לבדד ישכון ולוקח לרבר שמים מעורבים בשתר קומה ולסון לי בגויים לא יתחשב היינו לת מבו להוי כוותיהו כי מהוליה עם :

גרסינן בג' דנדרות אמר ר' חמא בר חנינא למה נסמכו מהלים להלים ללמד שכתיב עליהם בכולם ניטו כבנות עלי נהר כתהלים נטת ה' לומר לך מה נהלים מעלים את המדם מטומאה לטהרה אף מהליה מעלים את המדם מכף הזנה לכף זכות ורש"י ז"ל כי' לת נתי מדרשות מהלים לשון נטיעה נופלת נהם על ויטע אהלי אהרן ע"כ וכתבו שם התו' ל"ה מהלים לנהלים כ"ם הקונטרים דכתיב כתהלים נטע נטיו ולי נראה דתהלים דהמי קרת לשון מהל לשון נשחים שלא נרא' מדשמיך מה טובו אהליך לכנהלים ניטו ע"כ ויש לדקדק דרש"י ז"ל נכי' המוחם כי הכך מחה שכי' נשיטת הגמ' דכתב שם וז"ל נתהלים כתרגומו לשון מר ומהלות ומדברו נראה דהם מחרילין בכה לחה נסחכין מהלים לנחלים למה טובו מהליך קחי כדכתינו התום' וק"ל מחתי כיון דהחקק הוא נקרא דהנחלים נוביא . ויותר נקשה לי היינך לת חשו התם להקשי נזה לרש"י . תו היתה לת חיתי התים רחי' מן ההרגום כמו שמניח רש"י ז"ל ותי לת דהשתא כיון הוה מחינת דמעות נכל נסכרים וז"ל ולו נראה נחקו ולי נראה והכי כירושו

מצר כרתי מיתם נהוציתי מותם מתרן חיצרים וחת הנרית חסר מכרות עם נית ישראל נתתי להם תורתי ועל נבם מכתיבנה ונות' וקם להבין הת דחמ' ירחי הכנית דהרי חחד מי"נ טיקרי דתינו הקדושה הוא להחמין שתורת משה היא נצחית ולת חם זכה נשום ומן ישן היותה נת מלך הגדול שהות מי וקיים לעד כך תורתו תהיה נצחית וקיימת לעד ועוד יש להכין חמרו נתתי להם תורתי ש"ל מתן להם תורתי שנתת התורה החדשה וכדי לנת מל תוכן התירון נריכין הגו להקדים הת שחמרו ז"ל שלתיתיך לנת יתנטל הכל חוץ מחמשה חומשי תורה וספר יהושע ומגלת חסתר וק"ל כיון שיתנטל הכל תלחוד והנדה גם נת יבטל לבני רב המורה דין חשור והתר חו טומלה חו טהרה מהיכן יכשיר חת הדין דין חמת למחיותו חלא מוכרחים חנחנו לומר שיכשיר מתוך תורת משה שמו נימי' ההם תתרנה הדעת והבינו ויהיה למו לב להבין נשחקי סודות התורה ונופל להבין חתוכה כל דבר לקחה יבין שתתפשט הנשמיות ותתלבנ נחלילות יבן שיהיה השלום מתיקון זהו לומת הנחיה וכדתי שם נית ישראל נרית לת כדרית חסר כרתי לותם נהוציתי לותה מתרן חנרים שם"י שהיו נחנרים ניהן להם תורה שהוברך להתלבנ נשמיות ומתוך זה נת נחו לידי מחלוקת שהם לשם שחים וכדתי' נזוהר הקדוש על כפיק וימרו חת חייהם נעבודה קשה דת קושיק נזוהר ק"ק ו ונלבנים דת ליעון הלכ' ולו' וכי תתחר נלבנך הת תור' משה נחיית ונעול קיים' ומין יסתלק מה נת כמתרן כי סם ומת הנרית חסר מכרות תב נית ישראל נתתי להם תורתי ר"ל כבר נתתי להם תורתי ומי מכשר ח"ו לשנותה חלא התורה החדשה היא שבל לנם מכתיבנה לכל חחד וחחד ולת יעטרכו לכפיק מן התלמוד והפוסקים חלא מן התורה ניבלמה כי כולם יודעו מותי למקטנם ועל נדולם כי מלחמה המרך דשה חת ה' כחים ליש חכמים ודין נפש"ד כונת דוד המלך ע"ה נחמרו תורת ה' תמימה מחיבת נפש יתידות ה' נחמלה חחכימת כתי ויש להכין חמו הכבל תורת ה' תמימה ועדות ה' נחמלה חכן עם מה שחמרנו יובן מחלילו תורת ה' תמימה היא נעצמה וליכת שיכ שכן בה ולת שום מחלוקת דלמתיד שינטלו כל הספרים חו נשחין היותם תמימה ויהיה לנו לפסיד נפש נרחות נעינינו מה שלת היינו רוחים מקידם לכן חבל נתת ונעשה חותת חלינו חלת יחידות ה' נחמינה דהת נס לשה"ב ים להם תורתינו חבל חכינו נני חל חי יודעים חותה נביחידוסיה המתחיקים חה שחלין כן לחוות זהו העידות דלת ולבנינו ניתן התורה והיה כהיום מחכימת כתי ש"ל בכלכול החכיב חת החדש וזהו מחכימת כתי הטוסקים בה ומכלליה בה לשתה .

והנו נ"ב כונת דוד נהתבללו לחלקיו נחחדו ול טיני ומדיטה נכלמותיה תורת' דקשה דהם מנחתו היה ללמוד כסיטו'

מהלים לגהלים כי' הקונטרים וכו' ולו נראה וכו' ר"ל והם ליתא
דהם לו נראה בני' החותם דמהלים דהתי קרית לתו לשון נסחים
כפרנסתו וה"כ קשה מניה ובניה מלת נראה לקייס פירושו רהתם
ניון דכתרנו' מפייסו ובתי דקתחר הכא מהלים לגהלים ר"ל לחת
טיבו מהלין יעקב :

כי מרחם צורים תראינו ואגבעות משוררינו הן יהם לנדד ישכון
ובגרים לא יתחשב מי מנה עפר יעקב ומספר את רובע
ישראל תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו ל' עם ח"ם
הלקט יוסף דהטעם שליחה הצורה למאות את ישראל הוא משום
דאיתא בר"ל שם ההוא מינא כתיב נתורתכם אחרי רגים להטו'
ואתן הויגן ע' תועות לכן ניוה הצירה לתנות תוקנו דניהוי דגר
שנתנין דקי"ל בג"ד כי' ק"י דתכי' נמלף לת נטיל · ועם זה כי'
רניהו הגדול מהר"ר הטשל כתב דורשי הטוב דיהו הטעם לפנם
שפריך בגחר' פתיב אשר לא יפופר תרוב וכתיב המגיה נמספר
בנחם ותשני כאן נוחן ישראל שוטין רצונו של מקום כאן בזמן
שהן עושין כלומר משום דרשעים שפילו בחייהם קרויים מתים
וצדיקן מניין כדי שלא יתגטל ברוב אם עושין רצונו של
מקום הם חיים וקי"ל דבטל חי לא נטיל ברוב וכן אם הניח
נקרקים מדם כתב הגי ישראל חין בחינו ולכ"ג תאן לריכין לחנות
דחין בחינו לר"י אבי' נמלף לת נטיל · והו דקתחר הן עם לבנך
יסכון תנוח' לת יתחשב ות"ת והת מה"ט רעים תקרו ותחלת היה
לנו ליל תחריה' וחין אחר ובנוים לת יתחשב דגרסה דאתו נטלי'
בחטוטינו ות"ת דלכך נתחכם הנוחה לחנות תוקנו כדי שנהיה
דגר שבחיין דאבי' נמלף לת נטיל זה שינו דחי חגה עבר יעקב
ומספר את רובע ישראל שלא ודחי לריכין תקנו לתרץ ולומר דהטעם
דבנוים לת יתחשב הם חטוש דישרים הם כלומר חם'דים קחות
נפשי כחוהם וכיון דכשרים ניהנו וכושים רצונו של מקום נחנף
דחין לכו דין נחשל חו דחכילו נמלף לת נטיל · ועח"ם גם ח' נפ'
כי תקף על חדפס כי תקשה את פחם ה"ר רגים לוחרים לנפשי
וכו' וגם' נחדגר נסחיות הם וגם' ואתחנן על כסוף ישיניכם
הרוחות וגפ' ויגש על כסוף וירח את העגלות וכו' :

והנה חיש חנני ישראל נח ויקרא לו חמו את החרונית לשונו
חטם ולפיני כל עדת ישראל והחה נוכיח כתת החשל
ות"ת והחת נוכין וקראין שחת ונהות קמוה כ"ל עם חה שכתבו
יוחנני חן דחח"ת תינות יש נק"ש ננד רח"ח כי ריש שנחדש וכל
תיבה ותיבה נוחנת טיות למנר והנה כאן חיש חנני ישראל הטם
ופנש נא חמינדיו וידוש כי כל ישראל ערבין זה בזה נחלת טוש
החיש החלים כל ישראל והכי דייק קרת נחחרו והנה חיש חנני
ישראל נח לרחות שנחטאו נרש כנש לכל ישראל ולכן חטה וכל
הטידה הוו נוכיח וקורים שחת כדי לתקן נרח"ת נקנדי'
ובוח חני חרון דנרי התנת נחחרי ר' חניד חוכ"ח הוי מחטט
נטשק יש"ק נתוכ"ה וגו' ותם נטלת חן התורה יש לך

נטלים הרבה בעולך וכו' ללקורה חינו חוגן דחתי יש לך נטלים
הרבה בעולך חלח דנרסה דחית'ע"ד נרש"ל דחריע חנות יש נעל
חנריו ועריקיו על חדם וכל חנה נעשיתה כתקונה נותנת חיות
לחנד שבעולה ח"כ חם נטלת חן התורה היינו חפשיית החנות
יש לך נטלים הרבה בעולך שהם החנריס שנן שבחריס
נלתי חיות :

ועם זה שחעתי חומרים ניתן הכסוק ס"ך דגר הכל גם' חת
החלקים ירח ואת חנוחתיו שמור כי זה כל החדם וכנר
בנח' תירגו חתי כי זה על החדם ולדרשיכו חתי שפיר דכתב החדם
ירח חת ה' וכל חלשוחיו שומר חז נותן חיות וחומן לכל החנריס
ונעשה כל החדם דיוק גדול חניין נרוב ענייו חש"כ כל"ו חינו
כל החדם נשוללם כיון שיש לו חנריס הרבה שהם חנוטלים :

ולי נראה ליחר סיף דגר הכל נשחט וגו' עם חחרכ ז"ל בגח'
ח"ר רחם דנרך חחת וגו' כיון שנשחטו ישראל חנכי ולח
יהיה לך לחרו לכעד עלמו הוח דורש כיון שחמר כנד חת חנוך
ואת חמך תורו והודו הוי רחם דנריך ישחת חסוף דנריך ניכר
שרחם דנריך ישחת :

ועם זה כ"י הר"י יוחל שחיכות הכסוקים שחטו נניש חוסף
חם והקשינו לדעת ניהם כי לקח טוב נתתי לכם וגו' כלות'
בל"ג חילו לח נוויתי חתכם כנד חת חנוך ואת חמך היינו שחטו
נניש חוסף חם הייתם חוחרים נודחי לכעד עלמו הוח דורש
ובלקח טוב לח חתיי לכם חכן הסתח דחמרתי חיך שחטו נניש
חוסף חם שהוח כנד וגו' נשניל זה חורחה להודות בלקח טוב
נתתי לכם וח"כ דין הוח חחור'ת על תנוחו : והנה החכרחים
הקשו דחם הק"נה ידע שהיה להם להתחטב על דנור חנכי למח
לח הנליט דנור כנד חת חנוך וגו' נדנור חנכי כחו שלכתחילה
הס"ם חנלחו הנרכה נק"ו ותירגו דהוכרח לומר חנכי קודם
כנד דחל"כ הייתי חומר דחם חחר לו חנוו חלל חת הסנה הייתי
חומר שיש לו לחלל ניון שהוקש כנודו לכעוד החקים דדנור חנכי
וכנד ונוח' כהדדי להחדי לוה הקדים חנכי לכנד להחר כולכם
חייניש נכעודי וכו דקחחר סיף דנר הכל נשחט ר"ל חסוף דנרי
של הק"נה שחחרת כנד ונוח' נפסף הכל שחכילו רחם דנריו כם
חחת כחו חחומר הס"ם ולכן כיון שלח דרש לכעוד ש'חו דין הוח
שלריך לירח חחתו ולשחוף חנוחתיו ות"ת קיומית החכרחים חחכי
לח הנליט דנור כנד נחנכי להתגלל חחרישחת השולם לזה נח
כחחרון כי זה כל החדם כלומר כן הסה הס"י להקדי חנכי לכנד
כדי להרחות שכולל חיינים לירח חכניו חת הנן וח' החד חסה"כ

נל"ו כדחמרן :

איחא נח"ת חל ונשם נכל יום וכחה זעחו רנש וכו' ומין
כל נדיה וכו' יכולה לכון חותה שעה חוץ חנלעם
הרשע דכתיב נזה ויורש דשע עליון חכפר דשע זה חחתו לח הוש
ידש דשע חלין חי הוש ידע וכו' וכתנו שם התיסכו' ד"ה ו' ודש

דשע

[illegible]

ולכן כריך שכיר השתא וכו' והתם נכרים קטן מצטער להו טובא נקרעי יומא חד
דרי"ל הוה קא מצטער

שקל תרנגולת ותותביה בין כריסיה דפרסא ושיין נח סגר כי
הטה ההיא שכיחא לשייויה כי מטח ההיא שעתא ניים תמר ס"מ
לתו תורח מיפא לחנוך הכי הקשה מהרש"ם נפ"ק דע"ז ת"ל
ים לדקדק בהך שנדרת דרי"ל שהיה יפול לוח ולקללו דחלת דלם
דרבא כמיתרי בין נאותיותו בין בנקודותיו ובזה י"ל דהכא מני
לחמר יחות ' ס"כ ולדידי היכא קיימי דכיון דתפילת הקללה היה
בזמנה דבא תם לא היה מצליח הרבה מ"מ היה יכול להזיק
כדחסכחן בפ' קמא דנדרים גבי נעמי ד"ה ששלחה בעפרתי וכו'
כתבו תם התוספות ד"ה לתו תורח תרעא וכו' אפ"ג דהמיתן
והחסורות מורידין ולא מיצלין היינו גידי חדם אבל גידי שחיט
לתו תורח תרעא להכניסם להסריחה ולהורגם גידי שחיט שלא
כדרך בני חדם ואי נרסי הכא נוי ניחא דקאמר הכם נוים ורוקי
בהמה דקה לא מיצלין ולא מוריחן ' הקשה מהר"ם ז"ל דמי
פדיה מיברל דהיינו בניגע בחם' פיטין דהי' מצער למר בוקצה
ושלחו ליה הסכם והכריע לגיל המדרש שלו ותוח יכילם חלים
וכו' כדבר ינע מכיו ומתנוהו בקילר ויגע ליהרג ולדידי מיבה
קושיח חשוס דהתם בניגע שכל היה וכיון שהי' מצוה ת"ק
ומצטרע אין רפואה למכתו דשמני ת"ח דהק"נ תנע ניקריה
מפ"ק המין או הנוי דמיגו מהרין נכנוד הת"ח דאין לחם

דרשם ר"ש לגן תמר לתו תורח תרעא '

ואגב תרחין שחשבתי תוחרי כוונת הכסיל נשנף קנף בסחרתי
פני רנע מחך ונחפד טילם ריחחיך תמר נוחלך ה'
והוח עם מה שכתבנו שתו שם בת"ו ד"ה רנע כמחריה ות"ת מה
היה יכול לומר נשחה חוחנת כוחת וי"ל היה תחר כלם והקב"ה
הפטו ותחר חלך כדכתיב ותרוחת חלך בו נשנף קנף בסחרתי
כני רנע מחך ניחי נלם דקנף הוי כחו רנע וכדחית' התם וכחה
זעחו רנע מחם ניחד טולם ויחחזיק ינשיי שהכרתי דינוחו
ומקום כלם תחר חלך :

ולי נרחה לומר עם הת דחיתת נשילהי ס"ם חי' של"נ ח"ל
כחשל שתם לו נשל הניח לך מצחרי חיני חוכה נכטולתך
והכחשל חרוכה וכיתת ליה נכך חם תחר לו בת"ה נדרך כתם חין
זה מחילה ותינו כטוח נכך חם תחר לו בת"ה נחת נלחת
מחילה מחילתו חחילה והכחשל כטוח מחנו ותין נת"ה יכול
לחזור בו ת"ה והו דלחשל חניה קחמר כי כחשה חוכה ובניגע

דוח קבלך ה' וגוח' נרנע קטן חוזחיך ונרחמיה נדולים חקנך
ות"ת דלחת יחחרו יסרחל כיון דכוחבני ואחרת לנו לך חב' חדי
ת"כ חין חנו ניונים חוד כך יכול לקנוד חוחך לך ה' ב' בשנף
קנף הסתרתי כני רנע מחך דייקת ות"כ הוי כבשה"נ שחומר
לכוחל לך חני חדי בדרך כחם דלח הוי מחילה ותייר בחנוד תו
רונן תחת חסתו חבן כשחומר לו הנחמה חמר ובחסד ם לם
רחמתיך חמר נוחלך ה' ות' נחד' חין חמירה חלח לבון נחת
נחוכן דלח חני הם"ר לחזור בו :

בגמרא דסנהדרין כ"ד חי' על הח דתנן דיני נכסות דינין
ניום דחמרינן נג' מכה"ח ת"ר שימי נר חייט חת קרנת
והוקע חותם לה' נוד הסחם ת"ר חסדת חנין להוקע' שהיה תליי'
דכתיב והוקעתם לה' נגינתת שחול נחיך ה' וכתיב ותקח רצפ' בת
חיה חת החק ויתחו לה על הנור נתחלת קניר ובכיר ויחבר ה'
על חסה קח חת כל רחשי העם וכו' וים"ם רחיתי חל הרב הנדול
מהחם"ל מקחק הלי' וגרם כתיב כקרחה מדנרח שהוח הנין שזהו
ענין נפרד נכני מלמו ותח' המיון נרחה מדנרי רש"י דזה הענין
דקחמר תלמוד וכתיב להניח רחמה חיך ההוקעה היח תלייה
שבן כתיב חלק נתי דיעים הדנה וידומן חת עוברי עניר והיקע
חותם חפני שלחדו לנבול כיתוך ותוכך ע"ז הוח נסקילה וכל
הנסקלין נתלין וח"ת חיך הדיקך הדנר מתחייב דחסוב דמה שקחר
קח חת רחשי העם לחו היינו חלק להם נתי דינין ים להוכיח
נ"כ דההוקעה היח תלייה חכח דכל הנסקלין נתלין ווחת
הקושיח נרחה שהניח על הרב לחחוק הוי' ולחו חלמח היח דחי
חיך שחחר קח חת רחשי העם לחו היינו חלק להם נתי דינין חלח
קחי חיכל רחשי העם חכח דכל הנסקלין נתלין לח הוי חינן
לחוכוחי דההוקעה היח תלייה שהרי רחשי העם לח נאחדו
לנבול כיתוך ולח חטחו נע"ו ועל כרחין היה לן למימר דחיק בחחר
והוקע חותם לחו היינו שקילה חלח חו חלקות חו שים חיתה
חחרת שנחיל שלח חיקו נחיתם שנלחדו לנבול כשור נשחי הורחת
שבה כדי שיעור חרון חף ה' חכל השתח דהוקע לח קחי חרשי
העם חלח על חותם שחטחו נע"ו שכיר ים לחוכוחי דההוקעה
היינו תלייה חבל חותם שחטחו היה חתקע נשקילה בחטחו
נע"ו וכל שנסקלין נתלין ' וכ"ל לחחי חנשתרף חו חוכחה חת
כדר הוכיח חקרא דהוקעתנום החמור שנשחיטנום לזה י"ל דהחם
חיכא למדחי שהנשחטי' הם שלחרו והוקעתנום ודלחת הם חנשחו
חותה חחרת הריגה נשריף כמו שעשה שחול חנל ב"ד של יוד
כדי שתקדים שם שחיב עשו התלייה והם לח חנשחו כן ולפיכך
דוקעתנום לחו היינו תלי' לחחר תלידתם ובחיב ו חחר ה' על
חשה וכו' כדי להוכיח דההוקעה היח התלייה משעה דחה שחחר
והוקע על כרחין לח קחי חרשי העם חלח הכל העם שחטחו
נע"ו שחיתתן נסקילה וכל הנסקלין נתלין '

פרח לבנון

לא הנים מון ניתקב ולא רמה מחל ניסרחל מיתח נמדרש
זה מעשה הנבל ויש לדקדק על מה מיכם רמוים
לעונם ותו סיפה דקרח דקחתר ה' חלקיו פתו היתר מפתחי
בהדיה והדר נטל נרכת שמואל המרינ למפניתו מך מחר
דחניא מלונתא ניו הרמב"ם ז"ל ור"י והרמ"ם נפנין ס"ם נמתי
מתתיה נפחירת דהרמב"ם סובר דס"ס נם כוח היו מתרייב
נפחירתו תר ס"ימ"ך נחקים ערתוי למשיורי והרמ"ם סברי
דנתרייב השוחר נפחירתו תכף ומיד סים חלקו הנעלים וסיים
מהר"ם יפה נסי' רנ"ח שהשיחר הוה מיד כשקבל עליולשחיר
או שחר הוח את הדבר הזה נפני ולסחלקו הנעלים משחירתן
חי' עליו השוחר והנה הסי"ת מסר לו למרע"ה שני לוחות האבן
הקבורות והחוקים כתבן נם חלק הנירת משחירתן וישרל קידם
זה כבר קיבלו וקיימו עליהם ועל זרעם לקיי"ת כל דברי התורה
הזאת כאחרם כל מאר דור ה' נעשה ונשמע ומשה נפחיתו קול
ענות חלושה שנשו את הנבל לח חסר להם את הליחות חלח
שיגרם נאוכן שיסרחל לח יעשי מעשיה ח"ל לדעת הרמב"ם הם
פטורים מאותו עון לפיכך נם חלקו הנעלים ח"ת כיון שלח יעשו
מעשה כשורים הם לגדידיה נמטיכה עליה מילתה מכן לדעת
ר"י והרמ"ם הם חייבים כיון שקבלו על עצמן לשחור התורה
וגם צלקי הנעלים נגם דלח יעשו מעשיה והו דעביד קאחר לח
הניח מון ניתקב ולא רמה מחל ניסרחל זה מעשה הנבל דחת
לימסיקו בלבתא כרמב"ם ומיתיתיה דנפיון מעשיה ולימא ולכך
לח לוי נחש להם ולח הניט מון ניתקב ומכי תיחת דלבתא
כר"י והרמ"ם דכיון דנפלקו הנעלים השוחר חייב נגופן ח'
חלקיהו חתו ולח נפלקו הנעלים מעולם ניתכון דכין לחר וכין
לחר לח הניט נהם מון ולח רמה מחל ומכ"ש ים מיבה מפיקה
למרע"ה על שעיתר מת הלוחות דניתכון שלח יעשו מעשיה
לפנרת הרמב"ם ס

ועל פי זה יוכן כוכת מעה נאחרו ילך נח ה' נקרנגו כי עם
קשה עורף הוח וסלחת ונו' וקשה דהדרנת על נר היותר
סוב הוח שלח ילך עהם נאשר עהם יהיו חוטיים נדול פנעם
מנשות נהיותם עתריס מת מצות המלך נכלו ואיך מיחר וסלחת
לעונגו ת"ל כן נחה שכתבנו לחיבה למשכיל מתי כחיור והיה
דכיון שהשיבה הולכת עם ישרחל ח"ל לח חטאו נעגל דחיירן
לח עשו מעשיה דנקרת נעגליו עתו וכטורים מעל עם נפלקו
הנעלים היינו השיבה ח"י עם חייבים לדעת הר"י והרמ"ם
ולזה היה מתבעל מעה ומנקש רחמים ילך נח ה' נקרנגו כי עם

פרח בלק לבנון

קשה עורף הוח וסלחת לעונגו דחס יחסלנו ונהי
כטורים דנפלקו עיתו דהית השיבה .

אית נמדרש הנתן נם לך מריה נעשה שחח"ק נה לחנרה
כי ניתקב יקדח לך ורש לח חים חל ויכוד ונעשה שלח
קח נח חת נרך חת יחיד ונו' ההוח חחר ולח יעשה ח"ל והוח
תחוה ונוכל לפרשו נהח דחיתח נחקובלים ליתקב היה לו נעשה
מסורת דנוקבא וכשנתקד ע"נ המוכן כלחה נשמתו ונתנו לו
נשמה מסורת דזכורת חהו הס עם דלח נעשו חלח קודם לכן יתן
היוחו מסורת דנוקבא ומי מו רחוי להוליד כלחחרו המלחכי והנה
נן לעזה מעתך מסורת דילה ומחר העקידה נחחר יצחק נן
חנרהם מסורת דילה והו דקחחר נעשה שחחר הקב"ה לחנרהם
כי ניתקב יקרח לך ורש לח חים חל ויכוד וכי תימה והלח יצחק
חינו יכול להוליד יתן היות מסורת דנוקבא ומיך יקויים כי
ניתקב יקרח לך ורש לכן נח כחתרן ונעשה שחחר לו קב נח חת
נלך חת יחידך הזוח חחר ולח יעשה שלכך ניוהו להעלותו לעול'
כדי לקיים הנעשיתו שעשה יקבה כדי לרכו להוליד נהנתן לו נשמ'
מסורת דזכורת . ועיין מה שכתבתי נס"ד נס' חי סרה על
פ"ו ערך חת חנרהם נכל וכו' .

במדרש ילקים רחובני פ' הנרש נסניל שנתרעל חעשה נהרינתו
על זחרי לפיכך זלח ילפ חים חת קנורתו והוח כלחי
ונוכל לפרשו נהח דחיתח נגי' סנהדרין נשתכחם מהם ההלכה
מחר פנים לחעשה לח כך לחלתנו דניכו הנוסל מרחית קנחים
פוגעים נו ח"ל קניית דחנרתת וכו' וקשה דמי מחרת נשלחת
דישרחל שנחו הלכה ו ניתקב דשכחה מנוה מנלם יפן יתיבן קנלו
חפי ב"ו מכל נסתיד לנח כולנו נהיה חנומדי ה' כתו שנחבר וכל
נניך למודי ה' ולח תהיה שכחה חנל חעשה רניכו שקיבל חפי
הנגורה חיך שכת ההלכה מלח מוכרת לומר דחעשה לח שכת
חעולם יפן נלמד חפי השכיחה ודייקת נחי שחבר המחבר נשכחה
שנתרעל חעשה דחידש הוה ידע חנל חתירת חן השנטים והי'מן
ולחו ורפיח נידי'ונשניל זה נשנם ולח ידע חים חת קנורתו חידה
ככנד חידה והוח דהכח חלינו נעמ'ד סיטה וכנד שלחו חלכות
הרשבה חנל נשמקת דנית פעיר הרחני היקן חעשה קנור לחה
מותו וכשהיה יולה לחעלה נלחה לחעשה וכשהיה יורד לטש'נרחש
למעלה וכו' נחופן דיוקנים היו קנורתו חנל מקומו לחו דוקח
ושהיתה נעשה החר' הקדוש דכשהולכים להשתחוח על קנרי
הנרינים ע"י היחודים והתכילות חורידין הנשמה לתוך נוף
הכליה חבשין לו נתת רוח ותבשיו כיון שחין חמו יודפי'קנורתו
דוקח חין חמו יכולין להשתחוח חל קנרו ולעשות לו נקב רוח חף
שחמו רומי'קנורתו והוה חידה ככנד חיד' ע"י שכתרעל מהרינתו
של זחרי והיה רחים נדעתו נדת חה לעשות והיה חין
ולחו ורפיח נידיה ולביכך ולח ידע חים חת קנודתו ויהיה נ"כ
הוח פש'חול'נעשה וכ' דורך דקשה וכחו שנתרעל ולח עשה חת
רוח ליוגרו נקנחו חת קנחה ה' נעתו' כך לח ידע חים חת קנורתו

שלח

פלגת לעצות לו ניחת רוח ס"י התפילות והיחודים • עד שנמצ
כנחם ומילוי את מקומו זורח הוא שם •

פרשת פנחס

נחל איתן

פנחס וכן מצינו בן אהרן הכהן ניתא דמדרש רמז הק"נה
נדרין הוא שיטול שכרו ת"ב והוא תמיה וכבר נתעכבו
עליו כמה דיוקי ולי נראה עפ"ם נס"ד ונ"ב על מד' תלין ה'
נפשי חפצה זהו שחת הכתוב ק' ניומו תתן שכרו וכו' ע"כ ק' נקדים
דברי יודעי ח"ן דנפשה סיהרא פנחס את ואחי פרחה נשמתו ממנו
ובמו תליו ב' נשמות חנוכ' ותניהות והשתא קשיא ליה לנעל
החדם בהנהנת הכתוב דהל"ל נן תלמוד לומר לחודה תלי נן מפרן
תלת ודתי ל"ל דכתיב נפש וה ויתן נכנס: וכו הב' נשמות תנוכ
ותניהות בני אהרן ופרחה לו נשמתו שהיה לו מקודם ות"כ כיון
שיצתה הניח לתתלת שנה תחריתי והשלים שכירותו ולין
יום שיטול שכרו כדקתחר קרא ניומו תתן שכרו דלא שניא נלמו
הכי נלא לתנוך תל נל תלין:

גרשון בתנילה שתל ר"ש את ר' נתוניה נמה התרכת יחיס
שתו נוותי קח מתו ליה סליק ותיב נדיקלא ת"ל רבי
שם נתחר כנם לתה נקדת תחד ת"ל תיוחד כניעדרו תחד לתו
צוותא חרנגן היה שנקוהו ע"כ זכנד על תחד וה נשתכו נו
כיה דיות ונראה לי דרך הלנה תם הת דתתריגן התם לת
תדה ניהוסלי' ונידו יתן כיצד תתיל של שחר תכפר יעלינתן הליל'
וסל נין התרנים תכבר על תניהות היום יוד קיקת התם כל תי
סים נו דיתה כמ"ו נהנה נית התקדש ניחו והשתא תחתת שנתו
נוותי ל-כות את ר"ש תכת תות הנין נדשתו הרת נה דלת יפה
שתל נתה התרכת יחים דנראה נקן נהיתו ולכן הכוהו על שתכסו
נכנוד תדונס ולכך כתת ר"ש נדשתו ונתותנות לשתול על ענין
תיחיד על שחד וסל נין התרנים לרתות תלין דהנס דחטת נשליתו
ת"ח לת היה לתס ליישרו תיד כי תתיד של שחר תכפר וכו' תך
עו"ק דקיטה ניין סנ"ה קיים תכן השתא תקי תיכת לחיתר לוה
שנתך ד"ה ר ניחוכיח בנקוהו דנורנת התת זכל תי סים נו
דיים כתלו ענהה נה"ת ניחיו ור"ש יפה טען:

זכות כי הר"ר יחזל חיידונה כוכת הנ' תס דתית ת"ח שנגד
נעירה נלילה תל ת"ה תחריו ניום שתת תשה תסונה
שתת ס"ד תלת תיכת ודתי תשה תסונה ע"כ ניום ליחן לב תהיכי
תיתי לן לומר דודתי תשה תסונה עד תלת נשתרב תחריו תכן
עם תה נכתנו תתי שסיר דתכיון דים לו דין ת"ה הוא כתלו היה

נכה"מ ותם תשת נלילה תל ת"ה תחריו ניום דלת לן תדש
נירוסלים ונידו עון ת"כ נהכרם ג"ל דשנה תסונה:

ומה פתחר ונידו עון נראה לומר עם מה שנתנו יומתי ון על
פשוק ונ"ד כל תדם יחתים שהנשמה נכל לילה טוהה למעלה
והתדם טעלמו כתב על כס ידו טעירו' היוס כי נזה ניתמ טידיהם
וינדקו נשבת יצתת נשמה וזהו דקתמר דמעלה נדולה היה לו לל
נירוסלם דמעולם לת טלה תדם למשנב ונידו היה תקוק עון היו
תהו הטעם שתמיד של נין הטרנים היה מכפר וכו' כדחפרש
ומיל ונזה תפסר לפרש כונת הפסוק מתוקה שנת השונד תת
תשט ותם הדנה יתכל ורש"י ל"פ מתוקה שנת השונד תת
השלחים שהוא יפן ולת ירחה תם תשט ותם הדנה יתכל תתן שכרו
ע"כ ולדרכינו יראה זירנה תהו שטורו מתוקה שנת השונד תת
התלחים נגפם תכלה ותינו מתפתל לנפול נרשת החטת ולכתוב
נידו עון היוס ושהיה לו למוכיח עון:

או נתמר כאם הת דמיתת נויקרת רנת תנריכם החלך נתם
להקריב ניום ת' חלק טולות שלח ותחר לכ"נ שיקריב תדם
היוס חון תחני נת יעני ת' ונידו שתי תיריס תחד לכהן הקרב תפ
שלו ת"ל החלך ניומי וכו' ת"ל תדומי תרבעה תחי נד נכל יום ותני
תקריב שנים ותוכל שנים תם תין תתה תקדישן תתה תוכח
פרנסתי נטלן והקדישן נראה לו נחלוס למנריכם קרנן תל שפני
קדישך וכו' ותהו דתתך קתחר תקטרת שנת השונד תת התלחים
שהוא העני המסתכן נהכדח תם תשט ותם הדנה יתכל דהת
שכ נד ד' תיריס תקריב ד' ותוכל ב' ותזה הוא שתח נחלקו יחיו
תתירת סיתתדו לו נחלו' תל שני קדישך תינו רולף תחר המוקיף'
להקריב חלק טולות ניום תחנם והשנב לעשיר כינריכם תשר
ניקפ להקריב כל כך טולו' תינו תלית לו ליתן ועיתן תנעדיף
תחתו נחלוס ותיחדיס לו תל שני קדישך:

והנה כתבו יודעי תן דכשהרב פנחס את זחרי נתסרו לו הב'
נכתות תנדב ותניהות ותחרו ז"ל נרד' ולקח תנים זה
חלילו ולכתב עלה לתתיב תסרן לתלחידו חלילכ' והוא דקח תנשי
תניה ויהי נח כי שנים ידתוך תלי היינו ת"ח ד'נתות תרשדים
לי וכתו שכתבנו התה ז"ל ווהו ל"ל דהשיב לו נדשתי זהתועצות
ותחר התשיתי לשתול תם תדתה תותי לקוח תיחך יהי לך ון ותם
ת"ח לת יהיה לשתורה חלת תותי תיתר דדי לותר תם תרתיני
לקיח תיחך תכן רחתי קח רחו ליה תם תדתה תותי דיקח
נשתתי תולה לתעלה לנדה תנלי הב' נשתות של כיב וחניהות
יהיה לך ון ניתלתי תשתים השתיבו דין שלח יהיו ניד שי נקדון
תו תחסרס תותך ולך זכי דיתקך ותם תין ני שלשתם עולם
נקנה ת' לת יהיה דתין השוחל רשתי להשחיל:

או נתמר עם הת דתית' נפ"ן דתניתת תי"ר לדני תני יי תשתני
שי רב חניינת ור סורחקי תוקליה ההוא תרון דהוה ס"ת
קליהו נני דלנעתרת הוו שניין תיניתא ולתורקת דתין כדלקין

נמורת

נורא מחרון ליה מתי הוי ומחק כי דמ"ל למליהו מחי ליה רבון
כי סלקת למתיבתת דרקיע מחר לרו בבלהו חניית נהן למסבלי
ל' מנוהרקת דר' חייא דלמ תסחבל ניה מתי מיחנייהו נכיל
מולי מלמכי כי סלקי ונחתי לכר מנוהרקת דרני חייא דמכסיף
סליק ומחית מסתכלי בהו מתנ תרי נוסיטי דנרח ומחיי להוה
נגרח וס אינהו לעיניה וכו' והו נרמה דקחמר ליה שמיר יסיחנך
מילחת היח סם תרמה סתיי דייקי מסחך לקוח יהיה לך כן ר"ל
דבשלחת סם תחה רוסה שמר דנהנתת דעלו לרקיעת אין נזה
כלום ונקולה מנית למסקולי חכן סם תרמה סותי ומרכנתי
דמדיה סליק כידוע דנגרח רנח סם ויהו לן כן דמוכחת מילחת
דנדול מרני חייא מחה .

פרח לבנון

צרור את המדיני והכיתם סותם כי נורדי"ם לכם נכליהם
מחר ניכלו סכם על דבר כפור ונוח' יס"ל סמו חת רחם
של עבת בני ישראל חנן עשרים שנה ומעלה ונוח' רחונן נכוך
ישתחל בני רחונן חניך משפחת הסנוכי ונו' ומיתת נמדר' שם היה
תעיד עליהם שהיו נדורים נעבירת ולכסורה מין סחך למטות
שישתלטם מה שמחר למעלה למסכיל נרור חת המדיניים וכו'
ונרחת מס"ם נס"ד נפ' חטות על כסוק נקום נקמת בני ישראל
וכו' יש"ם זהו נרוך חת המדיניים והכיתם סותם כי נוזרים הם
לכם נגכליה'ונ"ל הח קי"ל דחין שליח לדבר עבירה' ומחמי יקנלו
שונם לוה נת לחתרן שלו חת רחם ונו'בני רחונן חניך משפח'
שחנוכי שהיו נשחרי' מן הכתי חת ומחרי' נעלחת כל מקום שחתה
מוצח נדר ערוה חתה חולה נדר קדושה ומחילה קדושי' הם וגבי
קדשים שליח לדבר עבירה . כתב עוד היכה תוחר דמטעמ'
לעשות לח היו המדיניים נני חות והוח דלת היה כאן כי חם נרחת
נמקרח דכטל'ונזה יוצח מללי דברי חכמים כדרבונות על כסוק זה
נרור חת המדיניים למה כי נורדים הם לכם מכאן הנח להרנך
עשכם להרנו כי החטחים חת המדם הורנו נעה"נ ונעה"נ ע"כ
ונ"ק ומחי כריך למה לחיה כי נוכרים הם לכם מחכם נרחה
דהוקשה לו למה ר"ל הח נרחת נמוק כי חם שיוך עלמו כי המטע'
כורע חת המדם נד' תולחות נלוה והכיתם סותם דהנח להרנך
הטכם והרנו :

לכן אחור הכפי נתן לו חת נריתי שלום על המכרסים חת
חחד שלים מה טיבו מה טיבו של מילת אחור דנרח' כאלו
הדנר על' הוקש נאחוריתו של משה וכל אחד הבלה ככי מה

שהיה נקיני ולני חותך לי שהטעם אחור הקב"ה למשה שהנח
יחזיר הוח דאחרו ז"ל שלוש שלו' מן מלחך המות שיהיה חי וקיים
וכתבו המכרשים כי כל הנדיות מתקוטטים עם חדם הרחשון
נאחרים אתה נרחת לנו טעם מיתה וקנורה ומשה אין לו שום
חכטומת עם חדה"ר ויכן שהוח לח חת חה להלן עימד ומסרת
אף הכח ביחד ומסרת לוה אין הקב"ה לכן אחור אתה שהנני
נותן לו חת נריתי שלום ויהיה חי וקיים לעד חמוך ויהי' לו שלו'
מלחך המות ושלו' עם חדה"ר שכיון שהוח חי וקיים אין לו
לאחרך שום ריב מדבנת מהנה כנח ומהנת עולם :

את נריתי שלום נוכל ליתן טעם לשנת לאה הק"ה נתן
לכנתם נשכרו נריתי השלום ולח מלחך אחריתי שלא תיתה
נשנהרין על הסיפוק נתיך לשחה משים שלו' נכחליה על חטלה
ונכחליה על מוטי שנאחר חו יחוק נאחוריו יפס שלו' לי שלו' יעשה
לי ואניהו שהק"נה חטלם חדה כנגד חדה פוד סיתה נאחר ילקוט
מלאכי כנאתם זה מלישה"ל הקב"ה אתה נתת שלום ניני ונין נני
אף לעתיד לנח כן דכתיב הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא
ואניהו אצל פנחס שזכר ההלכה הנועל אחריתי קנאין פונעים נו
ס"ל מוכרח לומר שלאחר לשאה ונתן שלו' נכחליה על חטלה ועל
חשה של' יקוק נאחוריו שאין שום תורה וכשהוא לומד לשאה
או יעשה שלום לי דהיינו כפנחס שנתן שלו' נין ישראל לאביהם
שנאחיהם שלו' יעשה לי דהיינו לעתיד שלי' הנה אנכי שולח לכם
את אליהו הנביא וכו' ולסיכך שלם לו נשכרו ונרית לו נרית שלום
וטעם לו"ו קטיעה של שלום נוכל לומר דאיתא נזוהר הקדוש
ור"ו היה אומר דטוב ורע והוא ור"ו דוקא מכביו ותאכל והנית
חיתה לעולם ס"ל החיתה היא הוי"ו ופ' פנחס נשנה החנכה
לפיכך רמז נוי"ו קטיעה שאתך כח אלאך המות מישראל ומאנו
לעולם שלא ישלוטו נהם היוה חרנא דאלאך המות ויהיה אלאך
חי וקיים לעד :

והוה קונית הכתוב תורת אחת היית נפיהו שזכה את ההלכה
וכי תאמר דהלא חייב חית על שהיתה הלכה נכני משה
רבנו לכן אחר ושולה לח נאמה נשפתיו דקי"ל כל אחו' שיש אילו
השם חיפנלקים כעוד לרב ונשלום ונאיסור הלך אחריו ונאן שלו'
ניני ונין נני ולא היה נרחת נאמר כי שם שיוך עלאו כי החטא'
כורע את האדם נד' תולחות נלוה והכיתם סותם דהנח להרנך
השכם והרנו :

לכן אחור הכפי נתן לו את נריתי שלום על המכרסים את
אחד שלים מה טיבו מה טיבו של מילת אחור דנרח' כאלו
הדנר על' הוקש נאחוריתו של משה וכל אחד הבלה ככי מה

מאחר דמחית קישטא דלא הוי משני נדבוריהו ולא מיית מינס
עלא ומניה והם חיים עד העולמים כמשס יהיה חי וקיים לשלם
ועיין מ"ם נס"ד נכ"טהר"ל פ' מי המים המכון חיים עם הנמשך

ונם שופטים על פ' נדק נדק תרדוף למען תחיה .

תורת חחת היתה נכיהו ושלה לא נחנה נשכתיו נשלום

ונמיסור הלך מיתי ודניס הסיב מבין כ' זה דרשו רז"ל
נתהרן הכהן וקשה דהא כשמדקדק היטב נמנה א"ו נתהרן עולה
והוא דחידתי היה מוהב שלום ורודף שלום ומשים שלום בין חדם
לחבירו ובין חים למשתו ובמשכה העגל מנינו להפך שמ"ג נחזני
על ישרחל כרקו נומי הזהב הסר נחזני נשיהם מ"כ
אין חוב מדרכו הטיב נמקום שהיה מתחילה משים שלום
עכשיו מבוש מרינה וקטטה ורז"ל דלמס שחים נתכון נשניל
סיודש ם נשנים לא ינקו ונק' התכשיטים שלהם ויעשו מרינה
ולא יתרצו ליתן ובין כך ובין כך יגח משה ולא יכשלו נעון העגל מכל
שם לא כך עשו ופרקי מחי החף הסר נחזניהם לכן מחר הכתוב
קרית מחת היתה נפיהו ושולה לא נחנה נשפתיו וכי תאמר דהלא
מלחמו נחילו עשרה מרינה בין חים לחשתו לכן מחר נטוב טעם
ודניס הס"ג מטון שכוונו היתה לעשה שלום ולא יכשלו נעון ע"ג

ולעכנת ולמנחם מיון .

פרשת המטות

פרח לבנון

נקום נקחת נני ישרחל מחת המדיניים מיתת נמדרם ילחדינו

רניני כמה תקיעית תוקעין נמ"ם כדי לנטל המדם מן
המלחמה כך שנו רנותינו שלש תקיעות נמ"ם כנד מון הכנסת
ניטל המנוחרות ושולה לנד נגוה של עיר ותוקע וכו' עד שלישית
תוקע ובאותחרין את הממין ומליקין את הנר נמר מלחקיע
היתה קריה ע"נ כריה מניח מותה למרן למה לפי שהמנת
נתקדש נתנופרות עכ"ל והוא תמוה דמה ענין שנת לנרר את
המדיניים . ונרחה דכתב הרב נעל יפה תואר דחחדיניש לח
היו נני מות דמ"כ שהחטיאו את ישרחל כנר קיל"ן דחין שליח
לדנר נעבירה ע"כ והפתח המוהל שתר את דנריו מטעם דידוע
הוא דישרחל נקרוים קדש ויש להם דין הקדש וקיל"ן דמחילה
יש שליח לדנר נעבירה ולכן נני מות הם וידוע הוא דהשנת מודה
דלישרחל יש להם דין הקדש כמו שאמר לדשת כי מני מ'מקדשכם
ע"כ ואז הסכיר קלחר נקום נקחת נני ישרחל מחת המדיניים
וש"ת והח אין שליח לדנר נעבירה ולמה ינשנו לוח נת מתרן
ואחר ילחדינו דניהו והו"ד וכתקדש השנת שנשנורו ישרחל
קדושים הם ואין להו דין הקדש ולכן נקיש דמחילה יש שליח

ומ"ש נסם ד נכרחת נמקום שם על פכון נרור מת חמדיניים וגו' :

פרשת מסעי

פרח לבנון

בני שם תקח ממרי ומנוותי תנכון מחך מחר הקנ"ה ליסרחל

על הר סיני ישרחל נני זכיתם להנמין ולקנל תורתי
ולעשותה ואני מניל מחכם מנ' כוסטנוית ממלחמת נוג ומגוג
מחנלו על מסיח ומדינק של ניסנס ושוד מני מסניים מקכם משוב
הנסון לעתיד לנח שנאמר הם רב טובך חשר צפנת ליראיך ע"ת
מתקיימו לדנרי תורתי שנאמר להקניב לחכמה מוכך ע"כ ואיכא
למרך טובח חדח מני קשיח ליה נמתיכת התיב' והמנוות לישרחל
דמתח כתניב אחר הקנ"ה ליסרחל על הר סיני . ומ"ה דלא
נאמרו ישרחל נני זכיתם להנמין וכו' תו ים לדקדק מאלי נקט
נ' יתורים הללו דוקח ותו לא . ומ"ה אלו אני מסניים לכם ומ"ה
מאי קשיח ליה נקרח דנני שם מתח אחרי דהיכרח לומר ע"ח
מתקיימו לדנרי תורתי והנה כנר כתנו כתיבים שלש דהמלחמי'
טיענו מת התור' משום דל"מ ולמה לפתור טיענתם מה עשה הס"י
הרכין סכיונתו על ההר היותר שפל כדי שישרחל יהיו המלרנים
לעניה וזהו נרמה דקשיח ליה על כסיב נני שם תקח אחרי דאיך
שם"י הוא עתה על קרח דכתיב ועשית הטוב והישר ואחרינן
נגמר זה המפנים שרחו מלחוכרה למנרנו ולחקניב על זו אחר
אחר הקנ"ה ליסרחל על הר סיני דיקח ירחה דלפי הדרין הס"י
הסמים וסמי הסמים ויוד על הרשיעי להודיע ולהודע דקרח
דוחנית הטוב והישר ישרחל מתקיים . ממנם מטענת מחרח
לח היו ישרחל רלויין לקנלה והוח דחית נמדר על כסוף ויפתוהו
נפיהם ולנסוף יכונו לו מלחד דכתיב ישרחל על הר סיני נקשו
לעגוד דעת העליון וע"כ קשה היאך ניתן להם התיבה וכי מצינו
חוטח נשכר וקח מחסנתן רשוכה היתה לזה נח כמתרן וקחחר
ישרחל נני זכיתם להנמין ולקנל תורתי ר"ל לשלם לח הייתם
רלויין לקנלה וחדרבה קולר תלוי נצוחריכ' על הכוונ נלתי נכוונ
ומה שנתתי לכם התורה הוח משום דחתם נקרוים ישרחל נני
ומיני יכול להסיד על מחסנתיהם הידועה מלני לנד משו' דקי"ל
דאף לנניים נרשה לח מני מעיד וכפיל כתיב נסכתדרין ולכן
זכיתם להנמין ולקנל תורתי .

אשר מוד ושוד מני מסניים מתכם חטוב הנכון לעתיד לנח .

והנה נעל זרע נוך כתב דישרחל זכו לב' כתרים נקנלת
התורה פתר נתשה וכתר נכהנ' . כתר נתשה תשלום שכרו הוח
נת"ה וכתר נכה"נ שכרו הוח נכ"ת ולכן שניר קרח"כין שקנלתם

תורתי ומצותי לעשותה כאמור מפורש בתורה על זה מוכרח מני לתעלם מספר הנפוץ לפה"נ כי שכר המצוה היא דוקא העם לחמר עוד מה רב טובך אשר צפנת ליראיך ע"מ שתקציבו לדברי תורתי ולהנין את זולת ית"ש סיל"מ כי התנאי לדבי סיהי' נו מחסית נרכי נהו כמה מילי חדת סיהיה תנאי קודם למעשיו ויהיד בניהן סיהיה תנאי כפול כתנאי בני גד ובני ראובן ' ובוד סיהי' הן קודם ללמו מ"ל קשה טובא דהכפוף שמעו דקאמר בני אם תקח אחרי ליכא אך מהני חדא דפרש"י בני אם תקח אחרי נמי תהיה אם תקח אחרי כמנהג ולאו המעשה קודם לתנאי וכו' קשה דכפיקין נח"מ ס"ר"ו דכל דתי מסמכת הוי ולא קנייא ומ"ב כיון דקאמר הכא אם תקח אחרי בלשון דתי אין קנו ישראל את התור' והכא לתרן כל זה נא ואמר ע"מ שתקציבו לדברי תורתי וכנר קיל"ן דתי אחר מעכבין אינו צריך לכפול התנאי ולא להקדים תנאי קודם למעשה והאומר ע"מ כאומר מעכבין דתי ונפ"ל '

פסקינן דמעכבין מנטל מסמכת' וזה הכל מתוקן '

ובזה נכון תרתי מתניתי דסיאי מהדדי מניהן ישראל שנקרעו נניס לחקים של נניס אתם לה' אלהיכם וס"ל מניהן ישראל שניהן להם כלי חמד' של כי לקח טוב נתתי לכם דלכאור' אין להם מחיבות כלל אך אם אה שאמרנו אתי שפיר דנל"ן היה לנו להקשו' היאך ניתן להם כלי חמדה הא נקשו לנגוד דאת פלוגה ואיך מציגו חוטא נשבר אחן השת' דקאחר מניהן ישראל שנקרעו נניס לאחזם יפה ניתן להם כלי חמדה ולא נתנאו על מתנתן :

הידושי אל הגורת דכלום יש אז מציד על נגו וכשלונר :

ומה נעמו נוה תרי קראי נפסוקה אחת המוטב אחון הלא יאמת אם יוכר שין הלא יניע ה' יודע מחשנות אדם כי אמה הבל ונאחת תלה ויציה נאחר דלאו קיולתה כאשר אתוך התרוך כל עין יראה ולב ינין ' והלה נגמ' דס"ן מיקא לאחר ר' יוחנן חסום רשנ"ג לא כיה לו דוד רחוי למיתו מעשה דר' תיב ולגי אלל נקרני אלא למה עשו כדי ליתן פתחון פה לנבלי תעשו' דאם אחון יהיד קוראים לו כלך אחל יחיד וקשה דאיך אחרי דלא היה רחוי למותו מעשה על שהציד על עצמו ואחר ולגי אלל והא אדם קרוב אחל אנאו ואין יודע אח שנלנו של אדם אלא הקב"ה אך יש לתרץ אסנרת המינין שקוראין אחן ייאר דהם"י נוחן כליו' אם הא דאיתא נגמ' על פסוק אחי ה' חוקר לב נוחן כליות וכן הוא קורא ואתה שלחה נני דא את אלקי אחיך ושנדיהו אחל למדרכל שנגה אדיגות אדרים ואשרות לאחר ימים נעשה נגאי והיו נני המדינה אטאיים לכניו אחון האדרים אחר להם עוטי' אחכני אה אחם אטאיים והלא אחי שנניתי את האדיגות ואת האדרים כך הוי האתאיקים אה' לפשור פעם ס"ב נאוכן דאכא ניניהן האדם אוכת דהיקשלה נוחן לנו ויודע אה שנאדר נעשו של אדם והשתא לאו דוד אטשמא דנפשיה קאחר ולגי אלל

נקדני אלא שלאי דוא הקדם היה אומר כן ושפיר קאמר ר"י לא היה דוד רחוי לאותו מעשה דכיון דקב"ה אציד עליו הכי הוא ודאי והוא דקאחר הנוטב אחון הלא יאמת וגו' דנל"ן קשה אין הב"י אני לידע אה שנלנו של אדם כדקאחר נתריה ה' יודע אחשנות אדם השתא דיוצר הכל הוא נודאי ה' יודע אחשנו' אדם דאם הוא נכוה האדיגה והאדרים פשיטא שידוע נדע דנריס שנלנ ואם זה אי' הרע נעל עסרי שמים יהיה לנינן אחרי כי והניון לני דהוי דנריס שנלנ אטעשים ה' ניני ונולאי כאמור ' נאניגו למדים אה שאמור למשלה אחשכיל דרוחו יסרך ל נ'דנריס אחונרת אשה של אחיה וכו לתורה וכו לתורה וכו לאות דנוקים נעורת וכו לאות נקריאים נניס לאחים וכשנדן נאו הנ' יחידי' האחודים אלאחת נוב אחנו של אטיח אדינה על ניהנה והוא עשירים כנגד התורה אמר אחם כילולין אגוג ואגוג וידוע הוא אאמרס ז"ל דיוחכדהיה תושב אלאחות ה' ואולא יתן ונישן דוד היה עושק נתורה וזה יצא הרשעון אדאמון אחרוני עם יפה פיניס נגד יהוד השני אזכו להיות דניקים נעורת אחר קאחר אחנלו של אטיח חה יושן עם הא דאיתא נילקוט יהלל שושנת העמקים חד לשון אדכון דשמיה אלכסנדרי והוה דאין דיכא אחת לקמיה חד לסטים ק"ל אה שאך ק"ל אלכסנדר ק"ל פנה ללא למרו אלכסנדרי לקה ואה אי שאמו כשם אלך נ"ו כן אי שדעון נשם הק"נה לכ"ם זהו דנהיות שוליח' להיות דעוקים נשית אחם ניהולים אחנלו של אטיח ללא למרו אלכסנדר לקה או נאחר עם הא דאיתא נש"ס שלא אחדו של הר סיני לא נפקא ואהאחן ישראל שאחדו של הר סיני כפקא ואהאחן וכאנו יודעי אן דאנלו של אטיח אין לאותן שנאמר להם והאת נאח נאופן האתנקותן של ישראל נהר סיני נודם להיות ניהולין אחנלו של אטיח אטום ללית נהו עוד ואהאח ' עוד אחר שזכו ישראל ליאיד הל"ל והכריע ניניהם היות קרויים נניס לאקום לזה אחר ואדינה של ניכנס וזה נניו שכאב הטור נח"מ פ' האיכל נאניגו סי' תל"ד ול"ל האוכל נשבד כנעני כטור והטעם אטוס דניכו קטו לו אלל האוכל נעניו אייב ואש"נ דהר"ם עמ"ל פסק דים לאחלק נין אאוכים של ידי שלאנו לשאין אאוכים מ"א כגר אאכיאו כל האוסקי' דאין לאלק ול"ל פטור ואל"א כאב דאיגו פטור נשאוכים על שלאנו ולגדולים יאן להם אייד ולקטנים יעשו להם סנולה והרב הגדול ר' נרך כאב ז"ל ישראל קודם מ"ת היה להן דין נני' אחל לאחר קנלת התורה יעקו אכלל ע' דו' ונכאנו לגלל נניס דק"ל הלוחד עם עבדו תורה יעקו לחירות והוא דקאחר ואדינה של ניכנס שלא אחניל נהם ' דאלו היאיה עליין נכלל תנדים לא נתחייבתי כלום דעוכו של עבד קנוי לאחדן אאן האשת דאכא קנלת התורה נכנאתם לכלל נניס אוכדת אני להניל אדינה של ניהנם כדי שלא אתחייב נאותן

הדנריס שחייב הנב החובל נגופו והפילג הרגה :

סליק ספר במדבר · בהבטחת צור לעמו דבר :

נחל איתן

וישמע ה' את קול דבריכם ויקצף ויסבע לאמר אם יראה
אים מאנשים האלה הדור הרע הזה וגו' הגיד ליהרג
המנוח מר סניי ז"ל שמעתי מפי רבנו שהיה קושי' נפש הרב הגדול
כתהור"ר יצחק לוי ומלי ז"ל כפי הפסיק פת"ם נם ד' נכר שלח לך
על מחמרם ז"ל על כסוק כי חזק הוא ממנו מאר דיש לקיים הטיחו
דברים כלפי מעלה וכו' ויע"ש והו דקאמר ויאמרו ה' את קול
דבריכם קול דיוקא דאין אתם יכולין להתנגל ולומר שהגון ממנו
היתה רמויה ודברתם בעדכם כי שמע ה' קול הנרת דבריכם
הוינו הנרת הנון נדנש נחונן שכוונתכם היתה לרבר בעדנו ולכן
כיון שדברתם שלח תהונן ויקצף ויסבע לאמר וגו'

לבן שאת ה' ויתענב ואם נשקה בישקנ ונם קף שלה בישראל
כי לא ה' האחיונו בחלקי' ולא בשאר בישוחיו וינו שחקים
מחשל ודלתי שחים פיחת ויחטר עליהם מן להכול ודגן שחים נתן
לנו • ויש לדקות מה ענין שחיטת כשבים לנגד הר סיני ומה
לנדינת החן שם לכן שאת ה' ויתענב ונר' דפ' האזינו תניא
האזינו נגני נדול יאן לו מיד נגני קטן ישמח לו שנלה ורחילנו
האזינו נגניו ונגוחיו על אחרי' נדולי' יתן לאו מיד קטנים ישמח
להם בגולה נגניו ונגוחיו שלי משוד ל"ד כתן בשחוטי' בל שולחו
כתן ישמין שחוטי' וכו' אחי שנולה ד"ת אח"ם ר' הונא אח' דקלח
דאכיל חיני' אחרי ת"כ ות"כ להשבי' נפק' אשובנד כאחו ינם קף שלה
ג' שרש להשחיתם ניחם נ"כ דאיתא כדין האב שחנל נגנו לזה נם
כאחרן דלכן אחרי' הקל"ה ויט שחק' אחשל ויאחר עליהם אן
לאכול כי נזה אוכח דאחוכי' על שולאנו ואף דאחנל נהם פטורו

פרשת ואתחנן

נחל איתן

אעברה נם ואחרה אית נרל"ם אחר אשה לכני הקב"ה ונשב"ם
שם אין אתה אכנסיני נארץ הנה אוחי נאיים נם"ל
אל הקב"ה אשה אחי כתבתי עליך שאכס אתה שנא' ויחכם אכל
האדם ואתה רופא ליכנם לא"ש הקב"ה השלים דעתיך הנוחנת
דאי אפשי לא אוכל דוחק דעתך עליזאחי ילך אחום' השכל והחבונה
אי אוסכל אכל אוסכל כרוש אשרתה • ולהנין אח ו ונין אשלה

אתה

תי' דאדוניקה"ם ול"ל אמוקל לר' יהודה שיננא כתא אוחך קרי
כתא כוחך אחי כי היכי דאוריך חיים לאאכדים נידך כי חיים
להם לאונאיהם ולכל נשרו אדכה אית לאוכאיהם אלא לאוניאהם
נפה ש"כ ואחיכא לאידק אה רלא נאחרו כי היכי דאוריך חיי
ועוד אחי קשיא ליה נהנינת הכאוב דשיבה אח שאמו נאחרו אל
אקדי ואי אלא דל"ל אם אה שכאחנו אכרשי האצרה דכל נניין
נזכו על אדם נשבה אכוון אל האורה ואנוחיה נאוכן כי דמ"ח
אידדיו הם נגד אנות נשבה ושם"ה נידדו ושרקיו נגד שם"ה אנות
ל"ת וש"י קיום האורה ואנוחיה כוחן אוות לאיבדיו ואם נאולי
נשל אנוה א' אותו האנר האכוון שיה נשל נ"כ והוסי' הרב שנילדה
כוסף אשלה על דכל אותם האנות שאיבו יכול האדם לקיימם נפועל
כנון אנות כהונה ולויה כשלומד אותם אחוך' הספר נשוב שנם
ודעת אשלה על הכאוב נאלו אקדימם זהו דקאמר ליה שמואל
לדב יהוד' אתא אוחך קדי כלום' שאדך להושיל אתא כוחך וכו' כי
נוה אשלה לך שבי' כשלו קיימ' כל האורה כלה אף אותם האנות
שאין נידך לקדימ' ונזה אוריך היי יאוור החיות לאיבדיים אשר
היו אקדים נשל' אחת אנות הנשלו' אחיות דאיה אכי חיים הם
לאוניקהם ואח"ת עדיין אוחך אכי אילת לאוניאיהם ד"ל לאחיבקם
היינו כפועל ליה נף כאחרץ ח"ת לאוניאיהם אלא לאוניאיהם נפה
פלה דוקא אחמר כי חיים הם כי אכת הלאוד. והו כאלו קיימת
כל האורה כולה ולכל נשרך יהיה אדפת •. והנה כפי זה אתני
שכיר דאדש"ה דנה ליכנס נאדץ החיים פ"ח לקיים האנות
התלויות נהארץ דנא"ל לא היה יכול לקיימם אלו דשכיר קאמר
ליה הני' אשה שלם אתה כלוחך דאלו אפשא זה נאח ליכל נאדץ
כל זה היינו שוה לך דכיון דאכס אתה וקונה ושוה אשלה אכי
עליך כאלו עשית האנות נפועל דנדול אלאוד שנוחין אח האדם

לידי אפשה ר"ל ונאשב לו כאלו עשה אשלה •

אזהא נאולם נשבה שאמר אשה לפני הקב"ה אשברה נא
ואראה ש"ל הק"נה אשה אח אשים אנל נאשים שלא נא ואם אתה אנקש
שנל אשנדה נא אתה אנקש נשל"ם שלא נא ואם אתה אנקש
נשל אשנדה נא"ש וכפר על אד' זה כאה קלאוסים נאשנדו
ונשלו אה שעלו ונעד"ן לומר ש"פ אה שכת' נשל אשלה שאוקף'
דאדש"ה היה דוגה לילך לא"י לשנר שנים ואדים אשברה נא
אלשון אנור אאכס אשה אלך היה אדאשיד עליו הכאוב ויהי
כישורון אלך וקיל"ן דאין אוסנין אלך נאשכדרין לשבר שנים
כדאיתא נאשכדרין והטעם אשום אדאינא וכאוב הדב נשל נרכת
שאוקל דאכת אשה האה אלך היה ראשי לקדב ולרקק ולכל אי
אידנה דכל האאור נפ' אלך אלך אוקר נו טעיק עליו ש"כ וזו
דקאמר ליה הק"נה לאשה אח אכים אכל נאדין דאשון
אשברה נא אתה אנקש נאאורך דאין אתה אלך ויכול אתה לשבר
שאיב ס"כ אין אתה יכול לקרב אח ישראל ואשל סלח נא אחילת
דדוקא אלך אוקר וש"כ לא אתחרם על נוראי ואם נאולי סלח נא

אתה

אתה חנקך ואתיר ש[illegible] נחמרך שתה מלך וכל התיוב וכו
כפיק מיכים מורנם דהה נטל מקבה כת דמין מובדין חלך
ו. הכרח את תפים חגל נתרין רחסין : ובברכת פ"ה
מיקח ס"ר מלטוב גדולה תכלה מחטאים טובים
סמין לך גדול נחטאים שנים יותה מחבב"ה אמ"כ לא נעלה
מלת נתכלה מנח' לכל תיסף דנה מלא"ו ל' פלה בקם הכסנה ע"ל
מקטים העולם מה הרחיק ים מהפקיק לחרנת מהקם מחטם
להכך סכן כתיב לכל תיסף דבר מלא מחטם שלח קטם אל קול
פכלתו וכ"ל דלוה התניק רם"ג ל' וכתב פלה בקם הכסנה בדבר
אכלה זו כתכליתי להחמנתך לותה ע"כ ונהלה דם"ל דחמ"ע
שקל ב' דנהיים הם' מטנהה כת והב' ונחלה והנה לרפסינה הניב
לו הם"ה לכל תוספ דבר מלי עיד מחנם לחפלה הב' נתרצה ונקחב
ליה פלה בקם הכסנה וג' ורחה נפיניך חהז דכפיר קחמר
מדבר תפלה ו מתרציתי להרשתך חייקח קמו מסחלת מנית מכל
על הניחטוחה כי לת תעבוד וכו' :

אעברה נת ותרחה מיתח נחדרם כך אחד לו הק"ב למחם
משה את תפים חגל נתרין רחסין חם מעברה נת
אחת מנקם נטל סלח נת ותם סלח נת אחה מנקם נטל מעברה
נת ומחוח תמה וברחה פלמי מה דקי' נחדרם ק"ל מהעתידי שלח
ונה הסי"ת סיבנם מפט"ה לת"י הוח על מקרח לנניו סיטים
נחמרו שמנו נת המורים שכן נכרכי הים קרין למורים סוטים
ומחיך ליה לכן לת תניקו את הקהל הזה אחד הק"בה אתה קחתת
לנני סיטים חייך לת יהיה עסק נקח שם שטיח' ונתן ר"פחדם
ומחתיתך יהיו ואימת נם"ם דבר תובה סיטה מתנרסת מידי
ואינה מכקחת נטל כרחה ומה טעם אחרו אינה מתנרסת שלח
יגהני נה מכהן הבקר ומקריחנת הקם נאורעת לשמור ניטה
ואיכה יודעת לשחוב עצמה דמילו אינה יודעת לשמו' ניטה דבר
מוגפים כאי אינה מנוסעם וכן כתב השור נפ"ה סי' קי"ט יע"ם
והנה יכולין הייטו לשלק ולומר דאחר שחטאו ישרל ודכרו לסוטם
מקטים שקר לומה כה מחק הוח מחנו נקם הסי"ת לנפשן כשפחה
מקחת מלכתו נדנך ואירשנו והיכ לנחנינו כיצד דהוי
כמנ ומנרשינו ומ"ל מי מחרי דישרל נקדחין סיטים כשאחר מחטם
מסי"ת מיט יכול לנרשן דכשחת מיצה מתנרסת ()
שהז דקאחר ליה הסי"ת לחטם ונח מלו נחח"ג מם מעברה נת
אחה מנקם ואחרת נך ממה פקרחת לנני סיטים נפיק
מצית תודעת נטל סלח נת ה' ויר ג"כ נחדרם כדשת הסנרת
סחיב והוח דחכיון דים לה דבם מהלם ודעני לחחוד ניטייהו
ומני וכול לנרשן ואם נפלי סלח נת מאה מנקם מטים דסוטים
סם ולחו נני נפוקי' ניהיו ת"ל נטל מפנרה נת דחינו דרך סיהיה
מסת לפקח וחכה כחוך עם דור סמין זו דיעה :

אן נחחר על כי חת מרפלתי כתוב נסכר נכנת כבנת חדם
עפר תסא ותהרן דחסה לת נכנם למרן על סניתן חת נמו

לע"ז ולחו לע"ז מחם נתנו חלת סהחיה סהכן דחסתן יפקחד נח"ל
וכל הדר נח"ל כחי סמין לו חלוה עכ"ל ולכפירה נרחה דלהוי
חלקת נלי טעמת דחה החרי קח הזה להעניסו זוה על סהניח
נמו לח"ל וא"ל להחתיק דנדיו ע"כ מה פ"ת סכר חטעה כ'
דהקטים דחחבינן דכל הדר נח"ל דוחה כחי סמין לו חלוה הוח
חטעם דחמו נדחיון חסה להק"ה וח"י היח הכתיבה ותחזיר לדוח
כפ חפקו נלח כתובה כדכתיב הטוב נח"ה ס' ס"ו וכן דעת
הרמ"ב נכ"י מה' חיסורי ולכן כל חי חדר נח"ל דוחה כחי סמין
לו חלוה . וח"ל קושה חני דחלו לח הניח חדע"ה ננו נח"ל היה
מכנס לחרן על נד חודעי מפקת סהסי"ת חיוב נכתובתה דחסוב
לדור עם חפקו נלח כתובה מכל חחד חחם עמו נתן נכו לח"ל
ח"כ על כרחן סונר דחותב ודוח נ"ל הטעם לענין על מה ועל חת
דר' יחי נפ"ק דכתובות ודוח נ"ל הטעם לענין על מה ועל חת
הוציחו החרגלי' לשון הרע על החרן וחה רחו על ככה חחנם הם
סנהו כחיתו מ"ד דחותב לדוח עם חפקו נלח כתוב ולכן מה לכם
לחווב חחר ח"י כיון דיכולין לדור נח"ל חכל הם"ת כעם על הם
חטים דהלכתח כמ"ד חפוב וכדכתנו הכפקו' ומרע"ה התכלל
נעדם סלח נת לענין הפם הזה ומין לך תרעומת עליהם דמינן
בנרי ק"ד מותה והנה עכשו סנח נהתחנו מעברה נת ומרחה
נת הפ"ת להתוכח עמו כמתו חל תפים חגל נתרין רחסין חם
מעברה נת אחה מנקם נטל מרן הקדושה מטעם דחפוב לדוח עם
חפקו נלח כתובה ח"כ ממילח נטל סלח נת דלעולם חייבים הם
על סהוציחו דיבה ריעה על החרן וחם נחולי תעלה על דעתך
לקיים מחחר תכלתך וסלח נת אחה מנקם דפניהם לך כמ"ד
מותר ח"כ ממילח נטל מעברה נת דקח אתה יכול לדוח נח"ל נלח
כתובה כחוך כמוהם :

ה' מלקים אתם החילות להכרחות חת עבדך מיחל נחדרם אחר
ד' רחוק אחר משה לפני הק"ב נהלמה אתה עושה לי כך אתם
החילות לנת חלני חניין שנת' וירח מלוי ה' נלנת חם ע"כ והוח
אמוה וכ"ל ע"כ מה שכתבו החכמים דמ"י יעוי הכתובה שלנו
וכמו שאכתי' לקמן נס"ד ושבם זה לח שייך כי חם לנני כל ישרל
שהם נדחיון חסה להק"ה חסח"כ משה דחיהו הוי נעלה
דחטרוניתם כדחיתח ניחודעי חן ויקיל"ן דחמן המשה מיוחנת לתת
כתובה לנעלה כי חם הנעל נוחן לחשתי דתקנת חכחים היח כדי
שלח תהח קלה נעיניו להוניחה ומי חחרינן דחשה ג"כ נוחן נכל
ישרחל על כרחן פרינ שולך למ"י דחסוב לדוח וכו' ומיתח נפ"ק
דקדושין חניח ח"ם חחר מה חחרה תוכיח כי יקח חיש חשה ולח
כתיב כי תלקח חיש חכני חכרכו שרכו על חיש לחוור על חשה ומין
דרכה של חשה לחוור על חיש ח"כ והו דשכיח קחתח
ומתחנן חל ה' נעת ההיח לחמר על מנין הנגעת לחרן חטעם
דנדחיון חשה חכי ככל מ"ישרל ומשיר לי לדוח חמך נלח כתוב'
ומין ל חר דנעלה דטרוניתי חלי ונני דידר לח שייך טעמח דח

דבק ה' אלקיכם אתה החיות לכם היום כולכם ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום כמ"ש ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום ואמרו רז"ל כל הדבק בתלמיד חכם ובבניו ובתלמידיהם מעלה עליו הכתוב כאלו נתקיים בידו ממ

וידעת היום והשבות אל לבבך וגו' לפי שכתבו המפרשים ההשבה
לא תהא אלא לאחר שיכנסו ישראל לארץ ויכבשוה ויחלקוה
ובאותה שעה רובם ככולם ישכחו את כל מה שראו במצרים
ובמדבר ואת כל הנסים שעשה להם הקב"ה ולכך הזהיר הכתוב
שיהא יודע היום ומשיב אל לבבך שהקב"ה הוא האלקים בשמים
ועל הארץ מתחת אין עוד זולתו ושומר הברית והחסד לאוהביו
ולשומרי מצותיו ולעולם לא ישכחו ולא יסורו מדרכיו ולכך
נאמר לך אתה ראית לדעת שהוא לבדו הוא האלקים ואין עוד
זולתו ולא לאבותיך שהרי אברהם יצחק ויעקב לא ראו אלא
מקצת מן הנסים שעשה הקב"ה עמנו ביציאת מצרים ובמדבר
ואתה ראית הכל ולכך אתה יודע יותר מכולם ולא עוד אלא
שאתה יודע שהוא לבדו הוא האלקים ואין עוד זולתו ולא
אבותיך ולכך אתה חייב יותר מכולם לשמור חוקיו ומצותיו
כדי שיאריך ימיך ויטיב לך ולבניך אחריך ולכך הוסיף ושמרת
את חוקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום לפי שכל מצוה
ומצוה שנצטוה משה רבינו ע"ה מפי הגבורה נצטוה עמה
שיזהיר את ישראל עליה ולכך נאמר היום שהוא עתיד לצוות
אותם ולהזהירם עליהם ולא לאבותיך שלא נצטוה עליהם
ולא הזהיר אותם ולא לבניך שהם לא ראו ולא שמעו ולא
ידעו כלום מכל הנסים והגבורות שעשה הקב"ה עמנו במצרים
ובמדבר ולכך נאמר ושמרת את חוקיו ואת מצותיו אשר אנכי
מצוך היום לפי שכל מצוה ומצוה שנצטוה משה רבינו ע"ה
מפי הגבורה נצטוה עמה שיזהיר את ישראל עליה ולכך נאמר
היום שהוא עתיד לצוות אותם ולהזהירם עליהם ולא לאבותיך
שלא נצטוה עליהם ולא הזהיר אותם ולא לבניך שהם לא ראו
ולא שמעו ולא ידעו כלום מכל הנסים והגבורות שעשה הקב"ה
עמנו במצרים ובמדבר ולכך נאמר ושמרת את חוקיו ואת
מצותיו אשר אנכי מצוך היום לפי שכל מצוה ומצוה שנצטוה
משה רבינו ע"ה מפי הגבורה נצטוה עמה שיזהיר את ישראל
עליה ולכך נאמר היום שהוא עתיד לצוות אותם ולהזהירם
עליהם ולא לאבותיך שלא נצטוה עליהם ולא הזהיר אותם
ולא לבניך שהם לא ראו ולא שמעו ולא ידעו כלום מכל הנסים
והגבורות שעשה הקב"ה עמנו במצרים ובמדבר ולכך נאמר
ושמרת את חוקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום לפי
שכל מצוה ומצוה שנצטוה משה רבינו ע"ה מפי הגבורה נצטוה
עמה שיזהיר את ישראל עליה ולכך נאמר היום שהוא עתיד
לצוות אותם ולהזהירם עליהם ולא לאבותיך שלא נצטוה
עליהם ולא הזהיר אותם ולא לבניך שהם לא ראו ולא שמעו
ולא ידעו כלום מכל הנסים והגבורות שעשה הקב"ה עמנו
במצרים ובמדבר ולכך נאמר ושמרת את חוקיו ואת מצותיו
אשר אנכי מצוך היום לפי שכל מצוה ומצוה שנצטוה משה
רבינו ע"ה מפי הגבורה נצטוה עמה שיזהיר את ישראל עליה
ולכך נאמר היום שהוא עתיד לצוות אותם ולהזהירם עליהם
ולא לאבותיך שלא נצטוה עליהם ולא הזהיר אותם ולא לבניך
שהם לא ראו ולא שמעו ולא ידעו כלום מכל הנסים והגבורות
שעשה הקב"ה עמנו במצרים ובמדבר ולכך נאמר ושמרת את
חוקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום לפי שכל מצוה
ומצוה שנצטוה משה רבינו ע"ה מפי הגבורה נצטוה עמה
שיזהיר את ישראל עליה ולכך נאמר היום שהוא עתיד לצוות
אותם ולהזהירם עליהם ולא לאבותיך שלא נצטוה עליהם
ולא הזהיר אותם ולא לבניך שהם לא ראו ולא שמעו ולא

שומע תפלת עבדינו לקיימם כנון כהוכה לזה ומצות התלויות
בארץ לזה נא כמשיב אשר אנכי מלמד אתכם ונו' כלומר כתתי
לכם תורה תנלון שנלמוד נעלמות מעלה אני עליכם כאלו
שמעתם ועשיתם בפועל ·

כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחוקים והמשפטים
אשר ציוה ה' אלקינו אתכם ואמרת לבנך עבדים היינו
לפרעה במצרים ויוציאנו ה' ממצרים ביד חזקה ותתן אותות ומופתים
גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו ואותנו הוציא משם למען
הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו
וק"ק דלכאורה הוי ליה למכתב ללא שאלו דהנן אינו שואל אלא מה
העדות וכיון דמשיב לו אמרו עבדים היינו לפרעה ונו' ויוציאנו
ונו' לטוב לנו כל הימים אלו ולא יקשה ותתן אותות ומופתים ותו'
ונראה דאית ליה דכשהלה ההוא בבבל דשרק אל"ל למרן מול מריה
אבריה אתית לקשויי לך מחי א"ל יכוון לך שטרא מדמי וכתיב
ליה ניטה דחדוטא ואי לאו מפיקנא ליה מדר' אחאי גר יהיה
דאחיר לה מסנור עבד על מדוכת שנרח אמ"ל לא"י הכתוב
מדבר בי"ב וידוע הוא דעת רו"ל בנמרא דוכתיה דהקדש מוציא
מידי שטעיד והו דכתן הנן שואל מה העדות ונו' ואתני להשיב
אליו כי עבדים היינו לפרעה במצרים והנודה ה' אתה ליישב שם
א"ל שנא ולכן התורים הפי' ואתן לו תורתו אחת מאת כדי שעל
ידה יהיה לו דין הקדם דמוציא מידי שפיזוד מך ע"ז אתינת
ואמן שיראל יושבים רגוע על מקום שחשבים תודתו מוים
להם דין הקדם יבדין יצחו ק"ם הוא החתבל אל כיון כתיבן
פיסין דנינו אחי אחכא לאיחד לה נא כמקרא ואותנו הוציא משם
ונו' למען הביא אתנו ותי' כלאחר דלוה הוערים נ"כ הנורא והביא
אותנו למ"י דאחכי' תיאחז דים להכלאחור ולהבליט הא"ל שנה
ביון דאתין דיום יעוד דהקדם דנתין טופין תפקידון מ"ם כיון

ש"למז מא"ל לא"י אתן אחוירין מוחב אחר אחתי נד יאמ"ה ·

והחת כי אהב את אבותיך ויבח' בזרעו אחריו ויוציאך בפניו
תנ"ל להורים נוי נדולי ונעומי אחך הכניך להביאך לתת
לך את ארצם נחלה כיום הזה וידעת היום והשבות אל לבבך כי
ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד וזה
זנו"ם ל"ו יבדיל משה שלש ערים ונו' למען יהיה דומה מצד
דרכה את רעהו בגלי דעת ונו' ובמד' אחרינן וידעת היום הזה
בלבבך · והנה קושיות הבסוקים רבו כמו רבו אך בכחך
על התשובות שיבואם בזמנה אחוך התירוצים
ונקדים תחלה הקדמה ידיעה דהמי חייב לבחוש טעמי יסרל כדין
הוא שם משתו פתקנו כדקונה אחת מכתי אלה והמצות
שלנו הן הנה הקדנונות שחקבל משנו והנך בעל כ"ח מחם אחד
זה כתב ז"ל והיינו טעמיה ב"בגלים מצרים שנתל אחם קדם
זאחן אחם דנהיות שתתן קדמן הפי' לחשה ורחוק הצדיל היא
הכשך קרוין שנתן להם ואתחיל הפי' בפדקונם והיות טעמה
שעשה משה ע"ב לכרישה ומוצאה לה' אלקינו דאחקר שהן

יב"ב זהו דקאמר ונסב בנתי חזל נית כיעור ונלך אחריהם עם ו"ת
ותבא דמ"ב מכת זה יחזרו תה"ב דהם"י לית הקרי ביה הניעו לכך
תתר דים תקין לוה והוא ויבא ישראל שתע חל המוקים וו
מבנה תסר על ידה תקם נקרתים בנים ורו לת מני מביך על
עבירה זו דכלום ים תל וכו' :

ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום יום"ל דאה
למדתי אתכם ונו' דלכאורה תין לו סתך ו והנה שתיתי
כאלה רבות כל מאחר התנת תם נטלת תן התורה ים לך נטלים
הרבה כנגדך ות' מהנה דל תחנו המכרסים דתרי"נ מניה שבתורה
תכווני חל תרי"נ נידים ועדקים שים נאדם וכל מצוה נעשייתה
נותן חיות לאגר המכוון תליה ולכן להיכך ' והנה חלת אחת
חנחת אתם בתיכוך אתון וזה דקאמר ואתם ולנדדין קתני תם
אתם לוקחתה חלת אחת ודובקים אתם בה' אלקיכם תז נשלם
תנין רמ"ח בקו"ם ונורם לכם תרתי לטבותא תדא כי חיים כולכם
היום כל יום ויום הרמ"ח תיבות קותנין חיות נוסיכם וטוב כי
למדתי אתכם חוקים ומשפטים כי נורם שלם תעשתם תורה
מביכם לדורות עדי עד :

במדרש ר' פנחס אומר משמיע השמעת דין מרן ירחה וזקפה
תם ירחה למה זקפה ותם זקפה למה ירחה שלח אחריה
הקרן שאת הניע את שלת"ה והקב"ה תונע אידי מה שכתב
אלקי כיון ששמעה תכוי ה' אלקיך אוד זקפה פ"כ ואיכא למידק
מדלת אהיכי תיתי לה לומד שאת הניע הנית שלת"ה ותו אתקשיין
אחיות כשפי' אגל הר סיני ולמה כששמעה תכוי וכו' אוד זקפה
ולל"ע מה שכתב הרב נעל נרכת שאומל נפ' יתרו ות"ל וכדי
שננע לתוכן הכרסה של עשרת הדברות נקדים נמ' דסנהדרין
פ"ל ההוא מינא לר"נ אמינא ל' דעויות של' הגוטה חוון הלא ישמע
היופר כיון הלא יניט והשוב לו החכם היאך אתרנים זה לזה
נמיתת האדם יש"ם נפנה דהכא מיתת האדם אובח שהנורת הוא
יחיד ואיוחד ות"ז יותן כוונת הכסוקים דאו עתה כי אני הוא
ואין אלקים אתדי ואאן יאחר דהוא הכי דלמא תרי דעויות יש
כשנרת האיכן לכך נא כאתרון ואחר אני אחית ואחיה ואין אידי
אציל ואי אימא דכנים הדשוא נאו כאן היאך ה"ו אתרני נאיתת
האדם וזהו הטשם כי נדעוך אתכי ואלא יהיה לך רגה הש"י להרחו'
להם אחזותו ואלקותו וכל שלא יאחדו ל' דעויות יש יען דאוהו
נים כנגוד וכאים אלאחה ונא"ת חזק לכך הקדים
והאיתם עד שיוד להם טל שלת"ה והחיה אותם ש"ח שיקבלו
אחרי כן כל הדברות נסיני כנים יפות כיון דאכח האיכה אחדות
אוכח ת"ב והנה אי נשנת על כסוק ויעוד העבר לאגר כשהיה
ההוא שנה ת' קודם ת"ה שטולש יעקבו טעם אחיה זהו כוונת
שאתרם כשאתה האגר שהקב"ה האית ק"ב חיולו' נרנש אחרה
שאת הניע את ת"ה דהא קי"ל דשנה קודם יעוד האגר לעבר
כאן שיתנש פקדוני אאלש כיון ששאנה אלקי ה' אלקיך כיי"נה

ושקנה דאו דנינה דהטעם שהחיתם היה אדי שיראו אחדותו
יתנרך :

שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד ום"ל ואהנת אתה' אלקיך
ואתיתי אומרים נשם הרב הנדול כאהור"ר אליהו הכהן
נר"ו אד"אתרנני ק"ק אוחיר דאחיר האכם אין אהנה אלא נדואים
ויאראל נקראים ניו אחד נשם שיהוה אחד יחיד ואיוחד ת"ב
זהו שאמר משה ליאראל שאע ישראל ה' אלקינו ה' אחד ויכון
שהוא אחד ואתם אתיחדים עליו שהוא אחד והוא ג"כ אוה פליכם
ניו אחד קדאיתא נגדכות לכן ואהנת אית ה' אלקיך אהוייב אתה
להחוג אוהובי אין אהנה אלא נדואים ועב"ד דפת"ן :

איתא נאדרש נשעה ששאתו ישראל אאכי ולא יהיה לך נשקר
ינה"ר אליעזר ואראה לומר נהא דאיתא נגאי"ש אוטה אחר הק"ה
נראתי ינה"ר אראתי אנלין שהיא התורה זהו דכיון ששאתו
ישראל אאכי ולא יהיה לך שהוא התורה נשקר ינה"ר אלעזר יכן
שהתורה הם התנלין ואם אכן הוא ניאוח ואם נדול הוא
אאכונן ואין לך עקירה נדולה אוו :

פרשת עקב

נחל איתן

והיה עקב תשאעון את אאשפטים האלה ושאראתם ועשיתם
אותם ונו' ורש"י ז"ל כי' אם אאצוות שאדם דם נטקניו
תשארון וכו' והנה לשיל כתיב ושאראתם את אאצוה ואת החוקים
ואת האשפטים אשר אאכי אאנוה היום לעשותם ונאד' איתא היום
לעשותם ולאחר לקבל שכרם' וים להקשות אחי קשיא להו לרש"י
אהנית הכתוב דהוכרחו לתרץ כאאמר' ז"ל זאה אחד קשה ג"כ
על פירשי' דנראה דאתא כאתרץ ואחי אתרץ ' אאכם כתבו
אאפרשים לתת טעם לשנח לאחר דאאריכן רשם וטוב לו לשיך
ורש לו והוא דנרשי' נשם' דקדושין דם"ל לר"י דשכר אאיות נהאי
עלאא ליכא כי אם דוקא לשם' אותו ואה שים לנו הכל הוא לפנים
אשורת הדין ותיקן אאוכנין אומרי שכר הן ופרכי' נשם'
ואחרי הא לא יהיב ליה רק שלר פעולה ולא שכר נטירת ואשני
אי אשכר דלא יהיב ליה טבי פורתא ונשניל הני דיהיב ליה
אלנד שכר הפעולה שאיר שכר הוא ואשנ"ח נהאיא הנאה דשנק
לכ"ע ואול אוני נעשה ס"ם וא"כ כיון דדין שאחרין אית לן לתירוץ
הפני ים לנו דין ס"ם דלא אניחן לאחר נני ישראל נהאיא הנאה
דשנקיה לכל אומות ואגר להו לשחירת התורה נעשו ס"ם דהא

אמרו

לאחבו על פסוק הויפיע מהר פארן מלמד שחזר הקב"ה על כל אומה וכו' לכן לתירוצא קמא דקאמר דהאומנין ס"ם מפוס דמ"ח לנמנם ס"כ לפוס הסי סנרס סית לן נ"כ דיון ס"ם מפוס דסכר מצוה דהסי עלמא ליכא וע"כ כל הנקה זו הכל הוה כמו טפי פורתא וחהו הטעם דיש נדיק ורע לו דכוותם הם"י הוה להטיב לנדיק ולהרע לרשע ולכן נתן הסכר לרשע קף דהסי עלמא כדין טפי פורתא כדי להכניד עליו עבודתו סיהיה דינו כס"ם וחייב קף נענוש ונפרע' דהיינו טוב ככד"ן מפס"כ לנדיה דנדיק דהוה להסך דכוותם הס"י היה להקל עליו ויהי' דינו כס"ח ויפטור נענוש' זאבידה זלוה לף יהיב ליה הטפי פורתא מסכר פעולה לנקי סכר הפעולה דהסי עלמא ליכא ונהו דיש נדיק ורע לו • זהו כוונת הפסוק וסמרת' את המצוה ואת החוקי' ונו' היום לעשותם ולמחר לקבל סכרם פ"כ יאמר המוסר דסכיון דסכר זה אינו אלא לעה"ב דין ס"ח אין לן ואין אנו חייבים נענישה כלו' פטורי' מן הסנענות לזה נף כאחרן והיה עקב תשמעון וסירסי' סם המצוות ונו' דמ"מ חייבין אנו לסמור הקלות כחמורות כיון דמ"ה חייביה רחמנא לס"ח כפשיטה • ומיין מה שכתבתי נס"ד נפרשת וינף על פסוק וידר ישקב נדר •

זבזה נוכח התנא פ"ב דאבות הזה היה אומר לא תלוך המלכה לנאו' אלא אתה בן חורין לינעול מאנו סם למדת תורה הרבה נותנין לך שכר הרבה ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך ודע אתן שכרן של נדיקים לעתיד לבא ע"כ ואנלי הערת קושיות כי דנו ג"ל לומר עם הת דכתינ' והוה דכיון דקאמר נריקא ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר בעולתך סד"ת דשכר זה דקאמר אפי' נע"ה מצות ואנה נפיק מורבא דנזה דין ס"ם אין לן כדין הטפי פורתא להתחייב על הסתנ כמוך לכן תירץ אחריו ונא כאפדם דאה שאחר היא לעה"ב נאמרו ודע אתן שכרן של נדיקים לעתיד לבא יען ודיעץ עוות הנדיק הוא להקל עליהם :

או נאמר על פי מה שכתב הרב אלנזי ז"ל בשכר אהנת עולם דהת דקורעין קריעה פ' על ת"ח ולא ג' אפי' שדואה לס"ת דהנשמה היא הכתב ואהוב הוא הגויל נראה דיש להוכיח מזה דרך הוא אתת הנוף ולא כדעת האומרי' שיש אינה נס לנפש ח"ו • ואתב הרב בפתח האהל דזה הפלוגתא אי ס"ת עדיף אי ת"ח נראה דתלייא בפלוגתא אי מעשה נדול או לאוד נדול אי מעשה נדול ס"ב ת"ח עדיף • זלפ"ז אוכח דיש אינה רך לנוף ולא לנפש דא"כ אין לזה אין קורעין ג' קריעות ולכל היותא מזה אי נאמר דמעשה נדול ס"ב יש לאוד על אחייב האחיים • זהו נראה דקאמר אמוראל אינה לאדם הדבה ות"ת כיון שנת התנא כאנזה על הלאוד ולא על האעשה על כרחין נ"ל דלאוד נדול מאעשה וזה יש לומר נ"ב דס"ת נעדיף ויש ת"ו אינה לנוף ולנפש וס"ב הרבה קושי' לדוכתין לזה אין קורעין ג' קריעות' לת"ת

לזה נף כאשיב אאריו ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך אכר פעולתך דעיקר ולעולם נדול אעשה מלאוד וכיון דאעשה עדיף אזה אוכח דת"ת נדול ועדיף טפי אס"ת ולפ"ז נראה דיש לנוף דוקא אינה ולא לנפש דאל"כ למה אין קורעין ג' קריעות על ת"ח וכיון דאין אינה לנפש שייך שפיר הסתנ ודע אתן שכרן של נדיקים לעתיד לבא :

אבן עזר יש לשוה אילין נדברי התנא וקודש לכן נדין תחילה אחתר יקוטו הוא על פסוק ויגף אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב יגף אדם לפעלו יגאו נדיקים לקבל שכרם ולעבודתו עדי ערב דאי אשמעינן עבודתו עדי ערב ס"כ ונריך דיאור דלכאורה לאו סיפיה דיאיה • וכבר היה כ"ל,עם הת דנרסי' כפ' השוכר את הפועלים וכפ' אאקבל בעו אינהי אדא אשת קבלנות עובר עליו אאו' כל תלין לו אינו עובר ותירץ ר"ל דג אשת עובר וכתבו הרי"ף והר"אם דהלכה כרב אשת וכן פסק הרא"ש ז"ל בפי"ח אה' שכילות ע"ב וכתב הטור נם' פועלים אי' על טשטיף ה"ח"ל למען טליתו לאומן לתקנה בקבלנות ונומר' כל זאן שהטלית ביד האומן אינו עובר ג"ה אאו' לא תלין אפי' בחני היום כיון שאקבלה עליו האחה עובד אאו' כל תלין דקבלנות חייב נשכירו לפודעו בזאנו ע"כ ואע"ג ה"ם נאמ"ן דכל זאן שאדם אי ועוסק בלאוד התורה לתקן נשאתו הלא הוא הכלי שנתן לו הס"י אין לו עליו שום תביעות וטעאה שיתן לו שכרו דכל זאן שאינו אתן לו זאקבל שכר טרחו דאתשהיהו אאו' לאו דכל תלין • ע"כ זהו דקאמר יגאו נדיקים לקבל שכרם כלומר חושו נף לומדי התורה ואקיימי אצוותיה לקבל שכר הבטולה וא"ת והא קיל"ן דכל זאן שהכלי ביד האומן אין ג"ה חייב ליתן לו כלום דאבטולא אינו עובר עד נאר שנותיו כי הולך אדם לביתו עולאו לכך אפרש ואזיל נאי שאשלים עבודתו עדי ערב יראה אדבר אאי עם אותם שכבר השלימו ושקעה עליהם החאה ונטו נללי ערב ואודה הנאאה ליד אותנה דכפי הדין אין עלי לעבד שכרם אאו' דקבלנות הוה ליה בשכירות וכדקאמרן :

או יאבלה וירלה אאאר זה בשינוי אאד עם הת דנרסי' נאאר דבעבודות כ' שבועות כדיילין ז"ל אאד שאוכל הפי אאן דאוכיח שפח זאי לאנדי' ואיהב ליה קאתח דאנלא אאד אלא אאד אלא אאן אלא דנרסי' עד כי נתן לבם באשכון חלק אלוה אלאבטלה דהיינו הנאאה אאהולה ובודאי עם אאארין אותה בשהד עד סוף תשלוש אאודש כשאוסרין אותה נאר היבטלה אז יאהיב אפי' לשלם ההלוך לאת

בגיטין דף ס"ב דתנאי ומתם' נדבר מ'דלמ מהכי הייגו כסהתנאי
סיפר כגון הכי זה ניטך ע"מ שתשוירי לת הגיור ע"כ מסק"ב
בגדון שלפנינו דאינו סותר כלל :

אות א במדרש מ"ר ויבחק שני רבותינו בשנדרה המבית בשנדרה
לפרסיר מ"ל הקב"ה אתה היית פרסיר ניני ובין בני
אתה שנדרת אתה תחליף מבין שנית הבית ה' מלי פסוק
לך והנה המאמר הזה חיתר דרשוני וגבין מותו בהקל' מה שכתבו
התפרס' דהלוחית היו בדמיון קדושין ליפרחל וק"ו לי על זה
דמ"כ בניין מיניים תורגם והוא דגרסינן בפ' חזק ז אמר מחימר
תלייה ידיים קדושין ק"דושין אחר בר רב מסי אחר לת היו קדושין
הוא עשה שלת כהיגן לכיך תשני לו שלת כהיגן ואפקתינהו רבנן
קידושי מיניים ות"ש פירקב"ם וכתב הב"י בשור מ"ה פיתן ח"ב
דמ"ב דאחיתר פלוגי אתם בסתי הרי"ף והרמ"ם כרב מסי וכן
פסק הרמב"ם וידועה היא סוגית הש"ם בשנת על פסוק ויתיצבו
בתחתית ההר שלחד שכתב הקב"ה עליהם לת ההר כגיגית וכו'
בתוכן דהם הקדושין היו ת"י כפיה מחלת מפקתינהו רבנן כרב
מסי וזה נכון כתבתי לפי לקוני הגעל כיון דהקדושין לת חיולי
כלל והנה בתבתי תוספים דגם הכי נעל ופק נרך הקשה קדוב
ליה ותירץ חת שתירץ וכ"ל דמכח קיומיה ז"ל דכל זה הוא דוקת
חם ישראל הש כדמיון משה לנטלה והתורה הש הקדושים מגל
מי מחרין דישראל היית להו דין בעל והתורה הוי הכלה נחנתת
הכפייה היתה לבעל כדי שיתקד לאתתו בע"כ דודאי הוו קדושיו
וכדכתב הרמב"ם ז"ל בפ"ה מה' איסו' מגל שמנסוהו לקדם קידושיו
קדושין ות"ש () מ"כ והו דשפיר דקאתר ליה הש"י למשה
מת שנדרת אתה תחליף כלומר דכשלחת לי מחרי' דהלוחות היו
בגין קדושין ליפרש לת היית חויב בשכיפתן כלום דמכיון דנתנם
הוו לת תפסי כלל ניחוף דאפי' לת פשעת בהם נתפנין היו בתרם
הנשבר מגן השתא דישראל הם כדמיון הבעל והכפייה היתה
להם ניחנת דשפיר חיולי דקדושין ומ"כ למה שנדרת תת הלוחות
הלת היתה בהם נזרך מ"כ תת שנדרת תת מחליף כדין פרסיר ז
והנה המפרשים הלינו בעשר מכעסיתם בעד משה וכתבו
דשמור הוא מטעם דלמתם כדחי' בתדרש בשתכל משה
בלוחות ורחה שכתוב בהם מעליהם וכבדו ע"י משה ונפלו מידיו
וק"ל דאיך נפטר מי לת מויין דבעל על מונסו ובמו שכתב
הרמב"ם ז"ל בפ"ג מה' שלוחין כל שלוח שעירים לו מונסו הכשיר
לבעל על טעתו ונפטר ויש להלין דהייגו דוקת בתקום דליכת
עדים מבל בתקום דאיכת עדים לת מסתבע כדאתבע הרב נוסיה
ואיתת בתדרש רשהוזקינים רצו מחריו תמי משה נרחם הלוחו'
והם תחזו בראשו ומזק כמו של משה יוסף מכוחן על ס' זקיפים
שנת' ולכל היד הסוקה ורחה הכתב שבהם שברת וכיבדו על ידיו
בתוכן דהוי שפיר תוגם בתקום עדים ואין לומר דאשר תעלתו
בשפיכה ושופו בתוגם כגון ההוא בנרש דתבקת עתי בני תנריה

דוחק אתכם שתרגלו מפניו בדמיון השכר שעבור המלך טוב שמלך לכם ומ"ת דהמ אתם יכולין לתורו נכם כיון שהשי"ת לא קבל כל המצות שהם המצוות דלא עליך המלחמה לעמור לזה בא כמלרן דהחמת כן הוא מלכם בא בלשון בקשה הוא מחלה פניכם לשמור את מצות ה' ואת חוקותיו כדת וכלכון את"ג דאתם נרצוקים לבטל המקח:

וידעת היום לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלקיך מיסרך

ום"ל ושמרת את מצות ום"ל כי ה' אלקיך מניחך וגו' ממיכות פסוקים הללו יובן שהוא דאיתא בגמ' קמת מאי סנולה ר' חמדא אמר ס"ת ר' הונא אמר דקאל דאכיל מניח תמרי ומל' כ' הסנרות החלו נתחלקו הפוסקים מערכה חול מערכה מההרי"ק אחד מ'והרמב"ם ז"ל אחד אמר מהרי"ק סנר דהלכתא כר' חמדא: והרב נמו"ל לשמתי דר' הונא חויל ומל' כ' הפתוחים החלו יוסד מוסד שניים פסוקים שו הנאמים כמ' וידעת היום לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלקיך מיסרך ומ"ת כיון שאובל בנינו הקטנים מי יקום ויאמר כי קטן הוא נהכלה צריך לעשות להם סנולה ויש לרחות מאי סנולה ומשני מי שיונק דר"ח דקאמר ס"ת לבך אמר ושמרת את מצות ה' אלקיך ואת חוקותיו וכדפ"ת הב' דסבר דהלכה כר"ת ואם נאמרו הלכה כהרמב"ם דס"ל כרבי הונא לזה אמר כי ה' אלקיך מביאך אל ארץ טובה וגו' ארץ חטה ושעורה וגפן ותאינה ורמון ארץ זית שמן דהיינו דקאל דאכיל מיליה עמריה:

במדרש פ' וו וקיו עקב תשמעון את המשפטים האלה וה"ד מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים וגו נגד בני אדם וקודם בא אל תוכן הענין בזין תחילה אל' תמוה ושמרת את החוה ואת החוקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום היום לעשותם ולאחר לקבל שכרם ע"כ דיש ליתן לב אחר ניחא ליה לבעל המדרש דקאל עקבה רשות לשון שכלו לרגוש היו' לעשותם ולאחר וכו' נרמיכן בפ' המקבל ת"ר האומר לשלומו בא ושכור לי פועלים שניים אינן עומדין חשוש על תלין וה שלא שכרו וה לפי שאין בעולתו מצלו ואחרי' הוא יהודע בר בריאר אחר ליה לשאינה ואל תצור לי פועלים ואיחמא להו שכרכם על פלוני וכשבא שם הוא אצור לי פועלים לאו חשוש שהיה בדעתו לרחותן אלא היה ירא שנשבית אחן דאים לא יהיה פנוי לתת שכרן א"כ ה"ה נבל"ן דהש"י אנר את ישראל על ידי משה ע"ה שיעשו המצות ויעסקו בלמוד התורה ואם נאמרו אינו משלם לאים כאשריהו בעה"ן מ"ת אינו עומר על בל תלין לא הוא חוש הוא נופח לא שכרם ולא משה ויתן בעיניהם אינה אלא דהקב"ה אאחר ישמרת את החנוה ואת החוקי ואת המשפטי אשר אנכי מציק בעליו שיכר אתכם בעולם הבא נאמר הגורם חה גורם דהיום לעשותם ולאחר לקבל השכר שהוא לעה"ב ולא תעכרון בניכו על בל תלין משמ"כ אי הייתם קושכרים מהשי"ת ענמו

פרח לבנון

במדרש פ' וו וקיו עקב תשמעון את המשפטים האלה וה"ד מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים

נגד בני אדם וקודם בא אל תוכן הענין בזין תחילה אל' תמוה ושמרת את החוה ואת החוקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום היום לעשותם ולאחר לקבל שכרם ע"כ דיש ליתן לב אחר ניחא ליה לבעל המדרש דקאל עקבה רשות לשון שכלו לרגוש היו' לעשותם ולאחר וכו' נרמיכן בפ' המקבל ת"ר האומר לשלומו בא ושכור לי פועלים שניים אינן עומדין חשוש על תלין וה שלא שכרו וה לפי שאין בעולתו מצלו ואחרי' הוא יהודע בר בריאר אחר ליה לשאינה ואל תצור לי פועלים ואיחמא להו שכרכם על פלוני וכשבא שם הוא אצור לי פועלים לאו חשוש שהיה בדעתו לרחותן אלא היה ירא שנשבית אחן דאים לא יהיה פנוי לתת שכרן א"כ ה"ה נבל"ן דהש"י אנר את ישראל על ידי משה ע"ה שיעשו המצות ויעסקו בלמוד התורה ואם נאמרו אינו משלם לאים כאשריהו בעה"ן מ"ת אינו עומר על בל תלין לא הוא חוש הוא נופח לא שכרם ולא משה ויתן בעיניהם אינה אלא דהקב"ה אאחר ישמרת את החנוה ואת החוקי ואת המשפטי אשר אנכי מציק בעליו שיכר אתכם בעולם הבא נאמר הגורם חה גורם דהיום לעשותם ולאחר לקבל השכר שהוא לעה"ב ולא תעכרון בניכו על בל תלין משמ"כ אי הייתם קושכרים מהשי"ת ענמו

דעל כרחין מוכרח היה לתת שכרכם בעה"ו • ולזה ס"ל מיד והיה עקב: תשמעון הה"ד מה רב טובך אשר צפנת ליראיך דבהת' דשכירות זה הוא ע"י שליח לזה אינו מיוד לעלם שכר טרחכם בעה"ז רק ורק שמור הוא לכם בעולם שכולו טוב וארוך ומיין מ"ש בם"ד בפ' חוקת על פ' נחלתכו טוב וגו':

פרח לבנון

בפרש פ' וו וה"ל והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה וה"ד מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים

נגד בני אדם וקודם בא אל תוכן הענין בזין תחילה אל' תמוה ושמרת את החוה ואת החוקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום היום לעשותם ולאחר לקבל שכרם ע"כ דיש ליתן לב אחר ניחא ליה לבעל המדרש דקאל עקבה רשות לשון שכלו לרגוש היו' לעשותם ולאחר וכו' נרמיכן בפ' המקבל ת"ר האומר לשלומו בא ושכור לי פועלים שניים אינן עומדין חשוש על תלין וה שלא שכרו וה לפי שאין בעולתו מצלו ואחרי' הוא יהודע בר בריאר אחר ליה לשאינה ואל תצור לי פועלים ואיחמא להו שכרכם על פלוני וכשבא שם הוא אצור לי פועלים לאו חשוש שהיה בדעתו לרחותן אלא היה ירא שנשבית אחן דאים לא יהיה פנוי לתת שכרן א"כ ה"ה נבל"ן דהש"י אנר את ישראל על ידי משה ע"ה שיעשו המצות ויעסקו בלמוד התורה ואם נאמרו אינו משלם לאים כאשריהו בעה"ן מ"ת אינו עומר על בל תלין לא הוא חוש הוא נופח לא שכרם ולא משה ויתן בעיניהם אינה אלא דהקב"ה אאחר ישמרת את החנוה ואת החוקי ואת המשפטי אשר אנכי מציק בעליו שיכר אתכם בעולם הבא נאמר הגורם חה גורם דהיום לעשותם ולאחר לקבל השכר שהוא לעה"ב ולא תעכרון בניכו על בל תלין משמ"כ אי הייתם קושכרים מהשי"ת ענמו

נחל איתן

תנן כל דאמנות הניתנין ישראל שנקראו נביא למקום חיצה יתירה
יתירה כיוצא להם שנקראו נביא למקום שכל נביא מתם
לה' לקיבוץ וכ"ל חניתין ישראל שניתן להם כלי חמדה חיצה יתירה
כיוצא להם שניתן להם כלי חמדה שנו נגדית הכולם שכ' כי לקח
טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו דים לדקדק מה ענין זה לזה
והיכי משקמי בהדי הדדי. לכן יראה ו"ל עם הת דכתב בעל
פתח הקהל על הת דתילתא נחד' ועשית' לותם תחם לתוך תחר
הקב"ה ליעקב אם לתם שוסקי' בתורה יתלה תני עליכם כאלו
לתם עשית' לעצמיכ והקשה הרב ז"ל מה הועיל דרשה זו דנדחה
דבל"ז קשה שונ"ת ירון עם הת דתחרי' לתם תר רב תני תכסר
בחנת דשאת ולית הלכתא וצ"ע ונח"ם ל"תדות סל"ג ס"כ דשה
השתת סלבעתים יוכרח להעיד על נמו ודלת תקשי לך כלוכים
אל תניד על נמו לזה הקרי' נתכיתו הרחה ומה שנעשות בתור'
ותעלה עליו כאלו כולנו עצמינו ותין לנו אל נמנת דלת תקרי
עוד דתסון דרתסון וזה סוכת התנת תניתין ישראל שנקראו נביא
למקום וכו' וס"ת ניתן תיניה חודנת דתכין שתנו נביא לת יוכל
עוד להעיד עליהו דכלו'ים אל נא וכו' לזה נת כתתרן ותקתר תניתין
ישראל שניתן להם כלי חמדה וכו' נתנת עליהם כאלו הם נורתים
עצמם דוסיפית' לתם כתיב וכתין דתין להם אל שניה תני להעיד
נהון ולית לתסירת:

אזן נתתר ס"פ תה שכתב בעל ס"ח דהס"ת נגנזו ותעלם
ינת ערב ליעקב נתקלת התור' לסקום כה דוברי שקר וכי'
הוא ו"ל הטעם תקום דתניח לתד ליעלם דתלתודת דשרב דתנוה
לת תסתנד כי תם אל לנניס נריה שתנודי תסתנד ינסיה
והנה סרכות התורה פרנות דתנוה תקרי וס"כ קשה תה היעיל
לנו הס"ת נפרנתת וה הת קו"ל דפרנות דתנוה לת תסתנד תלת
ודתי תכח קוסי'ו נריכין תכי לוחר דתני עדתיין נניס לתקו'ם וס"כ
לנגיה נריה שתנודי' תסתנד ס"כ וזהו כוונת התנת תניתין ישראל
שנקראו נניס למקום וכו' וס"ל שניתן להם כלי חמדה דנל"ן תה
הוסיל לתת לנו התורה ולהיות פרב נעדינו הת פרנות דתנוה
לת תסתנד תכן הטעם דנניס למקום תקרו ס"ם שניתן להם כלי
חמדה אחד לנ' ניה נריה שתנודיה תסתנד וכדתתר:

ומה נעמו נזה תאתרם ז"ל ס"ל לת ניתן תורה ליעקב תלת
נשאול שנקראו נניס וכו' דנל"ן היתר כתתה להם הת
סרעור התלתכים נתקומו עימד דלת יעמדו תותם כתלוי ותנה
הודן על השתו'ת הת ינת הס"י פרב נשנורן הת קי"ן ערב

פרשת ראה

פרק לת יעלם יתרשין לקרן יתו נתלתתו ותני תעמור לך לתחר
דלתי נתלתכתו היא הטעם ויעין נתרתכי פ' חוקת הנתים ' וה"ה
הכת דתנו כשותרים להס"ת שתורי תורתו והוא שיתר שכרינו
ליתנו לנו עת יעלה על דעתו ות"כ תי תתרי דס"ת שוא' שכרינו
ליתנו נעה"ז תו הוי שמור לי תורת נעה"ז ותני תעמור לך שכתך
נעה"ז נ"כ נתיקון דתם יתרתל תיעדים נפתירת התנות כעור"ם
הס דתנו תיתר דשתירה נפ"ג ליים היא ולכן תה עשה הס"י שתר
תכרם לעה"ב דשכר תצוה נתתי עלתת ליכ' ונתנתי ישרש תיניים
על כל דבר פשע ' וזהו כיוצ תתתר והיה עקב תשתעון את
התשפטים הלה ושתרתם ועשיתם אותם דהיינו שתור לי היום
ושתר ה' תלקיך דהיינו ותשתור לך וקשה דהת תניה כפיק חורב'
דתנו ישרתל שתיר עצתן תטרים שתידה נפעלים לזה תירצ"ד תתי
ושתר ה' תלקיך הוא לפתי' לפת דהוי כתי תשתור לך לתתר ונפשי
ס"ת שוא את תם ושם ת' תכם על פת לתכופשם ונתצת תסל' שנפתי'
פניה ותניתה דהיינו סוגב כתויד:

איתא נתדרש והיה עקב תשתעון הה"ד תה רב טויך לתשר
לפנת לירתיך פעלת לתוסים נך נגד נתי תדם תודעת
ותת דכל תקים דתניות התדרש הה"ד תרגים תיזה קוסיות נפ'
ריתין ותת כתתרן וכסוק תחרין ונ"ל לותר שם הת דתיתת נספר
לפחת תויים דתה"ק תקשים כפנדינו נתחרם דתין תירתיעו ת"ו
סליחה ותתיחה כיון שלת תניעו נתוכה תיעודי הטע"ב דתכל
הס יעודי שם"ו כתו ותקתי תטר תרנכם נפיתו ונוח' ותירץ הוא
נטוב טעם ודעת ונ"ל דנעל התדרש הרניש נקוסי'ו יש יפן הקו"ה
לפור זו תנטיות יעודי עה"ו ותהנך ונוח' ונרך פרי נטב ונו'
דתשתת דשכר תצות הם נה"י שלתת ולשה"ב ליכת תידי ולת כלוס
כתו שסירים הטויים לכן נת כתתרן תה רב טויך לשכר לפנת
לירתיך דהיינו לעולם הנת פעלת לתוסים נך דהיינו ליעקב כנד
נני תדם שהם בתומות הנקרתים נני תדם כתו דתיתת נעשה
תקידום נני תדם קדתתה שהם רשעים ותיניים:

ברוך תהיה תכל התמים לת יהיה נך פקר ועקרה ונבהמתך
וס"ל והסיר ה' תתך כל תולי ומחתי תתרנים ממיות
וה דהת תניו נפח' כל פותן הפנים שלתה רבינו הקדוש שיסורית
לת הסילה תשה ולת היו עקרות ניעקב לתחר שנתרכת היה רבי
חיים תותר תוי לכם עקרות דהיינו שיחזרו להיות עקרות נתנת
דיסורין של תדם נדול ותסויים תעכנים ותשדירין הנזרה שלת
יהיו עקרות ניעקב לך תחר הכתוב לת יהיה נך עקר ועקרה
ונו' וכי תיתת דהטעם דלת יהיו עקרות ניעקב הזה נסיבת
פתרם כסר סוגליסורין ותויר הפורענות לכן ס"ל והסיר ה'
תתך כל תולי וכל תדוה ולת יניח לך נגע ותחלה:

פרח לבנון

נתן יתן ולא ירע לבבך בתת לו כי בגלל הדבר הזה יברכך
ה' אלקיך בכל מעשך ובכל משלח ידך כ"ל ע"כ מה דאיתא
בזוהר פ' מ"ד דרוף נדקה ומאד יאמר איש צדקה וכנו' משום
דרוף נדקה ימצא נדקה מלא ליאר לך כל הרוף נדקה הקב"ה
מחציף לו מטות לעטות נדקה דבנ"י אמור הקב"ה מחניף לו בני
אדם המהוגני לעטות להם נדקה ר' יהושע אומר זוכה לבני בעלי
קבמה כיצד עושר בעלי אגדה וכו' ויש לדקדק מאי קא משמע
דרוף נדקה ימצא נדקה הא מאירין בהדי כל המרח על הבריות
מרחמים עליו מן השמים שנ' ונתן לך רחמים ורחמך והרבך וכ"ל
בהדין אלא כונת הגי' ולעשם נדקה כשרין לומר לך מה שריין
זה כל קליפה וקליפה מסטרית לשריין גדול ממך נדקה כל פרוטה
ופרוטה מסטרית לחשבון גדול ע"כ והקשה הרב בעל נקודת
הכ"ף מה יתרון להאדם מאתו יום דרך במה שמרוף על פרוטה
פרוטה והלא דין הוא שמי שבדע היום חובו פרוטה ולמחר
פרוטה מויב הב"ח לנרוף כל מה שיתן לו וכן אם יעשה נדקה
אחת היום ולמחר מחרת למה לא יסטרפו ונלע"ר ליתרץ ע"פ
הדין דקי"ל לעולם על המקבן שומר שכר משום פרוטה דר' יוסף
הייגו דלא בעי למהוי דמיתא לעניים דהטוסק במצוה פטור מ,
המצוה ומבסיקא הלכתא ברב יוסף לגבי דרבה בחובן היום ב
מיני נדקות הם משום חיוב כאשר ניוני ה' אלקי' והם שעשאה
בזמן שאינו מויב אחת בקרוץ נדקה שב יסר ועבירו סיפי לאחר
דדוקא הנעשית בחיוב הב"ה מסטרף אבל חותה שנעשית שלא
בשעת חיוב אינה מסטרפות דגדול מצוה זעושה דמי שאינו מצוה
זעושה קט"ל בשעת דמה שריין זה כל קליפה וקליפה מסטרף בין
גדולה בין קטנה המזקה היא הרפה לף נדקה כל פרוטה ופרוטה
דייקא בין בשעת בשעת חיוב בין שלא בשעת חיוב שקולין הם
לפני המקום ורצונו שליהם להסטרף · והשתא מדקאמר דרוף
נדקה ולא אמר עושה נדקה משמע דרוף לעשותה בכל עת לף
שלא בשעת חיובו כל"ל ופריך סביר חסו' דרוף נדקה ר"ל לף
שלא נזמנה דעושה לכנים מסורת הדין דמלא נדקה לחוד ותירנו
דחין הכונה על הנדקה עצמה אלא על שכר הנדקה לאחר כדאמרי
לי' ולמד כדקאי לי' · וזהו דקאמר נתן תתן לו כלומר אם נתת
לו פעם א' זה יגרום שהקב"ה ימנה לך מטות זתתן לו אף
פעמים כשברת ר' י' ואל ירע לבבך בתתך לו לפיכך שכות בני
שלא בהונן דהא הסי יתניה לך בשם אחרת בני אדם החונגים
ונתן תתן להם בלי שעצבך וכדעת דבנ"י חוס על זה כי בגלל הדבר

הוא

כך היה דבר עם לבבך ונ' קרבה שלת השנת ונו' מדרש מטעם
זה היה לו לעזרו ולחומכו דאם ר' לא שנאה ר' חייא חנא ליה ואם
אוא מתיירא משנאה וו ק"ו להדיוט דאין לו פת בסלו תו אמאי
ויקרא תלוך על ה' ולא שם אחר · תו אמאי והיה כך חטאת ותירן
שם הם דאיתא בפ' קמ"ד שעל טורניסרופוס הרשע ר"ט
אם שקיבם מוהב הענייים הוא למה אינו מפרנסם מ"ל כדי שניגול
אנו בהם מדינה של גיהנם מ"ל וו שמחייבתכם לנהגם יאמול לך
אעל למה"ד למלך ב"ו שכועם על עבדו וחגזו בניית המסורין
וניזה עליו אל' להחכילו ואלא להסקותו והלך אדם מ' והחכילהו
והסקהו כשאמת אמלך לא כועם עליו ואתם קרויים עבדים שנ'
כי לי בני ישראל עבדים מ"ל ר"ט אחשול לך אעל למה"ד למלך וכו'
שכועם על בני וחגזו בניית המסורים וכו' ואלך אדם מ' והסקהו
כשאמת המלך לא דורש אעבר לו ואתן קרויים בנים דכתיב בנים
אתם ונו' וכו' ס"ל וכתנו המפרשים דאחת השמיטה חוכח
לישראל דין בנריכ וכתב הרב בעל נקודת הכ"ף דשם ההויה ב"ה מורה
אליאחל"ם דין בנים נשוד כרחם אב על בנים משמ"ל שם אדנו'
דמורה בחנגם שאנו חגלו כעבד אעל אדנו מ"ל והו דשפיר קאמר
אאמר כן ואל יהיה עם לבבך דבר בליעל לאחר קרבה שנת השלש
שנת השמיטה החוקה בים ליאחל דין עבדים ובזה תתתוק
בסנרת המין למלך שכועם על עבדו מי שאחכילו אינו לוקה משום
דאמ יקרא עלך הענני הזה אל ה' נה' המורה בים לו דין בני ישראל
יהיה בך חטא למלך שכועם על אנו מי שאינו מחכילו ודאי לוקה
עכ"ל לשון הזהב ושפתים ישק :

ובזה יובן אאלי כוכת הגניח יפתיה בהוכיחו בחיוב לבנוי
אחרן אז יבקש בשאר מוקף ואחרובתך מהרה תצמח והלך
לפניך בדקך כבוד ה' יאספך והנה אתה אהלך לפניך בדקך לרמוז כי
פרוטה בדקה וענייים מרודים מביא בית נדול העשה משלש לאיים
אחשבתיהו וקורחים לכניו אחרך בדקת ה' עשה וק"ת וכי אינו
פרוטה בשכר ואם כפי דעת החין מי שיכול לאיים ראוי לעשות
אלה"ד למלך ב"ו שכועם על עבדו וכו' למה נא נחתרן דאי אחשבת
זה אל תפחד בבבוד ה' דייקא יאספך ויכילך אחשבת זו הדובדים
על נדיק בתק אחשב דשם זה מורה דים ליאחל דין בני ישראל
עליהם אחרבת בודין אחבר לא :

ואזה דקאמר אחי ה' לא שניתי כלומר שו שניתי שם הויה בשם
אחדות כאחני דיבר אתי על הנדקה אז בודאי היה שכל
אי' ואין ידו שלח להחכילו לעבדו על חלך ואתם נחשבים
כלים אחליכם אחשב אחי שם הויה לא שניתי שלא כתבתי
וקרא עלך אל ה' אשר שחדאחי עליכם על
היותו חורה שבני אתה ובזה
ואתם בני ישראל
עליהם כי אים אל
ליהוה ישמרו :

פרשת שופטים

נחל איתן

פרח לבנון

משיה לבית ללמוד תורה וחזן גרס להם כל זה משום דהחזיקו
בת' ונתני דמי כולם דהיינו יוסבי על מדין סדינין דין לחת והסת'
קח חוכה וחזיל כל הקרקעית הולכי אלו בעלי חקרת על דרך שו
בעלי חסבה וכו' דיוסבי על מדין גרס להם כל החיל הוס' ועוד
נרקדק דהל"ל רוכבי קתנות נסורות על מדין ונדרוש סדינין דין
לחת מחי יוסבי שלח יוסבי הוח חלטון החתנה דחיכן מחהרי' לדין
שלח בחרן חפיס חתוניס הס ויוסבין הלנת דין וחהו שיושבין ודין
בס חיקר הדין חיהו חלוי חלח בהלכה לסבור הדבר הגה והנה
ולהוסי' הדבר נקיה מכל ספה חנוסה: מביחה בשלם בשרה נכה
צדק נדק תרדוף לחתן תמיה וניח' חי' נחפרסים על פ' ולח
תנחל נפשי חתלם שנחל לילה הנשחה טובה לחטלה
ועוד חיחה רוצה לחזור דנוף החי' נטחנת שהיח חלק שוה חחטל
והחדם חלח יבדות ולולי שרוחה שהקב"ה יש לו דירה נתחתוני'
פדכתיב השוכן חיתם נתוך טיחחוחם ומשחה יש לו ק"ו לנשחה
ונגח' כל דיין סדן דין לחיית חשרה שכיצד וכו' וכל דיין
שחינו דן דין חחת לחביתו נוסף ס' סחלק שכיצה חיסרחל וזה
שחיח נדק נדק תרדוף לדון דין חחת לחביתו שנוה נוח' שהשכיל'
חשרה ניסחב"ל ויש לנסח' ק"ו ונוסף חחי' ותחריך ימים חה שחין כן
חס לח תדין דין חחת ומה נורס שחסחלק השכיצה חיסרחל ולימח
ק"ו לנשחה ונרי"ך חתה למות ונשניל זה נדק נדק תרדוף למתן
חמיה:

או נחחר נדק נדק תרדוף למתן חמיה נהם דחיחח נחלק
חח' רנח חפיס הוה חחיל' ליכח חקשטח נהחי טלחח זיכח
חדח חיקלט להחות חתר וקושטו שחיה דלח חשכו נדיבורייהו ולח
חוה חיית חכם חהחס בלח זחניס ט"ם ונגח' נדק נדק תרדוף נדק
דנריך ונ"כ חחרו ז"ל שיהח היו שלך נדק ולחו שלך נדק והשחח
בכי חחר נדק נדק תרדוף ונדק דנריך למתן חמיה כהיית חחר
דקושטח שמיה ועיין מ"ם נס"ד נסוף פ' טהרה ונם' כנחם על
כשוך חורת חחת היתה נפיהו:

או נוכל לוחף נדרך דמ נגחרח הל"ל שכל דיין שדן דין לחת
חשהה שכאה וכו' וידוע רקח דחלכות נקרח חרן והנה
חוחיות וירחת למפרע ותסר"י והיינו לרחות כל"ל וט"ו דין לחת
יפרה החלכות שהיח השכיחה וכו' ולכך לחר נ"כ וירחת חת
חחרן נ"ה כיולימה לרחת על ה' לחרונה שהיח החלכות:

בגמר' דשנת חשחי' השחחת דין חרן ירחה ושקטה חס ירחה
למה שקטה ושם משקשה למה ירחה וכו' וכנר כשחנרו
נו כחה קולחוחים להבין חיהו שכשל ונרחה לומר נהח דחכיחו
נגח' חניחה נפלוגחת דרנבן ור' שלחזר נחמורו של עכנחי חר"ח
חרוג יוכית לחת החים יוכיח חת קיל יוכיח ילחח חת קול ולחר'
הלכה כרבי חליעזר לחרו רבנן חין חנו חשנייחין נגד קול חורה
לח נשחים היח וכו' והו כוחת הנחרת חשחים השחחת דין ר"ל
כשחתה חשחים השחחת דין זה שהלכה כר' חליעזר חרן ירחה

פרשת כי תצא

נחל איתן

גרסינן נכ"ד דינחות ונילחה חת רחשה ועשתה חת נכדיה
ר"ח חומר תקון ור"ט חומר חנדל ורחיה דר"ח
ומפיניחת נן שחול ירד לקרחת החלך ולח עשה חת רנליו ולח
עשה שמחו חחי עשיה השנרה היח ורש"י ז"ל פי' תקין חנכרי'
קחי לח עשה רנליו ולח נלח נכרי' חרנליו ולח נלח שטר שמחו
ע"כ חקשיים הנולם חה חדם רש"י ז"ל נזה וכ"ל דכיון דעשייח
הנכרים שנל נ"כ לשון נילוח כדכתיב חיהו נופיה ולח נלח
נכרים חרנליו ח"כ פליני ר"ח ור"ט נחשחעות הכחוב דר"ח
סנר דהחי ועשתה הוי כירום של ונילחה שר"ל תקין ונילחה
קחי נין חשתר נין חנכרים ור"ט סנר דוקחתה חלחת נחכי
נכשה היח ור"ל חנדל דחיכו נרחה דלשון ונילחה יחיה סובר נ"כ
לשון עשייה לכי שהוח לשון זר השחת החי דקחמר רש"י תקין
וכו' ר"ל הח דקחמר ר"ח דוקחתה ה"ל תקין הוח לכי דונלחה
חנכרים קחי נ"כ והכסוק לח נח לסחוס חלח לפרש:

גרסינן נג' דחכו' חחר רנח כחה טיכחחי שחר חינשי דקיימי
חקקי ס"ת ולח קיימי חקחי נגרח רנח דחלו נס"ח
כתיב חרנחים יכנו לח עסיק ותתו רבנן ונגרו להו חדח ט"כ
והנה הרחשונים חתרו להשיב חת היגשה ולישנ כך חמרח
דכלינ ההיח דקדושין דקחמר חכני לומדיה טומדים חכניה לח
כ"ם והרב החוסחק ר' ותשיבו כיצטו תירץ דהח דחמרי' נחכות
דשדיך לומדיה חיירי נשטה שהם לומדים וכי חחרו דלומדיה
נריחי היינו נשטה שחינן לומדים וכחת הוקשה לי חלינו דהח
כתנו התיס נכ"ג דסוטה ד"ה זה ת"ח דשלקח ליה סחפתח שיגח
דהלכתח תיחח והיקח ניגול חכולם והח לח כיצו חינה"ר נשידל
דלח טשיק נתורה וי"ל סתם ס"ח תורתו חחיטתו ועוסק נה
והחרהר כל שנה וחינו הולך ד"ח נלח תורה ס"כ וח"כ החלך הוח
ז"ל רלה להלק נין שטה לעוסק נשחינו עוסק כיון שחפי' שחינו
עוסק חשית נגיה כעוסק דשחים ת"ח הולך והחרהר וכו' וחם

בשחת אמו מחלקים אם כן התוספות היכם מתרצים כלום
אלא דלעיקר קושייתו כ"ל לתרץ שם הא דאמרינן
בשבת ר"ם ור"מ הוו יתבי אלף ר' נר אחת מ"ל אחד לאחריה
ניקום מקמיה דנגר דחיל מטמון הוא מ"ל אידך ניקום מקמיה
דנר מוריין הוא מ"ל אמינא לך אכא דנגר דחיל מטמון הוא ואת
אמרת דנר מילין הוא ורש"י ז"ל פי' כלו' אתה מבטח בשבחו
ע"כ בחופן דאיכא תרי נגרי בנמצא אד נגר דחיל מטמון והוא
טורח מרובן דלא ס"ה אסיד אכל לא כ"כ והוא נדול מס"ת נופיה
ובהכי מירי ההיא דאכות וההיא דקדושין מירי נגר מוריין
לנד דאו הס"ת עדיף דיוקא נאי דקאמר אכני לומדיה :

ומצאי אחור עיני אכני רבי ישמעאל ופרשיו ונוק"ל אאתתי
הטעם אאתי קרי להו רבנן טעמאי והוא דאית נס"ם על
פסיק אכני שינה אקום והדרת פני זקן למרך הכתוב דרך ארץ
ל"ת על זה נזה ועל זה נזה והיו דקאמר להו לרבנן דאכוון דתרתי
דינין לוקן שקנה אכמה קימה והידור אאתי אכני' האלו עושים
הידור לת"ח ולא קיימי דיוקא אקמיה נגרת רבנן ת"ת דדרשה זו
לא סניאת להו לתת על זה נזה ולא אין לך שלא אאחור נו דאיכא
והדרת פני זקן ולא קיימי אקמיה ת"ח היאך דורשים אלא בספרי סאוך
למרבינים לתת על זה נזה ודורשים אספר שהוא סאוך למרבני'
אלא ודאי דהכרח ג"ל דטעמא אימון ואחא"ב הם נכללין הן אלו
דנדי שקים חיים מי יקנני אצא אחאיו : והנה יש ליתלב נב'
הנ"ל לידע אאתי אקו אפלגי רבי שימון ור"ח דאר אאר ניקום
אקמיה דנגר דחיל מטמון הוא ואריכא אאר נגר אוריין הוא
ונראה דהני תנאי כהני תנאי והוא דקול אאלוקת שהוא לש"ם
נפל אין אדן ת"ח אל הנ"ח ז"ל והוא דכתב אהרי"ק נטי"ד סי' רמ"ד
וז"ל כתב הרמב"ן נספר תורת האדם אצל דיני קריאה דאאתן
דאאריכין נפ"ק דקדושין חדא דאתון אכימין ואצא אנר ואסיק
עלה אאתי רב יאסקאל דנבל אעשים הוה דאפי' אר שמואל קאים
אקמיה וכו' ונפסיק דנריו כתב דכן נראה שהוא דעת הפוסקים
דלא סניאת להו דסייך נעבל אעשים קימה אלא הדור נעלמא
כיון שהאחיטו הא דעומדים לפני נעל אעשים עכ"ד והרב ב"ח
הכא על קדקדו וז"ל דלא כמו שפסק הנ"י כאן וכן פסק' בש"ע
אכם אפילו אופלג באאמה רשאי לעמוד לפני אי שהוא נעל
אעשים אלמא דאינו חייב לעמוד אלא רשאי לומר שאינו אשום
זקן ואינו לפי כבודו שיעמוד לפני קטן אאנו כיון שהוא נעל
אעשים דליתא אלא חייב לעמוד אפני אכם נעל אעשים ואפילו
נדול נדורו אפני קטן חייב לעמוד נפניו עכ"ל ולהשתא ר"ח סנר
כהב"ח דאינון קימה לפני נעל אעשים ולא סני להדור נעלמא
ולכך קאאר ניקום אקמיה דנגר דחיל מטמון הוא דאלגד ההדור
ניקום אקמיה ור' סימון סנר כהב"י דדוקא לאכם אינון ב"כ
קימה אש"כ לנעל אעשים להדור סני והוא דקאאר ניקו' אקמי'
כלומר אם אאו אקיימים ב"כ אאות קימה הוא אטעם דנגרת רבנן

וראית נסניה אסת יכת תומר ואסקת נה ולקחת לך לאישה
פירש"י ז"ל לא דנרה תורה אלא כנגד יצה"ר והקשה
נעל

ומשל ילקוט רמוני שהתורה התיר משום יפת תואר נפשי' הנה"ר ק"כ יתיר התורה ג"כ ערויות אחרות שלנו שלא מדעתן כדי שלא יחטא נמוד ולא יחשב לו לעון ומתרץ נשם הזוהר הקדוש כי הם שו נשמות שנפלו נטיפקא ניד הקליפה ולכן התיר התורה למשה ע"כ ונרור הוא שהקליפה שהוא השטן הוא יצה"ר כל מגמתו הוא לגרר נכשות קדושות נרשעו להתאחד נקדוש' ויהיו לו נשמות שלו לעולם תחת ממשלתו חלו כוחת הכתוב ורחית ונו' ולקחת לך למשה וקשיה קושית הזוהר וכי נשניל יצה"ר יתיר דנר שרוה מ"כ יתיר ג"כ ערויות אחרות לזה כי' רש"י לא דנרים תורה שלא כנגד יצה"ר ירצה כיון שהם נשמות קדושות עשוקות ניד הקליפה לכיכך התירם כדי שיצאו מתחת הקליפה וידבקו נרשעונה נקדושה שלו מקורם הרשעון וזהו דנר המתנגד של יצה"ר וזו כנגד יצה"ר דוקא שהוא שלו חכן נדנרי הללו ומטעם זה הדרשן מנוה לקחת לאשה • וזהו ג"כ כוונת מילת לך לאישה שמילת לך היא מיוחדת הגם שדרשו ז"ל נגמ' קדושין לך יש נה לקוחין שלך אין לך לקוחין לאחיך ולאחיך מ"מ נוכל לדרוש שמיל' לך דומ' שהיא משלך ונשלה נקלי' ומ"ת לדי מצינו שחושי המרכי הי' מוכיח לשדומו דוד נאמו' לו מ"ט לא דרשת שחוכין מ"כ חשוב לקחתה ויש לתרץ שהטעם שיצא מנשלוש סורף ומורה הטע'הוא יפן היותה שלו נקליפה זמן רב ומכוחה הוא נח ומשלכתה נשלמה היא שלו נאמת כשר משקיבן נשרית דשנת ונקדושין דשני לאו נזכות' תליא מלתא שלא נחולין

ושם תוכיח יקר מזוללי נאמר על זה וכיוצא נזה •

ומאת הרב הנדול כאהור"ר ליב שלי"ו ור"מ דק"ק צלונא רשתא

הגיד לי נפש הרב הדרשן הגדול כאהור"ר הירש דרשן ז"ל מק"ק קרקוא דשיתא דינשות דשיתו דר' חיים הוה מצטרע נהליה וכו' מ"ל דיינו שמנדלת את נינו ומגילות שותנו מן השטן ושלל יפת תואר לא מצינו שמר שמגלות נינו לאזרה יפן לשולם דרשינן שחוכין שהיתי דשושי שמ'לדוד מ"ט לא דרשת שחוכין וכי יהיה לשים נן סורר ומורה שנכתב שאר פ' יפת תואר נאמר דשלקחו יפת תואר לא נאמר נה דבר טוב שלא שחד שהיינו שחני שותו מן החטא והוא כוונת רש"י לא דברה תורה שלא כנגד יצה"ר שהיינו להנילותו מן החטא שלא יצערה נו יצה"ר שלא שמי שיש לו פת נשלו ט"כ שכ"ן:

בשדרש פ' ותרא הא"ד ופניתי אני לרחות חכמה והללות וסכלות וכו' הפשוק הזה נאמר על משה ועל שלמה כיוצ שכו' שכתיב לא יהנה לו סוסים לא ירבה לו נשים ולא יסור לנבו עמד שלמה והחכים על נזרתו של הקנ"ה לא ירבה לו נשים לא נשניל שלא יסור לנבו אני אראנה ולא אסיר אמרו ז"ל נאותה שעה טלה יוד שנירבה ונשתטחה לפני הקנ"ה ואמ' רשע"ם לא כך אמרת אין אות נטלה מן התורה לעולם הרי שלמה עמד וחבטל אותי ת"ל הקנ"ה שלמה ושלף כיוצא נו יבטלו ואני אינו מבטל אבל קונה ממך ע"כ ואם ליתן לך למה היו"ד תחה לה אותב ואסר דין להקנ"ה שהדין נותנת שהלמו נעצמו שהיה'עובר עליו היה לו לבקש דינך ויש לתרץ נהאי דפרק השולל ז"ל מיד ואסשה נן אים ושוו יתרת יטרחלי וגו' וכתי' נשמו יתרת יטשחלי אחר דנש מלמד שחנך אחרו כיטחטל ואחר כל מי שלא שומע הלכה זו ידקך נאחרג כך מקובלני מפי נית דינו של שמואל הרמתי עמיני ולא עמונית מואבי ולא מואבית ע"כ נמצא דאי הוה כתב רחמנא לא יבא עמון ומואב הוה משמע נן ונכריס נין נקנות מדכתב רחמר עמוני ומואבי ני"ד נתחדשה הלכה זו ומותרים לבא נקהל ודוד נא מרות המואביה מכח שכתב רחמנא עמוני ומואבי ניש ושלמ' נא מלד אנשו מרות המואביה ואלך אמו מכשמה העמונית לכיכך היוד סיידנה קרה לה נאחרה נטעלה משקקת אחי אחי הוא הנותן לו הסנט והטעטרה וחוק רוצה לנטלני ומידנה אחר אחרנה ותבט שלנוצה מהק"נה והלמו שהיה טובד לא הרגים כיון שהוא מחילת

חויב כשובר שלו למו שבתורה שבכרו יהיה נעידו :

ובערת הרע מקרנ זכל ישראל ישמטו וירחו כתבו נשל המושר

מי שהוא חוכים למחרים נריך להיות חושש נחשש הירחה והתמיחות דקשוט שנמך ומ"כ קשוט אחרי ואו כשהוא חתוקן אחי דנריו נשחטים ועושים פירות שנגשים דנריו נאחני הטם וזהו ונשרת הרע מקרנך ותכיה מקודם אתה חתוקן נאחטיך ואו וכל ישראל ישמטו וירחו שיהיו נודאי דנרי' נשחטים

פרשת כי תבא

נחל איתן

איתא נמדרש ושמחת נכל הטוב אשר נתן לך תורה כמה לשמח עשר תשש"ם כ"כ וכנגד של אחזר זה נוחו שיה קחלי ונתרלי ומכלי הנרת קושים כ"ל שם הם דקנין נפשה הבות' נכסיו לעבדו יצא נן חורין שיוד קרקע כל שהוא לא יצא נן חורין וכתב הלקט יוסף דטעם החלה והמשכר והתרומות והמעשיה הוא נשייר קרקע כל שהוא שכשבן לנו ח"י כדין הכותב נכסיו לעבדו ושמחת השיור לא יצאו נן חורין ומיתיין אלו נשמירת מצות שלוניאו המלך מלכו של עולם ב"ה זהו דקאמר ושמחת נכל הטוב אין טוב אלא תורה כלומר מרע"ה היה כשוכיר ומזהיר את עמו שישמחו נלמוד התורה ונשמירת המצות הכתובין נה ות"ת כאן אומר הקומר דמכאן דכתיב ונתן להם הגורל ת"י כדין הכותב נכסיו לעבדו יצא נן חורין ומיכן שוד קיימים נלמוד התורה לזה

פרח לבנון

ארז"ל נפשם מתגוללת על בית דבן יוסלין מלמודם בפ
קול יונקת ותוחדת לך לאכול בשמחה לחיך ע"כ ומ
ליתן לב על מס ושכל מה נפתחם מן הקדם דוק"כ יונקת מדבקת
ניחין הדברים דהוה ליה למכתבי בלכתם של הקדם כמימה כדי
שיוסיפו חומן לאכול לחמה של תורה דקה מן הקה. וקדם לפן
נניח כוונת הפסוי ואבלתם לאכול ושבוע והללתם את שם ה' שהיכם
תעשה עמכם פחפם להפליא ולא יבושו עמי לעולם וידעתם כי
בקרב ישראל אני ד"א לרחות שבשעת מתי נקט שם הויה ב"ה דוקא
וכ"ל דפתנו ידעי מן דשער ספירות מתגלגלים בשם הויה שהיא
כלול מכל הזמנים היה הוה ויהי, ומשם זה יונקים היוד ספירות
דרך פינוחית ומסבבים לכולם השונות הנשמות ושיין נכתבי
המר"י וזהו דקתמר ואכלת' אכול ושבוע והללתם את ה' דייקא
דמאכו נתים לכם כל השונות תרבוי והשפע והחיוב מוטל עליכם
להחזיק טיבותא לסקייא שלא להיות כפוי טובה למי שכל טיבה
החיות עלוי נו'. ואמנם עדיין לא הוכח לי מתי קבלת ליה נרים'
דקרח דאתא כאחרן וידעתם כי בקרב ישראל אני ונשיב את זאת
עם מה שכתב הלבוש בשם דקף דאין לנו חלק בשם
מטעם דכבר חלקו הטולחות עשו ויתקב נשטן אחם כדין אחים
מחלקו מ"מ אנו אוכלים מדבר תרומה מן הטולם אמנים להם"י
שהוא שהן וקי"ל אין משלחין תרומה לבעדו של כהן ותיחש לאחן
דאחר נב' דאין מאכלין לעבדו של כהן אלא נכרי דבו וקי"ל
אחטולם לא ירדה שכינה לאחה מטערה ויצח"ם הרב אלשיך אחר
שפיר דשם' דבלאוד התורה שאנו לומדי' נשמחה אחום הקריבנו'
זה נורם שיתקרב השכינה אצלנו ודוה הוי כמני רבו ע"כ והו
דקאחר ואכלתם אכול ושבוע ולבסוף לאחר דלא אפיש שאחם כלל
מדין אחים שחלקו אחום דאחם אוכלי' כאבד כהן ואם ליכא לאחר
דשלא נכני רבו אקרי דהא דוחיפתם דכי נקרב ישראל אני ואדהך
זה יונק אדהם הנ"ל נשמעה התינוקת של בית רבן וכו' לך אכול
נשמחה לאחר דבל"ז לא היה להם חלק ונחלה להנות מן הש"כ
כלום דאשלו תיחש דהכל הוא מדין תרומה ש"ל דשלא נכני ואנו
הוא משום"כ השתא דאחתת אקרואיתם חלוף הקורבנות
הודאתם השכינה אלמעלה לאחת כדשת האלשיך והפיר הניח
אליכם חלק ולך אכול נשמחה לאחך דייקא דנכני רבו האי ג
אנו כ"ל לאחר עם הח דנרשינן נפ"ק דפסחים נעו אניה אוד
הכי ני דב דדייקי נשחעת אחו לאחיתי קרושת ואשולח לבי
רב אחה ליאו שלי ואל אחרי נויל אחי ח"ל לא ידעתם ע"כ

נא האחרץ וקאחר לפיכך אשה הזהיר את ישראל על האשגר דהוי
אחם ואי אפשר קדקא כל שהות ואפה נאשגת דלא יעלו אחתת ידו
לחרות ואיגין לאחור החוקי' והאזהרות ואפיר אאזה להם ושאחת
בכל העניו אין טוב אלא תורה וע"ם נם"ד נפ' שלח לך על אחתר
לך לאכול בשאחה. לאחר וכו' והנה כל זה אחי נכון אי אחריך
דליפרל יש להש דין עבדים אבל לא אחריך דבדאין אשה ניהו
קשה דהא נרשת נפ' חוקת אחר דב אחובר אדה לאשתו קנאת
והבעל אכל פירות נאשתה קנאה ואין הבעל אכל פירות ור"ח
קנאה ואין הבעל אכל פירות ע"כ ואפשיקא הלבאה כרב ור"ח
ה"ה בבד"ן דהש' נתן לנו ר"ח בחשה נאורה ע"מ שלא להאריכה
כדאחר לאדכר אחן את אחרץ הזאת והיאך אוהיר אותנו לאת עיו
הנכורים והאדומות הא קי"ל בחשה קנאה ואין הבעל אכל
פירות וכ"ל לאדרץ עם הא דאחת בבד"ן אחי' פ"ה זו"ל ובוד
אשבח אחר אשום קנוי לבעל דנהי דאין הפירות הנדלים בשדה
אלו ה"מ נכסי מלוג הוא כאו כפלו לה נכסים אחקיים אחר ולאת
בהם קרקע ואיכל הבעל פירות וכיון שים לו זכות בשדה לפירי
פירות אשום קנוי לו על"ל והשתא אים לנו לדאות דהש' נתן לנו
תורתו תורת אחת בחשה אלא ואחנות אשר אנו אוהיים
נקראים פירושים ונפירות הללו דכיון אבור אחנות אנו קונים
ע"י על דרך ויתן להם אראות נוים בשבור ישאדו אחקיו ולכן
שפיר אנו הש' לשון אחנו הנכורים אדומות ואשעדות אשום

דנקראים פירי פירות ואהם יכול הבעל לאכול ()

ואזה יענן אדף הנ"ל ושאחת בכל העות אין טוב אלא אורה וכו'
לפיכך וכו' דבל"ז לא היה יכול להזהיר' על האשגר דהוו
פירות ע"י אשום דקי"ל נאחנה קנאה ואין הבעל אכל פירות
אבן השתא דנאחנה אורה נאחנה ע"י שאירת אנוחיה הלא אם
פרותיה קונים קרקע האדץ הקדוש כאחוי ופירות האדץ הויא
פירי פירות אקדי דהבעל יכול לאשון אשם לפיכך אשה הזהיר
את ישראל עשר תעשר דהיינו פירי פירות:

אשר נאחר ושאחת בכל העות אין אות אלא אורה וכו' פא"ם
נם"ד נפ' דאה על אאחר עשר תעשר אחם אשה' חוש וכו'
וע"ם והו דקאחר ושאחת בכל העות אשר אנו אך דייקא והשתא הא
קי"ל דשכר אאזה נהאי עלאא ליכא לאה נאת כאשיב דהעות הזה
אינו שלא אורה וכיון שאדם שאת בלאוד התורה ונשאירית האשעות
יה והא נורם שינישו אלין ב"כ אישעדי עה"י כדאשת דניהו כעבדי'
וא"ת דאשיקרת דדינת פירכא דהיאך ישראל זכו לאורה הא עשו
נכור לנידה הוא ולו רשו' ולא לישראל לזה נאת כאחרץ לפיכך אשה
אזהיר את ישראל על האשגר דזאה שוכח דליפרל אית להו דין
נכור ושלם דומה ריאשיתו של עשו ולו אשבעו
הנכורה עאנין אלין התורה ע"מ שישמרוה
נשאחה ושוב לנד ושכר אשום זו יהיו
ישעדי עה"י כאשור ג

פרשת נצבים

נחל איתן

אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם וגו' ל"ל להפיק על פי מה שכתב היה נעל שערי שמים ת"ל כללם דחלקם שיעקב תניים תכם נחדת החפץ על תקן תמת ליעקב ומידה זו היא מדת הדין החמיתי ולכן נלע"ד דנחתר מים תם תחר שכנר יהוש מהדרי הזוהר שכל התוחיות שבדרון חלק ניע ניחל שם רחמי ונדרך תשר"ק לחפרש הם דין כחנותר נעשפה חתחרות ואחר שחדה"ק פנם נג' חלכין ונרנן מפדיד שוק חלק חפחת נשתר תת וחלק מחדם נשחר ד"ם נח יעקב ותקן קלקולו ותכם נחדת רחמים נהכוך תוחיות ומעשה חן ות"ת ם למפרע ולכן נקרח תים תם והוא יעקב תרוגלא תת עד שתקן נחשבעיו החמיונים והחזיר החלק ליוסף ומז נקרח חדם שתם כי החזיר החלק לד"ם ונעשה חדם וחלק לר"ם ונעשה שתם וזהו חד"ם תת"ם דת תחת כל"ל וזו דקחתר שתם נפנים היום כולכם דייקת ר"ל כיון שנחלת תת"ם שהי מכנה שתכש ס"ח שדנקשם חחלק לחלת מ"ת ונעשה שתם ונהכרח הוח שתקשם נ"כ להשלח הנ ודנקשם תוקה לחלת ד"ם ונזה שתם נפנים כולכם ר"ל בשבת'חדקרי שבשיו חדם שתם תשת"כ נל"ז שהיית'חפרי השלח:

פרח לבנון

ותביאך ה'אלקיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבך מאבותיך וס"ל ואל ה' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך ל"ל להניח שמיטת הפסוקים עם הת דתי' נפ"נ דהדרים פילש נאסקיה לחרשת דיטרחל שחלוף שהדיה תירי נני חוחתי קם אד שחטים לחדריה מ"ל לשו יאות שנדית מ"ל אין זפרש ליה שית השתטה כי שתת לקחיה דה' יוסף מ"ל דלמח שחקיה ירי

שנדרי שבירה מ"ל ר"י שת נפשך הללש תשה ר"י ושתן ה' אלקיך לב רבו נבבל כתיב מ"ל פולש ההיח שפתח לח"ה הזה שדר לן ירדנח ס"כ והו דקחתר והניחך ה' אלקיך כלחר כל זמן שחטם נח"ל בידאי שים לכם לב רבו שורש כופה רוש ולשנה כיון דקרח דוכתן ה' אלקיך ינו' בנבל כתיב חחטם כשהניחך ה'אלקיך מל החרן חשר ירשו חבותיך מו וחל ה' אלקיך את לבבך ' ושח"ם נפ"ד נפ'ויסב

על כסוח ויחתר ישרחל חל יוסף הלח חתיך וגו':

בידך מכקיד רוחר כדית חותי ה' חל' חחת מכחתי השומרים

הנלי שוח ושני ש"ה'נטחתי ושם לפחות היחך תלח הניח נדלח תניח והיחך על היותו חל' חחת חיוב הוח להסיב נכסו לנקריים תו דלכחורה נרחת דחתר דקחתר נתר הכי שכחתי השומרים וגו' לח חשחתי נהדיה ול"ל עם חת שפתנו חפרשי תורה חל הח שחיתת נחד' חתר הק"ה כידי בידך ונרך בידי לם חתה חשתר קח נרי וכו' נחוכן דהם"ת וישרחל כוי דיכיבו כשומרים היינו כחו שתור לי היום ושחתור לך היום ונם"ם נגני השויחל חת הפרה ושחל נקלחה עתה חיתת דקח נחחידה שתחר כפשו להיות עתו נחלקתו ות"ל נגני הם"י שתתר ליסרחל ולח תנעל נכשני חתכם ורלה להיו'עתהם נשתעבד תכף והנם שחינו חתהם נעליו חתנחקרי ושתב הנ"י חשתם דנשתעבד נחחידה חשום דשחדית ישרחל לח יפנו קולה ולח ידנדרו כוב וכיון שחיכל על ענתו נודחי יעשה זסו דקחתר בידך לפקיד חוחי ירנה נשת חיסן בידך יד רחה חוחי לפקיד ובדיק חוקי חיב לחשיב לי כקדושי דל יפנד ויקרש לי שום חקרה ות"ל כיון שחינו עשו חחתי חשלם חת שחיב ' נעבלים לח חקרי לה נע כחתרך ח' לל חתת בלומר דהנם שחין חתה עתי כדקחתר חיהו נוסיה דחה על השתי'לקים מ"ח כיון שחתיק ולח תנעל ונו'חי' חתה לשחרה ק"ו חשחרית ישרחל'לח ידנדו כוב ושם תלך כשתחי לחיוב חתה חייב נחחרויות דמ"ם ושתמור לך שנה"ב קחי והוי כשמור לי היו'ושתמור לך לחתר דשניהם חייבי'כדשת השבועי' וזהו דשמיך לנה שנתי השומרי' הנלי שוח ר"ל חפי שוגח לותם השומרים שחדנרים שקר כוב דלח חשחני חם לחתרים לשמור וחני לל ה' נטח זי השל נחתן שוחר הנדית והחשך כדשתינן: ושמרתם חת דנרי הנדית הזחת ושתיתם חותם לחתן ק שכילו

חת כל חשר תשתון וס"ל לחתם נייצבים היום וגו' ל"ל לפרש השמיטות נהחיה דחנות כל שחשבו חיוכין חשכחתו לחה הוח דומה לחילן חשרשיו חרוצים ושניני חוטנים שחמילו כל הרוחות שיבולש נחוק ונוטנות בו חין חויין חוקו חחקומו ובנם' חחקת ושמרתם זה ליחוד ושתיתם זה השטשה ס"ל ושני יודש חיא חשם שיקר לשחוק נויהו לכן חחר הכיוב ושמרתם וגו' ושתיתם היינו ליחוד דחשבת נדול דחשחשה חניח לנו שתיבת נדולה דהיינו למען תשכילו חת כל חשר תשתון דלה לומ' שתשכילו ותקיון חולקים לקשו'חנות הרבה דחנות נורות חנוש

ומו יהיו מעשיהם הטובים מרובין ומו לחתם תהיו נזניה ותוכלו
לעמוד ולהתקיים ימים רבים בהתמקות גדול כחסל למילן
סמרטיו מרוחים :

לא יחנה ה' סלוח לו תו' שמות שחטתי בשם הנאון ט"י ז"ל
שהקשה שהל"ל לא יס לח ומחי לא יחנה חלא יוכן דמיתת
בח"מ שטר בשתף עליו הערב שם רבה החלוה מזה נוכה או מזה
נוכה דהיינו שם רבה החלוה לנבות מהלוה נוכה מערב נוכה
ונרור הוא דכל ישראל ערבין זה לזה : והכי פרושו כן ים בכם
ים או חטה ובו' ויחטר סלוח יהיה לי ובו' כי בשרירות לבי חלך
ומעכ"ל לחיוכו ולח תיים עלי העוכרים מהחלות בי שם על
מחריס שהם ערבין בשבי והקב"ה ינבה חוכו מהערב ולח
מחכי כך יעלה בלב חדם הנלחיל זלוה מחר הבחוב לח יחנה ה'
סלוח לו לו דייקת דעל כי הדין דבר זה ניתן דרשות ביד החלוה
לנבות חוכו חמי סירחה לכל הקב"ה לח ירצה לחזכה דייקת כי
שם מהכעס החוטחת דיוקת על ד' ז"ל :

והיה בשחיכו חת דברי החלה הזחת והתנרך בלבבו לאחר
שלוש יהיה לי ובו' שחיתי דבר יחן מפי ועון חדם דקש'
מה שחיר והיה בשחיכו חת דברי החלה ובו' והתנרך בלבבו לאחר
שלוש יהיה לי מדרשה ביון שהיה חלה חין יכול להיות לו שלוש
ובית מהו דברי החלה זהו מהו הח דקחחר חח"כ הכחיב הנח
מחריו ורבנה בו כל החלה הכחובה בשכר הזה דכחיבת שהיה
כחובה בספר חורת משה ' והביחנו הוח דכחבו החכרשים דחניח
שהקב"ה מחנחם על הרשה חבל הדיבור היולח מפיו ולהרחב"ם
דמה שהקב"ה דובר ע"י נביח חינו יכול לחזור בו חלח מחר
הבניח שקרן'והו דקאחר פן ים בכם ובו' ובשחבו חת דברי השלה
דברי דוקח חכח שהחלוה הוח דיבור הקב"ה ולכך בחבדך בלבבו
בחמרי שיהיה לו שלוש כי חניחו שהקב"ה חוזר וניחם על הדעה
לזה חמר לח יחבה ובו' ורבנה בו כל ה' לוה הכחובה בספר הזה
ר"ל בחשבה חורה שבחמרה וכחבחה ע"י נביח הוח משה ונחיחן
החלוות בודחי חינו חוזר הקב"ה כדי שלח יחחדו חלוה דבניח
שקר הוח ולכך ורבנה בו ובו' :

פרשת וילך

נחל איתן

(בלעניך חשבתי בעיניך תחילה חשרים ים לברחי ללכחור'
הל"ל חחך חשבתי בעיני חחי חלעניך וכה"ג חקשה הם'
הוזכר בפ' חרימה כל הח בחריחין בעלוחו קשיב חוזנותיו של
חדם לפני הקב"ה כקי"ם דה"ל לומר להקב"ה ותירגו דלפני ר"ל

פרח לבנון

נחל איתן

פרשת האזינו

פרשת האזינו לבנוך

יען כשנופלין הן חומרים כי טוב והוא נקרא טוב:

או נאחר טוב ויפר ה'ונו' בהנין תחילה הנה דאכהרן ונ"ל
לאחר הדבר הזה לא שב ירבעם הלו לאחר תמר ר' מנת אחר
שתפסו אק"ה לירבעם בגנבתו נ"ל מיזור בך ואחר ואתה ובן יפי
נטייל בג"ע ת"ל מירבעם נ"ל בן יפי נראים כי הכי לא בטיל"ע כ"
ויש לדקד' אחר אחר שתפסו בגנבתו דקאמר הלא היה די לו' אחר
שתפסו ותי לא ' תו מאי הכי"ת דירבעם לאחר אי נראים
ול"ל דהית' בקדושין תוכר תדם את ניתו לחיסות ועונה לשפחות
ושונה לחיסות אחר שפחות בגנבת לבל לא לשפחות אחר חיסות ר"ם
תומר כשם שהין תדם מוכר את ניתו לשפחות אחר חיסות כך הין
תדם מוכר את ניתו לשפחות ובפלוגתא דהכי תניא דתלית בגנבתו
בה כיון שפירש טליתו עליה טוב הין רשאי למוכרה דברי ר"ש
ר"ם תומר בגנבתו בה כיון שבגד בה טוב הינו רשאי למוכרה בחתי
קחפלגי ר"ם שבר ים תם ר"ש שבר ים שם למקרא ורש"י
ול"ל למה נכרי דהיינו לשפחות לא ימשול החד מאחר שפירש
טליתו תלון עליה לשם יעוד שם נירבעם בגנבתו וחורה תבל החל לא
תני למכרה לשפחות אחר חיסות ור"ם תומר כיון שבגד בה
שתכרה לשפחות טוב הינו יכול למכרה לישם נכרי דהיינו שפחו'
תבל לשפחות אחר חיסות קדושין תני חזקין ת"ש והנה יעלמלך
ע"ל בגמד"ן דהניין שתכרו ושבגדו בפשיטו לשפחות להקנ"ה
כדי לשחוק החטוות שם תכת הינה תטת קל נירבעם תותה הש"ית
היינו שפילק שכינתו תעליה הין בנו כח למכרה ולשבודה לחים
אחר לשפחות ולשבוד עבודת תלילים דהת תלינת ר"ש כיון שבגד
בה טוב הינו יכול למוכרה וכתבנן שם התום' דמלת כתב בגינדו
ניוד משחים היינו לשון בגידה דאי תלשון בגד הוה ליה למכתב
ניוד יש"ם מ"ב זהו דקאמר לאחר שתכתו הק"ה לירבעם ובגתו
שיעבה שפחים תכת תלת בגדו דכתי' בלת יוד וקרינן ניבדו ומ"ב
הות אחרי הלך אחרי הכעלים דאחר שבגד בה כשם ש'טוב הינו
יכול למוכרה ' והשתא קאמר ליה ואני ואתה ובן יפי נטייל בג"ע
משום דגם דשם שבגד בעל תשובה כדאמרי' בפ"ק דש"ו לת היה
דוד רשוי לשוטו שפחה תלת שהם שתת יחיד תומרים לו כלך תבל
יחיד וקיל"ן דשחקים שבעלי תשובה נמודין הין בדיקים נמורים
יכולין לעמוד ושם שחקים של נירבעם אי בגד כיון שבגינו בלך
תל יחזקם ש' ואין חלוק בחקומות הכתוב נותן להבך שהים לי
ליסב לחבלה אחט כיון דשובתי חזקה שחשובתי דש"ו
עליה טפי מיזרע דשבת ש"ל בן יפי נראים ר"ל לאי הכי שקומו
קודם כיון שהוא היה רחשון בקדמך בתשובה ש"ל לת בעינת כלום'
דאי תולין בתר קדימה קין נ"ב היה בעל תשובה וקדם לדוד
שוטן ומ"ם אינו מטייל עמך בג"ע שכן משמע מהה שאינתי ואני
ואתה ובן יפי דוקא ש"ם דלא תולין בתר קדימה ' והו כוכת
הכפוק טוב ויפר ה' ומנד שהית טוב יוחה חטחים בדרך זו ילכו
דדיכם מישונו בתשובה כדקאמר ליה לירבעם חזור בך כדי

שיטיילו אתו בדרך ר"ל בג"ע דרך המלך:

ועם נירבעם כל יוכנו תרי קרתי דמחיכי מהדדי ויתלתו למחיך
שנת ותירוש יקניך יכרונו וש"ל מוסר ה' בני אל תמאס
ואל תקוץ בתוכחתו והוא דהנה רב הונא מכח דקכל עליו תוכחת
הטלמי' הטם שהוכיחוהו נמישור וכה להדויא בעגין למיד כדאית
ליה ולאחר כדאית ליה והו דמורה בגגנבת אינו היה דרך יפרה
שיזור לו הקדם החכון שימלאו מטמיו שנת ותירוש יקניו יכרונו
כשמיסר ה' יתמם ואל יקון בתוכחתו כי אם יסוד מן העיל אסר
בעניו כדרך הונא דקאמר מיכח דשחים עלי מלחת ליהם וכו':

ונבא לכוכת הפסוקים דקאמר רב הונא לעיל נחפקה דהכיתו
ומחקורה ונשונה אל ה' וש"ל לשת לבניתו אל כעים אל ש
נשחים ול"ל טם הת דתנן נחנות אחר להם לאחי ורחי אין היה
דרך יפרה שיהנק בה הקדם ר"ם תומר יין שיבה ר"י תופר חבר
טוב וכו' ר' אלעזר אומר לב טוב אחר להם רואה אחי אחי' דברי
ר"ם בן טרנ"וכו' והטעם הוא כמו שכתב הרמב"ם בפי שהלב הוא
החניע לכל אחר הכחות והוא המקור שממנו נובעים כל הפעולו'
דאף ע"פ שים לפעולות אחרים מיוחדים מ"מ כח המשורך כל
הפעולות הוא הלב זהו דקאמר נחפש דרכיתו ונחקורה כעגין
אחו ורחו אינו היה דרך טובה וכו' ותילך ניסח לבניתו אל כעים
היינו ר"ם אחר לב טוב ושיהיה שריך מכולהו שנכלל דבריו
דבריכם: אמר עוד נהנו כשבעתו ומריני אתה לת שלחת כ"ל
שם הת דאיתת דשנהדרין דף כ"ת יכול הפילו כנויה
היה לומות לאיש כדר"ם דאחר פנוי הנה אל הבעיה שלא לשם
אישות עשתה זונה ורש"י ז"ל כי דהת לומות אחרי' פנויה לאו ומת
דאין לשון זונות שלא שיאתתה אזא לוה דהיינו אתתת נשלה
לאחרים כמו כי הניית אשל אלקיך לשון מורדת ויצא
אזה לוה על כן נאופן דהיוצאת אתתת נשלה לאחרים
נקראת מורדת ואיתת נאחד אשה שניתה אחת נשלה
התשוב שליו עוד ויחרתל זו אחר ש"ו ואחרת נאלוקיה ש"ב לת
אשוב שליו עוד שכ"ו אחר הק"ה אני אני הל ולא אים ר"ל דיני אלוק
אדונים זאי דירמי'קש אחתו'אתו בשבעתו ואחיני ר"ל הלכתו אחרי
שקי נכר האדן אחתיך אחיני דיניתו כאומרת ואתה דייק'דאחרת
אאני הל ולא אים לת שלחת נאחיה: או נאחר דיוטה היא
כוכת יודעי אן דאלת אתה אוה אשר כמו שיניתו להרשב"א ז"ל
אתה שיוצאת להתנלית לכם וגב"ב אתרי אתה ואתן אינו דא דא
דיאינת אחנת דאשר נקרא אתה לנוכח להורות על אחלת השליו
והתרחות אה שאין כן בג' דאשונות שהם פעלות ואינו אשוב
בשבר הפרדם נאחרי הכנוי יש"ם והו דאתי' אינת דשבעתו
ואחרינו והוסבנו על אחשאינו כשבעתו מ"ש הי' לך במדת לשלו' ואינה
היה להבך דאתה שהוא מדת החשד לאישלחת ולא אנה ה' לשלוח:

או נאחר נאשה דרכיו וכו' שם הת דאיתת בנרכות ריש"
אלא נכוסו תלמידיו לנקרי כיון שאשה אוצה התחיל

פרח האזינו לבנון

פרח לבנון

קחו דמכס דנריס ושוגו של ה' הניד לי השוק התורני המפורסם הגדול כמוהר"ר יעקב נהר"י יצחק נבל החתם' ס'לקיט חדש נסס חניו דקשה מאי הוי דקאמ' דנריס ודנרים הללו מה הם ת"ס ס"ל ידועים סהם דנרי וידוי והוא דאיתא נמלחות מ"ט קליט כרשיה דה"ה דאי מה"ד דתשובה מהדרינן ליה וכו' נמיגו למאים דאי לא קליט כרשיה מ"כ ליכא להורות תשובה ואיתא נגמ' דסנת ל"ט מלאכות מכ"ל שה הדנרים שה נגחטריך ל' דנרים סנים הדנרים וידוי הרי ל"ט מלאכות וכת' נבל נרכת סחולל דאלה לחוד הוא"כ ל"ט שהי"ו היה כמו ח"ו רק סכרת דוקא קליט כרשיה דה"ה מ"כ לפי דנרינו הל"ל ליכא להורות תשובה כיון דלא קליט כרשיה אבל אי אחרינן דכי הנחדין ל"ט מלאכות נכקק לן מכח מילת הדנרים ג"כ מ"כ נמיגו דקליט

כרשיה דה"ה וזהו פי' הכסיק קצו פמכס דנרים דייקת דמיגיה מוכח דקליט כרשיה ונזה ושוגו של ה' אהדי אלי כרשיי דה"ה להורות תשוב' דמי מהדר מבלי לה נהח על ד' דפי' מן.

פרשת וזאת הברכה

נחל איתן

וישכון ישראל נטח נדד עין יעקב לח כנדד פאחר משה ח' נדד ינחינו ולח כנדד פאחר ירמיה חכני ירמיה נדד נדד ישנתי אלא כנדד פאחר חותו רשע הן עם לנדד יסכון ע"כ והוח תקוה דנסלחת קדח דירמ' להכי לח נקטי כיון דהוח לנדרותה אלא קרח דחשה לחאי מכשלו לחחודיו ונקיט נידי' פאחר משה אעיג הן עם לנדד ונו' והד"ר חנרהם ליתח חירון עם הח דחיתח הח פאל ההוח מינח לחחמד כתיב חי לעמך ישראל נוי ח' נחרן חאי דניתיהו חתן נחי מדניקו נהדן דכתיב כל הנוים כחין נגדו ח"ל חדידכו מסתיילו חלן דכתיב ונגוים לח יתחסב ורבי' זל פי' חדידכו כחיחים סיגחו חכם דהיינו נלעם שהיה נוקבניד עלינו שחין חלו נחותו כלל ת"כ ח"ל זהו השיעם דלח רלה שלח יפיד עלינו חשה שלנו חוגדליה משחר חומות דח"כ ניתח פיתון פה לומד דכיון דכולנ' נבדו' היח לחו עדות כחחלה היח שלח חניית דחיה מנלעם שהוח חחה"ע וחדידכו מסתיילו חלן דנגוים לח יתחסב וחלאך דת ייענה חמן נעל כרחו.

וזכה יונגו חדי קרחי דסחיסי חהדדי על עתך יחדי חורסח וויתייחלו על נפוכך חחרו לכו זנכחיחים חנרי ולח תכר שם ישראל עוד ולכחורה חין להם שחר ושם הח שחחדנו חקי סניר וחהו שעורים על עתך יחדי חו עוד ירלה חה"ע נחים עליהו נשרחם לחמר פוחו ולכחיחים חנרי' ר"ל חחלת צרי ח' נחרן וכי חת להו דלח הם לנדר נקדחי' נשם נרי דחקון נחי ערני חתו נהדן כי נזה כחשר נסיחים חשם צרי חז ולח יכחר שם ישראל עוד חיעשם דכל הנחים נויים נקרחי' כי כל הנחים כחין לנדו:

פרח לבנון

וידה ניסירון חלך נהחחזק דחשר עם יחד שכחפי ישראל וכו' יחי רחובן ולח יחות ולדרוש שחוכיח נחשבה תודה ניחן

פרח וזאת הברכה לבנון עד

סליק ספר הדברים בתקות הבורא רוח ויוצר הרים וסליקא לה חמשה חומשי תורה הנתנים לנו על ידי משה מפי הגבורה:

לעיני בני עמי

לאות למשענת לפני בני מרי ובני עולה ׃
למען אשר לא ישלחו את ידיהם בנזלה ׃
ידי תיכון חתימתי ומכני נאצלה ׃
ואשר שם שם לא שמי בנגב ובשפלה ׃
נטב הוא את ומאתם יצאת הקלקלה ׃
זאת היא פעולת שוטני ילבש כמדו קללה ׃
חשן משפט תהיה על לבו יכל המחללה ׃
ובכל אשר יפנה יגע לריק ילד לבהלה ׃
והמקים את בריתו ולא יכנת שום במעילה ׃
יאה לכל הטוב וירצה מבשך הגאולה ׃